

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (سورة آل عمران الآية: ۲۰۰) وَقَالَ تَعَالَى: وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ (سورة البقرة الآية: ۱۵۵) وَقَالَ تَعَالَى: إِنَّمَا يُوفِّي الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ (سورة الزمر الآية: ۱۰) وَقَالَ تَعَالَى: وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ (سورة الشورى الآية: ۴۳) وَقَالَ تَعَالَى: اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ (سورة البقرة الآية: ۱۵۳) وَقَالَ تَعَالَى: وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ (سورة محمد الآية: ۳۱) وَالآيَاتُ فِي الْأَمْرِ بِالصَّبْرِ وَبَيَانِ فَضْلِهِ كَثِيرَةٌ مَعْرُوفَةٌ

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: இறைநம்பிக்கை கொண்டவர்களே! பொறுமையை மேற்கொள்ளுங்கள். (எதிரிகளை விஞ்சும் வகையில்) பொறுமையில் நிலைத்திருங்கள். (சத்தியத்திற்காகத் தொண்டு செய்திட) எப்பொழுதும் ஒருங்கிணைந்து முனைப்புடன் இருங்கள்” (3 : 200)

மேலும் கூறுகிறான்: சிறிதளவு அச்சத்தாலும் பசியாலும் - உடைமைகள், உயிர்கள், விளைபொருள்களில் இழப்பை ஏற்படுத்தியும் திண்ணமாக உங்களை நாம் சோதிப்போம். (இந்தச் சூழ்நிலைகளில்) பொறுமையை மேற்கொள்வோருக்கு (நபியே!) நீர் நற்செய்தி சொல்வீராக!” (2 : 155)

மேலும் கூறுகிறான்: பொறுமையாளர்களுக்கு அவர்களின் கூலி கணக்கின்றி நிறைவாய் வழங்கப்படும்” (39:10) வேறோர் இடத்தில், யார் பொறுமையை மேற்கொள்கிறார்களோ மேலும் மன்னிக்கவும் செய்கிறார்களோ அவர்களின் அந்தச் செயல் திண்ணமாக உறுதி மிக்க (வீரச்) செயல்களைச் சேர்ந்ததாகும்” (42 : 43)

பிறதோரிடத்தில், பொறுமை மற்றும் தொழுகையின் மூலம் உதவி தேடுங்கள். திண்ணமாக அல்லாஹ் பொறுமையாளர்களுடன் இருக்கிறான்” (2 : 153)

மற்றோரிடத்தில், மேலும் நாம் உங்களை நிச்சயம் சோதனைக்கு உள்ளாக்குவோம். - உங்களில் யார் யார் முஜாஹிதிகள் (போராளிகள்) பொறுமையாளர்கள் என்பதை நாம் கண்டறிவதற்காக!” (47 : 31)

பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்குமாறு கட்டளையிடக்கூடிய குர்ஆன் வசனங்கள் ஏராளமாய் - பிரபலமாய் உள்ளன.

الشرح - தெளிவுரை

பொறுமையின் தத்துவம்

பொறுமை என்பதற்கு அரபியில் ஸப்ர் என்பர். தடுத்து வைத்தல் என்பது அதன் அகராதீப் பொருள். ஆனால் ஸப்ர் என்றால் இஸ்லாமிய வழக்கில் மனத்தை முன்று விஷயங்களில் கட்டுப்படுத்துவதாகும்.

✽ அல்லாஹ்வை வணங்கி வழிபடுவதில்

✽ விலக்கப்பட்ட செயல்களை விட்டு விலகுவதில்

✽ அல்லாஹ் நிர்ணயித்த விதியை ஏற்பதில்

இறைவழிபாட்டில் பொறுமை தேவை. ஏனெனில் இறைவனை வணங்கி வழிபடுவதை சீரமமான ஒன்றாகவே மனிதன் உணர்கிறான்.. மனத்திற்கு அது ஒரு பாரமாகவே உள்ளது.

நோயினாலோ முதுமையினாலோ மனிதனுக்கு இயலாமை வந்து விட்டால் வணக்க வழிபாடென்பது உடலைப் பொறுத்தும் பாரமாகிவிடுகிறது.

இதே போலவே ஹஜ், ஜஹாத் போன்ற - பணம் செலவு செய்து நிறைவேற்றும் வழிபாடு என்று வரும் பொழுது அவற்றை நிறைவேற்றுவதும் மனிதனுக்குச் சீரமமாகவே படுகிறது! இந்தச் சூழ்நிலைகளில் இறை வழிபாட்டை நிறைவேற்றுவதற்குப் பொறுமை தேவை.

குர்ஆன் ஓரீடத்தில் குறிப்பிடுகிறது: பொறுமை மற்றும் தொழுகையின் முலம் நீங்கள் உதவி தேடுங்கள். தீண்ணமாக தொழுகை ஒருபாரமான செயல்தான்., ஆனால் எவர்கள், இறுதியில் தங்கள் இறைவனைச் சந்திப்பவர்களாய் இருக்கிறோம் என்றும் அவனிடமே திரும்பிச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது என்றும் உறுதியாக நம்பி அஞ்சி வாழ்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அது பாரமானதே அல்ல'' (2 : 46)

இதேபோல் தீமைகளை விட்டு விலகி வாழ்வதற்கும் பொறுமை தேவை. இறைமார்க்கம் தடைசெய்த காரியங்களில் விழுந்து விடாதவாறு மனத்தைத் தடுத்து வைக்க வேண்டும். மனித மனமோ தீமை செய்யத் தூண்டக் கூடியதாகவே உள்ளது.

கொடுக்கல் - வாங்கலின்பொழுது பொய் பேசவும் ஏமாற்றவும் மனம் ஆசைப்படுகிறது. வட்டிக் கொடுக்கல் - வாங்கல் போன்ற தவறான வழியில் பொருளிட்டி உண்ணவே தூண்டுகிறது. அந்தத் தூண்டுதலுக்குப் பல்யாகாமல் மனத்தை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கும் அதன் கடிவாளத்தைக் கைப்பற்றி அதனை நல்ல வழியில் செலுத்துவதற்கும் பொறுமை தேவை!

இதேபோல விதியைப் பொருந்திக் கொள்வதற்கும் பொறுமை அவசியம். இறைவனால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விதி மனிதனைப் பொறுத்து இரண்டு வகைப்படும்.

1) உடன்பாடானது

2) எதிர்மறையானது

மனிதனுக்கு வளவாழ்வும் நிம்மதியும் ஏற்படுவது உடன்பாடான விதி. (அப்பொழுது அவன் அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்தி வேண்டும்)

உலக வாழ்வில் மனிதன் கஷ்டத்தையும் நஷ்டத்தையும் சந்திக்க நேரிடுகிறது. சிலபொழுது நோய் நொடிகள் வந்து வாட்டுகின்றன. வறுமையின் பிடிக்குள் சிக்குண்டு வாழ்வு சிதைகிறது. சிலபொழுது குடும்பத்தில் மனைவி - மக்கள் மற்றும் உறவினர்கள் தொடர்பான கடும் பிரகஷணைகள்! மனம் நிம்மதி இழக்கிறது. சிலபொழுது கூழாதாய வாழ்க்கையில் சேஷாதனைக்கு மேல் சோதனைகள்! - இது எதிர்மறையான விதி! இத்தகைய சூழ்நிலைகளில் பொறுமையே மிகமிகத் தேவை!

பொதுவாகத் துன்பங்களுக்கு உள்ளாகும் மனிதனிடம் பின்வரும் நான்கு நிலைகளில் ஒன்றைக் காணலாம்:

❖ கோபம் கொள்வது

❖ பொறுமை கொள்வது

❖ பொருந்திக்கொள்வது

❖ நன்றி செலுத்துவது

-முதல் நிலை கோபம் கொள்வது. இறைவனைக் குறித்து உள்ளத்தில் கோபமும் வெறுப்பும் அடைவது. - இறைவன் துன்பம் அளித்துவிட்டான்., அந்தி இழைத்துவிட்டான் என்று அவனைக் குறைகாண்பதாகும் இது!

சிலநேரம் மனிதன் இந்தக் கோபத்தை நாவால் வெளிப்படுத்துவதும் உண்டு. அட நாசமே! ஆட நாசமே! எனப் புலம்பிக் கொண்டு திரிகிறான். அல்லது காலத்தையும் நேரத்தையும் ஏசுகிறான். - இவை யாவும் அல்லாஹ்வுக்குத் துன்பம் கொடுக்கும் வகையிலான பாவச் செயல்களாகும். (இவற்றைத் தவிர்த்துப் பொறுமை காக்க வேண்டும்!)

சிலபொழுது உள்ளத்தில் எழுந்த கோபத்தை உறுப்புகளால் வெளிப்படுத்துகிறான். அதாவது, மார்பிலும் தலையிலும் அடித்துக்கொண்டு அழுகிறான். ஆடைகளைக் கிழிக்கிறான். - தன்னிலை இழந்து பதறிப் பரிதவிக்கும் பதற்றக்காரர்களின் நிலையாகும் இது. இதிலிருந்து மனத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும்!

- இப்படிப் பொறுமை இழந்து பதறிப் பரிதவிப்பதால் என்ன பயன்? துன்பம்தான் இரட்டிப்பாகும்! நோவினையும் வேதனையும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் துன்பம் ஒருபுறம். விதி குறித்து பொறுமை இழந்ததால் - இறைமார்க்கத்தின் நல்லொழுக்கத்தைப் பேணாததால் நன்மை இழந்து நிற்கும் துன்பம் மறுபுறம்!

இரண்டாவது நிலை பொறுமை! அதாவது, துன்பம் குறித்து இயல்பாக மனத்தில் ஒருவித வெறுப்பு ஏற்பட்டாலும் அதைக் கட்டுப்படுத்துவதும் இறைவனின் கோபத்திற்கு வழிவகுக்கும் வகையில் எதையும் செய்யா திருப்பதுமாகும் இது!

முன்றாவது நிலை அந்தத் துன்பத்தை முழுமையாகப் பொருந்திக் கொள்ளும் பண்பட்ட நிலை! அதாவது, துன்பம் எதுவும் நேராதது போன்று முழு நிம்மதியாக இருப்பதுபோன்று மனம் பொருந்திக் கொள்வது!

நான்காவது நிலை, துன்பம் வந்ததற்காக அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்தும் ஏற்றமிகு நிலை! அதாவது, இந்தத் துன்பம் அல்லாஹ் விதித்த விதியென ஏற்றுப் பொறுமை கொள்வதுடன் - பொருந்திக் கொள்வதுடன், பொறுமைக்கு அல்லாஹ்விடம் அதிகஅளவு நற்கூலி உண்டு எனும் ரீதியில் அதனை ஒரு நற்பேறாகக் கருதி நன்றி செலுத்துவதாகும்.

- நபி (ஸல்) அவர்கள் ஏதேனும் துன்பத்தைக் கண்டால் - மனம் வெறுக்கும் காரியம் நிகழக் கண்டால் **அல்லஹ்து லல்லாஹ் அலா குல்லி ஹால்** (எல்லா நிலைகளிலும் அல்லாஹ்வுக்கே புகழ் அனைத்தும்) என்று செஷால்வார்கள்! (நூல்: இப்னு மாஜா)

அந்தஸ்தை உயர்த்தும் அமல்கள்

இமாம் நவவி(ரஹ்) அவர்கள், பொறுமைக்கு ஆர்வமுட்க்கூடிய - பொறுமையாளர்களைப் புகழ்க்கூடிய குர்ஆன் வசனங்கள் சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அவற்றின் விளக்கத்தைச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

முதல் வசனம் : இறைநம்பிக்கை கொண்டவர்களே! பொறுமையை மேற்கொள்ளுங்கள். (இறைவழிபாடு செலுத்திப்) பொறுமையில் உறுதியாய் இருங்கள். (சத்தியத்திற்குத் தொண்டாற்றிட) எப்பொழுதும் ஒருங்கிணைந்து முனைப்புடன் இருங்கள்” (3 : 200)

இந்த வசனத்தில் இறைவன், நம்பிக்கையாளர்களே என்று அழைத்து இந்தக் கட்டளைகளை வழங்கி இருப்பதால் இவை ஈமானின் தேட்டத்திற்கும் அதன் ஏற்றத்திற்கும் உரியவை என்பது தெளிவு - அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சியே வாழ்பவர்கள் எனும் வாக்கியத்தையும் சேர்த்தால் இந்தக் கட்டளைகள் மொத்தம் நான்காகும்:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

- (1) பொறுமையை மேற்கொள்ளுங்கள்
- (2) பொறுமையில் உறுதியுடன் இருங்கள்
- (3) ஒருங்கிணைந்து முனைப்புடன் இருங்கள்
- (4) அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சியே வாழ்பவர்கள்

(1) பொறுமையை மேற்கொள்ளுங்கள்: அதாவது, வணக்கவழிபாடுகள் மற்றும் துன்பங்கள் மீதும் பாவங்களை விட்டும் விலகுவதிலும் பொறுமையைக் கடைப்பிடியுங்கள்.

ஒன்றை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். பாவம் செய்யும்படி மனம் தூண்டும் பொழுதுதான் அதை விட்டும் பொறுமை கொள்வதெனும் விஷயம் வருகிறது! பாவத்தின் சிந்தனையே மனத்தில் எழாத மனிதனைக் குறித்து அவன் பொறுமை கொண்டான் என்று சொல்வதில்லை! ஆனால் பாவம் செய்யுமாறு உங்கள் மனம் தூண்டும் பொழுது - பொறுமையை மேற்கொள்ளுங்கள்., மனத்தைக் கட்டுப்படுத்துங்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

2) (எதிரிகளை விஞ்சும் வகையில்) பொறுமையில் நிலைத்திருங்கள். அதாவது எதிரிகள் எவ்வாறு கஷ்டங்களையும் துன்பங்களையும் சகித்துக் கொண்டு அசத்தியத்திற்கு ஆதரவாய் இருக்கிறார்களோ அதை விடவும் அதிகப் பொறுமையுடனும் சகிப்புத் தன்மையுடனும் நீங்கள் சத்தியத்திற்கு உறுதுணையாக இருந்திட வேண்டும்.

இவ்விடத்தில் - இரண்டாவது கட்டளைக்கு அறிஞர்கள் சிலர் இப்படிப் பொருள் கொடுக்கிறார்கள்: வழிபாடுகளை நிறைவேற்றுவதில் இத்தகைய பொறுமையுடன் நிலைத்திருங்கள் என்று! ஏனெனில் இறைவழிபாட்டில் இரண்டு விஷயங்கள் உள்ளன.

அ) அது மனிதன் மீது கடமையாக்கப்பட்டிருக்கும் நிலை

ஆ) அது மனத்திற்குப் பாரமாக இருக்கும் நிலை

- இறைவனை வழிபடுவதென்றால் அது ஒருசமையாகவே படுகிறது., பாவத்தை விட்டொழிப்பதென்பது தீய மனத்திற்கு ஒரு பளுவாக இருப்பது போன்று!

இதனால்தான் இறைவழிபாட்டில் பொறுமையுடன் நிலைத்திருப்பது, பாவத்தைவிட்டும் பொறுமையாய் இருப்பதைவிடவும் சிறப்பு மிக்கதாகத் திகழ்கிறது! இந்த வசனத்தில் - **இஸ்பிஹு** (பொறுமை கொள்ளுங்கள்) என்பதற்குப் பிறகு **ஸாபிஹு** எனும் வார்த்தை ஆளப்பட்டிருப்பதன் காரணமும் இதுதான். இந்த வகையில் இதன் பொருள் இவ்வாறு வீரிகிறது: அதாவது பிறருடன் போட்டிபோடும் அளவிலான பொறுமையுடன் வழிபாட்டில் நிலைத்திருங்கள்., ஒரு மனிதன் - போரிலோ சண்டையிலோ தன் எதிரியுடன் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பொறுமையை மேற்கொள்வது போன்று!

3) ஒருங்கிணைந்து முனைப்புடனிருங்கள் எனும் கட்டளையின் கருத்து, இஸ்லாமிய நாட்டிற்கும் முஸ்லிம் களுக்கும் நிம்மதியும் பாதுகாப்பும் அளிப்பதற்காக எல்லையில் காவல் புரீதல் - எதிரிகளின் ஊடுருவலைக் கண் காணத்தல் என்பதாகும். ஆம்! முஸ்லிம்கள் நாட்டையும் தீனை - இறைமார்க்கத்தையும் பாதுகாத்திட முடிந்த அளவு வலிமையைத் திரட்டி வைத்திருக்க வேண்டும்., எச்சரிக்கையுடன் இருக்க வேண்டும்.

இந்த வசனத்தில் வந்துள்ள **றாபீகா** (இதன் வேர்ச் சொல் அல் **முறாபதா**) எனும் வார்த்தைக்கு அதிக அளவு நல்லமல்கள் செய்தல், அதில் நிலைத்திருத்தல் எனும் அர்த்தமும் உண்டு.

பின் வரும் நபிமொழியில் இந்த அர்த்தம் உள்ளது. நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: என்னென்ன அமல் களைக் கொண்டு அல்லாஹ், தவறுகளை மாய்ப்பானோ - அந்தஸ்துகளை உயர்த்துவானோ அவற்றை உங்க ளுக்கு அறிவித்துத் தரட்டுமா? அவைதான்: மனம் விரும்பாத நிலைகளிலும் உருவை முழுமையாகச் செய் வது, பள்ளிவாசல்களை நோக்கி அதிகம் நடப்பது, தொழுகைக்குப் பிறகு தொழுகையை எதிர்பார்த்த திருப் பது! இதுதான் எல்லையைக் காவல் காப்பது, இதுதான் எல்லையைக் காவல்காப்பது! (அறிவிப்பாளர்: அபு ஹு ரைரா (ரலி) - நூல்: முஸ்லிம்)

- ஏனெனில் இந்த அமல்களில் நன்மைகளை அதிகம் தேடிக் கொள்வதும் அதில் நிலைத்திருப்பதும் உள்ளது. மேலும் முன்கூட்டியே பள்ளிவாசலுக்குச் சென்று தொழுகைக்கு இகாமத் சொல்வதை எதிர்பார்த்து காத்திருப்பதை, எல்லையைக் காவல்புரீவதுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறியிருப்பதன் நுட்பம் என்னவெனில், எல்லை யைக் காவல் காப்பதற்கு அல்லாஹ்விடம் எவ்வளவு அதிக நன்மைகள் கிடைக்குமோ அவ்வளவு அதிக நன்மைகள், முன்கூட்டியே பள்ளிவாசலுக்குச் சென்று தொழுகையை எதிர்பார்த்திருப்பதற்கும் உண்டு. இதையே இவ்வாசகம் உணர்த்துகிறது.

4) அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சிய வண்ணம் (அதாவது தக்வாவுடன்) வாழ்தல் என்பதன் கருத்து, அவனது கோபம் மற்றும் தண்டனையில் இருந்து தற்காப்பை மேற்கொள்வதாகும். ஏனெனில் **தக்வா** எனும் வார்த்தையின் உண்மைப் பொருள் தற்காத்தல் என்பதே! இறைக்கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதன் முலமும் விலக்கப்பட்ட தீய செயல்களை விட்டு விலகுவதன் முலமும் இந்தத் தற்காப்பு கிடைக்கிறது! இந்த வகையில் முதல் முன்று கட்டளைகளின் பொருள்களையும் இந்த வார்த்தை உள்ளடக்கும் என்பது தெளிவு! தனித்தனி விஷயங் களைக் கட்டளையிட்ட பின் பொதுவான விஷயத்தைத் தொடுத்துரைத்தல் எனும் இலக்கண விதியின் கீழ் அமைந்ததாகும் இது!

இறுதியில் - நீங்கள் வெற்றியாளர்களாய்த் திகழக்கூடும்., என்று இந்த வசனம் முடிந்திருப்பதும் கவனத் திற்குரியதாகும்! இந்த நான்கு கட்டளைகளையும் நிறைவேற்றினால்தான் வெற்றிக்கு வழிபிறக்கும் என்பதை இது உணர்த்துகிறது! அத்துடன் ஃபலாஹ் என்பது பொருட்செறிவானாதோர் அரபிச் சொல். அதன் கருத்தில் இரண்டு விஷயங்கள் உள்ளன. ஒன்று: நாடியது நிறைவேறுவது. மற்றொன்று: அஞ்சியதை விட்டும் தப்பிப் பது. அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சிய வாழ்வை மேற்கொண்டால் மட்டுமே இந்த இரண்டும் கிட்டும். அதுவே வெற்றி!

சோதனையில் சாதனை

இரண்டாவது வசனம்: திண்ணமாக நாம் -சிறிதளவு அச்சத்தாலும் பசியாலும் - உடைகைள், உயிர்கள், விளைபொருள்கள் ஆகியவற்றில் இழப்பை ஏற்படுத்தியும் உங்களைச் சோதிப்போம். (இந்நிலைகளில்) பொறு மையை மேற்கொள்கிறவர்களுக்கு (நபியே!) நீர் நற்செய்தி சொல்வீராக! (2 : 155)

உலகில் மக்களுக்கு ஏற்படும் சோதனைகளை இந்த வசனம் பட்டியலிடுகிறது.

✽ சிறிதளவு அச்சம். ஏனெனில் முழுஅளவு அச்சத்தைக் கொடுத்து அல்லாஹ் சோதிப்பதில்லை. ஏனெனில் முழுஅளவிலான அச்சத்தை மனிதனால் தாங்கிக்கொள்ள முடியாது. அவனை அது அழித்தே விடும்!

மேலும் அச்சம் என்பது பசி - பட்டினியைவிடக் கொடுமையானது. இதனால்தான் சோதனைகளின் வரிசை யில் இதற்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பசித்த மனிதன் தண்ணீரையாவது அள்ளி அருந்தலாம். எங்காவது அலைந்து திரிந்து வயிற்றுப் பசிக்கு ஏதாவது தேடலாம். இலைதழைகளையாவது தின்று வயிற்றை நிறைத்து உயிர் வாழலாம்!

ஆனால் அகூஃகூஃத்திற்குள்ளான மனிதனுக்கு வீட்டிலும் நிம்மதி இருக்காது., வெளியிலும் அவன் கூடல் முடியாது. அவன் அஞ்சி அஞ்சியே சாக வேண்டியதுதான்!

ஓர் உண்மையைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். எவற்றையெல்லாம் குறித்து நாம் அஞ்சுகிறோமோ அவை அனைத்திலும் நாம் அதிகம் அஞ்ச வேண்டியது நம்முடைய பாவங்களைக் குறித்துத்தான்! ஏனெனில் பாவங்கள்தாம் அனைத்து விதமான அழிவுகளுக்கும் நாசங்களுக்கும் முல காரணம். மறுமை மற்றும் உலக ரீதியான எல்லாத் தண்டனைகளிலும் நம்மைச் சிக்கவைப்பது அவைதான்!

✿ பசி: இதில் இருவகைகள் உள்ளன. (அ) மனிதர்கள் மீது சீல காலகட்டத்தில் ஒருவிதமான நோயை அல்லாஹ் ஏவுகிறான். அதுதான் 'பசி' எனும் நோய். இந்நோய் வந்து விட்டால் எவ்வளவு அதிகம் உணவு உட்கொண்டாலும் வயிறு நிறையாது, பசித்துக்கொண்டே இருக்கும்!(ஆ)பஞ்சம் - பட்டினி! விவசாய உற்பத்தி நின்று, கால்நடைகளின் வளர்ச்சியும் பெருக்கமும் குறைந்து எங்கும் பஞ்சம் தாண்டவமாடுவதாகும் இது.

✿ உடைமைகள் இழப்பு: பொருளாதாரம் நசிந்துவிடுவதாகும் இது. அதாவது மக்களின் கையிருப்பு குறைந்து விடுவது, அவர்களின் வருமானம் ஏமாற்றம் அளிப்பது, அவர்களின் வாழ்வில் வறுமை தலை தூக்குவது, அரசாங்கத்தின் கடன்சுமை அதிகரித்து நிர்வாகம் ஸ்தம்பித்து விடுவது போன்ற காரணங்களால் ஏற்படுவதாகும் இது!

✿ உயிரிழப்பு: அதாவது மரணம்! கொடிய நோய்களின் தாக்குதலால் மக்கள் மரணத்தைத் தழுவுவது,, முற்காலத்தில் காலரா, பிளேக் போன்ற கொள்ளை நோய்கள் தாக்கி மக்கள் மடிந்தனர்., இப்பொழுது எய்ட்ஸ் போன்ற உயிர்க்கொல்லி நோய்களில் மக்கள் சிக்கித் தவிக்கின்றனர்!

✿ விளைச்சலின்மை. பசியும் பட்டினியும் இருக்காது., ஆனால் விவசாய உற்பத்தி குறைந்து விடும்., நெற் பயிர்களில் - உணவு தானியங்களில் அபிவிருத்தி இல்லாமலாகிவிடும்!

- இப்படியெல்லாம் அவ்வப்பொழுது அல்லாஹ் மனிதர்களைச் சோதிக்கிறான்., அது, அவர்களுடைய தீய செயல்களுக்கான தண்டனை! இதில் இறைநியதியின் நோக்கம் என்னவெனில், மக்கள் தக்க படிப்பினை பெறவேண்டும்., பாவங்களை விட்டொழித்து நற்செயல்கள் ஆற்ற வேண்டும் என்பதே!

இந்த வசூனத்தில், பொறுமையை மேற்கொள்வோர்க்கு (நபியே!) நற் செஷ்ய்தி சொல்வீராக எனும் வாக்கியம் - வாழ்க்கையில் இத்தகைய சோதனைகள் எதிர்ப்பும்பொழுது பொறுமையுடன் இருப்பவர்களே நற் செய்திக்கு உரியவர்கள் - நற்பேறுபெற்றவர்கள் என்பதைக் கூட்டிக்காட்டுகிறது!

இங்கு ஓர் உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்தச் சோதனைகளில் பொறுமையைக் கடைப் பிடிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவதால் சோதனைக்குள்ளாகும் மனிதன் செயல்படாமல் முடங்கிக் கிடக்க வேண்டும் என்பது பொருளல்ல! வாழ்க்கையில் இவைபோன்ற கஷ்டங்கள் சூழ்கின்றபொழுது அவற்றின் தீய பாதிப்புகளில் இருந்து தப்பிக்க முயல்வது - அதாவது, பஞ்சம் வருவதை முன்கூட்டியே அறிந்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துச் சமாளிப்பது, உயிர்க்கொல்லி நோய்களை ஒழிக்கும் அரிய மருந்துகளைக் கண்டு பிடித்து மக்களை அழிவிலிருந்து காப்பாற்றுவது போன்ற முயற்சிகள் இறைஉவப்புக்கு எதிரானவையும் அல்ல.. பொறுமைப் பண்புக்கு முரணானவையும் அல்ல.

இதற்கொரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு குர்ஆனில் உள்ளது. அதுதான் யூசுப் நபி (அலை) அவர்களின் வரலாறு. யூசுப் நபி அவர்கள், எகிப்து நாட்டில் கடுமையான உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட இருந்ததை முன்கூட்டியே அறிந்தபொழுது அதைச் சமாளிக்கும் அரிய திட்டம் ஒன்றை வகுத்துக் கூறினார்கள். பருவ காலத்தில் கிடைக்கும் அதிக விளைச்சலை வீண் விரயம் செய்யாமல் சேமித்து வைத்து எதிர்காலத் தேவைகளைச் சமாளிக்க வேண்டும் எனத் திட்டம் தீட்டினார்கள்!

(மேலும் விவரத்திற்கு பார்க்க: குர்ஆனின் 12 வது அத்தியாயம் யூசுப் நபி வரலாறு) இந்த ரீதியில் பார்த்தால் இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை மேற்கொள்வது நபிமார்களின் செயல் முறையாகவும் இறைஉவப்பைப் பெறும் நற்செயலாகவும் உள்ள தென்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இந்த வசனத்தின் தொடரில் அல்லாஹ் மேலும் கூறுகிறான்: அவர்கள் எத்தகையோர் எனில், தங்களுக்குத் துன்பம் நேரும்பொழுது கூறுவார்கள்: இன்னா லில்லாஹி வ இன்னா இலைஹி ராஜிஹீன் (பொருள்: நிச்சயமாக நாம் அல்லாஹ்வுக்கே உரியவர்கள்., அவனிடமே திரும்பிச் செல்லக் கூடியவர்கள் ஆவோம்)"

- பொறுமையாளர்கள், வாழ்க்கையில் துன்பங்கள் சூழ்கிறபொழுது ஓர் உண்மையை நினைத்துப் பார்க்கிறார்கள்., நாவால் மொழிகிறார்கள். அதிகாரம் முழுவதும் அல்லாஹ்வின் கையில் உள்ளது. அவர்களும்கூட அவனுடைய உடைமைகள்தாம்! தனது உடைமையில் தனது விருப்பப்படி செயல்படுவதற்கு அல்லாஹ் வுக்கு முழுஅதிகாரம் உள்ளது. மேலும் மரணத்திற்குப் பிறகு மனிதர்கள் யாவரும் அல்லாஹ்வின் பக்கமே திரும்பிச் செல்ல வேண்டியதுள்ளது. அவரவர் செய்த நன்மைகள் - தீமைகளுக்கு அந்த மறுவுலகில் அல்லாஹ் நற்கூலி-தண்டனை வழங்கியிருக்கிறான் என்பதே அந்த உண்மை! - இதனை உணர்ந்ததால்தான் நம்பிக்கையாளர்கள் நிலை குலையாமல் இருக்கிறார்கள். அவன் வழங்கும் நற்கூலியை எதிர்பார்த்து பொறுமையை மேற் கொள்கிறார்கள்.

இந்த வசனம் இவ்வாறு முடிகிறது: அத்தகையோர் மீது அவர்களின் இறைவனிடம் இருந்து புகழுரைகளும் கருணையும் உண்டாகட்டுமாக!

இந்த வசனத்திலுள்ள ஸலவாத் எனும் அரபிச் சொல்லுக்குத்தான் புகழுகரைகள் என்று நாம் மொழியாக்கம் செய்துள்ளோம். இது ஸலாத் என்பதன் பன்மை. இதன் கருத்து, அவர்கள் பொறுமையை மேற்கொண்டது பற்றி அல்லாஹ் மலக்குகளிடம் புகழ்ந்துரைப்பதாகும். அந்தளவுக்கு அல்லாஹ் பொறுமையாளர்களை நேசிக் கிறான்., பொறுமையை விரும்புகிறான்!

இஸ்லாமிய அறிஞர்களில் சீலர், ஸலாத் எனும் வார்த்தை அல்லாஹ்வுடன் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டால் அவனது கருணை என்று பொருள்., மலக்குகளுடன் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டால் அவர்கள் பாவமன்னிப்புக் கோருவது என்று பொருள்., மனிதர்களுடன் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டால் அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்வது என்று பொருள் என்பதாக விளக்கம் அளித்துள்ளனர். இதன்படி அல்லாஹ்விடமிருந்து ஸலவாத் உண்டா வதாக என்பதற்கு அவனது கருணை உண்டாகட்டும் என்றே பொருளானால் இதே இடத்தில் ரஹ்மத் - கருணை எனும் வார்த்தையும் இடம்பெற்றிருப்பது அதற்கு முரணாகிறது! எனவே ஸலவாத் - ரஹ்மத் இரண்டும் வெவ்வேறான பொருள் கொண்டவை என்பதே சரியாகும்.

மட்டுமல்ல (அல்லாஹும் மர்ஹும் அலா ஃபுலான்)யா அல்லாஹ்! இன்னார் மீது கருணை புரிவாயாக! என்று நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்வது கூடும்., இதில் இஸ்லாமிய அறிஞர்களிடம் மாற்றுக் கருத்து இல்லை. ஆனால் அல்லாஹும் மர்ஹும் அலா ஃபுலான் (யா அல்லாஹ்! இன்ன முஸ்லிம் மீது ஸலாத் பொழிவாயாக என்று பிரார்த்தனை செய்வது கூடாது., நபி(ஸல்) அவர்களுக்காக மட்டும்தான் (அல்லாஹும் மர்ஹும் அலா முஹம்மத்) என்று பிரார்த்தனை செய்யவேண்டும். இதற்குக் காரணம் ஸலாத் என்பது ரஹ்மத் என்பதை விடவும் மேலான பொருள் உடைய வார்த்தை என்பதுதான்!

இந்த இடத்தில் இன்னொரு நுட்பத்தையும் புரிந்துகொள்வது பயன் மிக்கது. அதாவது, நபி (ஸல்) அவர்களின் மீது ஸலாத் சொல்வதுடன் சேர்ந்து வந்தால் பிறர் மீதும் ஸலாத் வேண்டி பிரார்த்தனை செய்ய லாம். அல்லாஹும் மர்ஹும் அலா முஹம்மதின் வ அலா ஆலி முஹம்மத் (யா அல்லாஹ்! நபியவர்கள் மீதும் அவர்களின் குடும்பத்தினர் மீதும் ஸலவாத் பொழிவாயாக) என்று பிரார்த்தனை செய்வது போன்று!

மேலும் நபியவர்களின் பெயருடன் தொடுத்துவரவில்லை., ஆனால் -(நபியே!) அவர்களுடைய செல்வத் திலிருந்து தர்மத்தை வசூல் செய்கு கொண்டு அதன் மூலம் அவர்களை அகழும் புறமும் தூய்மைப் படுத்து வீராக்க., மேலும் அவர்கள் மீது ஸலவாத் உண்டாவதாக என்று பிரார்த்தனையும் செய்வீராக” (9:103) என்று குர்ஆன் குறிப்பிடுவதுபோன்று ஒருகாரணம் இருந்தால் அந்த முஸ்லிம் மீது ஸலவாத் உண்டாகட்டுமென நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்வதில் தவறில்லை.

எடுத்துக்காட்டாக, உங்களிடம் ஒருவர் வந்து, இதோ! எனது ஜகாத் பணம்., இதனை ஏழைகளுக்குப் பங்கிட்டுக்கொடுங்கள் என்று தந்தால் ஸல்லல்லாஹு அலைக் (அல்லாஹ் உங்கள் மீது ஸலவாத் பொழி வானாக) என்று நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்வது கூடும்.ஆனால் அவரது பெயருடன் சேர்த்து ஸல்லல்லாஹு அலைஹி என்று சொல்வது ஒருமரபாக ஆக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும்.

கணக்கின்றி கூலி

முன்றாவது வசனம்: பொறுமையாளர்களுக்கு அவர்களின் கூலி கணக்கின்றியே வழங்கப்படும்” (39: 10) கணக்கோடு வழங்கப்படுவது எவ்வளவு என்று தெரிந்தால் கணக்கின்றி வழங்கப்படுவதை எளிதில் புரிந்து கொள்ளலாம்.

குர்ஆனில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது : ஓர் நற்செயலுக்கு பத்து மடங்கு ஏன், எழுநூறு மடங்குகள் வரை - அதை விடவும் இரட்டிப்புடன் அல்லாஹ் அதற்கு கூலி வழங்குவான் என்று!

அதே நேரத்தில் பொறுமைக்கு எவ்வளவு கூலி? அதற்குக் கணக்கே இல்லை என்கிறது இந்த வசனம்! பொறுமைக்கு ஏராளமானகூலி தாராளமாக உண்டு! எவ்வளவு என்று மனிதனால் கற்பனை செய்யவே முடியாது! அது, அல்லாஹ்வுக்கு மட்டுமே தெரிந்த இரகசியமாகும்!

மன்னிப்பும் சீர்திருத்தமும்

நான்காவது வசனம்: யார் பொறுமையை மேற்கொள்ளவும் மன்னிக்கவும் செய்கிறாரோ அவரது இந்தச் செயல் திண்ணமாக உறுதிமிக்க (வீரச்) செயல்களைச் சேர்ந்ததாகும்” (42 : 43)

கருத்து இதுதான்: மனிதர்களிடமிருந்து வரும் துன்பங்களைப் பொறுத்துக் கொள்வதென்பது- அவர்களை மன்னித்து விடுவதென்பது சாதாரணச் செயல் அல்ல., உறுதிமிக்க செயல். பெரிய அளவில் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தினால்தான் மன்னிப்பதற்கு மனம் இணங்கும்.

அதிலும் குறிப்பாக அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஜஹாத் செய்யும்பொழுது கஷ்டங்களைப் பொறுத்துக் கொள்வதென்பது - போர் புரியுமாறு இறைவன் இடும் ஆணைக்குக் கீழ்ப்படியுமாறு மனத்தைக் கட்டுப்படுத்து

வதென்பது வீரமிக்க தீர்ச் செயல் என்பதில் இருகருத்து இருக்க முடியாது. போர்ச் சூழ்நிலையில் ஒரு போராளி மேற்கொள்ளும் பொறுமைக்குச் சாதாரணப் பொறுமையைக் காட்டிலும் அதிக நற்கூலி உண்டு.

இதேபோன்றே மக்களை நன்மை புரியுமாறு ஏவுதல், தீமையை விட்டும் தடுத்தல் எனும் பணிகளுக்காகப் பொறுமையை மேற்கொள்வதற்கும் அதிகச் சிறப்பு உண்டு. ஏனெனில் இப்பணிகளை மேற்கொள்பவருக்கு இரண்டு வகைகளில் கூலி உண்டு!

❖ அவருக்குத் துன்பம் ஏற்படுகிறது எனும் வகையில்!

❖ இறைவனுக்காக - இறைமார்க்கத்திற்காக பொறுமை கொண்டார் எனும் வகையில்!

ஆக! மன்னிப்பதற்கும் மனிதர்களால் ஏற்படுகிற தொல்லைகளைப் பொறுத்துக் கொள்வதற்கும் இதில் ஆர்வமுட்பட்டபட்டுள்ளது. ஆயினும் ஓர் உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். உங்களுக்குத் தொல்லை கொடுத்தவனை நீங்கள் மன்னிக்க வேண்டுமென்பதற்கு ஒரு நிபந்தனை உண்டு. அந்த நிபந்தனையுடன் இருந்தால்தான் அந்த மன்னிப்பு புகழுக்குரியதாகும். அஷ்ஷா ரா அத்தியாயத்தில் வரும் ஒருவசனத்தில் இது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மன்னிப்பதும் கூட சீர்திருத்தத்துடன் இருக்க வேண்டும் என்பதே அந்த நிபந்தனை. அந்த வசனம் இதுதான்:

எவர் மன்னிக்கிறாரோ மேலும் சீர்திருத்தவும் செய்கிறாரோ அவரது கூலி அல்லாஹ்வின் பொறுப்பில் உள்ளது” (42: 40)

எடுத்துக்காட்டாக, உங்களுக்குத் துன்பம் இழைத்த மனிதன் தீமை புரியத் துணிந்தவனாக எவரையும் துன்புறுத்த அஞ்சாதவனாக இருந்தால் - நீங்கள் அவனைச் சாதாரணமாக மன்னித்து விடுவதால் திருந்த மாட்டான் என்றிருந்தால் அவனை மன்னிக்காதீர்கள்! உங்களது நியாயத்தை விட்டுக் கொடுக்காதீர்கள்! உங்களது உரிமையை முறையாகப் பெற்றுக்கொள்வதே சிறந்தது. ஏனெனில் உங்களது மன்னிப்பு அந்த மனிதனின் தீமையை வளர்க்கவே செய்யும்!

ஆனால் அந்த மனிதனை நீங்கள் மன்னிப்பதால் அவன் திருந்திவிடுவான்.. அவனது தீமை தொடராகு என்றிருந்தால் நீங்கள் அவனை மன்னிப்பதே சிறந்தது. உகந்தது. ஏனெனில் ..**அவரது கூலி அல்லாஹ்வின் பொறுப்பில் உள்ளது.** நீங்கள் மன்னிக்காமல் நாளை மறுமையில் அந்த மனிதனின் நற்செயல்களை உங்கள் உரிமைக்குப் பகரமாக நீங்கள் பெறுவதைவிட, இந்த வசனம் குறிப்பிடுவதன்படி அந்த மனிதனை மன்னித்து அதற்கான கூலியை அல்லாஹ்விடத்தில் பெற்றுக்கொள்வதே சிறந்தது!

பொறுமையும் இறையுதவியும்

பொறுமை குறித்து எடுரத்துரைக்கும் ஐந்தாவது வசனம்: பொறுமை மற்றும் தொழுகையின் முலம் உதவி தேடுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் பொறுமையாளர்களுடன் இருக்கிறான்” (2 : 153)

வாழ்க்கையில் பிரச்னைகள் எழும்பொழுது பொறுமையை மேற்கொண்டு அதன் முலம் உதவி தேடுமாறு இவ்வசனம் அறிவுறுத்துகிறது. ஆம்! அல்லாஹ்விடம் உதவியை எதிர்பார்த்து பொறுமையுடன் இருந்தால் பிரச்னைகள் இலகுவாகத் தீர்ந்து நிம்மதி பிறக்கும் என்பது திண்ணம்! துன்பத்திற்குப் பின் இன்பமும் கஷ்டத்திற்குப் பின் இலகுவும் தொடர்வதுதானே உலக வாழ்வின் நியதி! அதற்கான வழிபிறப்பதற்குத்தான் பொறுமை தேவை. பொறுமையில்தான் வெற்றியின் இரகசியம் அடங்கி உள்ளது!

பொறுமையைப் போன்றதுதான் தொழுகையும். அது இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் ஒருவலுவான தொடர் பாகத் திகழ்கிறது! இதோ! தொழுகையில் அல்லாஹ்வின் திருமுன்னால் மனிதன் நிற்கிறான். இரகசிய உரையாடலை அவனிடம் சமர்ப்பிக்கிறான். பணிந்தும் குனிந்தும் தலையைத் தரையில் வைத்தும் வணங்கியும் அல்லாஹ்விடம் நெருங்கிச் செல்கிறான். இறையுதவி அவன் பக்கம் கனிந்து வருதற்கு இது ஒருபலமான பாலமாக அமைகிறது. இதோ! நபியவர்களின் வாழ்க்கை இதற்கு ஓர் அழகிய முன்மாதிரி! நபியவர்களுக்கு ஏதேனும் துன்பம் ஏற்பட்டால் உடனே தொழுகையின் பக்கம் விரைவார்கள் என்று ஹதீஸ் அறிவிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன.

நிச்சயமாக அல்லாஹ் பொறுமையாளர்களுடன் இருக்கிறான்” - இதிலுள்ள உடனிருக்கிறான் எனும் வாசகம் அல்லாஹ்வின் பிரத்தியேகமான நெருக்கத்தைக் குறிக்கிறது. இது இரண்டு வகைகளிலாகும். ஒன்று: அல்லாஹ் எல்லா மனிதர்களுடனும் இருப்பது. பின்வரும் இரண்டு வசனங்களில் இது கூறப்பட்டுள்ளது :

❖ நீங்கள் எங்கிருந்தாலும் அவன் உங்களுடன் இருக்கிறான்” (57 : 4)

❖ முன்று மனிதர்களிடையே ரகசியப் பேச்சு வார்த்தை எதுவும் நடைபெறுவதில்லை., அவர்களிடையே நான்காவதாக அல்லாஹ்வும் இருந்தே தவிர! அல்லது ஐந்து மனிதர்களிடையே இரகசியப் பேச்சுவார்த்தை எதுவும் நடைபெறுவதில்லை., அவர்களிடையே ஆறாவதாக அல்லாஹ்வும் இருந்தே தவிர! இரகசியப் பேச்சுகள்

பேசுவோர் இதனைவிடக் குறைவாக இருந்தாலும் கூடுதலாக இருந்தாலும் - அவர்கள் எங்கு இருந்தாலும் அவர்களுடன் அல்லாஹ் இருக்கிறான்” (58 : 7)

- இந்த முதல்வகை எல்லாப் படைப்பினங்களுக்கும் பொருந்தும். பேரண்டத்தில் எந்த ஒரு படைப்பானாலும் அல்லாஹ் அதனுடன் இருக்கிறான். அதாவது, அவனது அறிவும் ஆற்றலும் அதிகாரமும் அவற்றைச் சூழ்ந்திருக்கிறது.

இரண்டாவது, பிரத்தியேகமான முறையில் உடனிருத்தல். அல்லாஹ் உடனிருக்கிறான் என்றால் உதவியும் ஒத்தாசையும் நல்கிக்கொண்டிருக்கிறான் என்பது கருத்தாகும். இது ரஸூல் மலார்களுக்கும் அவர்களைப் பின்பற்றி வாழ்பவர்களுக்கும் மட்டும் உரியது.

அல்லாஹ் பொறுமையாளர்களுடன் இருக்கிறான் என்பது போன்ற வசனங்கள் இத்தகைய உடனிருத்தலை உணர்த்தக் கூடியவையே!

இந்த இடத்தில் இன்னோர் உண்மையையும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். அதாவது, உடனிருத்தல் என்கிற வாசகத்தின் கருத்து, அல்லாஹ் எல்லா மனிதர்களுடனும் - அவரவருடைய இடங்களில் அவர்களுடன் இருக்கிறான் என்பதல்ல., அவன் இருப்பது அண்ட சராசரங்களுக்கும் மேலே அர்ஷில்தான்! அவன் அங்கிருப்பதுடனேயே - தனது அதிகாரத்தால், அறிவுஞானத்தால் எல்லா மனிதர்களையும் எல்லா படைப்புகளையும் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான்., எல்லாவற்றையும் அறிந்து கொண்டிருக்கிறான்!

பொறுமையும் ஜீஹாதும்

பொறுமையின் சிறப்பை எடுத்துரைக்க இமாம் நவவீ (ரஹ்) அவர்கள் கொண்டு வந்த இறுதி வசனம் இது தான்:

நாம் உங்களை நிச்சயம் சோதனைக்குள்ளாக்குகிறோம். எதற்காகவெனில், உங்களின் முஜாஹித் (போராளி)களையும் பொறுமையாளர்களையும் நாம் அறிந்து கொள்வதற்காகத்தான்.. மேலும் உங்களுடைய நிலைமைகளைப் பரிசீலிப்பதற்காகத்தான்!” (47 : 31)

- சோதனைக்குள்ளாக்குதல் என்பதன் கருத்து, அல்லாஹ், இறைநம்பிக்கையாளர்களின் மீது ஜீஹாத் எனும் இறைவழிப்போரைக் கடமை ஆக்கியிருப்பதாகும். இப்படிச் செய்வதன் நோக்கம் என்ன? பொறுமையாளர்கள் யார் என்பதை அறிவதுதான்., அவர்களின் அந்தஸ்தை உயர்த்துவதுதான் என்கிறது இந்த வசனம்.

இன்னொரு வசனம் கூறுகிறது: அல்லாஹ் நாடியிருந்தால் அவனே அவர்களுக்குப் பதிலடி கொடுத்திருப்பான். ஆயினும் (இப்படியொரு வழியை அவன் மேற்கொண்டது) உங்களில் சிலரை வேறு சிலரைக் கொண்டு சோதிப்பதற்காகத்தான்! மேலும் எவர்கள் அல்லாஹ்வின் பாதையில் கொல்லப்படுகிறார்களோ அவர்களின் பணிகளை ஒருபோதும் அல்லாஹ் வீணாக்க மாட்டான்” (47 : 4 - 5)

இப்படி இறைநம்பிக்கையாளர்கள் மீது இறைவழிப்போரைக் கடமையாக்கி அவர்களைப் போர்க்களத்தில் கொண்டுவந்து நிறுத்திச் சோதிப்பதன் மூலம் அல்லாஹ் பொறுமையாளர்களை அறிகிறான் என்கிற பொழுது குறைமதியாளர் சீவர் ஒருதவறான கருத்தை முன்வைக்கிறார்கள். எந்த ஒருகாரியமானாலும் - அது நிகழ்கிற பொழுதுதான் அல்லாஹ் அதை அறிந்து கொள்கிறான். நிகழ்வதற்கு முன்னால் அது பற்றி எதுவும் அவனுக்குத் தெரியாது என்கின்றனர்! இதற்குத் தெளிவானதொரு பதில் தருவது நமது கடமை.

எல்லா விஷயங்களையும் நிகழ்வுகளையும் - அவை நிகழ்வதற்கு முன்பே அல்லாஹ் அறிகிறான். அப்படி அறிவதற்கு நம்மால் இயலாதுதான். ஆனால் இறைவனுக்கு இயலாதது என்று எதுவும் இருக்க முடியாது! அவனது ஆற்றல் அளவில்லாதது. இதனை இன்னோர் இடத்தில் குர்ஆன் இவ்வாறு எடுத்துரைக்கிறது:

வானம் பூமியிலுள்ள ஒவ்வொன்றையும் அல்லாஹ் அறிகிறான் என்பதையும் அவை அனைத்தும் ஓர் ஏட்டில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதையும் நீங்கள் அறிவதில்லையா? திண்ணமாக இது அல்லாஹ்வுக்குச் சிறிதும் சிரமமானதன்று!” (22 : 90)

- ஒரு விஷயத்தை அது நிகழ்வதற்கு முன்னால் அல்லாஹ் அறிய மாட்டான் என்று வாதீடுபவன் குர்ஆனில் இடம் பெற்றுள்ள இது போன்ற வசனங்களைப் பொய்ப்படுத்தியவன் ஆகிறான்.

ஒரு வேறுபாட்டைத் தெளிவாகத்தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். உங்களில் போராளிகளையும் பொறுமையாளர்களையும் நாம் அறிவதற்காக எனும் வாசகத்தில் வரும் அறிதல் என்பதன் கருத்து, எந்த அறிதலின் அடிப்படையில் நற்கூலியோ தண்டனையோ வழங்கப்படுமோ அந்த அறிதல் ஆகும். அதாவது, ஒன்றை - அது நிகழ்வதற்கு முன்னால் அல்லாஹ் அறிந்து வைத்திருக்கிறான் என்பது சரிதான். ஆனால் அதனடிப்படையில் மனிதனின் செயலுக்கு நற்கூலியோ தண்டனையோ அளிப்பது நீதமாகாது! அதைக்கொண்டு அவன் சோத

னைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு அதில் அவனது செயல்பாடு வெளிப்பட்டு அதன் அடிப்படையில் நற்கூலியோ தண்டனையோ அளிக்கப்பட்டால்தான் அது நீதியாகும்.

அறிஞர் சீலர் இதற்கு இன்னொரு விளக்கம் தருவர். அதாவது, உங்களில் போராளிகளை - பொறுமை யாளர்களை அறிவதற்காக என்றால் அதன் கருத்து, அது வெளிப்படையாக நிகழ்வதை அறிவது, தெளிவாகத் தெரிவது என்பதாகும். ஒருசெயலைக் குறித்து அது எதிர்காலத்தில் நிகழும் என்று அறிவதற்கும் நேற்று அது நிகழ்ந்து விட்டது என்று அறிவதற்கும் நிறைய வேறுபாடு உண்டு.

இதனை ஓர் எடுத்துக்காட்டின் மூலம் இன்னும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். ஒரு மனிதன் இந்தச் செயலை நாளை செய்வேன் என்று உங்களிடம் சொல்கிறபொழுது அந்த விஷயம் உங்களுக்குத் தெரியவந்து விட்டது. மறுநாள் அந்தச் செயலை அவன் செய்து விடும்பொழுது அதுவும் உங்களுக்குத் தெரிந்துவிட்டது. இந்த இரண்டையும் அறிந்து கொள்வதற்கு மத்தியில் வித்தியாசம் தெளிவாய் உள்ளதை எவரும் எளிதாய்ப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

எழுத்தாளனும் ஒரு போராளியே!

போராளி (முஜாஹித்) எனும் வார்த்தையின் கருத்து விரிவானது. அல்லாஹ்வின் மார்க்கத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக, மேலோங்கச் செய்வதற்காக உழைப்பவர் என்றால் கல்வியின் மூலம் அதற்காக உழைப்ப வரையும் ஆயுதம் ஏந்திக் களத்தில் குதிப்பவரையும் அது உள்ளடக்கும். இருவருமே அல்லாஹ்வின் வழியில் அறப்போர் புரிவார்தாம்!

கல்வியைக் கற்று - கற்றுக்கொடுத்து மக்கள் மத்தியில் கல்விப் பணியாற்றிக்கொண்டிருப்பவர் கல்வியின் மூலம் ஜஹாத் செய்பவர் ஆகிறார். அல்லாஹ் வழங்கிய ஷரீஅத்தை அரியணையேற்றுவதற்குக் கல்வியை ஒரு கருவியாகக் கொண்டு பாடுபடுகிறார். இதேபோன்றுதான் ஆயுதமேந்தி எதிரிகளுடன் போர் புரிவாரும்! ஆனால் ஒருநிபந்தனை: இவர்களின் நோக்கம் இறைமார்க்கத்தை இத்தரணியில் மேலோங்கச் செய்வதாக இருக்க வேண்டும்.

அருள்சொற்கள் - شرح الكلمات

1) பொறுமையை மேற்கொள்ளுங்கள்: வழிபாடுகள் மற்றும் துன்பங்கள் மீதும் பாவங்களை விட்டு விலகுவதிலும் பொறுமை கொள்ளுங்கள்.	١) اصبروا: على الطاعات والمصاب وعن المعاصي
2) நிராகரிப்பாளர்களை விஞ்சும் அளவில் பொறுமை மேற்கொள்ளவும்.	٢) صابروا: أي غالبوا الكفار بالصبر
3) ஜஹாதில் நிலைத்திருங்கள். றாபத (முறாபதா) என்றால் எல்லையைத் தொடர்ந்து கண் காணித்து எதிரிகள் விஷயத்தில் எச்சரிக்கையுடன் இருந்தான் என்று பொருள்.	٣) رابطوا: أقيموا على الجهاد و رابط، مرابطة: إذا لازم نغر العدو
4) இதற்கான அரபி வார்த்தையிலுள்ள (لا) லாம் சத்தியத்தின் பொருளைக் கொடுக்கக்கூடியதாகும். இதன் முழுப்பொருள்: அல்லாஹ்வின் மீது கூடித்தியமாக உங்களை சோதனைக்கு உள்ளாக்குவோம் என்பதாகும்.	٤) ولنبلونكم : اللام لام القسم، أي والله لنتخبرنكم

கேள்விகள் - الأسئلة

- 1) ஸப்ர் (பொறுமை) என்பதன் அகராதிப் பொருள் என்ன? இஸ்லாமிய வழக்கில் அதன் விரிவாக்கம் என்ன? சுருக்கமாக விளக்கவும்.
- 2) தவறுகளை மாய்க்கக்கூடிய மற்றும் அந்தஸ்துகளை உயர்த்தக்கூடிய அமல்கள் என்று நபி(ஸல்) அவர்கள் குறிப்பிட்டவை யாவை?
- 3) 2 : 155 ஆம் வசனம் சில சோதனைகளை பட்டியலிடுகிறது. அவற்றைச் சுருக்கமாக விளக்கவும்.
- 4) அத்தகையோர் மீது அவர்களின் இறைவனிடம் இருந்து புகழுரைகளும் (ஸலவாத்தும்) அருளும் உண்டாகும் எனும் வசனத்தின் கீழ் ஸலவாத் என்பதற்கு அளிக்கப்பட்ட விளக்கம் என்ன?
- 5) மன்னிக்க வேண்டும்தான் ஆனால் அது சீர்திருத்தத்துடன் இருக்க வேண்டும் என்பதன் விளக்கம் என்ன?

6)நிச்சயமாக அல்லாஹ் பொறுமையாளர்களுடன் இருக்கிறான் என்கிற வசனத்தின் கீழ் உடனிருத்தல் என்பதற்கு அளிக்கப்பட்ட விளக்கம் என்ன?

7) உலகில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளை - அவை நிகழ்ந்த பிறகுதான் அல்லாஹ் அறிகிறான். அதற்கு முன்பு அது பற்றி அவனுக்கு எதுவும் தெரியாது என்கிற தவறான கருத்துக்கு அளிக்கப்பட்ட பதில் என்ன என்பதைச் சுருக்கமாக விளக்கவும்.

பொறுமையின் தனிச்சிறப்பு

۲۵ - وَعَنْ أَبِي مَالِكٍ الْحَارِثِ بْنِ عَاصِمٍ الْأَشْعَرِيِّ ۖ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: { الطَّهُّورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ ، وَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُنِ - أَوْ تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ ، وَ الصَّبْرُ ضِيَاءٌ ، وَ الْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو فَبَائِعٍ نَفْسَهُ فَمُعْتِقُهَا أَوْ مُؤَبِّقُهَا } رَوَاهُ مُسْلِمٌ

ஹதீஸ் 25

அபூ மாலிக் - அல் அஷ்அரி (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: தூய்மை (ஈமான் எனும்) நம்பிக்கையின் பாதியாகும். அல்லஹ்துல்லாஹ் தராசை நிரப்புகிறது. ஸுப்ஹானல்லாஹி வல் ஹம்து லில்லாஹ் வானங்களுக்கும் பூமிக்கும் மத்தியிலுள்ள இடை வெளியை நிரப்புகிறது. தொழுகை ஒளியாகும். தர்மம் ஆதாரமாகும். பொறுமை வெளிச்சமாகும். திருக்குர்ஆன் உனக்குச் சாதகமான அல்லது பாதகமான ஆதாரமாகத் திகழ்கிறது!. ஒவ்வொரு மனிதரும் காலையில் (தத்தம் பணிக்காகச்) செல்கின்றனர்., தமது ஆன்மா தொடர்பான வியாபாரத்தை மேற்கொள்கின்றனர் - அதற்கு விடுதலை பெற்றுத் தருகின்ற னர். அல்லது அதை அழிவுக்கு உள்ளாக்குகின்றனர்!" (நூல்: முஸ்லிம்)

التشریح - தெளிவுரை

பொறுமையின் சிறப்பையும் நன்மையையும் விவரித்து அதைக் கடைப்பிடிக்குமாறு வலியுறுத்தக்கூடிய இறை வசனங்களை முன்னர் பார்த்தோம். இப்பொழுது பொறுமை பற்றி பேசும் நபிமொழிகளைப் பார்ப்போம்.

பொறுமை வெளிச்சமாகும் எனும் வாசகத்திற்காகத்தான் இந்த நபிமொழியை இந்த அத்தியாயத்தின் கீழ் இமாம் நவவி (ரஹ்) அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ளார்கள்.

பொறுமை உள்ளத்தின் ஒளியாகவும் பாதையின் வெளிச்சமாகவும் பணிக்கு ஊக்கமாகவும் திகழ்கிறது! ஆம்! சூழ்ந்து வரும் துன்பங்களினாலும் இன்னல்களினாலும் வாழ்க்கைப்பாதையில் இருள்கள் அடர்ந்து தொடர்ந்து பயணிப்பது தடைபடும் பொழுது பொறுமைதான் வெளிச்சம் பாய்ச்சி இடறகற்றுகிறது. பொறுமையில் உறுதியாக இருப்பவருக்கே அப்பொழுது யதார்த்த நிலை என்ன என்பது புலப்படும்! இருள்களில் இடறி விழுந்திடாமல் ஆற்ற வேண்டிய பணிகளைத் தொடர்ந்து அவர் ஆற்றுகிறார்.

இறைவழியில் வாழும் மனிதர் பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தால் நேர்வழியில் நிலைத்து நிற்கும் நற்பேறு பரிசாகக் கிடைக்கிறது. சத்திய நெறியின் அழைப்பானால் பொறுமையை மேற்கொண்டால் அவனது உழைப்பு வெற்றிக் கனியைப் பறிக்கும் காலம் விரைந்து வருகிறது!

தூய்மை ஈமானில் பாதியாகும் - தூய்மை என்பதில் புலனுக்குட்பட்ட அசுத்தங்களை விட்டு விலகுவதும் அடங்கும்., தீய கொள்கைகள், தீய செயல்கள் ஆகியவற்றை விட்டு விலகுவதும் அடங்கும்.

- ஈமான் என்பது ஏற்பது, தவிர்ப்பது எனும் இரு அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. தவிர்ப்பது என்பதன் கருத்து, ஷரீக் எனும் இணைவைப்பை விட்டும் இதர தீமைகளை விட்டும் விலகுதல் ஆகும். மேலும் இணை வைத்து வணங்குபவர்கள், தீமை செய்பவர்கள் ஆகியோருடன் உள்ள தொடர்பை - அவர்கள் செய்யும் தீமை களின் அளவுக்குத் துண்டித்தலும் ஆகும். இந்த ரீதியில் ஒருமனிதன் இறைநம்பிக்கையாளனாகத் திகழ வேண்டுமெனில் எல்லா வகையான தீமைகளை விட்டும் அவற்றைச் செய்பவர்களை விட்டும் விலகித் தூய்மை பெற்றிட வேண்டும். - தூய்மையின் இந்த அம்சத்தின் அடிப்படையில்தான் சுத்தம் ஈமானில் சரிபாதி என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

அல்லஹ்து லில்லாஹ் என்பது தராசை நிரப்புகிறது - எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே என்பது இதன் பொருளாகும். இறைப்புகழை இயம்பும் வார்த்தைகளிலே இதற்கு தனிச்சிறப்பு உண்டு. அதனால்தான் திருக் குர்ஆனின் தொடக்கமே இதனைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது.

ஹம்து என்றால் புகழ்தல் என்று பொருள். அதாவது, அழகிய செயல்கள் - ஆற்றல்களைக் கொண்டு அல்லாஹ்வைப் புகழ்வதாகும். அப்படிப் புகழ்வதுடன் அவனுக்கு முழுமையாக அடிபணிவதும் அவன் நிர்ணயித்த விதியை முழுமனத்துடன் ஏற்பதும் அதிலிருக்கவேண்டும்.

தராசு என்பது மறுவுலகத்தில் மனிதர்களின் செயல்களை எடை போடு வதற்காக நிறுவப்படும் கருவியாகும். செயல்கள் எப்படி எடைத் தட்டில் நிற்கும்? அவற்றை எப்படித் தராசில் வைத்து நிறுக்க முடியும்? என்றொரு கேள்வி பிறக்கலாம். பதில் இதுதான்:

1) மனிதர்களின் செயல்களுக்கு - மறுமை நாளில் அவற்றைத் தராசில் வைத்து நிறுக்கும் வகையில் வடிவமும் பருமனும் கொடுக்கப்படும்.

2) அல்லது நிறுக்கப்படும் என்றால், செயல்களை அல்ல., அவற்றின் பதிவேடுகள்தான் தராசில் வைத்து நிறுக்கப்படும் என்று பொருள் காண வேண்டும். தீமைகள் நிறுவைக்கு நிற்கமாட்டா. நல்ல செயல்களே எடையில் நிற்கும்.

அல்ஹம்து லில்லாஹ்வுக்கு தராசையே நிரப்பும் அளவு மகத்தான நன்மை உண்டென்பதன் கருத்து இதுதான்: ஹம்து என்பதிலுள்ள அல் எனும் துணையெழுத்திற்கு புகழின் எல்லா வகைகளையும் உள்ளடக்கும் ஆர்த்தம் உண்டு. அல்ஹம்து லில்லாஹ் என்றால் எல்லா வகையான புகழும் அல்லாஹ்வுக்கு மட்டும் சொந்தம் என்று பொருள்.

✽ அல்லாஹ், எல்லாவகையான பூரணத் தன்மைகளையும் பெற்றவன் என்று கூறுவதும் புகழ்தான்.

✽ பலவீனங்களும் குறைபாடுகளும் இல்லாதவன்., அவற்றை விட்டும் தூய்மையானவன் என்றுரைப்பதும் புகழ்தான்.

✽ அவனது பேராற்றலை ஏற்றுக் கொண்டு அதற்கு எதிரில் நமது இயலாமையை ஒப்புக் கொள்வதும் புகழ்தான்.

✽ அவனுக்கு நன்றி செலுத்துவதும் புகழ்தான்.

✽ உயர்ந்த அந்தஸ்துகளைப் பெற்றுத்திகழ்வதில் அவன் தனித்துவம் உடையவன் என்பதும் புகழ்தான்.

- இப்படிப்பட்ட புகழ்மொழிகளும் இன்னும் நம் அறிவுக்கு எட்டாத புகழுரைகள் அனைத்தும் அல்லாஹ் வுக்கே சொந்தம் என்றுரைப்பதில் அல்ஹம்து லில்லாஹ் எனும் வார்த்தை தன்னிகரற்றுத் திகழ்கிறது! இதன் அடிப்படையிலேயே இவ்வளவு மகத்தான கூலியை இவ்வார்த்தை பெறுகிறது!

ஸு ப்ஹானல்லாஹி வல்ஹம்துலில்லாஹ், வானங்களுக்கும் பூமிக்கும் மத்தியிலுள்ள இடைவெளியை நிரப்புகிறது

இதில் இருவார்த்தைகள் உள்ளன. **விடுவித்தல், அணிவித்தல்** என்கிற இரு அம்சங்களை முறையே அவை பெறுகின்றன.

முதல் வார்த்தை ஸு ப்ஹானல்லாஹ் - இதன்பொருள், அல்லாஹ் தூய்மையானவன் என்பதாகும். அதாவது, அல்லாஹ்வின் திருப்பெயர்கள், தன்மைகள், செயல்கள் மற்றும் அவன் வகுத்தளித்த சட்டங்கள் ஆகியற்றில் எவ்விதக் குறைபாடுமில்லை., அவை எல்லாமும் தூய்மையானவை! பொருத்த மற்ற பெயர்களை, தன்மைகளை இறைவனுக்குச் சொல்வது கூடாது என்கிற கருத்தில் **விடுவித்தல்** எனும் அம்சமாகும் இது!

அல்லாஹ்வின் பெயர்கள், தன்மைகளின் தூய்மை நிலை பற்றி குர்ஆன் குறிப்பிடுவதைக் கேளுங்கள்:

قَالَ تَعَالَى {وَاللَّهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى} سُورَةُ الْأَعْرَافِ الْآيَةُ ١٨٠

மிகவும் அழகிய பெயர்கள் அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே சொந்தம்” (7 : 180)

قال تعالى: لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السُّوءِ وَ لِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى (سُورَةُ النَّحْلِ ٦٠)

தீய தன்மைகளால் வர்ணிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் மறுவுலகின் மீது நம்பிக்கை கொள்ளாதவர்கள்தான். ஆனால் மிகஉயர்ந்த தன்மைகள் அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே சொந்தம். அவனே யாவரையும் மிகைத் தவன்., விவேகமிக்கவன் ”

அல்லாஹ்வுடைய செயல்களின் தூய நிலை குறித்து குர்ஆன் வேறொர் இடத்தில் கூறுகிறது:

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعْبِينَ (سُورَةُ الدُّخَانِ الْآيَةُ ٣٨)

இந்த வானங்களையும் பூமியையும் இவற்றிற்கிடையே உள்ள அனைத்தையும் விளையாட்டுக்காக நாம் படைக்கவில்லை., சத்தியத்துடன் தான் படைத்துள்ளோம். ஆனால் இவர்களில் பெரும்பாலோர் இதனை அறிவதில்லை” (44 : 38)

அல்லாஹ் வழங்கிய கூட்டங்களின் தூயநிலை குறித்து - அவற்றில் எவ்வித முரண்பாடோ குறைபாடோ இல்லை என்பது பற்றி இன்னோர் இடத்தில் குர்ஆன் கூறுகிறது:

قال الله: أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ (سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥٠)

அறியாமையின் அடிப்படையிலான தீர்ப்பினையா அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்? ஆனால் அல்லாஹ்வின் மீது உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டவர்களைப் பொறுத்தவரை அல்லாஹ்வைவிட நல்ல தீர்ப்பு வழங்குவன் யார்?" (5 : 50)

இரண்டாவது வார்த்தை **அல்ஹம்து லில்லாஹ்** - சிறப்பிற்கும் உயர்வுக்கும் உரிய எல்லா விதமான முழுமைப்பண்பையும் அல்லாஹ்வுக்குச் சூட்டுகிற சொல்லாகும் இது. இதுவே **அணிவித்தல்** என்கிற அம்சம். இவ்விரு அம்சங்களின் அடிப்படையில்தான் இவ்வார்த்தைக்கு இவ்வளவு அதிகமான நன்மைகள் உண்டென இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தொழுகை ஒளியாகும்: தொழுகை முகத்திற்கு ஒளி. இதனால்தான் யார் அதிகம் அதிகம் தொழுகிறார்களோ - அல்லாஹ்வின் முன்னிலையில் அதிக அளவில் சீரவணக்கம் செய்கிறார்களோ அவர்களின் முகம் ஒளியால் இலங்குவதைக் காண்கிறோம்.

தொழுகை உள்ளத்திற்கு ஒளி. ஆம், அல்லாஹ்வை பற்றிய ஞானக் கதவைத் திறக்கிறது தொழுகை. அல்லாஹ்வின் திருப்பெயர்கள், செயல்கள், அவன் வழங்கிய சட்டங்கள் ஆகியவை குறித்துத் தெளிவான அறிவை வழங்குகிறது தொழுகை. இதனால்தான் தொழுகையாளிகள் இறைவனை அஞ்சி வாழ்வதில், இஸ்லாத்தின் நெறிமுறைகளைப் பேணி நடப்பதில் தொடர்ந்து முன்னேறிக் கொண்டே செல்கிறார்கள்.

இதேபோன்று மண்ணறையிலும் மறுமை நாளின் மஹ்ஷர் மைதானத்திலும் தொழுகை ஒளியாக வருகிறது. ஏனெனில் தொழுகை இஸ்லாத்தின் தூண்., தூண் நிலைபெற்றிருந்தால் கட்டிடம் நிலைத்து நிற்கும். உலகில் இஸ்லாமியப் பெருவாழ்வு நிறைவாக மலர்ந்து விட்டால் மறுமை வாழ்வில் இருள் அகன்று எங்கும் ஒளிமயமாகி விடும் என்பது திண்ணம்!

இங்கு பொறுமை மற்றும் தொழுகையின் இரு ஒளிகளுக்கு மத்தியிலுள்ள வேறுபாட்டை தெரிந்து கொள்வது பயன்மிக்கது. பொறுமைக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள **ழியா** எனும் சொல்லின் பொருளும் ஒளிதான் என்றாலும் அது லேசான வெப்பத்துடனும் அதிக வெளிச்சத்துடமுள்ள ஒளியாகும். குர்ஆனில் இவ்வார்த்தை சூரியனுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் கவனிக்கவும்.

قَالَ تَعَالَى: هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا (سُورَةُ يُوسُفُ ٥)

அவனே சூரியனை வெளிச்சம் தரக்கூடியதாக அமைத்தான். சந்திரனை ஒளியாக ஆக்கினான்" (10 : 5)

பொறுமைக்கு **ழியா** -வெப்பம் இணைந்துள்ள வெளிச்சம் என்று கூறப்பட்டதற்குக் காரணம், பொறுமை கொள்ளும்பொழுது மனித மனம் சீரமத்தையும் கஷ்டத்தையும் தாங்கிட நேர்வதையும் உடலில் வெப்பமும் களைப்பும் அதிகரிப்பதையும் பார்க்கிறோம். இதனால்தான் பொறுமையாளர்களுக்குக் கணக்கின்றி கூலி வழங்கப்படும் என்று உரைக்கிறது குர்ஆன்!

தர்மம் ஆதாரமாகும் -அதாவது தர்மம் என்பது அல்லாஹ்வின் உவப்பைப் பெறும் எண்ணத்துடன் செல்வத்தைச் செலவு செய்வதாகும். மனைவி - மக்களுக்கு வாழ்வாதாரம் வழங்குவது, ஏழை எளியோருக்கு உணவளிப்பது, இறையில்லங்கள் - கல்விக்கூடங்கள் போன்றவை கட்டுவது, இதரப் பொது நலப்பணிகளுக்கு வழங்குவதுபோன்ற எல்லா வகையான தர்மங்களும் இதில் அடங்கும்.

தர்மம் ஆதாரமென்பது வழங்குபவரின் உள்ளத்தில் இறைநம்பிக்கை உள்ளதென்பதற்குத்தான்! எவ்வாறு எனில், செல்வம் மனத்திற்கு அதிகப் பிரியமான ஒன்று. அதனைச் சாதாரணமாகப் பிறருக்கு வழங்கிட மனம் ஒப்புவதே இல்லை. ஒருமுஸ்லிம் செல்வங்களை அல்லாஹ்வுக்காக எனும் வாய்மையுடன் வாரிவழங்குகிறார் எனில் அவனது உள்ளத்தில் இறைநம்பிக்கை இருப்பதால்தான் வழங்குகிறான். தர்மங்களின் நற்கூலியாக நாளை மறுவுலகில் சுவனப் பேறுகள் கிடைக்கும் எனும் உறுதிப்பாட்டின் அடிப்படையில்தான் அப்படிச் செய்கிறான். மனித இயல்பு என்னவெனில், அவனுக்குப் பிரியமான எதுவொன்றையும் இழப்பதற்கு எளிதில் அது முன்வருவதில்லை., அதனை விடவும் பிரியமான வேறொன்று கிடைக்கும் என்றிருந்தால்தான் பணத்தை வழங்க மனம் வருகிறது, இல்லையா? இந்த ரீதியில்தான் இறைவன் மீதும் மறுவுலகத்தின் மீதும் சுவனத்தின் மீதும் ஆழமான நம்பிக்கையுள்ள நன்மக்களே அதிக அளவில் தானதர்மங்கள் செய்வதை நாம் பார்க்கிறோம்!

ஓவ்வொரு மனிதரும் காலையில் (தத்தம் பணிக்காகச்) செல்கின்றனர். தமது ஆன்மா தொடர்பான வியாபாரத்தை மேற்கொள்கின்றனர்., அதற்கு விடுதலை பெற்றுத் தருகின்றனர். அல்லது அதை அழிவில் ஆழ்த்துகின்றனர்”

-அதிகாலை புலர்ந்ததும் மக்கள் கண்விழித்தெழுந்து அன்றைய தினத்தின் பணிகளைத் தொடங்குகின்றனர். இது அன்றாடம் நாம் காணும் காட்சி!

பகலெல்லாம் ஓடியாடி உழைத்த மனிதன் இரவில் நிம்மதியாகத் தூயில் கொண்டு ஓய்வெடுக்கிறான். இதற்காகவே இரவை இறைவன் படைத்துள்ளான் என்கிறது குர்ஆன்.

قال تعالى: وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ {سُورَةُ الْأَنْعَامِ الْآيَةُ ٦٠}

பகலில் நீங்கள் என்னென்ன செய்களைச் செய்தீர்கள் என்பதை அவன் அறியும் நிலையில் அவனே இரவில் உங்கள் உயிர்களைக் கைப்பற்றுகிறான். பிறகு மறுநாள் (இந்த வாழ்க்கை எனும் செயற்களத்தில்) மீண்டும் உங்களை எழுப்புகிறான்’ (6 : 60)

இரவில் மனிதர்களைத் தூக்கத்தில் ஆழ்த்துவதைத்தான் உயிர்களைக் கைப்பற்றுதல் எனும் வாசுக்கம் குறிப்பிடுகிறது. ஆம்! தூக்கம் என்பது மரணத்தின் சகோதரன் என்று ஒரு நபிமொழி கவனத்தில் கொள்ளத் தக்கதாகும்.

இரவின் அந்தத் தூக்கம், பகலின் பணிகளில் ஏற்பட்ட களைப்பையும் சோர்வையும் களைகிறது. மீண்டும் நாளையப் பணிகளைத் தொய்வின்றி தொடர்ந்திட உடலிலும் உள்ளத்திலும் உற்சாகம் பொங்குகிறது. மக்கள் காலையில் எழுந்து உற்சாகத்துடன் தத்தம் பணிகளில் ஈடுபடுகின்றனர்.

☞ சிலர் நற்பணிகள் ஆற்றுகின்றனர்., அவர்கள்தாம் இறைநம்பிக்கையாளர்கள்.

☞ சிலர் தீமைகள் புரிகின்றனர். அவர்கள்தாம் இறைநிராகரிப்பாளர்கள்.

ஆம்! முஸ்லிம்கள் அதிகாலையில் எழுந்து உளு செய்து தூய்மையாகி தொழுகையை நிறைவேற்றுகிறார்கள். கண்ணியத்திற்கும் மகத்துவத்திற்கும் உரிய வல்ல இறைவனாகிய அல்லாஹ்வை வணங்குவது கொண்டு அன்றைய தினத்தைத் தொடங்குகிறார்கள்.

இன்னும் சரியாகச் சொல்வதாயின் அன்றைய அதிகாலைப் பொழுது தெளவீர்த் எனும் ஏகத்துவச் சிந்தனையுடன் தொடங்குகிறது! எவ்வாறெனில் -

ஒரு முஸ்லிம் அதிகாலையில் எழுந்து அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்ந்த வண்ணம் ஆலு இம்றான் அத்தியாயத்தின் இந்த நான்கு வசனங்களை ஓதிடவேண்டுமென்பது ஷரீஅத்தின் போதனை! ஆம்! நபி (ஸல்) அவர்களின் அழகிய முன்மாதிரி அதுவே என அறிவிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. அந்த வசனங்கள் இவைதான்:

திண்ணமாக வானங்களையும் பூமியையும் படைத்திருப்பதிலும் இரவு பகல் மாறிமாறி வருவதிலும் - அறிவுடையோர்க்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன. அவர்கள் எத்தகையவர்கள் எனில், நிற்கும்போதும் உட்காரும் போதும் படுத்திருக்கும்போதும்- ஆக எல்லா நிலைகளிலும் அல்லாஹ்வை நினைவுகூர்கிறார்கள். மேலும் வானங்கள் மற்றும் பூமியின் படைப்பமைப்பைக் குறித்துச் சிந்திக்கிறார்கள். (பிறகு உணர்ச்சி பொங்கக் கூறுகிறார்கள்:)

எங்கள் இறைவனே! இவை அனைத்தையும் (யாதொரு நோக்கமும் இன்றி) வீணாக நீ படைக்கவில்லை. நீ தூய்மையானவன். எனவே நரக வேதனையிலிருந்து எங்களை நீ காப்பாற்றுவாயாக! எங்கள் இறைவனே! நீ யாரை நரகத்தில் புகுத்தினாயோ அவனை நீ உண்மையில் கேவலப்படுத்திவிட்டாய். அக்கிரமக்காரர்களுக்கு உதவி செய்வோர் யாருமில்லை. எங்கள் இரட்சகனே! விசுவாசத்தின்பால் அழைக்கக்கூடிய ஒருவரின் அழைப்பை நாங்கள் செவியுற்றோம். உங்கள் இரட்சகனை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று அவர் கூறினார். நாங்கள் அவ்வாறே ஏற்றுக்கொண்டோம். எனவே எங்கள் இறைவனே! எங்கள் பாவங்களை மன்னித்தருள் வாயாக! எங்களிடம் உள்ள தீமைகளை அகற்றுவாயாக. மேலும் எங்களை நல்லோர்களுடன் மரணிக்ச் செய்வாயாக! எங்கள் இறைவனே! மேலும் தூதர்களின் வாயிலாக நீ அளித்த வாக்குறுதிகளை எங்களுக்கு நிறைவேற்றித் தருவாயாக! மேலும் மறுமை நாளில் எங்களைக் கேவலப்படுத்திவிடாதே! திண்ணமாக நீ வாக்குறுதி மீறாதவன் ஆவாய்,” (3 : 190 - 194)

- இவ்வாறு அதிகாலையில் எழுந்ததும் முஸ்லிம்கள் ஆன்மா தொடர்பான வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டு அதற்கு விடுதலை வாங்கிக் கொடுக்கின்றனர்., நரகத்திலிருந்து!

மறுபுறம் - இறைவன் விரும்பாத- வெறுக்கக்கூடிய, தடை செய்துள்ள தீமைகளைச் செய்யவது கொண்டு அன்றைய தினத்தைத் தொடங்குகிற மக்கள் உள்ளனர். இத்தகையவர்கள்தாம் தங்களது ஆன்மாவை அழிவின் படுகுழியில் தள்ளுகின்றனர்! (அல்லாஹ் பாதுகாப்பானாக!)

அறிவீப்பாளர் அறிமுகம்

அபூ மாலிக் அல் - அஷ்அரி (ரலி) அவர்கள்

அபூ மாலிக் அல் அஷ்அரி (ரலி) அவர்கள் நபித்தோழர்களில் ஒருவரும் மதீனா வாழ் அன்ஸாரியும் ஆவார். அபூ மாலிக் என்பது குறிப்புப் பெயர். அன்னாரது இயற்பெயர் அல் ஹாரிஸ் பின் அல்ஹாரிஸ் என்றும் உபைத் என்றும் உபைதுல்லாஹ் என்றும் கஅப் என்றும் பல கருத்துகள் உள்ளன. இவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் இருந்து அறிவித்த ஹதீஸ்கள் ஸஹீஹு ல் புகாரி, முஸ்லிம் போன்ற நூல்களில் பதிவாகியுள்ளன. உமர் (ரலி) அவர்களின் காலத்தில் மரணம் அடைந்தார்கள்.

அருஞ்சொற்கள் - شرح الكلمات

1) சுத்தம் : புலனுக்குட்பட்ட அசுத்தங்கள், உடலின் அசுத்த நிலைகள் மற்றும் தீய கொள்கைகள், செயல்களை விட்டும் மனிதன் தூய்மை அடைவதாகும்.	١) الطهور: أن يتطهر الانسان طهارة حسية و معنوية من كل ما فيه أذي
2) பாதி	٢) شطر: نصف
3) தீமை மற்றும் குறைபாடுகளை விட்டும் அல் லாஹ்வைத் தூய்வன் என்று துதித்தல் ஆகும்.	٣) التسبيح: تزيه الله عن السوء و النقائص
4) சுயமான அழகுத் தன்மையைக் கொண்டு அல்லாஹ்வுக்குப் புகழ் மாலை சூட்டுவதாகும்.	٤) الحمد لله: الشاء علي الله بالجميل الاختياري والاذعان له
5) வெளிக் கண்ணம் : கடுமையான ஒளி	٥) الصبر ضياء: الضياء شدة النور
6) அதற்கு விடுதலை அளிப்பவர்: தண்டனையில் இருந்து அதற்கு ஈடேற்றம் அளிப்பவர்.	٦) فمعتقها: أي مخلصها من العذاب
7) அதனை அழிவுக்குள்ளாக்குபவர்,	٧) موبقها: مهلكها

கேள்விகள் - الاسئلة

- 1) பொறுமை வெளிச்சமாகும் என்பதை சுருக்கமாக விளக்கவும்.
- 2) சுத்தம் ஈமானில் பாதியாகும் என்பதன் கருத்து என்ன?
- 3) இந்த நபிமொழியில் தராசு என்பது எந்த அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது?
- 4) தர்மம் எதற்கு ஆதாரம்? அதன் விளக்கம் என்ன?
- 5) ஒவ்வொரு மனிதனும் காலையில் ஈடுபடும் பணிகள் என்ன? முஸ்லிம்களின் பணிகளில் உள்ள சிறப்பு என்ன?
- 6) அல் ஹம்து என்பதிலுள்ள அல் எனும் துணை எழுத்தின் பொருள் என்ன?
- 7) ஸு ப்ஹானல்லாஹ் என்பதில் உள்ள விடுவித்தல் எனும் அம்சம் என்ன? அல் ஹம்துலல்லாஹ்வில் உள்ள அணிவித்தல் எனும் அம்சம் என்ன?
- 8) இந்நபிமொழியில் பொறுமைக்குரிய தனிச் சிறப்பு என்ன?
- 9) சுத்தம் ஈமானில் பாதியாகும் என்பதன் கருத்து என்ன?

பொறுமையே சிறந்த செல்வம்

٢٦ - وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ سَعْدِ بْنِ مَالِكِ بْنِ سِنَانِ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: { أَنَّ نَاسًا مِنَ الْأَنْصَارِ سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَأَعْطَاهُمْ ثُمَّ سَأَلُوهُ فَأَعْطَاهُمْ حَتَّى نَفَدَ مَا عِنْدَهُ فَقَالَ لَهُمْ حِينَ أَنْفَقَ كُلَّ شَيْءٍ بِيَدِهِ: مَا يَكُنْ عِنْدِي مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ أَدَّخِرَهُ عَنْكُمْ وَمَنْ يَسْتَعْفِفْ يُعِفَّهُ اللَّهُ وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهِ اللَّهُ وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصَبِّرْهُ اللَّهُ وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً خَيْرًا وَأَوْسَعَ مِنَ الصَّبْرِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

அபூ ஸயீத் குத்ரீ (ரல்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அன்ஸாரிகளில் சீலபேர் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் பொருளுதவி கேட்டார்கள். நபிவர்களும் வழங்கினார்கள். மீண்டும் கேட்டார்கள்., நபியவர்கள் மீண்டும் வழங்கினார்கள். இறுதியில் நபியவர்களிடம் இருந்த அனைத்தும் தீர்ந்துவிட்டன. இவ்வாறாக தங்கள் கைவசம் இருந்த அனைத்தையும் (இறைவழியில்) நபியவர்கள் செலவு செய்துவிட்டபொழுது அந்த அன்ஸாரிகளிடம் சொன்னார்கள்:

ஏதேனும் செல்வம் என்னிடம் வந்தால் நான் அதை உங்களுக்குத் தராமல் சேமித்து வைக்க மாட்டேன். ஆனால் ஒருவர் ஒழுக்கத் தூய்மையை மேற்கொண்டால் அவரை அல்லாஹ் அவ்வாறே ஆக்குவான். பிறரிடம் தேவைப்படாத நிலையை ஒருவர் மேற்கொண்டால் அவரை, தேவையாகாதவராகவே அல்லாஹ் ஆக்குவான். ஒருவர் பொறுமையை உறுதியுடன் கடைப்பிடித்தால் அவரைப் பொறுமையாளராக ஆக்குவான். பொறுமையை விடவும் சிறந்த, விசாலமான கொடை எதுவும் எவருக்கும் வழங்கப்படவில்லை! (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

التشريح - தெளிவுரை

நபி(ஸல்) அவர்களின் வள்ளல் தன்மையைப் பறைசாற்றும் பல நிகழ்ச்சிகளில் இதுவும் ஒன்று! கேட்டுப் போருக்கு ஈந்து மகிழ்வதே நபியர்களின் உயரிய பண்பு. எவர் வந்து கேட்டாலும் இல்லை என்று அவர்கள் சொன்னதே இல்லை! வீட்டிலோ ஏழ்மைதான்., கஷ்டம்தான்! எந்த அளவுக்கு எனில், சீல நேரங்களில் நபியவர்கள் தமது வயிற்றில் கூழாங்கற்களை வைத்துக் கட்டிக்கொண்டு பசியின் கடுமையைச் சமாளித்திருக்கிறார்கள் என்று வரலாறு கூறுகிறது. இப்படி ஏழ்மையுடன் வாழ்ந்த ஏந்தல் நபியவர்கள் வறுமைக்கு அஞ்சாமல் வாரிவாரி வழங்கி கைவசும் இருந்ததெல்லாம் காலியானபொழுது சொன்னார்கள்:

ஏதேனும் செல்வம் என்னிடம் வந்தால் அதை உங்களுக்குத் தராமல் நான் சேமித்து வைக்க மாட்டேன்”

- நபியவர்கள் செல்வத்தைச் சேமித்துவைத்துக்கொண்டு இல்லை என்று சொல்வதென்பது கற்பனைக்கும் எட்டாதது. அந்நேரத்தில் அவர்களிடம் எதுவும் இல்லை என்பதே உண்மை!

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நபியவர்கள் முன்று பண்புகள்மீது ஆர்வமுட்டுகிறார்கள்:

1) ஒழுக்கத் தூய்மை: அதைக் கடைப்பிடித்து வாழ வேண்டும் எனும் ஆர்வம் உண்மையில் எவருக்கு உள்ளதோ, சிற்றின்ப வேட்கையைத் தவிர்த்திட, தீய பெண்களின் பின்னால் சுற்றித்திரியும் போக்கை வெறுத்திட எவர் முன்வருகிறாரோ அவரது மனத்தைத் தீமைகளிலிருந்து திருப்பி அவரது வாழ்க்கையை அல்லாஹ் தூய்மையாக்குகிறான். அவரை பாதுகாக்கிறான். இதேபோல் அவருடைய மனைவி - மக்களுக்கும் அந்தப் பாதுகாப்பை அளிக்கிறான்.

ஆனால் தீய மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும் அதை நல்வழிக்குத் திருப்பவும் அக்கரை செலுத்தாதவன் சிற்றின்ப மோகத்திற்கு ஆளாகிறான். சதாவும் தீமைகளைச் சிந்திக்கிறான். தீய பெண்கள் பின்னால் சுற்றித் திரிகிறான். அவனுடைய கண், காது, கை- கால்கள் ஆகியவை விபச்சாரம் செய்கின்றன. இறுதியில் அவனது மரம் உறுப்பே அந்தக்கொடிய பாவத்தில் ஈடுபடுகிறது! (அல்லாஹ் பாதுகாப்பானாக!)

2) பிறரிடம் தேவைப்படாத நிலை: உண்மையாதெனில், செல்வ நிலையென்பது போதுமெனும் மனநிறைவே ஆகும். அல்லாஹ் வழங்கிய ரிஜீக் - வாழ்வாதாரத்தில் - அது குறைவே என்றாலும் அதில் நிறைவு கண்டு வாழ்வவன்தான் செல்வந்தன்! இத்தகைய மனிதனை அல்லாஹ் கண்ணியத்துடன் வாழச் செய்கிறான்.

ஆனால் மக்களிடம் கையேந்திப் பழகியவன் என்றைக்கும் அப்படியேதான் இருப்பான். சுய முயற்சியையும் முன்னேற்றத்தையும் அவனிடம் காண முடியாது. எவ்வளவு கொடுத்தாலும்- கிடைத்தாலும் அவனுக்கு நிறைவு ஏற்படாது. அவனும் அவனது மனமும் என்றைக்கும் ஏழைகள்தாம்!

3) பொறுமை: அல்லாஹ் விலக்கியவற்றை விட்டும் உங்கள் மனத்தை நீங்கள் கட்டுப்படுத்தினால் - ஏழ்மை, கஷ்டம் என வரும்பொழுது எவரிடமும் கையேந்தாமல் கண்ணியம் காத்தால் பொறுமைப் பண்பை அல்லாஹ் உங்களுக்கு இலகுவாக்கித் தருவான். அதில் ஓர் இணைப்பை - பிரியத்தை உங்களது உள்ளத்தில் நிச்சயம் ஏற்படுத்துவான்!

உலகில் எத்தனையோ பேருக்கு எவ்வளவோ வசதிகளை- வாழ்க்கைச் சாதனங்களை அல்லாஹ் வழங்கியிருக்கலாம். ஆனால் அவை அனைத்திலும் பொறுமைதான் சிறப்புமிக்கது., உன்னதமானது! அதனை விடவும் விசாலமான - விரிவான அருட்கொடை வேறெதுவும் இல்லை! ஏனெனில் பொறுமையுடன் வாழும் மனிதன் எதையும் தாங்கிக்கொண்டு இமயம்போல் உயர்ந்து நிற்கிறான்.

பாருங்கள்! சிலநேரம் தீய மனம் ஹராமான - விலக்கப்பட்ட பாவச் செயல்களைச் செய்யுமாறு தூண்டு கிறது. மறுபுறம் ஷைத்தான் வந்து இஸ்லாத்தின் கடமைகளை - இறைவழிபாடுகளை நிறைவேற்ற விடாமல் ஊசலாட்டம் ஏற்படுத்துகிறான். இத்தகைய சூழ்நிலைகளில் பொறுமையைக் கடைப்பிடித்துவாழும் மனிதன் சலனம் அடைவதில்லை., நெறிபிறழ்வதில்லை! என்றைக்கும் அவனுக்கு நிமிர்ந்த நடைதான்., நேர்கொண்ட பார்வைதான்!

இதேபோன்று மனிதர்களிடம் இருந்து தொல்லைகள் ஏற்பட்டாலோ - யாரேனும் ஏசிப் பேசினாலோ வரம்பு மீறி அநீதி புரிந்தாலோ அவன் அமைதியே உருவாகக் காட்சி அளிக்கிறான்! உணர்ச்சி வசப்படுவதில்லை., கட்டுப்பாடு இழந்து தீயசொல் -செயல்களில் இறங்கிவிடுவதில்லை! இதனால்தான் பொறுமையே அனைத் தினும் சிறந்த- விசாலமான அருட்கொடை என்கிறது, இந்நபிமொழி!

அருஞ்சொற்கள் - شرح الكلمات

1) அதை சேமித்துவைக்க மாட்டேன்: உங்களைப் புறக் கணித்து விட்டு மற்றவர்களுக்காக அதைச் சேமித்துவைக்க மாட்டேன். அல்லது அதை உங்களுக்குத் தராமல் மறைக்க மாட்டேன்.	1) فلن أذخره : لا أجعله ذخيرة لغيركم معرضا عنكم أو لا أخبئه و أمنعكم اياه
2) அதாவது, அல்லாஹ் அவனுக்கு ஹராம் ஆக்கிய பெண்களை விட்டும் விலகி ஒழுக்கத் தூய்மையை மேற்கொண்டால்!	2) من يستعفف: عما حرمه الله عليه من النساء
3) ஒழுக்கத் தூய்மையை அல்லாஹ் அவனுக்கு வழங்குவான்.	3) يعفه الله : يرزقه الله العفة
4) அதாவது, மன நிறைவுடையவராக ஆக்குவான். செல்வநிலை என்பது அதனைத் தவிர வேறில்லை. மேலும் அல்லாஹ் அவனுக்கு வாழ்வாதாரத்தின் கதவுகளை திறந்து விடுகிறான்!	4) يغنه الله : يجعله غني النفس، لا غناء الا غناءه، ويفتح له ابواب الرزق
5) பொறுமையை விட விசாலமானது: பொறுமையே விசாலமான அருட்கொடை என்பதன் கருத்து: அதன் மூலமே ஞானங்களும் நோக்கங்களும் விரிவடைகின்றன என்பதாகும்.	5) أوسع من الصبر: معني كون الصبر أوسع : أن به تتسع المعارف و المقاصد

கேள்விகள் ~ الاسئلة

- 1) பொறுமையே சிறந்த - விசாலமான கொடை என்பதைச் சுருக்கமாக விளக்கவும்.
- 2) ஒழுக்கத் தூய்மையைக் கடைப்பிடிப்பதன் சிறப்பையும் உயர்வையும் கூறவும்.
- 3) பிச்சை எடுப்பதன் இழிநிலையையும் போதுமெனும் மனநிறைவின் சிறப்பையும் விளக்கிக் கூறவும்.
- 4) பொறுமையின் மூலம் கிடைக்கும் நன்மைகளை விவரித்து எழுதவும்.
- 5) ஒரு முஸ்லிமின் குணபாடுகள் எவ்வாறு அமைய வேண்டுமென இந்நபிமொழி உணர்த்துகிறது?
- 6) நபி (ஸல்) அவர்களின் சீரிய வாழ்க்கையிலிருந்து அவர்களின் வள்ளல் தன்மையைப் பறைசாற்றும் நிகழ்ச்சிகள் சிலற்றை எழுதவும்.
- 7) அறிவிப்பாளர் வரலாற்றைச் சுருக்கமாக எழுதவும்.

இன்பமும் துன்பமும் நன்மையாய் அமைந்திட ...!

27 - وَعَنْ أَبِي يَحْيَى صُهَيْبِ بْنِ سَيَانَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: {عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ وَ لَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ

إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ إِنَّ أَصَابَتُهُ سَرَّاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَ إِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَّاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ} رواه مسلم

ஊ ஹைப் பின் ஸீனான் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் நவீன்றார்கள்: ஓர் இறை நம்பிக்கையாளனின் விவகாரம் குறித்து நான் ஆச்சரியம் அடைகிறேன். அவனுடைய ஒவ்வொரு விஷயமும் அவனுக்கு நன்மையாகவே அமைகிறது. இது ஒரு நம்பிக்கையாளனுக்கே அன்றி வேறெவருக்கும் வாய்க்கப்

பெறவில்லை! அவனுக்கு மகிழ்வுநிலை வந்தால் நன்றி செலுத்துகிறான். அது அவனுக்கு நன்மையாக அமை கிறது. அவனுக்கு கஷ்டநிலை வந்தால் பொறுமை காக்கிறான். அதுவும் அவனுக்கு நன்மையாக அமைகிறது!" (நூல்: முஸ்லிம்)

الشرح - வினாக்கள்

நபி (ஸல்) அவர்கள் இறைநம்பிக்கையாளரின் நிலைமை குறித்து வியப்பை வெளிப்படுத்தியது அவரைச் சிறப்பிக்கும் வகையில்தான்! அவரது இறைநம்பிக்கையையும் அதிலிருந்து மலரும் வாழ்க்கைப் போக்கையும் திருப்பங்களையும் மெச்சிப் பாராட்டியே நபியவர்கள் கூறினார்கள்: அவனது ஒவ்வொரு விஷயமும் அவனுக்கு நன்மையாகவே அமைகிறது என்று!

- தொடர்ந்து அதற்கு விளக்கமும் தந்தார்கள். மனித வாழ்வில் இறைவன் நிர்ணயித்த விதி என்பது - இன்பம் துன்பம் இரண்டில் ஒன்றாகத்தான் இருக்கும். இவற்றை எதிர்கொள்ளும் விதத்தில் மனிதர்கள் இருவகையாய்ப் பிரிகின்றனர்., நம்பிக்கையாளன் என்றும் நிராகரிப்பாளன் என்றும்!

ஏக இறைவன்மீது நம்பிக்கை கொண்டு வாழ்க்கையில் எது ஏற்பட்டாலும் அது இறைவன் நிர்ணயித்தது தான் என்று நம்பி செயல்படுபவன் நம்பிக்கையாளன்.

வாழ்க்கையில் சீலப்பொழுது மகிழ்ச்சியும் இன்பமும் அவனை வந்தடைகின்றன. போதிய வசதிவாய்ப்புகள், கண்குளிர்ச்சியான மனைவி - மக்கள், கண்ணியம் காக்கும் உறவுகள் ஆகியவை கிடைக்கின்றன. இவையாவும் உலக ரீதியான அருட்பேறுகள். இதேபோல் நற்கல்வியும் நல்லமல் செய்யும் நற்பேறும் கிட்டுகிறது. இவை மார்க்க ரீதியான அருட்கொடைகள்!

இத்தகைய மகிழ்வான நேரங்களில் இறைநம்பிக்கையாளன் அல்லாஹ்வை நினைவுகூர்ந்து, அவனுக்கு நன்றி செலுத்துகிறான்.

சீல நேரத்தில் வாழ்வில் கஷ்டமும் நஷ்டமும் ஏற்பட்டு துன்பங்கள் வந்து சூழ்ந்து கொள்கின்றன. அப்பொழுது அவற்றை அவன் பொறுமையோடு தாங்கிக்கொள்கிறான். அதற்கான கூலியையும் இன்பநிலையையும் இறைவனிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறான்.

இவ்வாறு பொறுமை, நன்றி எனும் இவ்விருபண்புகளும் இறைநம்பிக்கையாளனின் வாழ்க்கையை அலங்கரிக்கும் இரு அணிகலன்களாகும். மனஇச்சைகளும் மாயைகளும் நிறைந்த இவ்வுலக வாழ்வில் இலட்சியத்தை நோக்கிய அவனது பயணம் தொடர இரு துருப்புகளாய் அவை பயன்பட்டு மறுமை வெற்றிக்கும் வழிவகுத்துக் கொடுக்கின்றன. எவ்வாறெனில் -

❁ நன்றிக்கு - பின்வரும் இறைவசனம் குறிப்பிடுவது போன்று இறையருட் கொடைகளை மேலும் மேலும் ஈர்த்து வரும் ஆற்றலுள்ளது: நீங்கள் நன்றி செலுத்துவீர்களாயின் உங்களுக்கு மேலும்மேலும் வழங்குவேன்" (14 : 17)

❁ பொறுமைக்குக் கிடைக்கும் நற்சூலிக்கோ அளவே இல்லை. குர்ஆன் ஓரிடத்தில் குறிப்பிடுவது போன்று: பொறுமையாளர்களுக்கு அவர்களின் கூலி கணக்கின்றி - நிறைவாய் வழங்கப்படும்" (39 : 10)

இறைநிராகரிப்பாளனின் நிலையோ இதற்கு நேர்மாறானது. வாழ்வில் அவனுக்கு மகிழ்ச்சி வந்தால் மமதை கொள்கிறான். நமக்கு என்றைக்கும் நற்பேறும்தான்., நம்மைபோல் உலகில் யாருண்டு என்று ஆணவம் பேசுகிறான். அளவுக்கதிகமாய் பூரித்துப் போகிறான்! இந்த இறுமாப்பு இறைநினைவை விட்டும் அவனைத் திசைதிருப்பும் சாபக்கேடாக அமைகிறது!

இதேபோல் துன்பம் வரும்பொழுது பொறுமை இழந்து பதறித் துடிக்கிறான். ஐயோ! அழிவு காலம் வந்து விட்டதே என்று கூப்பாடு போடுகிறான் - இப்படிக் காலத்தையும் நேரத்தையும் ஏச அது, இறைவனை ஏசுவதாக ஆகிறது. ஏனெனில் இரவையும் பகலையும் சுழலச்செய்து காலத்தை உருவாக்குபவன் இறைவன் தானே!

இந்நபிமொழி இறைநம்பிக்கைக்கு ஆர்வமுட்டுவதுடன் உள்ளத்தில் விசுவாசம் உள்ளதென்பதற்கு பொறுமை ஓர் அடையாளம் என்றும் உணர்த்துகிறது!

நீங்கள் இறைநம்பிக்கையாளர் எனில், துன்பம் நேரும்பொழுது மனம் சஞ்சலம் அடையாமல் பொறுமை யுடன் இருக்க வேண்டும். மாறாக உங்கள் மனம் பொறுமை இழந்து பதறிப் பரிதவித்தால் உங்கள் இறைநம்பிக்கை பலவீனம் அடைந்துள்ளது., பழுதுபட்டுள்ளது என்பதற்கு அது அடையாளமாகும். உடனே நீங்கள் பாவ மன்னிப்புக்கோரி அல்லாஹ்வின் பக்கம் மீளுவதுடன் பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்குமாறு உங்கள் மனத்தைப் பக்குவப்படுத்திட வேண்டும்.

அறிப்பாளர் அறிமுகம் ஸு ஹைப் பின் ஸினான் (ரலி) அவர்கள்

ஸு ஹைப் பின் ஸினான் (ரலி) அவர்கள் ரோம் நாட்டைச் சேர்ந்தவர். ஆரம்ப நாட்களிலேயே இஸ்லாத்தைத் தழுவிய நபித்தோழர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர். இஸ்லாத்தின் பக்கம் மக்களை அழைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டதற்காக மக்காவில் எதிரிகளால் தொல்லைக்கும் தண்டனைக்கும் ஆளாக்கப்பட்டு பிறகு மதீனாவை நோக்கி ஹிஜ்ரத் மேற்கொண்டார்கள். அப்பொழுது வியாபாரத்தில் ஈட்டிய பெரும் செல்வத்தை மக்காவிலேயே விட்டுவிடும்படியாக ஆயிற்று! அவர்களது தியாகத்தைச் சிறப்பிக்கும் வகையிலேயே இந்த இறைவசனம் இறக்கிய ருளப்பட்டது: **ومن الناس من يشري نفسه ابتغاء مرضات الله** (மக்களில் இப்படியும் ஒருவர் இருக்கிறார்: அவர் அல்லாஹ்வின் திருப்தியைத் தேடித் தன் வாழ்வையே அர்ப்பணித்து விடுகிறார்!) - இவர்கள் ஏராளமான நபிமொழிகளை மனனம் செய்திருந்தார்கள். பெரும் எண்ணிக்கையிலான தாபிஸ்கள் இவர்களிடம் இருந்து நபிமொழிகளை அறிவித்துள்ளனர். ஹிஜ்ரி 80 ஆம் ஆண்டு மதீனாவில் மரணம் அடைந்தார்கள்!

அருஞ்சொற்கள் - شرح الكلمات

1) ஆச்சரியம் அடைகிறேன்: பொது உருபச் சொல்	عجبا: مفعول مطلق أي أعجب عجباً
2) ஓர் இறைநம்பிக்கையாளன்: முழு நம்பிக்கை உடையவன்: அல்லாஹ்வை அறிந்து அவனுடைய சட்டங்களைப் பொருந்தி உண்மையான விசுவாசத்துடன் செயல்படுபவனே அவன்!	٢ المؤمن : الكامل الايمان وهو العالم بالله الراضي باحكامه العامل علي تصديقه
3) மகிழ்வு நிலை	٣ السراء : ما يسر
4) துன்ப நிலை : உடலில் ஏற்படும் துன்பம் அல்லது குடும்பத்தினர், குழந்தைகள், பணரீதியில் துன்பம் ஏற்பட்டு மனத்தை வருத்தும் தொல்லை	٤ ضراء : ما يضر في البدن او ما يتعلق به من أهل أو ولد أو مال

இப்படிச் செய்வதற்கு எப்படி மனம் வந்தது?

٢٨ - وَعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : لَمَّا ثَقُلَ النَّبِيُّ ﷺ جَعَلَ يَتَعَشَّاهُ الْكَرْبُ فَقَالَتْ فَاطِمَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا : وَأَكْرَبَ أَبْتَاهُ . فَقَالَ : لَيْسَ عَلَيَّ أَيْبُكَ كَرْبٌ بَعْدَ الْيَوْمِ فَلَمَّا مَاتَ قَالَتْ : يَا أَبْتَاهُ أَجَابَ رَبًّا دَعَاهُ يَا أَبْتَاهُ جَنَّةَ الْفِرْدَوْسِ مَاوَاهُ يَا أَبْتَاهُ إِلَى جَبْرِيلَ نَعَّاهُ فَلَمَّا دُفِنَ قَالَتْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا : أَطَابَتْ أَنْفُسُكُمْ أَنْ تَحْتُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ التُّرَابَ؟ - رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

ஹதீஸ் 28

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டபொழுது கரும் துன்பத்திற்கு உள்ளானார்கள். அப்போது ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்கள் ஸ்கூனானார்கள்: ஆஹ்! என் அன்புத் தந்தைக்கு ஏற்பட்ட துன்பமே! - இதனைச் செவியுற்ற நபி (ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: இந்நாளுக்குப் பிறகு உன் தந்தைக்கு துன்பம் என்பதே இல்லை,, என்று! - நபியவர்கள் மரணம் அடைந்தபோது ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்கள் ஸ்கூனானார்கள்: என் அன்புத் தந்தையே! இரட்சகன் விடுத்த அழைப்புக்குப் பதில் அளித்து விட்டார்களோ! அன்புத் தந்தையே! ஃபிர்தெளஸ் எனும் சுவனத் தோட்டம்தான் உங்கள் தங்குமிடம் ஆனதோ! அன்புத் தந்தையே! உங்கள் மரணச் செய்தியை ஜிப்ரீலுக்கு நாங்கள் தெரிவித்து விடுகிறோம்.

நபியவர்களது உடல் அடக்கம் செய்யப்பட்டபொழுது ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்கள் (நபித்தோழர்களை நோக்கிக்) கேட்டார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்களின் (உடலை அடக்கம் செய்து அவர்கள்) மீது மண்ணை அள்ளிப் போட்டது உங்கள் மனத்திற்குத் திருப்தியாக இருந்ததா?" (நூல்: புகாரி)

التشريح - தெளிவுரை

நபி(ஸல்)அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கடுமையான துன்பம் என்பது மரணத் தருவாயின் கடும் பிணியும் காய்ச்சலுமாகும். கடுமையான காய்ச்சல் என்றால் இருமடங்கு அதாவது சாதாரணமாக இரண்டு நபர்களுக்கு ஏற்படும் காய்ச்சலை நபியவர்கள் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று!

காருண்ய நபியவர்களுக்கு ஏன் இவ்வளவு கடுமையான கஷ்டமும் துன்பமும்? என்று எவருக்கும் ஓர் ஐயம் எழலாம். ஆனால் இறைவன் இதில் ஒரு தத்துவத்தை நாடியுள்ளான். அதுதான், பொறுமையின் மிக்க மேலான - உயர்ந்த அந்தஸ்தை நபியவர்கள் அடையவேண்டும் என்பது! இறைவனால் பெரும் சோதனை கொடுக்கப்பட்டு அதில் பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தால்தான் அது முடியும்! மனம் வெறுக்கக்கூடிய சங்கடமான காரியத்தில்தானே பொறுமையின் சோதனை உள்ளது!

இந்த ரீதியில் இரண்டு மனிதர்கள் தாங்கும் காய்ச்சலையும் கஷ்டத்தையும் நபியவர்கள் சகித்துக் கொள்ளும்படியானபொழுது - அதைக் கண்ணுற்ற ஃபாத்திமா(ரலி) அவர்கள் கடும் சஞ்சலத்துடனும் மனவேதனையுடனும் சொன்னார்கள்:

என் அன்புத் தந்தைக்கு ஏற்பட்ட துன்பமே!"

- ஏனெனில் அவர்கள் ஒருபெண்மணிதான்., பெரும்பாலும் பெண்களால் எதுவென்றையும் பொறுத்துக் கொள்ள இயலாது! இதனால்தான் ஃபாத்திமா (ரலி)அவர்களின் சஞ்சலத்தைத் தணித்துப் பொறுமையுட்டும் வண்ணம் நபியவர்கள் சொன்னார்கள்:

இன்றைய தினத்திற்குப் பிறகு உன் தந்தைக்கு எந்தத் துன்பமும் இல்லை"

- ஏனெனில் மரணத்தருவாயின் இந்தத் துன்பத்திற்குப் பிறகு இனி எந்தத்துன்பமும் கஷ்டமும் நபியவர்களுக்கு வராது! நபியவர்கள் இவ்வுலகில் இருந்து விடைபெற்றுச் சென்றதும் மிக்க மேலான தோழரிடம் அதாவது, அல்லாஹ்விடம் போய் சேர்ந்துவிடுகிறார்கள்.

ஆம்! நபி (ஸல்) அவர்கள் மரணத் தருவாயில் மிக்க மேலான தோழரை நான் விரும்புகிறேன்" என்று வீட்டின் முகட்டைப் பார்த்த வண்ணம் கூறிக்கொண்டிருந்ததாக ஹதீஸ் அறிவிப்புகளில் காணப்படுகிறது. மிக்க மேலான தோழன் (அர் ரஃபீக்குல் அஃலா) என்பது அல்லாஹ்வைக் குறிக்கும் சொல்லாகும்.

அன்புத் தந்தையே! ஜீப்ரீலிடம் உங்கள் மரணச் செய்தியை அறிவித்து விடுகிறோம்"

- ஜிப்ரீல் என்பவர் மலக்குகள் எனும் வானவர்களின் தலைவர். நபியவர்களின் மரணச்செய்தியை அவருக்கு அறிவிப்பதென்றால் இனி அவர் வானிலிருந்து வஹி எனும் இறையருட்செய்தியை ஏந்திய வண்ணம் பூமிக்கு இறங்கமாட்டார் என்பதை உணர்த்துவதே இதன் கருத்து. ஏனெனில் அவர்தான் காலையும் மாலையும் நபியவர்களுக்கு வஹியைச் சேர்ப்பித்துக் கொண்டிருந்தார். இப்பொழுது அது நின்றுவிடுகிறது!

அன்புத் தந்தையே! இரட்சகனின் அழைப்புக்கு பதில் அளித்து விட்டீர்களே!"

-ஏனெனில் உலகிலுள்ள எல்லாப் பொருட்களின் மீதும் முழு அதிகாரத்துடன் ஆட்சி செய்து கொண்டிருப்பவன் அந்த இறைவன்தான். ஒவ்வொரு படைப்பின் ஆயுட்காலத் தவணைகள் அவன் கைவசமே உள்ளன. எல்லா மனிதர்களும் அவன் பக்கமே திரும்பிச் செல்ல வேண்டியுள்ளது.

பிர்தெளஸ் எனும் சுவனமே உங்கள் தங்குமிடம்"

- ஏனெனில் நபி(ஸல்)அவர்கள் சுவனத்தின் மிக உயர்ந்த அந்தஸ்தை அடையக்கூடியவர்கள். வேறு எந்த மனிதரும் அதை அடைந்திட முடியாது. நபியவர்களே அது குறித்து இவ்வாறு நவீனறதாக ஸஹீஹ் முஸ்லிமில் பதிவாகியுள்ளது போன்று:

வஸீலா எனும் உயர் அந்தஸ்தை நான் அடைவதற்காக நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். திண்ணமாக அது சுவனத்தின் மிக உயரிய அந்தஸ்தாகும். அல்லாஹ்வின் அடியார்களில் ஓர்அடியாருக்கே அது கிடைக்கும். அந்த அடியார் நானாகவே இருக்க விரும்புகிறேன்" - அது சுவனத்தில் ஃபிர்தெளஸ் எனும் உல்லாசத் தோட்டம்தான். ஏனெனில், அதுவே சுவனத்தின் மேல்தட்டில் அமைந்ததாகும்.

நபியவர்களின் (உடலை அடக்கம் செய்து அவர்கள்) மீது மண்ணை அள்ளிப்போடுவது உங்கள் மனத்திற்குத் திருப்தியாக இருந்ததா? ”

- ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்கள் இவ்வாறு கேட்டது அவர்களது மனம் அடைந்த கடும் சஞ்சலம், கவலை மற்றும் சோகத்தின் வெளிப்பாடே தவிர, அடக்கம் செய்வதை ஆட்சேபித்தல்ல! ஏனெனில், ஸஹாபாப் பெருமக்கள் நபியவர்களின்மீது அதிக அளவு அன்பு வைத்திருந்தார்கள் என்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதன் அடிப்படையில்தான் - உயிருக்கு உயிராய், ஏன், உயிரினும் மேலாய் நீங்கள் நேசித்து வந்த நபி (ஸல்) அவர்களை அடக்கம் செய்து மண்ணைப்போட்டு முடிவிட்டீர்களே! உங்கள் மனம் எப்படி இடம் கொடுத்தது? என்கிற கருத்தில் அவ்வாறு கேட்டுள்ளார்கள், ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்கள்.

ஆம்! அவ்வாறு செய்வது அன்புத் தோழர்களின் மனத்திற்குத் திருப்தியே என்று சொல்வதுதான் அதற்குப் பதில்! ஏனெனில் அல்லாஹ் வழங்கியுள்ள ஷரீஅத்தும் நபியவர்கள் போதித்துச் சென்ற வழிகாட்டலும் அதுதான்! இறந்தவர்களை மண்ணினுள் வைத்து நல்லடக்கம் செய்யவேண்டும் என்பதுதான்!

நபித்தோழர்களோ - இவ்வுலகம் முழுவதையும் ஈடாகக் கொடுத்து நபி (ஸல்) அவர்களை மரணத்தின் பிடியில் இருந்து விடுவிக்க முடியும் என்றிருந்தால் அவர்கள் அதைச் செய்திருப்பார்கள்! ஆனால் பரிசுத்த ஏக இறைவன் அல்லாஹ்தான் என்றென்றும் நிலைத்திருப்பவன். மனிதர்கள் அனைவரும் மரணம் அடைபவர்களே! பின்னர் அவனிடம் திரும்பிச் செல்ல வேண்டியவர்களே! அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறியிருப்பது போன்று :

(நபியே!) நீரும் மரணமாகத்தான் போகிறீர்., இவர்களும் மரணமாகத்தான் போகிறார்கள்” (39 : 31)

இந்த நபிமொழியிலிருந்து பல உண்மைகள் தெரியவருகின்றன:

✽ நபி (ஸல்) அவர்கள் மனிதர்தாம். ஏனைய மனிதர்களைப்போல் அவர்களுக்கும் நோய் வந்தது. பசிக்கும் தாகத்திற்கும் ஆளானார்கள். வெயிலும் குளிரும் அவர்களை வாட்டியதும் உண்டு! மரணம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது., மண்ணினுள் வைத்து அடக்கமும் செய்யப்பட்டார்கள். மனிதர்களுக்கு ஏற்படுகிற எல்லா நிலைகளும் அவர்களுக்கும் ஏற்படத்தான் செய்தன. நபி (ஸல்) அவர்களே நவீனத்து போன்று:

நான் உங்களைப்போன்று மனிதன்தான். உங்களுக்கு மறதி ஏற்படுவதுபோன்று எனக்கும் மறதி ஏற்படத்தான் செய்கிறது” (புகாரி, முஸ்லிம்)

✽ நபி (ஸல்) அவர்களின் விஷயத்தில் வரம்புமீறிச் செல்பவர்களுக்கு இந்த நபிமொழியில் தெளிவான மறுப்பு உள்ளது. இவர்கள் நபியவர்களுக்கு சிறப்பும் உயர் அந்தஸ்தும் அளிப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு ஷரீக் எனும் இணைவைப்பில் சிக்கிவிடுகிறார்கள். நபியவர்கள் மண்ணறையில் அடக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கும் நிலையில் இவர்கள் நபியவர்களை அழைத்துப் பிரார்த்தனை செய்வது எவ்வளவு பெரிய தவறு. இரட்சிக்க வேண்டுமென நபியவர்களை அழைக்கிறார்களே! இன்னும் சிலர் இறைவனிடத்தில் எந்தப் பிரார்த்தனையும் செய்யாமல் நபியவர்களிடம் மட்டும் பிரார்த்தனை செய்கிறார்களே. இதனை ஷரீக் என்று தீர்ப்பளிக்காமல் வேறென்ன சொல்வது?

மதீனாவில் - மஸ்ஜிதுந் நபவியில் இவர்கள் நபியவர்களின் கப்றை முன்னோக்கி நிற்கும்போது அவர்களை நீங்கள் பார்த்தால் தெரியும். ஆம்! தொழுகையில் அல்லாஹ்வின் முன்னிலையில் பணிவுடனும் பயபக்தியுடனும் நிற்பதுபோன்று, ஏன், அதை விடவும் அதிகப் பக்தியுடனும் பணிவுடனும் நபியுடைய கப்றை நோக்கி இவர்கள் நிற்பதை நீங்கள் காணலாம்! இரட்சிக்க வேண்டி நபியவர்களின் கப்றை நோக்கி இவர்கள் பிரார்த்தனை செய்வதை நீங்கள் கேட்கலாம்! (இவர்களின் வழிகேட்டிலிருந்து அல்லாஹ் பாதுகாப்பானாக!)

இத்தகையவர்கள் தீன் - இறைமார்க்கத்தில் வழிதவறிப் போய்விட்டார்கள். இவர்களின் புத்தி பேதலித்து விட்டதோ என்றுதான் கருத வேண்டிய திருக்கிறது! தமக்குத்தாமே நன்மை செய்து கொள்ளவோ தீங்கைத் தடுக்கவோ எந்தஅதிகாரமும் நபியவர்களுக்குக் கிடையாது எனும் நிலையில் பிறருக்கு அப்படிச் செய்வதற்கான அதிகாரம் அவர்களுக்கு எப்படி இருக்க முடியும்?

நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு அல்லாஹ் கட்டளையிடுவதைப் பாருங்கள்:

(நபியே! இவர்களிடம்) கூறும்: அல்லாஹ்வின் கருவுலங்கள் என்னிடம் உள்ளன என்றோ மறைவான வற்றை நான் அறிகிறேன் என்றோ உங்களிடம் நான் கூறவில்லை. நான் ஒருமலக்கு என்றும் நான் உங்களிடம் கூற வில்லை. நானோ என்மீது இறக்கியருளப்படுகிற வஹியை மட்டும் தான் பின்பற்றுகிறேன்” (6 : 50)

-ஆம்! நபியவர்கள் மலக்குகளைச் சேர்ந்தவர் அல்லர். அல்லாஹ்வின் ஓர் அடியார்தான் - மனிதர்தான்!

(நபியே!) கூறும்: உங்களுக்கு ஏதேனும் தீமையோ நன்மையோ செய்திடும் ஆற்றல் எனக்கில்லை. கூறும்: அல்லாஹ்வின் பிடியிலிருந்து எவராலும் என்னைக் காப்பாற்ற முடியாது. மேலும் அவனைத்தவிர வேறெந்தப்

புகலிடத்தையும் என்னால் பெறமுடியாது! அல்லாஹ்வின் வார்த்தைகளையும் அவனுடைய தூதுச் செய்தி களையும் சேர்ப்பித்து விடுவதைத் தவிர வேறு எந்தப் பணியும் எனக்கில்லை” (72 : 21-22)

மேலும் பாருங்கள்!-(நபியே!) உம்முடைய மிக நெருங்கிய உறவினர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்வீராக!” (26 : 214) எனும் வசனம் நபியவர்களின் மீது இறக்கியருளப்பட்டபொழுது நபி(ஸல்) அவர்கள் தம் உறவினர்களைப் பெயர் கூறி அழைத்து எச்சரிக்கை விடுத்தார்கள். தம் மகளையும் அழைத்து இவ்வாறு கூறினார்கள்:

...முஹம்மதின் மகள் ஃபாத்திமாவே! எனது செல்வத்தில் நீ எவ்வளவு விரும்பினாலும் கேள்., தருகிறேன்! ஆனால் அல்லாஹ்வின் தண்டனையில் இருந்து என்னால் சிறிதளவும் உன்னைக் காப்பாற்ற முடியாது!” (நூல்: புகாரி)

எந்த அளவுக்கு சொல்கிறார்கள், பாருங்கள்! அதுவும் யாரை அழைத்து? தம் உயிருக்கு உயிரான மகளை யாருக்கு ஒரு சஞ்சலம் என்றால் நபியவர்களின் மனம் நோகுமோ அத்தகைய கண்மணி ஃபாத்திமாவை அழைத்தே இவ்வாறு சொன்னார்கள் எனில் மற்றவர்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதே இல்லை!

ஆக, இவற்றிலிருந்து ஓர் உண்மை தெளிவாகத் தெரிகிறது: அல்லாஹ்வின் தண்டனையில் இருந்து ஒரு வரைக் காப்பாற்றுவதோ நோய்நொடிகள் அகற்றி உதவி செய்வதோ துன்பங்களை அகற்றுவதோ குழந்தைப் பேறுகள் அருளுவதோ நபியவர்களின் ஆற்றலுக்குட்பட்ட விஷயங்கள் அல்ல., அவர்களால் தனிப்பட்ட முறையில் இப்படி எதுவும் செய்ய இயலாது. இவை எல்லாம் அல்லாஹ்வின் அதிகாரத்தில் உள்ளவை. எனவே அல்லாஹ்விடம் மட்டும்தான் எந்த ஓர் உதவியும் கேட்டுப் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்., அவனையே நாடவேண்டும். அவற்றைத் தருமாறு நபி (ஸல்) அவர்களிடம் பிரார்த்தனை செய்வது ஷீர்க் எனும் மன்னிப்பில்லாத இணைவைப்பாகும்! ஆம்! இது நபியவர்களைக் கடவுளாக்கும் கொடிய செயல். இந்தப் பாவத்திற்கு மன்னிப்பே கிடையாது!

ஃ நபியவர்கள் மரணம் அடைந்தபொழுது ஃபாத்திமா(ரலி) அவர்கள் நபியவர்களின் நற்புகழை எடுத்துச் சொல்லி அழுதது மிகக் குறைவே! அது - அல்லாஹ் நிர்ணயித்த விதியை நொந்து அழுததாக ஆகாது!

மேலும் இந்நபிமொழியிலிருந்து தெரியவருகிறது:

ஃ நபியவர்களது வாழ்நாளிலேயே அவர்களுடைய ஆண்மக்கள்,பெண்மக்கள் அனைவரும் மரணம் அடைந்து விட்டார்கள்., ஃபாத்திமா(ரலி) அவர்களைத் தவிர! அவர்கள் மட்டுமே நபியவர்களின் மரணத்திற்குப் பிறகும் உயிர் வாழ்ந்தார்கள்.

ஆகவே நபியவர்களின் மரணத்திற்குப் பிறகு ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்களுக்கு வாரிசு சொத்து கிடைத்ததா? வேறு யார் யாருக்குக் கிடைத்தது? இதன் பதிலைத் தெரிந்து கொள்வது அவசியம்.

நபியவர்கள் விட்டுச்சென்றதில் இருந்து அனந்தரசர் சொத்தாக யாருக்கும் எதுவும் கிடையாது. ஃபாத்திமா (ரலி)அவர்களுக்கோ அலீ(ரலி) அவர்களுக்கோ நபியவர்களின் மனைவியருக்கோ நபியவர்களின் பெரிய தந்தை அப்பாஸ் (ரலி)அவர்களுக்கோ வாரிசுச்சொத்து என்று எதுவும் இல்லை! வேறு எந்தவாரிசுகளுக்கும் இல்லை. ஏனெனில் நபிமார்கள் விட்டுச் செல்வது வாரிசு சொத்தல்ல, அதனை உறவினர் யாரும் அனந்தரமாகப் பெற முடியாது!

நபியவர்கள் அருளியதாக ஆதாரப்பூர்வமாகப் பதிவாகியுள்ளது: நபிமார்களாகிய எங்களிடம் இருந்து வாரிசுச் சொத்தாக யாரும் எதையும் பெற முடியாது., நாங்கள் விட்டுச்செல்வது அனைத்தும் தர்மமாகும்” (நூல்: புகாரி)

நபிமார்களுக்கு மட்டுமே உரிய இந்நியதியில் அல்லாஹ் ஒரு தத்துவத்தை வைத்துள்ளான். அதாவது, நபிமார்கள் விட்டுச் சென்ற சொத்துக்களை அவர்களுடைய உறவினர்கள் வாரிசுச் சொத்தாகப் பெற்றார்கள் எனில் இப்படி ஓர் ஆட்சேபனை எழுப்பப்படலாம்: நாங்கள் இறைவனின் தூதர்களாய் - நபிமார்களாய் வந்துள்ளோம் என்று இவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்தது இதற்காகத்தான் போலும்! அதிகாரத்தை அவர்கள் பெற வேண்டும்., அவர்களுக்குப் பிறகு அவர்களின் சந்ததிகளுக்குச் சொல்லுக்கும் இடம் இருக்கக் கூடாது என்ப தற்காகத்தான் நபிமார்களின் விஷயத்தில் அல்லாஹ் இந்த நியதியை ஏற்படுத்தியுள்ளான்.

எனவே நபிமார்கள் விட்டுச்சென்றது வாரிசுச் சொத்துக்கள் அல்ல., தர்மச் சொத்துக்கள்., ஏழை எளியோருக்கே செலவு செய்யப்பட்டன!

شرح الكلمات - அருஞ்செற்கள்

1) கனமானபொழுது: நோயின் கடுமையின் காரணத்தால்	(1) لما ثقل : من شدة المرض
2) கடும் துன்பம்: கடுமையான மரண வேதனை. நபியவர்களின் உயர் அந்தஸ்து மற்றும் சிறப்பின் அடிப்படையிலானதாகும் இது! ஒரு நபிமொழியில் உள்ளது: மக்களிலேயே கடும் துன்பத்திற்கு உள்ளானவர்கள் நபிமார்களே!	(2) الكرب : الشدة من سكرات الموت ، لعلو درجته وشرف رتبته وفي الحديث : أشد الناس بلاء الانبياء
3) ஃபிர்தெளஸ் (என்பது சுவனத் தோட்டம்) உலகத்துத் தோட்டங்களிலுள்ள மரம், செடிகொடிகள், மலர்கள் போன்ற அனைத்தையும் அது உள்ளடக்கியிருக்கும்.	(3) الفردوس : بستان يجمع كل ما في البساتين من شجر و زهر
4) ஜிப்ரீல்: இது நபிமார்களுக்கு வஹி அறிவிக்கும் பணியை எந்த மலக்கிடம் அல்லாஹ் ஒப்படைத்தானோ அந்த மலக்கின் பெயராகும்.	(4) جبريل: علم الملك كريم خصه الله بالوحي
5) அவர்கள் மரணமான செய்தியை அறிவித்து விடுகிறோம்.	(5) نعاه: نرفع خبر موته

الاسئلة - கேள்விகள்

- 1) நபியவர்களுக்கு மரணத் தருவாயில் இரு மடங்கு காய்ச்சல் கொடுக்கப்பட்டதேன்? அதில் இறைவன் நாடிய தத்துவம் என்ன?
- 2) ஃபிர்தெளஸ், வஸீலா எனும் வார்த்தைகளை விளக்கவும்.
- 3) நபியவர்களை அடக்கம் செய்து அவர்களின் உடலின் மீது மண்ணை அள்ளிப்போட்டது உங்கள் மனத்திற்குத் திருப்தியாக இருந்ததா? என்று ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்கள் சொன்னதன் கருத்து என்ன?
- 4) நபி (ஸல்) அவர்கள் மனிதர்தாம் என்பதை குர்ஆன் - ஹுதீஸின் ஆதாரங்களுடன் விவரிக்கவும்.
- 5) நபி (ஸல்) அவர்களின் விஷயத்தில் வரம்பு மீறச் செல்பவர்களுக்கு இந்த நபிமொழியில் தக்க மறுப்பு உள்ளதென்பதை ஆதாரங்களுடன் விளக்கவும்.
- 6) நபி (ஸல்) அவர்களின் மரணத்திற்குப் பிறகு அவர்களின் சொத்துக்களை யார் யார் வாரிசுச் சொத்தாகப் பெற்றார்கள்?
- 7) அறிவிப்பாளர் வரலாறு சுருக்கமாக எழுதவும்.

ஆறுதல் சொல்வது, யாருக்கு? எப்படி?

٢٩ - وَعَنْ أَبِي زَيْدٍ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَبِهُ وَ بِنِ حَبِهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { أُرْسِلَتْ بِنْتُ النَّبِيِّ ﷺ : أَنَّ ابْنِي قَدْ احْتَضَرَ فَاشْهَدْنَا ، فَأُرْسِلَ يُقْرَأُ السَّلَامَ وَيَقُولُ : إِنَّ اللَّهَ مَا أَحَدٌ وَ لَهُ مَا أُعْطِيَ وَ كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى فَلْتَصْبِرْ وَ لْتَحْتَسِبْ فَأُرْسِلَتْ إِلَيْهِ تُقْسِمُ عَلَيْهِ لِيَأْتِيَنَهَا فِقَامٌ وَ مَعَهُ سَعْدُ بْنُ عِبَادَةَ وَ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ وَ أَبِي بْنُ كَعْبٍ وَ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ وَ رِجَالٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ فَرَفِعَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الصَّبِيَّ فَاقْعَدَهُ فِي حِجْرِهِ وَ نَفْسُهُ تَقْعَقُعُ ففَاضَتْ عَيْنَاهُ فَقَالَ سَعْدُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا هَذَا؟ فَقَالَ: هَذِهِ رَحْمَةٌ جَعَلَهَا اللَّهُ تَعَالَى لِي فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ وَ فِي رِوَايَةٍ : قِي قُلُوبٌ مِنْ شَاءَ مِنْ عِبَادِهِ وَ أَنَّمَا يَرْحَمُ اللَّهُ مِنْ عِبَادِهِ الرَّحْمَاءَ { متفق عليه --- وَمَعْنَى تَقْعَقُعُ : تَتَحَرَّكُ وَ تَضْطَرِبُ

ஹதீஸ் எண்: 29

உஸாமா (ரலி) அவர்கள், (நபியவர்களால் விடுதலை செய்யப்பட்ட ஜைத் பின் ஹாரிஸா (ரலி) அவர்களின் மகன். இவரும் இவருடைய தந்தை ஜைத் அவர்களும் நபியவர்களின் பிரத்தியேக அன்புக்குரியவர் ஆவர்.) கூறுகிறார்கள்: நபியவர்களின் மகளார்- என் மகன் உயிர் பிரியும் நெருக்கடியான நிலையில் இருக்கிறான்., எனவே நீங்கள் எங்களிடம் அவசியம் வரவேண்டும் என்று நபியவர்களுக்குத் தூது அனுப்பினார்கள். அதற்கு நபியவர்கள் ஓர் ஆள் முலம் இவ்வாறு பதில் அனுப்பினார்கள்: மகளுக்கு ஸலாம் உரைத்து இவ்வாறு சொல்லவும்: எதனை அல்லாஹ் எடுத்துக் கொண்டானோ அது அவனுக்குரியதே., எதனை வழங்கியிருக்கிறானோ

அதுவும் அவனுக்கே சொந்தம்! ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் அவனிடத்தில் ஒருகுறிப்பிட்ட காலத் தவணை உண்டு! எனவே என் மகள் பொறுமையுடன் இருக்கட்டும். அதற்கான கூலியை (அல்லாஹ்விடத்தில்) எதிர் பார்க்கட்டும்.

ஆனால் நபியவர்களின் மகளோ - அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமிட்டு நபியவர்கள் அங்கு வரத்தான் வேண்டும் என்று மீண்டும் அவர்களுக்குத் தூது அனுப்பினார்கள்.

எனவே நபி(ஸல்) அவர்கள் புறப்பட்டார்கள்., மேலும் ஸஅத் பின் உபாதா, முஆத் பின் ஜபல், உபை இப்னு கஅப், ஜைத் பின் ஸாபித் (ரலியல்லாஹு அன்ஹு ம்) மற்றும் தோழர்கள் சிலரும் உடன் சென்றார்கள். அப்பொழுது நபியவர்களிடம் குழந்தை கொடுக்கப்பட்டது. நபியவர்கள் அதனைத் தமது மடியில் ஏந்தினார்கள். அப்போது குழந்தைக்கு முச்ச வாய்க்கியது! (அதனைக் கண்ணுற்ற) நபியவர்களின் கண்களும் கண்ணீர் வடித்தன! அப்பொழுது ஸஅத் பின் உபாதா (ரலி) அவர்கள் கேட்டார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதரே! இது என்ன? அதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள்: அல்லாஹ் தன் அடியார்களின் இதயங்களில் வைத்துள்ள இரக்கமாகும் இது!" - மற்றோர் அறிவிப்பில் வந்துள்ளது: தன் அடியார்களில் தான் நாடுவோரின் இதயங்களில் இதனை அல்லாஹ் அமைத்துள்ளான். தன் அடியார்களில் (துன்பத்திற்குள்ளானோர் மீது) இரங்குகிறவர் யாரோ அவர்கள் மீதுதான் அல்லாஹ் இரங்குகிறான்., (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

தகஅகஉ (تق) துடிக்கிறது., நெகிழ்கிறது.

التشريح - தெளிவுரை

இதன் அறிவிப்பாளராகிய உஸாமா (ரலி) மற்றும் அவர்களின் தந்தை ஜைத் (ரலி) இருவரின் சிறப்பு குறித்து இரண்டு வார்த்தைகளில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒன்று: மௌலா ரஸூல்-அடிமைத் தளையில் இருந்து நபியவர்களால் விடுதலை செய்யப்பட்டவர். அதாவது, சிறு வயதில் அடிமையாய் இருந்த ஜைத் (ரலி) அவர்களை விலைக்கு வாங்கி நபியவர்களுக்கு அன்பளிப்புச் செய்தார்கள், அவர்களின் மனைவி கதீஜா (ரலி) அவர்கள்! நபியவர்களோ ஜைத் (ரலி) அவர்களுக்கு முழு விடுதலை அளித்தார்கள். இதனால்தான் ஜைத் (ரலி) அவர்களுக்கு மௌலா ரஸூல் (நபியவர்களால் விடுதலை செய்யப்பட்டவர்கள்) என்று கூறுவது நபித் தோழர்களின் வழக்கம் ஆனது!

மற்றொன்று: ஹிப்பு - அதிக அன்புக்குரியவர் என்பது அதன் பொருள். அதாவது, தந்தை மீதும் மகன் மீதும் நபியவர்கள் அதிக அன்பு வைத் திருந்ததால் **ஹிப்புந் நபி** (நபியின் பிரத்தியேக அன்புக்குரியவர்) எனும் சிறப்புப் பெயரை இருவரும் பெற்றனர்.

பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பது கடமை என்று வலியுறுத்தக்கூடிய ஆதாரங்களுள் இந்த நபிமொழியும் ஒன்று. இதனாலேயே இமாம் நவவி (ரஹ்) அவர்கள் இந்தப் பாடத்தின் கீழ் இதனைக் கொண்டுவந்துள்ளார்கள்.

மகனின் உயிர் பிரியும் நெருக்கடியான நிலையைக் கண்டு மனம் நொந்து தூது அனுப்பிய தம் மகளுக்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் சொல்லி அனுப்பிய வார்த்தை கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

அவள் பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கட்டும்., கூலியை எதிர்பார்த்திருக்கட்டும்"

அதாவது,பதற்றப்படாமல், சஞ்சலம் அடையாமல் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தட்டும். பொறுமைக்கான கூலியை அல்லாஹ்விடம் எதிர்பார்த்து அமைதி கொள்ளட்டும். - இப்னு அபீ ஷைபா (ரஹ்) அவர்களின் நபிமொழித் தொகுப்பில், இவ்வாறு தூது அனுப்பியது நபியவர்களின் மகளார் ஜைனப் (ரலி) அவர்கள் என்றுள்ளது.

துன்பத்திற்கு உள்ளானவருக்குச் சொல்லும் ஆறுதல் மொழிகளில் நபி(ஸல்) அவர்கள் மொழிந்த இவ்வார்த்தை பொருட்செறிவானது மட்டுமல்ல., மனதிற்கு உண்மையான ஆறுதலளிக்க வல்லதுமாகும். பொறுமையை மேற்கொள்ளும்பொழுது அதற்கான கூலியை அல்லாஹ்விடம் எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்பது முக்கியம். ஆறுதல் ஸ்கூலப்பவர் இதனையும் சேர்த்து நினைவூட்டுவது அதனினும் முக்கியம்.

ஏனெனில் இன்று நம்மில் பலர் துன்பத்தின்பொழுது பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கத்தான் செய்கின்றனர்., ஆனால் அதற்கான கூலியை அல்லாஹ் தர வேண்டும் என்கிற நாட்டமும் தேட்டமும் அவர்களுக்கு இருப்பதில்லை. அதனால் அதிகமான நன்மைகள் அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது.

எதனை அல்லாஹ் எடுத்துக் கொண்டானோ அது அவனுக்குரியதே! எதனை வழங்கியிருக்கிறானோ அதுவும் அவனுக்குரியதே!"

- பெரியதோர் உண்மையை உணர்த்தும் மகத்தான வார்த்தையாகும் இது. நம்முடைய உடைமைகள் யாவும் அல்லாஹ்வுக்கே சொந்தம் எனும் பொழுது அவனது நாட்டப்படி எதையும் - எப்பொழுதும் நம்மிடம் இருந்து எடுத்துக்கொள்ள அவனுக்கு முழுஅதிகாரம் உள்ளது. அது குறித்து பதறவும் பரிதவிக்கவும் என்ன இருக்கிறது!

இதனால்தான் துன்பத்திற்கு உள்ளாகும்பொழுது - **இன்னாலல்லாஹ்வ இன்னா இலைஹீ ராஜிஉன்** (பொருள்: திண்ணமாக நாம் அல்லாஹ்வுக்கே உடைமையானவர்கள். மேலும் திண்ணமாக நாம் அவனிடமே திரும்பிச் செல்லக் கூடியவர்கள்) என்று சொல்வது இஸ்லாத்தின் நடைமுறையாய் உள்ளது.

அனைத்தும் அல்லாஹ்வின் உடைமைகள் எனும் ரீதியில்தான் அவன் நமக்கு வழங்கியவற்றை நம் விருப்பப் படி கையாளுவதற்கு நமக்கு அனுமதி இல்லை. அல்லாஹ் அனுமதித்த முறையில்தான் கையாள வேண்டும். மேலும் நம் உடைமைகளில் நாம் பெற்றிருக்கும் உரிமை முழுமையானதல்ல. ஒரு வரையறைக்கு உட்பட்டதே ஆகும்.

ஒருவன் தனது சொத்தில் மனஇச்சைப்படி ஆதிக்கம் செலுத்த நாடினால் - ஷரீஅத் அனுமதிக்காத முறையில் அதைக் கையாள விரும்பினால் அவனுக்கு நாம் சொல்வோம்:

இப்படிச் செய்ய உனக்கு அனுமதி இல்லை., உன் கைவசமுள்ளவை அல்லாஹ்வின் சொத்துக்கள். அவற்றை அவன் உனக்கு வழங்கியிருப்பது தற்காலிகமாகத்தான்!"

குர்ஆன் இதனை ஓர் இடத்தில் கூறுகிறது: அல்லாஹ் உங்களுக்கு வழங்கியிருக்கும் செல்வத்திலிருந்து அவர்களுக்கு வழங்குங்கள்" (24 : 33) எனவே அவன் அனுமதித்த முறைப்படி அவற்றைக் கையாளுவதுதான் அவனது பேருதவிக்கு நன்றி செலுத்துவதாகவும் ஆகும்.

ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் அவனிடத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட தவணை உண்டு"

- குர்ஆனும் இதனை இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறது: ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் அவன் ஓர் அளவை நிர்ணயித்துள்ளான்" (13 : 8)

ஆம்! ஒவ்வொன்றுக்கும் - அவற்றின் காலம், இடம், தன்மைகள் ஆகியவற்றைக் கவனித்து ஒரு வரையறை உள்ளது. அப்படி இறைவனால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விதியை முற்படுத்தவோ பிற்படுத்தவோ யாராலும் முடியாது.

குர்ஆன் மற்றோரிடத்தில் கூறுகிறது: ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும் ஒரு காலத்தவணை உண்டு. அவர்களுடைய தவணை முழுமையாகி விட்டால் அவர்கள் ஒருவிநாடி பிந்தவும் மாட்டார்கள்., முந்தவும் மாட்டார்கள்" (10 : 49)

எனவே மனிதர்களின் இறப்பு குறித்து அழுது புலம்புவதனால், அமைதி இழந்து பதறிப் பரிதவிப்பதனால் விதி மாறிடப் போவதில்லை!

நபியவர்களின் கண்களில் கண்ணீர் வடிந்தது"

- நபியவர்கள் மனம் பதறித்தான் அழுதார்கள் எனப் புரிந்து கொண்டு ஸஅத் பின் உபாதா (ரலி) அவர்கள் வியப்புத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் நபியவர்கள் அழுதது சிறுவனின் நெருக்கடியான நிலைகண்டு மனம் இளகியதால்தான்! இரங்கியதால்தான்!

கடும் பிணியினால் துன்பத்திற்குள்ளானோரைக் கண்டு மனம் இரங்கி கண்ணீர் வடிப்பதற்கு அனுமதி உண்டு என்பதையே இது காட்டுகிறது. சப்தமிட்டு அழுது புலம்பவோ ஒப்பாரி வைக்கவோ அனுமதி இல்லை. அப்படி மனம் இரங்கி நீங்கள் அழுவது உங்கள் உள்ளத்தில் ரஹ்மத் - கிருபை உள்ளது என்பதற்கும் அதனால் அல்லாஹ்வின் கிருபைக்கு நீங்கள் தகுதி பெற்றுவிட்டீர்கள் என்பதற்கும் அடையாளம் என்று இந்த அறிவிப்பு காட்டுகிறது.

இங்கே ஓர் உண்மையை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஆறுதல் சொல்வதென்பது வாழ்த்துக் கூறுவதல்ல. மக்களில் சிலர் அவ்வாறு தவறாகப் புரிந்துகொண்டு தவறாகச் செயல்படுகின்றனர். இறந்த வீட்டில், பகட்டுக்காக வண்ண விளக்குகள் ஏற்றி, வருபவர்களை வரவேற்று, உயர்தர இருக்கைபோட்டு அமரச் செய்து மகிழ்விக்கின்றனர். மகிழ்கின்றனர்! இப்படிச் செய்வது எந்த வகையிலும் பொருத்தமாகாது! இது தவறு.

ஆறுதல் என்பது வாழ்த்துவது அல்ல. கவலைக்குள்ளான மனிதனின் மனத்தைச் சாந்தப்படுத்துவதும் சஞ்சலம் தவிர்த்து பொறுமை கொள்ளுமாறு செய்வதும் தான் ஆறுதல் என்பது!

மேலும் பாருங்கள். ஒரு முஸ்லிம் தன் உறவினர் மரணம் குறித்து கவலைப்படாமல் இருக்கிறார்., யார் இறந்தால் நம்கென்ன என்று வாளாவிருக்கிறார் என்றால் அவரிடம் சென்றும் ஆறுதல் சொல்லத்தான் வேண்டுமா? இது மிகவும் நுட்பமான - கவனிக்கத்தக்க விஷயமாகும்.

கவலைக்குள்ளானவருக்கு ஆறுதல் கூறுவது ஸு ன்னத் - நபிவழி என்று சொல்லப்பட்டுள்ளதே தவிர உறவினருக்கு ஆறுதல் கூறுவது ஸு ன்னத் என்று சொல்லப்படவில்லை!

ஒரு முஸ்லிமின் மரணத்தினால் அவருடைய உறவினர் கவலைப்படாமல் இருக்க, எவ்வித உறவு முறையுமில்லாத அவருடைய உயிர்த்தோழர் கடும் கவலைக்கும் துயரத்திற்கும் ஆளாகலாம். இந்தச் சூழ்நிலையில் இந்த நண்பருக்குத்தான் ஆறுதல் கூற வேண்டுமே தவிர அந்த உறவினருக்கல்ல!

ஆனால் இன்று நம்மிடையே ஆறுதலுக்கான அளவுகோல் தலைகீழாக மாறிவிட்டது. உறவினருக்குத்தான் ஆறுதல் சொல்வது என்றாகிவிட்டது. ஏற்பட்ட இறப்பினால் அவர் எவ்வளவுதான் ஆனந்தக் கூத்தாடினாலும் சரியே! வலியச் சென்று அவருக்கே மக்கள் ஆறுதல் சொல்கின்றனர்! அது ஒரு சடங்காகி விட்டது!

இதனை இன்னும் தெளிவாக்குகிறது இந்த உதாரணம். ஓர் ஏழை, அவருக்கு சிறிய தகப்பனார் அல்லது சிறிய தகப்பனாருடைய மகன் இருக்கிறார்., இவருக்கும் அவருக்கும் பல விஷயங்களில் சண்டை-தகராறுகள்! இந்நிலையில் அவர் இறந்துவிடுகிறார். அவரது பல லட்சம் பெறுமான சொத்துக்கு இவர் மட்டும் தான் வாரிசு. அவரது இறப்பு குறித்து இந்த ஏழை கவலைப்படுவானா? நிச்சயம் கவலைப்படமாட்டான். நம்மைப் பிடித்த தொல்லை தீர்ந்தது என்றிருப்பது மட்டுமல்ல.,அவரை மரணிக்கச் செய்து அவருடைய ஏகப்பட்ட சொத்துக்கு நம்மை வாரிசு ஆக்கினானே அந்த அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும் என்றுகூறி ஆனந்தம் அடைவான். இப்பொழுது இவனுக்கு ஏதாவது சொல்லித்தான் ஆக வேண்டுமெனில் வள வாழ்வு கிடைத்ததற்காக வாழ்த்துத்தான் சொல்ல வேண்டும்!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம்

உஸாமா பின் ஜைத் (ரலீ) அவர்கள்

உஸாமா (ரலீ) அவர்களின் தாயார் பெயர் உம்மு ஐமன் (ரலீ) அவர்கள். இவர்கள் நபி (ஸல்) அவர் களின் வளர்ப்புத் தாயார். நபியவர்கள் தங்களது அந்திமகாலத்தில் உஸாமா (ரலீ) அவர்களை சரியா தேசத்து கிறிஸ்தவர்களுடன் போர் செய்யப் பணித்து தளபதியாக்கி அனுப்பி வைத்தார்கள். அப்படையில் அபூ பக்ர், உமர்(ரலீ) போன்ற முத்த ஸஹாபாக்களும் இடம் பெற்றிருந்தார்கள். உஸாமா (ரலீ) அவர்களுக்கு அப்பொழுது பதினேழு வயதுதான்!

ஆனால் போர்க் களத்தை அடையும் முன்பே நபி (ஸல்)அவர்கள் மரணம் அடைந்த செய்தி கிடைக்கவே அப்படை மதீனா திரும்பியது. பிறகு அபூ பக்ர்(ரலீ) அவர்கள் கலீபாவாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதும் நபியவர்கள் விரும்பிய படியே - உஸாமாவின் தலைமையிலேயே அந்தப் படையை அனுப்பிவைத்தார்கள்!

முன்றாம் கலீபா உஸ்மான் (ரலீ) அவர்கள் தீயோரால் கொலை செய்யப்பட்ட பிறகே - பிந்திய காலத்திலேயே உஸாமா (ரலீ) அவர்கள் மரணம் அடைந்தார்கள். அது ஹிஜ்ரி 54 ஆம் ஆண்டு என்றொரு கருத்து உண்டு.

அருஞ்சொற்கள் - شرح الكلمات

1) உயிர் பிரியும் நெருக்கடியான நிலையில் இருக்கிறான்.	(1) احتضر: حضرته مقدمات الموت
2)நீங்கள் எங்களிடம் வர வேண்டும்.	(2) فإشهدنا: أحضرنا
3) குறிப்பிட்ட தவணைக்காலம்: அஜல் எனும் அரபிச் சொல் வாழ் நாளின் கடைசிப்பகுதிக்கும் சொல்லப்படும். வாழ்நாள் முழுவதற்கும் சொல்லப்படும்.	(3) باجل مسمى: معلوم مقدر والاجل يطلق على الجزء الاخير وعلى مجموع العمر
4) அவள் கூலியை எதிர்பார்க்கட்டும்: தனது பொறுமையைக்கொண்டு தன் அதிபதியிடத்தில் கூலி தேடுவதை எண்ணட்டும். அதுவும் அவளது புண்ணிய கருமங்களுடன் சேர்த்துக் கணக்கிடப்படுவதற்காக!	(4) ولتحتسب: تنوي بصبرها طلب الثواب من ربه ليحسب لها ذلك من عملها الصالح
5) அவர்களின் இரு கண்கள் கண்ணீர் வடித்தன: அவர்களின் கண்கள் கண்ணீரால் நிரம்பின. அல்லது அவற்றில் கண்ணீர் பெருக்கெடுத்து ஓடியது!	(5) ففاضت عيناه: امتلأت عيناه بالدمع أو كثر فيها ثم سال
6)இரங்குபவர்கள்: பன்மை வார்த்தை., அது மட்டுமல்ல கூடுதல் பொருளைக் கொடுக்கக் கூடிய துமாகும்.	(6) الرحماء: جمع رحيم وهو من صيغ المبالغة

கேள்விகள் - الاسئلة

- 1) உறவினரின் மரணத்தின் பேரில் துன்பத்திற்குள்ளானவருக்கு எந்த வார்த்தையைக் கொண்டு ஆறுதல் சொல்ல வேண்டும்? அந்த வார்த்தையின் பொருளையும் விவரிக்கவும்.
- 2) நபியவர்களின் கண்கள் கண்ணீர் வடித்தன என்று வந்துள்ளது., அப்படியெனில் உறவினரின் மரணத்திற்காக அழுவது கூடுமா? விளக்கம் என்ன?
- 3) ஆறுதல் சொல்வது என்றால் யாருக்குச் சொல்ல வேண்டும்? மரணம் அடைந்தவரின் உறவினருக்கு - அவர் துன்பப்படாவிட்டாலும் ஆறுதல் கூறத்தான் வேண்டுமா?
- 4) உலாமா பின் ஜைத் (ரலி) அவர்களின் வரலாற்றுக் குறிப்பைத் தரவும். அவர்களும் அவர்களின் தந்தையும் பெற்றிருந்த சிறப்பு என்ன?
- 5) ஜைத் பின் ஹாரிஸா (ரலி) அவர்கள் சிறு வயதில் அடிமையாக ஆனதெப்படி? அந்த வரலாற்றைச் சுருக்கமாக விவரிக்கவும்.

இறைநம்பிக்கையாளர்களுக்கு

ஏற்பட்ட சோதனை!

٣٠ - وَعَنْ صُهَيْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : كَانَ مَلِكٌ فِيمَنْ قَبْلَكُمْ وَكَانَ لَهُ سَاحِرٌ فَلَمَّا كَبِرَ قَالَ لِلْمَلِكِ : إِنِّي كَبِرْتُ فَأَبْعَثْ إِلَيَّ غُلَامًا أَعْلَمُهُ السَّحْرَ فَبَعَثَ إِلَيْهِ غُلَامًا يُعَلِّمُهُ وَكَانَ فِي طَرِيقِهِ إِذَا سَلَكَ رَاهِبٌ فَقَعَدَ إِلَيْهِ وَسَمِعَ كَلَامَهُ فَأَعْجَبَهُ وَكَانَ إِذَا أَتَى السَّاحِرَ مَرًّا بِالرَّاهِبِ وَقَعَدَ إِلَيْهِ فَإِذَا أَتَى السَّاحِرَ ضَرَبَهُ فَشَكَأَ ذَلِكَ إِلَى الرَّاهِبِ فَقَالَ : إِذَا خَشِيتَ السَّاحِرَ فَقُلْ : حَبَسَنِي أَهْلِي وَ إِذَا خَشِيتَ أَهْلَكَ فَقُلْ : حَبَسَنِي السَّاحِرُ

ஹதீஸ் 30

ஸு ஹைப் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: உங்களுக்கு முன் வாழ்ந்து சென்ற சமுதாயத்தில் ஒரு மன்னன் இருந்தான். அவனுக்கு ஒரு சூனியக்காரர் (ஆலோசகராக) இருந்தார். அவர் முதுமை அடைந்தபோது மன்னனிடம் சொன்னார்:

நான் முதுமை அடைந்து விட்டேன். எனவே ஒரு சிறுவனை என்னிடம் அனுப்பிவை. நான் அவனுக்குச் சூனியம் கற்றுக் கொடுக்கிறேன்.,

அதன்படி சிறுவனொருவனை அவரிடம் அனுப்பிவைத்தான் மன்னன். அந்தச் சூனியக்காரர் சிறுவனுக்குச் சூனியம் கற்றுக் கொடுத்தார்.

சிறுவன் நடந்துவரும் பாதையில் ஒரு துறவி இருந்தார். சிறுவன் சூனியம் கற்க வரும்பொழுது துறவியிடம் சிறிது நேரம் அமர்ந்து அவர் சொல்வதைக் கேட்பான். அவர் சொல்வது அவனுக்கு மிகவும் பிடித்து விட்டது. அதனால் சூனியக்காரரிடம் வரும்பொழுது வழியில் அந்தத் துறவியிடம் அமர்ந்து அறிவுரை கேட்பது அவனது வழக்கமானது.

ஒருதடவை சூனியக்காரரிடம் வரும்பொழுது (தாமதமானதால்) அவனை அவர் அடித்தார். அது குறித்து துறவியிடம் சிறுவன் முறையிட்டான். அவர் அவனுக்கு ஒருவழி சொன்னார்:

இனி சூனியக்காரர் அடிப்பாரே என்று நீ பயந்தால், என் பெற்றோர்தான் என்னைத் தடுத்துத் தாமதப் படுத்தி விட்டனர் என்று அவரிடம் சொல். தாமதமாகத் திரும்பியது பற்றி பெற்றோர் கேட்டால் சூனியக் காரர் தான் தாமதப்படுத்தி விட்டார் என்று சொல்”

فَبَيْنَمَا هُوَ عَلَى ذَلِكَ إِذْ أَتَى عَلَى دَابَّةٍ عَظِيمَةٍ قَدْ حَبَسَتْ النَّاسَ فَقَالَ: الْيَوْمَ أَعْلَمُ السَّاحِرُ أَفْضَلُ أَمْ الرَّاهِبُ أَفْضَلُ؟ فَأَخَذَ حَجْرًا فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ أَمْرُ الرَّاهِبِ أَحَبَّ إِلَيْكَ مِنْ أَمْرِ السَّاحِرِ فَأَقْتُلْ هَذِهِ الدَّابَّةَ حَتَّى يَمْضِيَ النَّاسُ فَرَمَاهَا فَفَتَلَهَا وَ مَضَى النَّاسُ فَاتَى الرَّاهِبَ فَأَخْبَرَهُ فَقَالَ لَهُ الرَّاهِبُ: أَيُّ بَنِي أَنْتَ الْيَوْمَ أَفْضَلُ مِنِّي قَدْ بَلَغَ مِنْ أَمْرِكَ مَا أَرَى وَ إِنَّكَ سَتُبْتَلَى فَإِنْ ابْتُلِيتَ فَلَا تَدُلَّ عَلَيَّ وَكَانَ الْغُلَامُ يُبْرِئِي الْأَكْمَةَ وَ الْابْرَصَ وَ يُدَاوِي النَّاسَ مِنْ سَائِرِ الْأَدْوَاءِ

இவ்வாறு அவன் செய்து வந்தபொழுது ஒருதடவை பாதையில் பெரியதொரு மிருகத்தைக் கண்டான். அது மக்களின் நடமாட்டத்தைத் தடுத்து வைத்திருந்தது. சிறுவன் (மனத்திற்குள்) சொல்லிக் கொண்டான்: சூனியக்காரர் சிறந்தவரா? துறவி சிறந்தவரா? என்பதை இன்று பார்த்து விடலாம்! - ஒருபெரிய கல்லை எடுத்தான்., யா அல்லாஹ்! சூனியக்காரரைவிட துறவியின் விஷயம் உனக்குப் பிரியமானதாக இருந்தால் நான் (இந்தக் கல்லை எறிந்ததும்) மிருகத்தைக் கொன்றுவிடு., மக்கள் நடந்து செல்லவதற்கு வழி ஏற்படுத்து! என்று பிரார்த்தனை செய்து கொண்டு கல்லால் அந்த மிருகத்தை அடித்தான். அதனைக் கொன்றுவிட்டான். மக்கள் நடந்து செல்ல வழிபிறந்தது!

துறவியிடம் வந்து நடந்த விஷயத்தைச் சொன்னான். அதற்கு அவர், என் அன்பு மகனே! இன்று என்னை விடவும் நீ சிறந்து விட்டாய். (ஞானத்தால் - பக்தியினால்) உனது விவகாரம் உயர்ந்துள்ளது என்பதை நான் காண்கிறேன். திண்ணமாக நீ சோதனைக்குள்ளாக்கப்படுவாய். அத்தகைய சோதனைக் கட்டம் வந்தால் என்னைப் பற்றி மக்களிடம் சொல்லி (எனது ரகசியத்தை வெளிப்படுத்தி) விடாதே!”

அந்தச் சிறுவன், பிறவிக் குருடனையும் தொழு நோயாளியையும் குணப்படுத்தக்கூடியவனாக ஆனான். ஏனைய அனைத்து நோய்களில் இருந்தும் மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பவனாகத் திகழ்ந்தான்.

فَسَمِعَ جَلِيسٌ لِلْمَلِكِ كَانَ قَدْ عَمِيَ فَأَتَاهُ بِهَدَايَا كَثِيرَةٍ فَقَالَ : مَا هُنَا لَكَ أَجْمَعُ إِنَّ أَنْتَ شَفَيْتَنِي فَقَالَ : أَنِّي لَا أَشْفِي أَحَدًا إِنَّمَا يَشْفِي اللَّهُ تَعَالَى فَإِنْ آمَنْتَ بِاللَّهِ تَعَالَى دَعَوْتُ اللَّهَ فَشَفَاكَ فَأَمِنَ بِاللَّهِ تَعَالَى فَشَفَاهُ اللَّهُ تَعَالَى فَأَتَى الْمَلِكَ فَجَلَسَ إِلَيْهِ كَمَا كَانَ يَجْلِسُ فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ : مَنْ رَدَّ عَلَيْكَ بَصْرَكَ ؟ قَالَ : رَبِّي قَالَ : وَلَكَ رَبٌّ غَيْرِي؟ قَالَ : رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ فَأَخَذَهُ فَلَمْ يَزَلْ يُعَذِّبُهُ حَتَّى دَلَّ عَلَيَّ الْغُلَامِ فَجِيءَ بِالْغُلَامِ فَقَالَ : لَهُ الْمَلِكُ : أَيُّ بَنِي قَدْ بَلَغَ مِنْ سِحْرِكَ مَا تُبْرِيءُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَ تَفْعَلُ وَ تَفْعَلُ فَقَالَ : أَنِّي لَا أَشْفِي أَحَدًا إِنَّمَا يَشْفِي اللَّهُ تَعَالَى فَأَخَذَهُ فَلَمْ يَزَلْ يُعَذِّبُهُ حَتَّى دَلَّ عَلَى الرَّاهِبِ فَجِيءَ بِالرَّاهِبِ فَقِيلَ لَهُ : ارْجِعْ عَنْ دِينِكَ فَأَبَى فَدَعَا بِالْمُنْشَارِ فَوُضِعَ بِالْمُنْشَارِ فِي مَفْرَقِ رَأْسِهِ فَشَقَّهُ حَتَّى وَقَعَ شِقَاؤُهُ ثُمَّ جِيءَ بِجَلِيسِ الْمَلِكِ فَقِيلَ لَهُ : ارْجِعْ عَنْ دِينِكَ فَأَبَى فَوُضِعَ الْمُنْشَارُ فِي مَفْرَقِ رَأْسِهِ فَشَقَّهُ بِهِ حَتَّى وَقَعَ شِقَاؤُهُ

மன்னனின் அவைத் தோழர் ஒருவர் இந்தச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டார். அவர் கண்பார்வை இழந்திருந்தார். உடனே அவர் நிறைய அன்பளிப்புகளை எடுத்துக்கொண்டு அந்தச் சிறுவனிடம் வந்து சொன்னார்:

நீ எனக்கு நிவாரணம் அளித்தால் நான் கொண்டுவந்துள்ள அனைத்து அன்பளிப்புகளும் உனக்குத்தான்!”

அதற்கு சிறுவன் சொன்னான்: நான் யாருக்கும் (சுயமாக) நிவாரணம் அளிப்பதில்லை. நீர் அல்லாஹ்வின் மீது ஈமான் - நம்பிக்கை கொண்டால் உமக்காக அல்லாஹ்விடம் நான் பிரார்த்தனை செய்கிறேன். அல்லாஹ் உமக்குக் குணம் அளிப்பான்”

அதன்படி அவர் அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை கொண்டார். அல்லாஹ் அவருக்கு நிவாரணம் அளித்தான்.

பின்னர் அவர் மன்னரிடம் வந்து வழக்கம் போல் அவனது அவையில் அமர்ந்தார். மன்னன் கேட்டான்:

உமக்கு மீண்டும் பார்வையைக் கொடுத்தது யார்?

என் இறைவன்”

என்னைத் தவிர வேறொரு இறைவன் உமக்கு உண்டா? ”

என்னுடையவும் உம்முடையவும் இறைவன் அல்லாஹ்தான்”

உடனே மன்னன் அந்த நண்பரைச் சிறையில் அடைத்தான். அவருக்குத் தொடர்ந்து தண்டனை கொடுக்கக்கொண்டிருந்தான். இறுதியில் அவர் சிறுவனைக் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டார்.

சிறுவனை அழைத்து வந்தார்கள். அவனிடம் மன்னன் கேட்டான்: என் அன்பு மகனே! உனது மந்திரத் திறமை எந்த அளவு வளர்ந்துள்ளதெனில் பிறவிக் குருடனையும் வெண் குஷ்டக்காரனையும் கூட நீ குணப்படுத்துகிறாய். - இப்படி இப்படியெல்லாம் நீ பாதனை புரியவந்துவிட்டாய்,,

அதற்கு அந்தச் சிறுவன் சொன்னான்: நான் (சுயமாக) யாருக்கும் நிவாரணம் அளிப்பதில்லை., நிச்சயமாக நிவாரணம் அளிப்பவன் அல்லாஹ்தான்!”

மன்னன் அந்தச் சிறுவனையும் சிறைபிடித்தான். அவனுக்கும் தொடர்ந்து தண்டனை கொடுத்தான். இறுதியில் சிறுவன் அந்தத் துறவியைக் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டான்.

துறவியை அழைத்துவந்தார்கள். உமது மதத்தை நீர் விட்டுவிடும் என்று அவரிடம் சொல்லப்பட்டது. அதற்கு அவர் மறுத்துவிட்டார். உடனே ரம்பம் தருவிக்கப்பட்டது. அதனை அவரது தலையில் நேர்வகிடு எடுக்கும் இடத்தில் வைத்து அறுத்து அவர் இரண்டாகப் பிளக்கப்பட்டார்! துறவியின் உடல் இரண்டானது!

பிறகு மன்னனின் நண்பர் கொண்டுவரப்பட்டார். உமது மதத்தை நீர் விட்டுவிடும் என்று அவரிடம் சொல்லப்பட்டது. அவரும் அதனை மறுத்து விடவே ரம்பத்தை அவரது தலையில் நேர்வகிடு எடுக்கும் இடத்தில் வைத்து அறுத்தார்கள். அவரது உடல் இரு துண்டுகளானது!

ثُمَّ جِيءَ بِالْغُلَامِ فَقِيلَ لَهُ: ارْجِعْ عَن دِينِكَ فَأَبَى فَدَفَعَهُ إِلَى نَفَرٍ مِّنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ: اذْهَبُوا بِهِ إِلَى جَبَلٍ كَذَا وَ كَذَا فَاصْعَدُوا بِهِ الْجَبَلَ فَإِذَا بَلَغْتُمْ ذُرْوَتَهُ فَإِن رَّجِعْ عَن دِينِهِ وَ الْآ فَاطْرَحُوهُ فَذَهَبُوا بِهِ فَصَعَدُوا بِهِ الْجَبَلَ فَقَالَ: اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ ، فَرَجَفَ بِهِمُ الْجَبَلُ فَسَقَطُوا وَجَاءَ يَمُوشِي إِلَى الْمَلِكِ فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ : مَا فَعَلَ بِأَصْحَابِكَ فَقَالَ : كَفَانِيهِمُ اللَّهُ تَعَالَى فَدَفَعَهُ إِلَى نَفَرٍ مِّنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ: اذْهَبُوا فَاحْمِلُوهُ فِي فُرْقُورٍ وَ تَوَسَّطُوهُ الْبَحْرَ فَإِن رَّجِعْ عَن دِينِهِ وَ الْآ فَافْدِفُوهُ ، فَذَهَبُوا بِهِ فَقَالَ: اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ ، فَأَنَّكَفَاتُ بِهِمُ السَّفِينَةُ فَعَرَقُوا ، وَجَاءَ يَمُوشِي إِلَى الْمَلِكِ ، فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ : مَا فَعَلَ بِأَصْحَابِكَ؟ فَقَالَ : كَفَانِيهِمُ اللَّهُ تَعَالَى فَقَالَ لِلْمَلِكِ : إِنَّكَ لَسْتَ بِقَاتِلِي حَتَّى تَفْعَلَ مَا أَمْرُكَ بِهِ قَالَ : مَا هُوَ؟ قَالَ: تَجْمَعُ النَّاسَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ وَ تَصْنُبِي عَلَيَّ جَدْعٍ . ثُمَّ خَذَ سَهْمًا مِّنْ كِنَانَتِي ثُمَّ ضَعَّ السَّهْمَ فِي كَبِدِ الْقَوْسِ ثُمَّ قُلُ: بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْغُلَامِ ثُمَّ ارْمِنِي ، فَإِنَّكَ إِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ قَتَلْتَنِي

பிறகு அந்தச்சிறுவனை அழைத்து வந்தார்கள். அவனிடம் சொல்லப்பட்டது: உனது மதத்தைக் கைவிடு” என்று. அதற்கு அவனும் மறுத்து விட்டான். மன்னன், அரசு அதிகாரிகள் சிலரிடம் சிறுவனை ஒப்படைத்துக் கூறினான்:

இவனை, இன்னின்ன மலைக்குக் கொண்டு செல்லுங்கள். மலையின் உச்சிக்கு அவனை ஏற்றுங்கள். அதன் சிகரத்தை அடைந்ததும் நீங்கள் பார்க்க வேண்டும்: தனது மதத்தை இவன் கை கழுவிவிட்டால் சரி! இல்லையெனில் அவனைக் கீழே எறிந்துவிடுங்கள்!”

அவ்வாறே அவர்கள் சிறுவனை அழைத்துச் சென்றார்கள். அவனைப் பிடித்துக்கொண்டு மலைமீது ஏற்றினார்கள்.

சிறுவன் பிரார்த்தனை செய்தான்: யா அல்லாஹ்! இவர்களுக்கு எதிரில் எனக்கு உதவி செய்ய நீ போதுமாகிவிடு. அந்த ஏற்பாட்டை நீ விரும்பிய விதத்தில் செய்திடு” - அவ்வாறே அவர்களோடு சேர்த்து மலை நடுங்கியது. எல்லோரும் கீழே விழுந்தார்கள்.

சிறுவன் மன்னனிடம் நடந்து வந்தான். அவனிடம் மன்னன் கேட்டான். உன்னுடன் வந்தவர்கள் என்ன ஆனார்கள்? சிறுவன் சொன்னான்: அவர்களுக்கு எதிராக எனக்கு உதவி செய்ய அல்லாஹ் போதுமாகி விட்டான்”

மன்னன் அவனைத் தன்னுடைய பிரத்தியேக அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைத்தான். சொன்னான்: இவனை அழைத்துச் சென்று ஒரு கப்பலில் ஏற்றி நடுக்கடலுக்குக் கொண்டு செல்லுங்கள். (அங்கு இவனிடம் கேளுங்கள்) இவன் தன் மதத்தில் இருந்து விலகினால் சரி. இல்லையெனில் இவனைக் கடலில் எறிந்து விடுங்கள்”

அவ்வாறே அவனை அழைத்துச் சென்றார்கள். சிறுவன் (கப்பலில் அமர்ந்து) துஆ செய்தான்: யா அல்லாஹ்! இவர்களுக்கு எதிராக நீ எனக்கு உதவி செய்திடு. (அந்த ஏற்பாட்டை) நீ விரும்பியபடி செய்திடு”

உடனே கப்பல் கவிழ்ந்தது. அனைவரும் நீரில் முழுகினார்கள். சிறுவன் மீண்டும் மன்னனிடம் வந்தான். மன்னன் கேட்டான்: உன்னுடன் வந்தவர்கள் என்ன ஆனார்கள்? ”

சிறுவன் சொன்னான்: அவர்களுக்கு எதிராக அல்லாஹ் எனக்கு உதவிப்போதுமாகிவிட்டான்”

அப்பொழுது சிறுவன் மன்னனிடம் சொன்னான்: நான் உனக்குக் காண்பித்துத் தருகிற முறைப்படி நீ செயல்படாத வரையில் என்னை நீ கொல்லமுடியாது!”

அது என்ன? ”

திறந்ததொரு பூமியில் மக்கள் அனைவரையும் ஒன்றுதிரட்டு. ஒரு பேரிச்ச மரத்தின் அடிப்பகுதியில் என்னை சிலுவை அடித்து வை. பிறகு என் அம்புகளில் ஒன்றை எடுத்து அதனை வில்லின் நடுவில் வை. பிறகு சிறுவனின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வின் பெயரால் ... என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னை நோக்கி அம்பை எய்திடு. அப்படிச் செய்தால் தான் நீ என்னைக் கொல்ல முடியும்!”

فَجَمَعَ النَّاسَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ ، وَصَلَبَهُ عَلَيَّ جِدْعٍ ، ثُمَّ أَخَذَ سَهْمًا مِنْ كِنَانَتِهِ ثُمَّ وَضَعَ السَّهْمَ فِي كَيْدِ الْقَوْسِ ثُمَّ قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْغُلَامِ ، ثُمَّ رَمَاهُ فَوَقَعَ السَّهْمُ فِي صُدْغِهِ فَوَضَعَ يَدَهُ فِي صُدْغِهِ فَمَاتَ. فَقَالَ النَّاسُ : آمَنَّا بِرَبِّ الْغُلَامِ ، فَأَتَى الْمَلِكُ فَقِيلَ لَهُ : أَرَأَيْتَ مَا كُنْتَ تَحْذَرُ قَدْ وَاللَّهِ نَزَلَ بِكَ حَذْرُكَ. قَدْ آمَنَ النَّاسُ. فَأَمَرَ بِالْأَخْذُودِ بِأَفْوَاهِ السَّكِّ فَخُدَّتْ وَ أُضْرِمَ فِيهَا النَّيْرَانَ وَقَالَ : مَنْ لَمْ يَرْجِعْ عَنِ دِينِهِ فَأَقْحِمُوهُ فِيهَا أَوْ قِيلَ لَهُ: اقْتَحِمْ، ففَعَلُوا حَتَّى جَاءَتْ امْرَأَةٌ وَمَعَهَا صَبِيٌّ لَهَا، فَتَقَاعَسَتْ أَنْ تَقَعَ فِيهَا، فَقَالَ لَهَا الْغُلَامُ : يَا أُمَّاهِ اصْبِرِي فَإِنَّكَ عَلَيَّ الْحَقُّ - رَوَاهُ مُسْلِمٌ

ذِرْوَةُ الْجَبَلِ: أَعْلَاهُ وَهِيَ بِكَسْرِ الدَّالِ الْمُعْجَمَةِ وَضَمِّهَاوَ (الْقَرْقُورُ) بِضَمِّ الْقَافَيْنِ: نَوْعٌ مِنَ السُّفْنِ وَ (الصَّعِيدُ) هُنَا: الْأَرْضُ الْبَارِزَةُ وَالْأَخْذُودُ (الشُّقُوقُ فِي الْأَرْضِ كَالنَّهْرِ الصَّغِيرِ) وَ (أُضْرِمَ) وَ (أَوْقَدَ) وَ (انْكَفَأَتْ) أَيْ: انْقَلَبَتْ وَ (تَقَاعَسَتْ) تَوَقَّفَتْ وَ جَبَّتْ .

மன்னன் அவ்வாறே திறந்ததொரு திடலில் மக்களை ஒன்றுதிரட்டினான். கூறுவனை மரத்தின் அடிப்பகுதியில் கட்டி வைத்தான். பிறகு அவனுடைய அம்புக்கூட்டிலிருந்து ஓர் அம்பை எடுத்து வில்லின் நடுவில் வைத்துக் கொண்டு -சிறுவனின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரால் ... என்று சொல்லிக்கொண்டு கூறுவனை நோக்கி அம்பை எய்தான். அவனது நெற்றிப்பொட்டை அது தைத்தது. நெற்றிப்பொட்டில் கையை வைத்துக் கொண்டே சிறுவன் இறந்துவிட்டான்!

இதனைக் கண்ணுற்ற மக்கள் சொன்னார்கள்: சிறுவனின் இரட்சகனின் மீது நாங்கள் ஈமான்- நம்பிக்கை கொண்டோம்”

மன்னன் ஒருகனவு கண்டான். அதில் அவனிடம் சொல்லப்பட்டது: பார்த்தாயா! அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! எதனைக் குறித்து நீ அஞ்சிக் கொண்டிருந்தாயோ அதுதான் உனது விஷயத்தில் நடந்துள்ளது, இதோ! மக்கள் அனைவரும் அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை கொண்டு விட்டார்களே!”

உடனே வீதிகளின் ஓரங்களில் கிடங்குகள் தோண்டுமாறு மன்னன் கட்டளை பிறப்பித்தான். அவ்வாறே தோண்டப்பட்டது. அவற்றில் நெருப்பும் மூட்டப்பட்டது.

மன்னன் கூறினான்: யார் யாரெல்லாம் தமது மதத்தைக் கைவிடவில்லையோ அவர்களைப் பிடித்து இவற்றில் வீசி எறியுங்கள்!- அல்லது இந்த நெருப்பில் இறங்குங்கள் என்று அவர்களை நிர்ப்பந்திக்க வேண்டும்.”

அவ்வாறே செய்தனர். இறுதியில் ஒருபெண் வந்தாள். அவளுடன் அவளுடைய குழந்தையும் இருந்தது. நெருப்பில் இறங்குவதற்கு அவள் தயங்கியபொழுது அந்த ஆண்குழந்தை சொன்னது: தாயே! பொறுமை கொள்! நிச்சயமாக நீதான் சத்தியத்தின் மீது இருக்கிறாய்” (நூல்: முஸ்லிம்)

1) மலை உச்சி	١) ذروة الجبل : أعلاه
2) கப்பல் - படகு	٢) القرقور : نوع من السفن
3) பொட்டல் பூமி	٣) الصعيد : الارض البارزة
4) கிடங்குகள்: சிறிய நதி போன்று பூமியில் தோண்டப்படும் கிடங்குகள்.	٤) الاخدود : الشقوق في الارض كالنهر الصغير
5) தீ மூட்டப்பட்டது	٥) أُضْرِمَ : أوقد
6) கவிழ்ந்தது	٦) انكفأت : انقلبت
7) தயங்கினாள். பேடியானாள்	٧) تقاسعت : توقفت و جبت

தெளிவுரை - الشرح

சீறுவன் ஆற்றிய அழைப்புப் பணி

இது முந்தைய பனா இஸ்ராயீல்களின் காலத்தில் நடைபெற்ற விநோதமான கதையாகும்.

இறைநம்பிக்கையைப் பாதுகாப்பதற்காக எத்தகைய இன்னல்களையும் பொறுமையுடன் சகித்துக்கொள்ள வேண்டும்., அவ்வழியில் இன்னுயிரை ஈந்திட நேர்ந்தாலும் -அதற்கும் தயங்கக்கூடாது என்பதற்கு சிறந்ததொரு முன்னுதாரணத்தை இந்தக் கதை வழங்குகிறது. இதனாலேயே இந்தத் தலைப்பின் கீழ் இதனைக் கொண்டு வந்துள்ளார்கள், இமாம் நவவி (ரஹ்) அவர்கள்!

சூனியக்கலையில் கைதேர்ந்ததொரு மந்திரவாதி மன்னனுக்குக் கிடைத்திருந்தார். மன்னன், அரசாங்க விவகாரங்களானாலும் - மத விஷயங்களானாலும் அவற்றில் ஒருமுடிவு காண்பது அந்த மந்திரவாதியிடம் ஆலோசனை கேட்டுத்தான்!

முதுமைக் காலத்தில் யாருக்காவது தனது மந்திரக்கலையைக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமென மந்திரவாதி கருதினான். தனக்குப் பிறகும் தனது தொழில் நிலைத்திருக்க வேண்டும்., மன்னனுக்குப் பயனளித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என எண்ணினான்.

அதற்காக ஒரு சீறுவனை அனுப்பித்தருமாறு மன்னனிடம் கேட்டுக் கொண்டான். ஏனெனில்,

☞ சீறுவன்தான் எதுவொன்றையும் அக்கறையுடன் கற்பான். மேலும் சீறு வயதில் கற்கும் கல்விதான் காலாகாலம் நிலைத்து நிற்கும். அவன் பெரியவனாக வளரவளர அந்தக் கலையும் ஓர் இயல்பான திறமையாக வளர்ந்து வரும்!

☞ கல்வி கற்பது தொட்டில் முதல் மண்ணறை வரையில் என்பது உண்மைதான். ஆனாலும் கசடறக் கற்பதற்கு - அதிலொரு திறமையை வளர்த்துக் கொள்வதற்கு இளமைக் காலமே சிறந்த பருவமாகும்.

☞ அந்தப் பருவத்து மனம் கள்ளங்கபடமற்றது., தூய்மையானது! வாழ்க்கைக் கஷ்டங்களின் அழுத்தமோ பிரச்சனைகளின் இழுபறியோ எதுவுமின்றி வெள்ளை பலகைபோல் தெள்ளத்தெளிவானது. அதில் பதியும் விஷயங்கள் கற்பலகையில் செதுக்கப்படுவதுபோல் ஆழமாகப் பதிக்கின்றன!

மன்னன் சீறுவனைத் தேர்வு செய்து அனுப்பிவைத்தான். ஆனால் அல்லாஹ் சீறுவன் விஷயத்தில் வேறொரு நலனை நாடியிருந்தான். அதற்கான சூழ்நிலைகளை மலரச் செய்தான்! அது எப்படி?

சீறுவன் மந்திரம் கற்கச் செல்லும் வழியில் ஒருகுறவி கிடைத்தார். குறவி (றாணிப்) என்றால் ஆலயத்தில் சதாவும் இறைவழிபாட்டில் ஈடுபட்டிருப்பவர். அவர் கல்விஞானத்தை அதிகம் பெற்றிருந்தாலும் ஆலய வழி பாட்டில் முழுகிவிடுவதால் குறவி என்றே அவர் அழைக்கப்படுகிறார். சீறுவன் இயல்பிலேயே நல்லவனாக இருந்ததால் - நன்மையை நாடும் உள்ளத்தை அவன் பெற்றிருந்ததால் மந்திரவாதியிடம் சூனியம் கற்கச் சென்றவன் குறவியின் அறிவுரையில் சீக்குண்டான்! அவரிடம் உட்கார்ந்து ஞானம் கற்காமல் மந்திர வாதியிடம் செல்வதில்லை! ஏன் தாமமாகவே வருகிறாய் என்று கேட்டு மந்திரவாதி அடித்தார்.

சீறுவன் குறவியிடம் முறையிடவே அவர் அதிலிருந்து விடுபட ஒருவழி சொல்லித் தந்தார். பொய்யான கூடாக்குப்போக்குச் சொல்லித் தப்பித்து விடுவதே அது!

இன்று நம்முடைய சீறுவர்களிடம் -ஏன் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அல்லது மத்ரஸாவுக்குத் தாமதமாக வருகிறாய் என்று கேட்டால் ஏதாவது ஒருபொய்யைச் சொல்லிச் சமாளிக்கிறார்களே அது போன்றதே இதுவும்!

எப்பொழுதும் உண்மையே பேசவேண்டும் என்றல்லவா கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்., பொய் சொல்லும்படி ஏன் அறிவுரை சொன்னார்., அந்தத் குறவி?

இது நற்கல்வி தேடுவதற்குக் கிடைத்த நல்ல சூழ்நிலை! அது தடைபட்டு விடக்கூடாது. சீறுவனேகூட அடிக்குப் பயந்து தன்னிடம் வருவதை நிறுத்திவிடக்கூடாது என்று அவர் கருதியிருக்கலாம். அல்லது அன்று ஏதாவது சாக்குப்போக்குகூட சொல்வதைத் தவிர வேறுவழி இல்லை என்பதால் அவர் அப்படிச் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கலாம்! (அல்லாஹ்தான் மிக அறிந்தவன்)

ஒருநாள் நடைபாதையில் நின்று தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டிருந்த மிருகத்தைக் கண்டதும் அதனை அப்பறப்படுத்தி மக்களுக்குச் சேவை செய்ய நாடினான், சீறுவன்! அப்பொழுது அவனது உள்ளத்தில் ஓர் எண்ணம் உதித்தது: குறவி சிறந்தவரா? மந்திரவாதி சிறந்தவரா? என்று இன்று பார்த்துவிட வேண்டும் என்பதே அது!

அவ்வாறே அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டு கல்லை எறிய அந்த மிருகம் செத்து விடுகிறது. - ஆகா! என்ன ஆச்சரியம்! அப்படியானால் துறவிதான் சிறந்தவர் என்று கூழிறுவன் பெருமீதம் கொண்டான்!

உண்மையும் அதுதான்! ஏனெனில் சூனியம் செய்பவன், இறைவனோடு இணைவைத்துச் சீலைகளை யும் ஷைத்தான்களையும் வணங்குபவனாக இருந்ததால் சந்தேகமின்றி முஷ்ரித்தான் -இணைவைத்து வணங்குபவன்தான். அல்லது மந்திரிப் பொருட்களைக் கையாண்டு கண்கட்டி வித்தை செய்து பிழைப்பு நடத்தினால் அவன் அநீதியாளன் ஆவான்.

ஆனால் அந்தத் துறவியின் நிலை அவ்வாறல்ல. அவர் சரியான ஞானத்துடன் அல்லாஹ்வை வணங்கி வழிபட்டால் நேர்வழியில் உள்ளவர். அல்லது அன்றைய சூழ்நிலையில் அறியாமைக்குள்ளாகி வழிகேட்டில் உழன்று கொண்டிருந்தால், குறைந்தபட்சம் உள்ளத்தில் நல்லெண்ணம் கொண்டவர் என்றாகிறார்!

- ஆக, வழியில் நடந்த நிகழ்ச்சியைச் சிறுவன் துறவியிடம் தெரிவிக்க அவர் சொன்னார்: சிறுவனே! இன்று நீ என்னை விடவும் சிறந்து விட்டாய்”

- அவர் உண்மையே உரைத்தார். கூழிறுவனது பிரார்த்தனையை அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொண்டு உதவி செய்துள்ளான் என்பதே அவனது சிறப்புக்குச் சான்றாகும். அல்லாஹ் அவன் மீது பொழிந்த அருட்கொடையாகும். ஒரு மனிதன் தனக்குத் தயக்கமாயுள்ள விஷயத்தில் சரியான முடிவை - தெளிவானதொரு அடையாளத்தைக் காண்பிக்குமாறு அல்லாஹ்விடம் கேட்க அவன் அதனை ஏற்றுத் தெளிவாக்கிக் கொடுக்கிறான் எனில், அல்லாஹ் அந்த மனிதனை நேசிக்கிறான்., அவன் மீது அருள்பொழிகிறான் என்பதுதானே பொருள்!

இங்கு ஒருவிஷயத்தை அறிந்துகொள்வது பயன்மிக்கது. ஷரீஅத்தின் நடைமுறையில் **இஸ்திகாரா தொழுகை** (إستخارة) உள்ளது. அதாவது, ஒருகாரியத்தை மேற்கொள்வதா? வேண்டாமா? என்று தயங்கினால் இரண்டு ரக்அத் தொழுகு வாய்மையான உள்ளத்துடனும் உறுதியான ஈமானுடனும் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்து ஒருதெளிவைத் தருமாறு கேட்க வேண்டும். இந்தத் தொழுகையின் பயனாக உள்ளத்தில் ஓர் உள்ளுதிப்பை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அல்லது கனவின் மூலம் அல்லது அனுபவமுள்ள ஒருவரின் ஆலோசனையின் மூலம் ஒருதெளிவான முடிவை அல்லாஹ் தருவான். -இந்தச் சிறுவனும் இதுபோன்றே செய்தான்!

இதேபோன்று நோயாளிகள் குணமடைவதற்காகவும் அல்லாஹ்விடம் இந்தச் சிறுவன் பிரார்த்தனை செய்ய அதனையும் அல்லாஹ் ஏற்று உதவி செய்தான். பிறவிக்குருடர்கள், வெண்குஷ்டக்காரர்கள் என பலரும் வந்து கூழிறுவனிடம் நிவாரணம் பெற்றுச் சென்றார்கள்.

- ஈஸா நபி (அலை)அவர்களின் வரலாற்றிலும் இதுபோன்று நடந்துள்ளது. அவர்களும் அல்லாஹ்வின் அனுமதி கொண்டு பிறவிக் குருடர்களையும் வெண்குஷ்டக்காரர்களையும் குணப்படுத்தி உள்ளார்கள்! அந்த விவரம் குர்ஆனிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் ஒருவித்தியாசம். அதாவது, ஈஸா நபி (அலை)அவர்கள் தங்கள் கையால் நோயாளிகளைத் தடவுவார்கள்., அவர்கள் குணமடைந்து விடுவார்கள். ஆனால் இங்கே இந்தச் சிறுவன் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்ய -அல்லாஹ் அதனை ஏற்று நிவாரணம் அளித்தான்.

இந்தச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டோர் மன்னனின் நெருங்கிய நண்பரும் சிறுவனைத் தேடிவந்தார். எனக்குக் கண்பார்வையை மீட்டுத்தந்திடு., அப்படிச் செய்தால் இந்த அன்பளிப்புகள் அனைத்தும் உனக்குத்தான் என்று அவர் சொன்னபொழுது,

நோயைக் குணப்படுத்துவது அல்லாஹ்தானே தவிர., நான் அல்ல.. என்று பதிலளித்தான்.

இன்னும் சொன்னான்: நீர் அல்லாஹ்வின் மீது ஈமான் - நம்பிக்கை கொண்டால் உமக்குக் கண்ணொளி கிடைக்க அல்லாஹ்விடம் நான் துஆ செய்கிறேன்.,

-இறைநம்பிக்கையில் எவ்வளவு தெளிவான நிலையை அவன் பெற்றிருந்தான் என்பதைப் பாருங்கள்! நோய் களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் சிறப்பை அடக்கத்துடனும் பணிவுடனும் அல்லாஹ்வின் பக்கம் சேர்த்தான் என்பது மட்டுமல்ல., அந்த ஏக இறைவன் மீதே நம்பிக்கை கொள்ளுமாறு அனைவரையும் அழைத்தான் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது!

பிறகு கண்ணொளி பெற்ற அந்த மனிதர் வழக்கம்போல் மன்னனின் அவைக்கு வந்து அமர உமக்கு கண்ணொளி கிடைத்தது எப்படி? என்று மன்னன் கேட்டபொழுது - சிறுவனைப் பின்பற்றியே அவரது பதிலும் அமைந்திருந்தது. என் இறைவன் எனக்கு கண்பார்வை கொடுத்தான் என்றே அவரும் பதிலளித்தார்.

மன்னன் கோபம் கொண்டு, என்னைத் தவிர உமக்கு வேறொர் இறைவனா? என்று பிதற்றினான். அவரைச் சிறைப்பிடித்துச் சித்திரவதை செய்தான். அதனைத் தாங்க முடியாமல் அவர் சிறுவனைக் காட்டிக்கொடுத்தார். அவ்வாறே சிறுவன் துறவியைக் காட்டிக் கொடுத்தான்.

உடனே துறவியின் மீது குற்றம் சுமத்தப்பட்டது. பாவம், ஆலயத்தில் அமர்ந்து வணக்க வழிபாட்டில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த அவரைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்தார்கள். அவரிடம் மன்னன், என்னையே இறைவனாக ஏற்றுக்கொண்டு உமது புதிய மதத்தைக் கைவிட்டுவிடும்” என்று சொன்னான், ஆனால் அவர் மறுத்துவிட்டார்.

மன்னன் திடுக்கிட்டான். ஆகா! நமது ஆட்சிக்கு எதிராக பெரும் சூழ்ச்சி நடக்கிறதுபோல் தெரிகிறது. இந்த இறைநம்பிக்கைப் படலம் மேலும் தொடரவிடக்கூடாது. இல்லையெனில் நமக்கு ஆபத்து! இந்தத் துறவிதான் இதற்கெல்லாம் மூல காரணம்! முதலில் இவரைத் தீர்த்துக்கட்ட வேண்டும் எனத் தீர்மானித்தான்! அவர் மீது ராஜதுரோகக் குற்றம் சுமத்தி கொலைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. உடனே ரம்பத்தைக் கொண்டு வந்து அவரது தலையில் நேர்வகிடு எடுக்கும் இடத்தில் வைத்து நேராக அறுத்தார்கள். முதலில் தலை., பிறகு கழுத்து., முதுகு என்று அப்படியே அறுத்தார்கள்! உடல் இரண்டு துண்டுகளாயின! ஒன்று இந்தப் பக்கமும் மற்றொன்று அந்தப் பக்கமுமாக விழுந்தன!

மன்னனின் அரசுவைத் தோழரை அழைத்துவந்து அவரையும் ரம்பத்தால் அறுத்தார்கள்.

அந்த இறைநம்பிக்கையாளர்களின் கொள்கைப் பற்றும் பொறுமையும் எவ்வளவு உறுதியானவை என்பதைக் கவனிப்புகள்! மன்னன் இவ்வளவு கொடிய தண்டனை தருவான் என்று தெரிந்தும் என்ன நடந்தாலும் கூரையே என்று எதற்கும் துணிந்தார்கள்., உறுதியான ஈமானுடனேயே உயிரைத் துறந்தார்கள்!

தற்கொலையா? தியாகமா?

இங்கு ஒருகேள்வி எழலாம். இத்தகைய சீத்திரவதையையும் பொறுமையுடன் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும் என்று என்ன இருக்கிறது? நிராகரிப்பு (குஃபர்) வார்த்தையை ஒப்புக்கு மொழிந்துவிட்டு தப்பித்து விடலாம் தானே., உள்ளத்தில் விசுவாசம் பசுமையாக இருக்கத்தானே செய்கிறது?

இதற்கான பதில் சற்று விரிவானது. பிரச்சனை, நிர்பந்தத்திற்கு உள்ளான மனிதனுடன் நின்று விடும் எனில், அவரது விருப்பப்படி அவர் நடந்து கொள்ளலாம். அதாவது, நிராகரிப்பு வார்த்தையை உயிர்போனாலும் உச்சரிக்க மாட்டேன் என்று மறுக்கவும் செய்யலாம். அல்லது உதட்டளவில் ஒப்புக்குச் சொல்லிவிட்டுத் தப்பிக்கவும் செய்யலாம்.

ஆனால் நிராகரிப்பு வார்த்தையை ஏற்று மொழிகிறபொழுது மக்கள் அனைவருடைய நம்பிக்கையையும் அது பாதிக்கும் - பலவீனப்படுத்தும் என்றிருந்தால் அது கூடாது. உயிர் போனாலும் பொறுமையுடன் சகித்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். இறைவழியில் ஜஹாத் - புனிதப்போர் செய்வது போன்றதாகும் இது. புனிதப்போராள் எதிரிகளால் கொலை செய்யப்படுவதையும் பொறுமையுடன் சகித்துக்கொண்டு கொள்கையில் உறுதியுடன் இருக்கிறார்.

இமாம் அஹ்மத் பின் ஹன்பல் (ரஹ்) அவர்களது வாழ்க்கையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியொன்று இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

இமாம் அவர்களின் காலத்தில் ஒருகுழப்பம் தலைதூக்கி இருந்தது. அதாவது குர்ஆன் மக்லூக் - படைக்கப்பட்டது என்று சிலர் குதர்க்க வாதம் பேசினர். அதையே அன்றைய கலீஃபாவும் ஆதரித்தார்.

ஆனால் இமாம் அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கவே அவர்களை கலீஃபா கடுமையாகத் தண்டித்தார். இமாம் அவர்களைக் கட்டிவைத்துச் சாட்டையால் அடித்தார். அவர்களைக் கழுதை வாலில் கயிற்றால் கட்டி கடைவீதிகள் வழியாக இழுத்துக்கொண்டு சென்றார்கள். ஒருகட்டத்தில் இமாம் அவர்கள் சாட்டை அடிகளைத் தாங்க முடியாமல் மயங்கி கீழே விழ நேரிட்டது! பிறகு மயக்கம் தெளிந்து சுய உணர்வு வரும் பொழுதெல்லாம் உரத்த குரலில் - குர்ஆன் என் அதிபதியின் வாக்குதானே தவிர மக்லூக்- படைக்கப்பட்டதல்ல - (அழியுந் தன்மை கொண்டதல்ல) என்று மொழிந்தார்கள்.

நிர்பந்த நிலையில் குஃபர் - நிராகரிப்பு வார்த்தையை மொழிவது தங்களைப் பொறுத்து ஆகுமானதே என்று இமாம் அவர்கள் ஆகுமாக்கிக் கொள்ளவில்லை. ஏனெனில் இமாம் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதை மக்கள் அனைவரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குர்ஆன் மக்லூக் -படைக்கப் பட்டதுதான் என்று இமாம் அவர்கள் சொல்லி விட்டால் மக்களும் அது தான் சரி என்று சொல்ல ஆரம்பித்து விடுவார்கள். தீன் - இறைமார்க்கம் குழப்பத்திற்கு உள்ளாகிவிடும்! அதனால்தான் தீனின் நலன் கருதி இமாம் அவர்கள் தங்களை அர்ப்பணித்தார்கள்.

காலங்கள் கடந்தன. தீய கொள்கையுடைய கலீஃபாக்களின் ஆட்சியும் காலாவதியானது. முன்றாவது தலைமுறையில் நல்ல கொள்கைப்பிடிப்புள்ள கலீஃபா ஆட்சிக்கு வந்தார். அவர் இமாம் அஹ்மத் பின் ஹன்பல் (ரஹ்) அவர்களுக்குக் கண்ணியம் அளித்தார். சத்தியத்தை - சரியான கொள்கையை உரத்த குரலில் இமாம்

அவர்கள் முழங்க மக்களும் அவ்வாறு செய்தார்கள். இத்தகைய சுதந்திரம் நிலைபெற்ற பிறகே இமாம் மரணம் அடைந்தார்கள்!

- இறுதியாக சிறுவனைக் கொண்டுவந்து, உனது கொள்கையைக் கைவிட்டுவிட்டு மன்னன்தான் கடவுள் என ஏற்றுக்கொள் என்று வற்புறுத்தினார்கள்! சிறுவன் மறுக்கவே அவனையும் தண்டிக்குமாறு மன்னன் கட்டளையிட்டான்.

மலையிலிருந்து கீழே எறிந்தோ கடலில் தூக்கி வீசியோ சிறுவனைக் கொலை செய்ய மன்னனின் அடியாட்கள் எவ்வளவோ முயன்றும் முடியவில்லை. அல்லாஹ்வின் உதவி சிறுவனைப் பாதுகாத்தது!

கடைசியாக தன்னைக் கொல்ல வேண்டுமாயின் அதற்கு ஒரே வழிதான் உள்ளது என்று சிறுவன் மன்னனிடம் சொன்னான். அல்லாஹ்வின் பெயரை மன்னன் மொழிய வேண்டும்., மக்கள் அனைவரும் அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது அதில் பிரதானமான நிபந்தனைகள்! எந்த இறைவன்மீது விசுவாசம் கொண்டதைக் குற்றமெனக்கருதி அம் முயற்சியும் மன்னன் தீர்த்துக் கட்டினானோ அந்த இறைவனே நிஜமானவன்., ஆற்றல் மிக்கவன் என்பதை மன்னனே நிரூபித்தான். ஆம்! அல்லாஹ்வின் பெயரை மொழிந்து அம்பை எய்துதான் மன்னன் சிறுவனைக் கொன்றான்! இந்த உண்மையைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த மக்கள் அனைவரும் அல்லாஹ்வின் பெயரைக் கூற சொல்லி விசுவாசம் கொண்டார்கள்!

மன்னனின் உள்ளம், தன்னை எதிர்ப்பவர்களை எப்படியாவது கொன்றிட வேண்டுமென்று வெறுகொண்டிருந்ததே தவிர தாம் எதனை ஏற்று மொழிக்கிறோம் என்பதை அவன் சிந்திக்கவில்லை.

இந்த நபிமொழிக் கதையின் ஒளியில் பல விஷயங்கள் தெரிய வருகின்றன:

கடும் துன்பத்தில் சிக்கித் துயரப்படுபவன் - நிச்சயம் இறையுதவி கிடைக்கும் எனும் உறுதியுடன் இறைவனின் திருமுன்னால் அடைக்கலமாகி உள்ளம் உருகிப் பிரார்த்தனை செய்தால் திண்ணமாக அவனுக்கு உதவி கிடைக்கிறது., அவன் இறைவிசுவாசமில்லாதவனாக - நிராகரிப்பாளனாக இருந்தாலும் சரியே! அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் உதவி செய்து துன்பத்தை அகற்றுகிறான் இறைவன்., அப்படி உதவுபவனே இறைவன் என்கிறது, குர்ஆன் பல இடங்களில்! அதற்கோர் மற்றோர் ஆதாரம்தான் இந்நபிமொழியில் வரும் சிறுவனின் விவகாரம்!

தன்னைத் தானே அழிவில் ஆழ்த்துவது முஸ்லிம்களுக்குப் பெரிய அளவில் நலன்கள் கிடைக்க வழி வகுக்குமெனில் அவ்வாறு செய்வது கூடும். அதற்கு இந்த நபிமொழியில் வரும் சிறுவனின் செயல் ஆதாரமாக உள்ளது. ஆம், எந்த முறையைக் கையாண்டால் தன்னைக் கொல்ல முடியும் என்பதை மன்னனுக்குக் காண்பித்துக் கொடுத்துத் தன்னையே அழித்துக் கொண்டான் அவன்! அதனால் விழைந்த நல்ல விளைவுதான் மக்கள் அனைவரும் ஏக இறைவன் மீது விசுவாசம் கொண்டது!

இது குறித்து ஷைகுல் இஸ்லாம் இப்னு தைமீய்யா (ரஹ்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்:

திண்ணமாக இது ஜிஹாத் - இறைவழியிலான புனிதப் போர் ஆகும்! ஒரு சமுதாயமே இறைவன் மீது விசுவாசம் கொண்டது. அந்தச் சிறுவன் எதையும் இழந்து விடவில்லை. அவன் மரணத்தைத் தழுவினான் - அவ்வளவுதான்! இன்றில்லா விட்டாலும் என்றாவது ஒருநாள் அவன் மரணம் அடைந்துதான் ஆக வேண்டும்”

அப்படி ஏக இறைவன் மீது விசுவாசம் கொண்ட அனைத்து மக்களையும் மன்னன் கடும் சோதனைக்கு உள்ளாக்கினான். ஆயினும் அவர்கள் ஏக இறைக்கொள்கையைக் கைவிடவில்லை! அதில் உறுதியாக இருந்தார்கள். அதற்காக உயிரையே அர்ப்பணித்தார்கள். அவர்களது கொள்கையே சத்தியமானது என்பதற்கு ஓர் ஆதாரத்தையும் அல்லாஹ் காண்பித்துக் கொடுத்தான், அதுதான் நெருப்புக் குண்டத்தில் இறங்கத் தயங்கிய ஒருபெண்ணின் கையிலிருந்த ஆண்குழந்தை ஒன்று - தாயே! பொறுமைகொள்., நீதான் சத்தியத்தின் மீது இருக்கிறாய் என்று பேசிய அற்புதம்!”

இன்று முஸ்லிம்களில் சிலர் உடலில் குண்டைக் கட்டிக்கொண்டு எதிரிகளுக்கு மத்தியில் ரகசியமாகப் புகுந்து அதை வெடிக்கச் செய்து பிறரை அழிப்பதுடன் தம்மையும் அழித்துக் கொள்கின்றனர். இப்படிச் செய்வது இஸ்லாத்தில் தடைசெய்யப்பட்ட தற்கொலையே! தற்கொலை செய்பவன் நரகத்தில் தள்ளப்பட்டு காலா காலம் அதில் வீழ்ந்து கிடப்பான் என்று நபிமொழியில் எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டுள்ளதன் அடிப்படையில் கடும் தண்டனையும் அதற்குண்டு. ஆனால் இந்த நபிமொழிக் கதையில் வரும் சிறுவன் செய்தது தற்கொலை அல்ல! இரண்டிற்கும் உள்ள வேறு பாட்டைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

உடலில் குண்டைக் கட்டிக்கொண்டு தம்மைத்தாமே அழிக்கும் செயல் தற்கொலையே. ஏனெனில் இதனால் இஸ்லாத்திற்கு எந்த நலனும் இல்லை. இதன் மூலம் யாராவது ஈமான் -இறைவிசுவாசம் கொள்கிறார்களா? இஸ்லாத்தின் மீது ஒரு நல்லெண்ணம் வருகிறதா? எதுவும் இல்லை! அது மட்டுமல்ல நிரபராதிகள் பலரும்

அந்தக் குண்டு வெடிப்பில் சிக்கி உயிரிழந்து விடுகிறார்கள்! இது மாபாதகச் செயல் அல்லவா?., இதனால் இஸ்லாத்தின் மீது பெரிய அளவில் தவறான கருத்து பரவிவிடுகிறது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது!

ஆனால் ஒன்று: இப்படிச் செய்பவர் தனிப்பட்டதோர் ஆய்வின் அடிப்படையில் அது கூடுமெனக் கருதி அதை மேற்கொண்டாரெனில் தற்கொலை எனும் பாவத்திலிருந்து அவர் தப்பிக்கலாமென ஆதரவு வைக்கலாம். ஆனால் அவரது செயலை மெச்சுவதற்கோ பிறர் அதைப் பின்பற்றுவதற்கோ எந்த அடிப்படையும் இல்லை. மேலும் ஷஹாதத் - இறைவழியில் உயிர்த் தியாகம் என்கிற உயர் அந்தஸ்தும் அவருக்கு இல்லை! ஏனெனில் அவர் ஜிஹாதின் வழியில் நடைபோடவில்லை.

شرح الكلمات - அருஞ்சொற்கள்

1) துறவி : கிறிஸ்தவ மத வணக்கசாலி	١) راهب : المتعبد من النصاري
2) என் வீட்டார் என்னைத் தடுத்துத் தாமதப்படுத்தி விட்டனர்.	٢) حبسني : منعي أهلي
3) பிறவிக் குருடர்.	٣) الاكمه : الذي ولد أعمي
4) நோய்நொடிகள்	٤) الادواء: جمع داء أي الامراض و الاسقام
5) தலையில் நேர்வகிடு எடுக்கும் இடத்தில்	٥) مفرق رأسه: مكان فرق شعره
6) மலை அவர்களைக் கொண்டு உலுக்கியது. அதிர்ந்தது	٦) فرجف: تحرك الجبل واضطرب بهم
7) பேரிச்ச மரத் தண்டில், அடிப்பகுதியில்	٧) جذع : بكسر الجيم وسكون الدال أي عود من أعواد النخل وجمعه جذوع
8) வில்லின் மத்தியில்: அம்பு எறியும் போது பிடிக்கும் இடத்தில்	٨) في كبد القوس : أي في وسطه يعني مقبضها عند الرمي
9) அவனது நெற்றிப்பொட்டில்	٩) في صدغه: بضم الصاد وسكون الدال ، هو ما بين العين الى شحمة الاذن
10) தெருவோரங்களில்	١٠) بأفواه السكك : بأبواب الطرق جمع سكة
11) குண்டங்கள் தோண்டப்பட்டன	١١) فخذت: أي شقت الاخدود
12) அவர்களைப் பிடித்து அதில் வீசுடி எறியுங்கள்.	١٢) فأقحموه : ألقوه كرها

الإسئلة - கேள்விகள்

- 1) இளமையில் கல்வி கற்பதன் பயன்களை விவரிக்கவும்.
- 2) சூனியக்காரனைவிடவும் துறவிதான் சிறந்தவர் என்பதை அந்தச் சிறுவன் எவ்வாறு அறிந்துகொண்டான்?
- 3) சூனியக்காரன் கீழானவன் என்றால் அதற்கான காரணம் என்ன?
- 4) இஸ்தீகாரா தொழுகை என்பது என்ன? இந்த நபிமொழிக் கதையில் அதுபோன்று நடந்ததென்ன?
- 5) பிறவிக் குருடர்களையும் வெண்குஷ்டக்காரர்களையும் குணப்படுத்துவதில் இந்தச் சிறுவனுக்கும் ஈலா நபிக்கும் வித்தியாசம் என்ன?
- 6) இந்தச் சிறுவன் ஆற்றிய அழைப்புப் பணி என்ன?
- 7) இறைவிசுவாசிகளுக்கு ஏற்பட்ட சோதனைகளை விவரிக்கவும்.
- 8) உயிருக்கு ஆபத்து நேரலாம் என்றிருந்தால் குஃபர் - நிராகரிப்பு வார்த்தையை ஒப்புக்கு மொழிந்துவிட்டுத் தப்பித்துக் கொள்ளலாம்தானே ... என்கிற கேள்விக்குப் பதில் என்ன?
- 9) இன்று தற்கொலைப் படை என்கிற பெயரில் உடலில் குண்டைக்கட்டிக்கொண்டு எதிரிகளின் கூட்டத்தில் புகுந்து குண்டை வெடிக்கச் செய்வது தற்கொலையா? தியாகமா? விளக்கிக் கூறவும்.

பொறுமையின் இலக்கணம்

۳۱ - وَعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ: مَرَّ النَّبِيُّ ﷺ بِأَمْرَةٍ تَبْكِي عِنْدَ قَبْرِ فَقَالَ: لَ : اتَّقِي اللَّهَ وَاصْبِرِي فَقَالَتْ : إِلَيْكَ عَنِّي فَإِنَّكَ لَمْ تُصَبِّ بِمُصِيبَتِي. وَلَمْ تَعْرِفْهُ ، فَقِيلَ لَهَا: إِنَّهُ النَّبِيُّ ﷺ فَاتَتْ بَابَ النَّبِيِّ ﷺ فَلَمْ تَجِدْ عِنْدَهُ بَوَائِينَ ، فَقَالَتْ : لَمْ أَعْرِفْكَ ، فَقَالَ : أَيْمًا الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ : { تَبْكِي عَلَيَّ صَبِيًّا لَهَا }

ஹதீஸ் 31

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், ஓர் அடக்கத் தலத்தின் அருகில் அழுது கொண்டிருந்த ஒரு பெண்ணைக் கடந்து சென்றபொழுது (அவளிடம்) கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வைப் பயந்து கொள்., பொறுமையைக் கடைப்பிடி. - அதற்குப் பெண் சொன்னாள்: என்னை விட்டும் தூரவிலகிச் செல்லும்., எனக்கு ஏற்பட்ட துன்பம் உமக்கு ஏற்படவில்லை., - நபியவர்களை அந்தப் பெண் அறிந்திருக்க வில்லை. பிறகு - இவர்கள்தாம் நபிகளார் என்று அவளிடம் சொல்லப்பட்டது. உடனே அவள் நபியவர்களின் வாசல் தேடிவந்தாள். அங்கு காவலாளிகள் யாரையும் அவள் காணவில்லை. அவள் சொன்னாள்: உங்களை நான் அறிந்திருக்க வில்லை., - அதற்கு நபி(ஸல்)அவர்கள் சொன்னார்கள்: பொறுமை என்பது துன்பத்தின் தொடக்கத்திலேயே மேற்கொள்வதுதான்., (புகாரி, முஸ்லிம்)

இமாம் முஸ்லிம் (ரஹ்) அவர்களின் மற்றோர் அறிவிப்பில் உள்ளது: அவள் அழுதுகொண்டிருந்தது அவளது ஆண் குழந்தையின் அடக்கத் தலத்தில்.,

التشریح ~ தெளிவுரை

குழந்தைப் பருவத்திலேயே மரணம் அடைந்த தன் மகனின் பிரிவினால் அந்தப் பெண்மணி கரும் துயரத்திற்குள்ளாகி இருந்தாள். மகனின் மீது அவளுக்கு அளவுகடந்த அன்பு! மனத்தைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு வீட்டில் தங்கி பொறுமை காத்திட அவளால் இயலவில்லை.

அந்தப் பெண்ணுக்கு நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறிய அறிவுரையின் கருத்து யாதெனில், இவ்வாறு அடக்கத்தலம் தேடிவந்து அழுது புலம்புவது தவறு.. அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சி பொறுமை காத்திட வேண்டும் என்பதாகும். ஆனால் அவள் - என்னை விட்டும் விலகிக் கொள்ளவில்லை. எனக்கு ஏற்பட்ட துன்பம் உமக்கு ஏற்படவில்லை என்று பதில் கூறினாள், அறியாமை யினாலும் ஆற்றாமையினாலும்!

ஆம்! அவளுக்கு ஏற்பட்ட துன்பம் கடுமையானதென்பதை இந்தப் பதில் காட்டுகிறது! பிறகு நபி(ஸல்) அவர்கள் அவ்விடத்தைவிட்டும் விலகிச் சென்றார்கள். இவ்வாறு அறிவுரை கூறியவர்கள் நபிகளார் என்று அவளிடம் எடுத்துக் கூறப்பட்டபொழுது- அட்டா! நபியவர்களின் கட்டளையை மீறிவிட்டோமே., அலட்சியமாகப் பேசிவிட்டோமே என்று மனம் வருந்தினாள்.

உடனே நபி (ஸல்) அவர்களின் வீட்டுக்கு வந்தாள். உங்களை நான் அறிந்திருக்க வில்லை. மிகவும் மனம் வருந்துகிறேன். இதோ! உங்கள் கட்டளை ஏற்று பொறுமை கொள்கிறேன். அறியாத்தனமாக அவ்வாறு பதில் சொல்லல்லி விட்டேன். என்று கேட்டுக்கொண்டபொழுது -

பொறுமை என்பது துன்பத்தின் தொடக்கத்திலேயே மேற்கொள்வதுதான்., என்று தெளிவுபடுத்தினார்கள் நபியவர்கள்!

அதாவது துன்பம் நம்மைப் பீடித்தவுடனேயே மேற்கொள்வதுதான் பொறுமை! அதற்குத்தான் நன்மையும் நற்கூலியும் உண்டு. அப்பொழுது பொறுமை இழந்து வீணாகப் பதறித் துடித்து ஒப்பாரி வைத்து அழுது தீர்த்து - எல்லாம் முடிந்தபிறகு வருகிற அமைதி இருக்கிறதே அது பொறுமையாக இருக்க முடியாது., ஐந்தறிவுப் பிராணிகள் அடைவது போன்ற ஆறுதலாகத்தான் இருக்க முடியும்.

உண்மையான பொறுமை என்பது, துன்பம் வந்து மனத்தை உலுக்குகிறபொழுது மேற்கொள்கிற பொறுமை தான்! அதுதான் சிறப்புக்குரியது. அப்பொழுது அதற்கான கூலியை எதிர்பார்த்து இவ்வாறு பிரார்த்தனை செய்வது மேலும் சிறப்பு சேர்க்கும்: இன்னா லில்லாஹி வ இன்னா இலைஹி ராஜிஹன் அல்லாஹு ம்ம அஜிஹீன் .:பி முஸ்பத்தீ வ.க்ஷு.பீன் கைர (ன்) மின் ஹா (நிச்சயமாக நாம் அனைவரும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியவர்கள். அவன் பக்கமே திரும்பிச் செல்பவர்களாய் இருக்கிறோம்.யா அல்லாஹ்! எனது துன்பத்தில் எனக்கு நற்கூலி வழங்குவாயாக. இதனைவிடச் சிறந்த நிலையை எனக்கு நீ பகரமாக்கித் தருவாயாக)

இந்த நபிமொழியில் இருந்து பல விஷயங்கள் தெரிய வருகின்றன:

நபி(ஸல்) அவர்கள் நன்மையின் பக்கம் மக்களை அழைத்து சத்திய நெறியில் அவர்களை நடைபோட வைப்பதில் அதிக ஆர்வமும் ஈடுபாடும் கொண்டிருந்த அதேநேரத்தில் மென்மையுடன் - நற்குணத்துடன் மக்களை அணுகுபவர்களாய் இருந்தார்கள். இத்தகைய மிகஉயர்ந்த நற்குணம் அனைவருக்கும் -குறிப்பாக அழைப்புப் பணியில் உள்ளவர்களுக்கு மிகச் சிறந்த முன்மாதிரி ஆகும்.

இதோ! அடக்கத்தலம் வந்து அழுது கொண்டிருந்த அப்பெண்ணிடம் -இறையச்சத்தையும் பொறுமையையும் கடைப்பிடிக்குமாறு நபியவர்கள் கட்டளையிட்டபொழுது - **என்னை வீட்டும் தூரமாக விலகிச் செல்லும்** என்றே அவள் கூறினாள்., ஆனாலும் நபியவர்கள் ஆத்திரப்படவில்லை., பழிவாங்கும் போக்கைக் கடைப்பிடித்து வலுக்கட்டாயமாக அங்கிருந்து அவளை வெளியேறச் செய்யவில்லை! காரணம், அவளுக்கு ஏற்பட்டிருந்த கடும்துயரத்தையும் சஞ்சலத்தையும் நபியவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். அதற்கேற்பவே நடந்து கொண்டார்கள்.

அடக்கத்தலத்தை ஜியாரத் செய்வது பெண்களுக்கு ஹராம் அல்லவா? தடைசெய்யப்பட்டதல்லவா? என்று சிலர் வினா எழுப்பலாம்.

ஆம்! அது அவர்களுக்கு ஹராம் மட்டுமல்ல பெரும் பாவமான செயலும்கூட. ஏனெனில் நபி(ஸல்) அவர்கள், அடக்கத் தலங்களை ஜியாரத் செய்யக்கூடிய பெண்களை- அவற்றின் மீது தொழுமிடங்களை ஏற்படுத்தக் கூடிய, விளக்கேற்றக்கூடிய பெண்களைச் சபித்துள்ளார்கள்! (ஆதாரம்: திர்மீதி, நலாஈ) - எந்தச் செயலை அல்லாஹ்வோ ரஸூலோ சபித்துள்ளார்களோ அது பெரும்பாவமான செயலே!

ஆனால் இந்தப் பெண்மணி ஜியாரத்திற்கு வரவில்லை., தனது மகனது பிரிவால் கடும்துயரத்திற்கும் சஞ்சலத்திற்கும் உள்ளாகியிருந்ததால் அவன் அடக்கமாகிய இடம் தேடி வந்துவிட்டாள்! அதனால்தான் நபியவர்களும் சரி என்று விட்டு விட்டார்கள். வீட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்லுமாறு அவளை நிர்பந்திக்கவில்லை.

அறியாமையினால் தவறுசெய்யும் மனிதன் மீது குற்றப்பதிவு செய்யப்படமாட்டாது. ஷரீஅத் சட்டம் என்ன வென்று அறியாமல் செய்த தவறாயினும் சரி.. நிலைமையை அறியாமையினால் செய்த தவறாயினும் சரியே! அந்தப்பெண் நபியவர்களிடம் அலட்சியமாகப் பதில் சொன்னது அறியாமையினால்தான்!

அந்தப் பெண்மணி நபியவர்களின் வீட்டுவாசலுக்கு வந்தபொழுது அங்கு காவலாளிகள் யாரையும் அவள் காணவில்லை என்று இந்த அறிவிப்பில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருப்பது நபியவர்களின் எளிய வாழ்க்கையை எடுத்துக் காட்டுகிறது. மக்களின் விவகாரங்களுக்குப் பொறுப்பேற்றிருப்போர் இதனையே முன்மாதிரியாகப் பின்பற்ற வேண்டும். அவர்கள் தமது வீட்டு வாசல் காவலாளிகளை நியமித்து பொதுமக்களை உள்ளே வரவிடாமல் தடுப்பது கூடாது.

ஆனால் அப்படிச் சந்திக்க வரும் மக்களின் எண்ணிக்கை அதிகமிருந்து அவர்களால் பணிகள் பாதிப்படைவதைப் பயந்தால் -மக்களைச் சந்திக்கவும் அவர்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றவும் வேறொரு குறிப்பிட்ட நேரத்தை ஒதுக்கியிருந்தால் அவ்வாறு செய்வது கூடும்., அதில் குற்றமில்லை.

அது மட்டுமல்ல, ஒருவீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டுமானால் முன் அனுமதி பெற்றுத்தான் செல்ல வேண்டுமென்று ஷரீஅத்தில் ஓர் ஒழுங்குமுறை உள்ளது. அதன் நியாயக் காரணம் என்ன? ஒருநபிமொழியில் கூறப்பட்டிருப்பது போன்று - அந்நியப் பார்வையைத் தடுப்பது ஒருகாரணம். அதே போன்று, தான்விருப்பும் நபரை வீட்டினுள் அனுமதிக்கவும் தடுக்கவும் வீட்டின் உரிமையாளருக்கு அதிகாரம் உண்டு என்பதுவும் ஒருகாரணம். அதில் நியாயமுண்டு என்பதையே இந்த நபிமொழி காட்டுகிறது. ஆனால் சமூகப் பணிகளுக்கு பொறுப்பேற்றிருப்பவர்கள் தங்களது அதிகாரத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தக் கூடாது.

அடக்கத் தலத்திற்கு வந்து அழுவதென்பது பொறுமைப் பண்புக்கு எதிரானதாகும். அதனால்தான் நபி(ஸல்) அவர்கள் அந்தப் பெண்ணிடம் - **அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்.. பொறுமையைக் கடைப்பிடி** என்று சொன்னார்கள்.

- மக்களில் கூலிவர் இத்தகைய சோதனைக்கு உள்ளாக்கப்படுவது உண்டு. நெருங்கிய உறவினரோ உயிருக்குயிரான நண்பரோ தலைவரோ இறந்து விட்டால் அவர்களின் பிரிவைத் தாங்கமுடியாமல் அவர்களின் அடக்கத் தலங்களுக்கு அடிக்கடி வருவதையும் அழுவதையும் காணலாம்.

இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நாம் சொல்வது இதுதான்: மரணம் அடைந்தவருக்கு நீங்கள் பயனளிக்க விரும்பினால் உங்கள் வீட்டில் இருந்து கொண்டே அவர்களுக்காக அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். அதனை விடுத்து அடக்கத்தலத்திற்கு வருவதனால் யாருக்கும் எந்தப் பயனும் இல்லை”

ஏனெனில் மண்ணறைக்கு அடிக்கடி வருவதென்பது மரணத்தின் மனிதரையே சதாவும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கச் செய்து சஞ்சலத்திலும் துயரத்திலும் முழுகிக்கிடக்கவே வழிவகுக்கும்!

மனிதன் துன்பங்களை மறந்திடவேண்டும்., மனத் துயரத்தை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வுலக மெனும் செயற்களம் சுழன்றுகொண்டே இருக்க வேண்டும். - துன்பத்திற்குள்ளான மனிதன் மனத்தை வேறு விஷயங்களில் ஈடுபடுத்துவதும் துன்பங்களை முடிந்தவரையில் மறந்திட முயல்வதும் தானே அதற்கான சிறந்த வழிமுறையாகும்.

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம்

அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்களது வரலாற்றுக் குறிப்பு 104 ஆம் பக்கம் காண்க!

அருஞ்சொற்கள் - شرح الكلمات

1) அல்லாஹ்வைப் பயந்துகொள்., பொறு மையை மேற்கொள்: அவளது அழகையில் ஒப்பாரி வைத்தல் போன்ற நிலைகள் அதி கப்படியாக இருந்தன என்பது வெளிப்படை!	1) اتقي الله و اصبري: الظاهر انما كان في بكائها قدر زائد من نوح وغيره
2)என்னை விட்டும் விலகிச் செல்லும்: வினைச் சொல்லின் பொருள் கொண்ட பெயர்ச் சொல்.	2) اليك عني: اسم فعل بمعنى تنح وأبعد

கேள்விகள் - الأسئلة

- 1) எந்தப் பொறுமைக்கு நன்மையும் நற்கூலியும் உண்டு? அதற்கான இலக்கணம் என்ன?
- 2) இந்த நபிமொழி நிகழ்ச்சியில் இஸ்லாமிய அழைப்பாளர்களுக்கு என்ன முன்மாதிரி கிடைக்கிறது?
- 3) கற்று ஜியாரத் செய்வது பெண்களுக்கு விலக்கப்பட்டதல்லவா? இங்கு நபியவர்கள் கற்று ஜியாரத்திற்கு அந்தப் பெண்ணை அனுமதி அளித்ததுபோல் தெரிகிறதே எனும் கேள்விக்கு பதில் என்ன?
- 4) வீட்டு வாசலில் காவலாளிகளை நியமித்து மக்களின் வருகையைத் தடுப்பதற்கு அனுமதி உண்டா?
- 5) அறிவிப்பாளர் குறித்து நீ அறிந்திருப்பதென்ன?

இந்தப் பொறுமையாளருக்குச்

சுவனமே கூலியாகும்!

۳۲ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: { يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: مَا لِعَبْدِي الْمُؤْمِنِ عِنْدِي جَزَاءٌ إِذَا قَبَضْتُ صَفِيَّهُ

مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا ثُمَّ احْتَسَبَ إِلَّا الْجَنَّةَ } رواه البخاري

ஹதீஸ் 32

அபு ஹு ரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: உயர்வு மிக்கவனாகிய அல்லாஹ் கூறுகிறான்: விசுவாசியான என்னுடைய அடியானுக்கு என்னிடத்தில் கூலி - உலக வாழ் மக்களில் அவனுக்கு மிகப்பிரியமானவரின் உயிரை நான் கைப்பற்றினால் பிறகு அவன் (விதியைப் பொருந்திக் கொண்டு பொறுமை காத்து அதற்கான) கூலியை எதிர்பார்த்திருந்தால், (என்னிடத்தில் அவனுக்கு உரிய கூலி) சுவனத்தைத் தவிர வேறில்லை” (புகாரி)

التشريح ~ தெளிவுரை

அல்லாஹ் கூறியதாக வருகிற இவ்வகை ஹதீஸ், நபிமொழிக் கலையில் ஹதீஸ் ல் குத்ஸி (புனிதமான ஹதீஸ்) என அழைக்கப்படுகிறது.

முலத்தில் அஸ்ஸஃபிய்யு - அதிகப் பிரியமானவர், உயிருக்குயிரானவர் எனும் வார்த்தை பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இதன் அகராதிப் பொருள், தேர்வு செய்யப்பட்டவர், உண்மையான நேசத்திற்குரியவர் என்பதாகும்.

அதாவது, ஒரு மனிதன் எவரை தனது அதிக நேசத்திற்கும் ஆழமான உறவுக்கும் நெருக்கத்திற்கும் உரியவராகத் தேர்வு செய்கிறானோ அவரைக் குறித்தே இவ்வாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது. அவர் அவனுடைய மனைவியாகவோ மகளாகவோ தந்தையாகவோ தாயாகவோ சகோதரனாகவோ அல்லது நண்பனாகவோ இருக்கலாம். இத்தகைய உயிருக்கு உயிராய் நேசிக்கப்பட்டவர் - நெருங்கிப் பழகியவர் மரணமாகி விடும் பொழுது அந்த மனிதன் கடுமையான சஞ்சலத்திற்கும் துயரத்திற்கும் ஆளாகிறான்., அதுவும் அந்த மரணம்

தீவிரன வந்துவிடும்பொழுது அவனது இதயமே நொறுங்கி விடுகிறது. துன்பம் வந்து வாட்டும் இத்தகைய சூழ்நிலையில் உள்ளத்தைத் திடப்படுத்தி பொறுமை கொண்டால், பதறித் துடிக்காமல் - அழுது பிதற்றாமல் அமைதி காத்தால் அல்லாஹ் அவனுக்குக் கூடுதலாக வலியுறுத்தும்.

பொறுமையின் பல வகைகளில் இந்தக் குறிப்பிட்ட பொறுமை தனிச் சிறப்புடையதாகும்.

இதேபோல் அல்லாஹ் தன் அடியார்களின் மீது பொழியும் கருணையின் கூழிப்பும் இந்ந நபிமொழியில் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. எவ்வாறெனில், நீங்கள் யாரை உயிருக்குயிராய் நேசிக்கிறீர்களோ அவரும் நீங்களும் - இருவரும் அல்லாஹ்வின் உடைமைகளே., தன் உடைமைகளில் யாரையும் - எப்பொழுதும் மரணமடையச் செய்வதற்கு அல்லாஹ்வுக்கு முழுஅதிகாரம் உண்டு. அப்படியிருக்க நீங்கள் பொறுமையை மேற்கொள்கிறீர்கள் என்கிற வகையில் உங்களுக்கு சுவனத்தை அல்லாஹ் கூலியாக வழங்குகிறான் எனில் அது அவனது கருணையல்லாமல் வேறென்ன!

இந்த நபிமொழி மூலம் மேலும் தெரிய வருகின்றது: உயிரை நான் கைப்பற்றினால் எனும் வாசகம், தான் விரும்பியதை அல்லாஹ் செயல் படுத்தக்கூடியவன் என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்த இடத்தில், இன்னொரு உண்மையையும் நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதாவது, அல்லாஹ்வின் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் நன்மைக்குரியவை! தீமை என்றுள்ள எதுவும் அவனுடன் சேர்க்கப்படமாட்டாது. எங்கேனும் - ஏதேனும் தீமை நிகழ்கிறது எனில் செய்யப்படுகிற பொருள்களில் நிகழ்கிறதே தவிர செயல்படுகிறவனின் அதாவது இறைவனின் செயலில் அல்ல!

எடுத்துக்காட்டாக, விதியில் அல்லாஹ் நிர்ணயித்த ஒன்று, ஒரு மனிதன் வெறுக்கும்படியாக உள்ள தெனில், அது அவனைப் பொறுத்து தீமை என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆயினும் அது, அல்லாஹ்வின் நிர்ணயத்தைப் பொறுத்து தீமை அல்ல! ஏனெனில் அல்லாஹ் ஏற்படுத்திய நிர்ணயத்தின் பின்னணியில் ஏதேனும் மகத்தான தத்துவம் - பெரும் பயன்பாடு அமைந்திருக்கும். அது அவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்பட்ட மனிதனுக்கு குரிய பயன்பாடாக இருக்கும். அல்லது பொதுவாக எல்லோருக்கும் உரிய பயன்பாடாக இருக்கும்.

இதோ, பாருங்கள்! நிகழ்ந்துவிட்ட மரணத்தை அந்த மனிதன் பொறுமையுடன் எதிர்கொண்டு அதற்கான கூலியை எதிர்பார்த்திருந்தான் எனில் அது அவனுக்குப் பெரும் நன்மையாக அமைந்துவிடுகிறது. அதாவது அப்படி ஒரு தீங்கு அவனுக்கு ஏற்பட்டதன் காரணமாக அல்லாஹ்விடம் அவன் அடைக்கலமாகிறான்., பணிவோடு பிரார்த்தனை செய்து உதவிகேட்கிறான். அல்லாஹ்வின் கருணையும் உதவியும் மீண்டும் அவனை அரவணைத்துக் கொள்கிறது! அதன் மூலம் முன்னெவிட அதிகமாக அல்லாஹ்வின் பக்கம் அவன் நெருங்கிச்செல்ல வழிபிறக்கிறது. இது மிகப்பெரிய பயன் அல்லவா?

அது மட்டுமல்ல, மனிதனிடம் ஒரு பலவீனம் உள்ளது. அவனுக்குத் தொடர்ந்து நன்மைகளே கிடைத்துக் கொண்டிருந்தால் நன்றி மறந்து விடுகிறான். ஏதேனும் கஷ்டம் வரும்பொழுதுதான் அவனுக்கு மீண்டும் இறை வனைப் பற்றிய நினைவு வருகிறது. பணிவுடனும் பக்தியுடனும் இறைவன் முன்னிலையில் உதவி கேட்டு மன்றாடுகிறான்! இவ்வாறாக அந்தத் தீமை அந்த மனிதனைப் பொறுத்து பெரும் நன்மையாக மாறுகிறது.

அதே தீமை மற்றவர்களைப் பொறுத்து நன்மையாக அமைவது எவ்வாறெனில், ஒரு மனிதனுக்கு மண் வீடுதான் உள்ளதென்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்நிலையில் அல்லாஹ் பெருவாரியான மழையைப் பொழிவிக்கிறான். அது மண்வீட்டுக்காரனுக்கு பெரும் தொல்லைதான்! அதே நேரத்தில் அதே மழை ஏனைய மக்களுக்கு பெரும் நன்மையாகிறது! இதோ! அந்த மழையால் அவர்களது விவசாயம் செழிக்கிறது. கால்நடைகள் பல்கிப்பெருகுவதற்கு வழிபிறக்கிறது!

அந்தப் பெரு மழையினால் ஏற்படும் துன்பம் மண்வீட்டு வாசிக்கும்கூட ஒருவகையில் நன்மையாக அமையலாம்! எப்பொழுதெனில், அந்தத் துன்பத்தின் மூலம் அவன் படிப்பினை பெற்று அல்லாஹ்வின் பக்கம் அடைக்கலமாகி பணியையும் பயபக்தியையும் மேற்கொள்ளும்பொழுது அதற்கான கூலி அல்லாஹ்விடம் கிடைக்கிறது. இது, அந்தச் சிறிய தீமையை விடவும் பெரிய நன்மையாகிறது., அவனுக்கு!

شرح الكلمات ~ அருஞ்சொற்கள்

1) அவனுக்கு மிகப் பிரியமானவர்: மனிதன் தனது அன்புக்கும் நேசத்திற்கும் உரியவராக யாரைத் தேர்வு செய்கிறானோ அவர்.	(١) صفيه : من يصفيه الانسان للود و الحبة
2) அதற்கான கூலியை எதிர்பார்த்த திருந்தான்: அல்லாஹ்விடத்தில் அதைச் சேகரமாக்கி வைக்கிறான். இதுவே பொறுமையையும் அல்லாஹ்வுக்கு முற்றாக அடிபணிவதையும் காட்டுகிறது.	(٢) ثم احتسبه: بأن يدخره عند الله تعالى، وذلك ينبي عن الصبر و التسليم

الاسئلة-கேள்விகள்

- 1) அஸ்ஸ:பிய்யு எனும் க்ஷூல்லின் அர்த்தம் என்ன? விளக்கம் என்ன?
- 2) உயிரை நான் கைப்பற்றினால் எனும் வார்த்தையின் உள்ளர்த்தம் என்ன? இறைவனின் செயல்கள் முழுக்க முழுக்க நன்மை விளைவிப்பவையே என்பது எப்படி?
- 3) அறிவிப்பாளர் குறித்து நீ அறிந்திருப்பதென்ன?

பிளேக் நோயும் தியாகியின் கூலியும்

٣٣ - وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا سَأَلَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الطَّاعُونَ ، فَأَخْبَرَهَا أَنَّهُ كَانَ عَدَابًا يَبْعَثُهُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مَنْ يَشَاءُ ، فَجَعَلَهُ اللَّهُ تَعَالَى رَحْمَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ، فَلَيْسَ مِنْ عَبْدٍ يَقَعُ فِي الطَّاعُونَ فَيَمُوتُ فِي بَلَدِهِ صَابِرًا مُحْتَسِبًا يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا يُصِيبُهُ إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ إِلَّا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِ الشَّهِيدِ - رواه البخاري

٣٤ - وَعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: { إِنْ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ: إِذَا ابْتَلَيْتُ عَبْدِي بِحَبِيبَتِهِ فَصَبَرَ عَوَّضْتُهُ مِنْهُمَا الْجَنَّةَ } يُرِيدُ عَيْنِيهِ - رواه البخاري

ஹதீஸ் 33

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்களிடம் தாவூன் எனும் உயிர்க்கொல்லி நோய் பற்றி கேட்டேன். அதற்கு என்னிடம் நபியவர்கள் சொன்னார்கள்: தாவூன் (எனும் நோய்) ஒரு தண்டனையாகும். அல்லாஹ், அதனை எந்த மக்கள் மீது அனுப்ப விரும்புகிறானோ அந்த மக்கள் மீது அனுப்புகிறான். ஆனால் முஃமின் (இறைவிசுவாசி) களுக்கு, அதனை ஓர் அருட்கொடையாக ஆக்கியுள்ளான். (இறைவிசுவாசியான) ஓர் அடியார், தாவூன் நோயில் மாட்டிக்கொள்கிறபொழுது - விதியில் அல்லாஹ் எழுதிய தைத்தவிர வேறெதுவும் அவரைத் தீண்டாது என்று அறிந்தவராக, பொறுமையுடனும் அதற்கான கூலியை எதிர்பார்த்தவராகவும் தனது உயிரையே தங்கியிருந்தார் எனில், இறைவழிப் போரில் உயிர் நீத்த தியாகி பெறுவதுபோன்ற கூலி நிக்ஷயம் அவருக்குண்டு,, (புகாரி)

ஹதீஸ் 34

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு கூறக் கேட்டுள்ளேன்: அல்லாஹ் கூறுகிறான்: என்னுடைய ஓர் அடியானை நான் சோதனைக்குள்ளாக்கினால் (அதாவது) அவனுக்கு விருப்பமான இரண்டைப் பறித்து (அவனைச் சோதித்)தால் அப்பொழுது அவன் பொறுமையுடன் சகித்துக் கொண்டான் என்றால், அவ்விரண்டுக்குப் பகரமாக சுவனத்தை அவனுக்கு நான் வழங்குவேன் - அவனுக்கு விருப்பமான இரண்டை: அதாவது அவனுடைய இரு கண்களை. (நூல் : புகாரி)

الشرح-தெளிவுரை

இவ்விரு நபிமொழிகளும் குறிப்பிட்ட இரு துன்பங்களின் மீது பொறுமை கொள்வதன் சிறப்பை எடுத்துரைக்கின்றன. ஒன்று: உயிரையே காவு கொள்ளும் பிளேக் போன்ற கொடிய நோய்! இரண்டு: இரு கண்களையும் இழந்து பரிதவிப்பது.

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அறிவிப்பு பிளேக் போன்ற உயிர்க்கொல்லி நோய் தொடர்பானது.

தாவூன் எனும் அரபிச்சொல்லின் பொருள், பிளேக் எனும் குறிப்பிட்ட தொரு நோயாகும். அல்லது தொற்று நோய்போல் எல்லோரையும் தாக்கி மரணத்தின் பிடியில் சிக்கவைக்கும் உயிர்க்கொல்லி நோய் அனைத்தையும் அது குறிக்கும். இந்த இரண்டாவது கருத்தின்படி காலரா, பிளேக் போன்ற நோய்கள் அனைத்தையும் இந்த வார்த்தை உள்ளடக்கும். ஆக, தாவூன் என்பது அல்லாஹ் அனுப்பும் கடுமையானதொரு தண்டனையே!

ஆனால் இறைநம்பிக்கையாளனைப் பொறுத்தவரையில் அந்நோய் ஓர் அருட்கொடையாக மாறிவிடுகிறது”

- இது, அவன் மேற்கொள்ளும் பொறுமையின் அடிப்படையிலாகும்! அதாவது, ஒவ்வொரு மனிதனும் - எங்கே உயிர்க்கொல்லி நோய் நம்மையும் தாக்கி விடுமோ., நம் உயிருக்கும் உலை வைத்துவிடுமோ என்று பயந்து உயிரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு ஏதாவது ஒரு திக்கு நோக்கி ஓடிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் அந்த இறைநம்பிக்கையாளன் பொறுமையுடன் அந்த ஊரில் தங்கியிருக்கிறான்., அல்லாஹ் எழுதிய விதிப்படியே எதுவும் நடக்கும் எனும் உறுதிப்பாட்டுடன் நிலைகுலையாமல் இருக்கிறான்.. இதனால் அந் நோயால் தாக்குண்டு அங்கேயே மரணம் அடைகிறான் எனில் ஷஹீத் எனும் இறைவழிப் போர்த்தியாகியின் கூலியைப் போன்ற மகத்தான கூலி அவனுக்கு எழுதப்படும்! -இது அல்லாஹ்வின் அருட் கொடையே அன்றி வேறென்ன!

இதனால்தான் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்த ஆதாரப் பூர்வமான நபிமொழியில் கூறப்பட்டுள்ளது:

ஓர் ஊரில் இந்நோய் தாக்கியுள்ளதென நீங்கள் கேள்விப்பட்டால் அங்கு செல்லாதீர்கள்., நீங்கள் இருக்கும் பகுதியில் இந்நோய் ஏற்பட்டால் அதை விட்டும் தப்பித்து விடலாமென அங்கிருந்து வெளியேறாதீர்கள்”(நூல்: புகாரி)

ஏனெனில் பிளேக் தாக்கியுள்ள ஊர் என்று தெரிந்தே அங்கு செல்வது நமக்கு நாமே அழிவைத் தேடிக்கொள்வது போன்றதாகும். இது கூடாது!

இதேபோல் ஓர் ஊரை அந்நோய் தாக்கிவிட்ட பிறகு அங்குள்ள எல்லா மக்களும் ஊரையே காலிசெய்து விட்டு வெளியேறுவதும் அவ்வாறுசெய்தால் அந்நோயில் இருந்து தப்பிவிடலாம் என்று கருதுவதும் கூடாது! ஏனெனில் அல்லாஹ் விதித்த விதியில் இருந்து தப்பி ஓடுவது எவ்விதப் பயனையும் அளிக்காது. அந்த ஊரிலேயே தங்கியிருப்பதும் நோய் நவாரணத்திற்கான வழிவகைகளைக் கண்டுபிடித்து வாழ்வதுமே ஈமான் எனும் இறை நம்பிக்கையின் தேட்டமாகும்.

குர்ஆனில் - அல்பகரா அத்தியாயத்தில் ஓர் ஊர் மக்களைப் பற்றி எடுத்துக் கூறியிருப்பது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கதாகும். ஏதோ ஓர் உயிர்க் கொல்லி நோய் அந்த ஊரில் பரவிப்பொழுது மரணத்திற்குப் பயந்து வீடு வாசல்களைவிட்டும் ஒட்டுமொத்தமாக அந்த மக்கள் வெளியேறி ஓடினார்கள்! செத்து மடியுங்கள் என்று அம்மக்களை நோக்கி அல்லாஹ் கட்டளையிட்டான்! அனைவரும் செத்து மடிந்தார்கள். பிறகு மீண்டும் அவர்களை உயிர் பெற்றெழச் செய்தான்.- அப்படிச் செய்ததன் நோக்கம், அல்லாஹ் நிர்ணயித்த விதியை விட்டும் எவரும் எங்கும் விரண்டோடித் தப்பிக்க முடியாது., அல்லாஹ்வின் பக்கம்தான் அடைக்கலம் தேடியாக வேண்டும் என்பதை அவர்களுக்கு உணர்த்துவதே ஆகும்!

உயிர்க்கொல்லி நோய் பரவியுள்ள ஊரில் வாழும் மக்கள் பொறுமையுடன் அங்கு தங்கியிருப்பதை - இறை வழிப்போரில் பொறுமையுடன் நின்றுபோர் புரிவதுடன் ஒப்பிட்டுக்கூறி பொறுமையின் சிறப்பைச் சிலாகித்துக் கூறுகிறது, இந்நபிமொழி!

சுவனபதியில் ஒரு மீட்டர் இடமானாலும் ...!

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்துள்ள ஹதீஸ் கண்ணிழந்து தவிக்கும் பரிதாபகரமான நோய் மீது பொறுமை கொள்வது பற்றியதாகும். உலக வாழ்வில் மனிதர்களுக்குப் பல்வேறு சோதனைகளைக் கொடுக்கிறான், இறைவன். நோய்நொடிகளைக் கொடுத்துச் சோதிக்கிறான். இதுபோல் உறுப்புக்களை ஊனம் அடையச் செய்தும் சோதிக்கிறான்! கண்ணொளி மங்கச்செய்வதோ முற்றிலுமாக இழக்கச் செய்வதோ இந்த இரண்டாவது வகையைச் சேர்ந்ததாகும்!

உலக வாழ்வில் மனிதன் இருகண்களையும் இழப்பதென்பது உலகத் தையே இழப்பதற்குச் கூடியதாகும். கண்ணொளி இழந்த மனிதனின் உலகம்” இருண்டுபோய் விடுகிறது! உலகிலுள்ள எந்தப் பொருளின் அழகையும் அவன் கண்டு மகிழ முடியாது! இந்தச் சோதனையின் கடுமையை உணர்த்தும் வகையிலேயே இந்நபிமொழியின் வாசகமும் அமைந்திருப்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது. அடியானின் இருகண்களை . . . என்று சொல்வதற்கு பதிலாக அவனுக்கு அதிகப்பிரியமான இரண்டை என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இதேபோல் சோதனையின் கடுமைக்குத் தக்கவாறு அதிக மதிப்புமிக்க நிலையான சுவன வாழ்வே அதற்கான கூலியாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளதும் பொறுத்தமான ஒன்றே!

ஆம்! சுவனப்பேறு என்பது இவ்வுலம் முழுவதற்கும் சமமானது. ஏன் இவ்வுலகத்தையும் இதிலுள்ள அனைத்துச் சுகபோகங்களையும் விடவும் மிக்க மேலான இன்ப நுகர்ச்சி கொண்ட வாழ்வே சுவன வாழ்வென்பது! மற்றொரு நபிமொழி கூறுகிறது:

சுவனத்தில் உங்களில் ஒருவரின் சாட்டை அளவுக்குரிய இடமென்பது உலகத்தைவிடவும் அதிலுள்ள அனைத்தை விடவும் சிறந்ததாகும் - (நூல் : புகாரி)

- ஏனெனில் சுவன வாழ்வுதான் அழியாதது., நிலையானது. உலக வாழ்வு அழியக்கூடியதே. இதனால்தான் சாட்டை அளவு இடம் அதாவது ஒரு மீட்டர் இடம் சுவனத்தில் கிடைப்பது பெற்றகரிய பெரும் பேறு என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது! கண்ணொளி இழந்தாலும் பொறுமை இழக்காமல் - இறைவனை ஏகாமல் -வீதியை நோகாமல்- பாவங்கள் புரியாமல் - பதறிப் பரிதவிக்காமல் இருக்கும் இறைநம்பிக்கையாளனுக்கே இவ்வளவு உயர்ந்த பரிசை இந்த நபிமொழி அறிவித்துள்ளது! இது மகிழ்ச்சிக்குரிய நற் செய்தியாகும்!

இன்னொன்றையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். ஒரு மனிதனின் ஒரு புலனை அல்லாஹ் பறித்துவிடும்பொழுது பெரும்பாலும் வேறு புலன்களுக்கு அதிக ஆற்றலை அல்லாஹ் கொடுத்து விடுகிறான். அது, இழந்த புலனுக்கு ஈடாக அல்லது அந்த மனிதனின் வாழ்க்கையை ஓரளவுக்கு எளிதாக்கக் கூடியதாக அமைந்துவிடுகிறது.

- பார்வை இழந்த மனிதன் எது ஒன்றையும் துல்லியமாக உணர்ந்து சர்வ சாதாரணமாக நடந்து செல்வதை நாம் காணலாம். இதோ! கைத்தடியின் துணைகொண்டு அன்றாடம் வீதிகளில் அவர் உலா வருகிறார், பார்வையுள்ள மனிதர்களைப்போல்! பாதைகளில் அமைந்துள்ள வளைவுகளை, மேடுகள்ளங்களைத் துல்லியமாக உணர்ந்து போய்வருவதும் செயல்படுவதும் நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்திவிடுகிறது! இதுவும் அல்லாஹ்வின் பெரும் அருட்கொடையே ஆகும்!

அருள்சொற்கள் - شرح الكلمات

1)பிளேக்: அக்குளிலும் தொடை இருக்குகளிலும் ஏற்படும் நோவுடன் கூடிய சிறு கொப்பளங்கள். கடுமையாகக் காந்தும் அவற்றைச் சுற்றிலும் கருப்பாக இருக்கும். இவ்வாறு ஏற்பட்டால் இதயம் படபடக்கும் வாந்தியும் வரும்!	(١) الطاعون : بثر مؤلم يخرج غالبا في الآباط مع هيب و اسوداد حوالبه وخفقان القلب و القيء
2)யார் மீது விரும்புகிறானோ அவர்கள்மீது: இறை நிராகரிப்பாளர் மீதும் பெரிய அல்லது சிறிய பாவங்கள் செய்வதில் பிடிவாமான தீயவர்கள் அனைவர் மீதும்!	(٢) على من يشاء: من كافر أو عاص بارتكاب كبيرة أو اصرار على صغيرة

கேள்விகள் ~ الاسئلة

- 1) தாவூன் எனும் சொல்லின் பொருளை விவரிக்கவும்.
- 2) பிளேக் வந்து மரணம் அடைபவருக்கு தியாகியின் கூலி கிடைப்பதன் அடிப்படை என்ன?
- 3) சுவனத்தில் ஒருசாட்டை அளவு இடம்கூட இவ்வுலகத்தையும் அதிலுள்ள அனைத்தையும் விடச் சிறந்தது என்பதன் விளக்கம் என்ன?

பொறுமையும் நற்செய்தியும்

٣٥ - وَ عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ قَالَ : قَالَ لِي ابْنُ عَبَّاسٍ رضي الله عنه : أَلَا أُرِيكَ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ ؟ فَقُلْتُ : بَلَى ، قَالَ : هَذِهِ الْمَرْأَةُ السُّودَاءُ أَتَتْ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَتْ : إِنِّي أُصْرَعُ ، وَإِنِّي أَتَكَشَّفُ فَادْعُ اللَّهَ لِي قَالَ : إِنْ شِئْتِ صَبْرْتِ وَلَكِ الْجَنَّةُ ، وَ إِنْ شِئْتِ دَعَوْتُ اللَّهَ تَعَالَى أَنْ يُعَافِيَكِ فَقَالَتْ : أَصْبِرُ ، فَقَالَتْ : إِنِّي أَتَكَشَّفُ ، فَادْعُ اللَّهَ أَنْ لَا أَتَكَشَّفُ ، فَدَعَا لَهَا - متفق عليه

அதா இப்னு அபீ ரபாஹ் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் என்னிடம் கேட்டார்கள்: சுவனவாசிகளுள் ஒருவரான ஒருபெண்மணியை உனக்குக் காண்பித்துத் தர வேண்டாமா?" அதற்கு நான், வேண்டும்" என்றேன். அவர்கள் சொன்னார்கள்:

இந்தக் கருப்புநிறப் பெண்மணிதான்! இவள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சொன்னாள்: சீலபொழுது நான் மயக்கம் போட்டு விழுந்து விடுகிறேன்., என் ஆடைகள் விலகி விடுகின்றன. எனக்காக அல்லாஹ்விடம் துஆ-பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்"

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: நீ விரும்பினால் இதனைப் பொறுத்துக்கொள்., உனக்குச் சுவனம் கிடைக்கும். அல்லது அல்லாஹ் விடம் நான் பிரார்த்தனை செய்யத்தான் வேண்டுமென நீ விரும்பினால் உனக்கு நவராணம் அளிக்க (அல்லாஹ்விடம்) பிரார்த்தனை செய்கிறேன்"

அதற்கு அவள்- (அப்படியாயின்) நான் பொறுத்துக் கொள்கிறேன். என்றாள். மேலும் சொன்னாள்: ஆனால் என் ஆடைகள் விலகி விடுகின்றன., அப்படி விலகாதிருக்க அல்லாஹ்விடம் துஆ செய்யுங்கள் - அவ்வாறு அந்தப் பெண்மணிக்காக நபி(ஸல்) அவர்கள் துஆ செய்தார்கள்" (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

التشريح ~ தெளிவுரை

சுவனத்தைப் பற்றிய நற்செய்தி கிடைக்கப் பெற்ற ஒருபெண்மணி யைக் காண்பித்துத் தரவா என்று கேட்கிறார்கள் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள், தம் மாணவர் அதா (ரஹ்) அவர்களிடம்! இங்கே நாம் கவனிக்க வேண்டியது இதுதான்: சுவனப் பேறு பெற்றவர்கள் இரண்டு வகையில் உள்ளனர்.

(1) கொள்கையின் அடிப்படையில் சுவனப் பேறு பெற்றவர்கள்.

- அதாவது யார் யார் ஏக இறைவனை ஏற்று வணங்கிவழிபட்டு அவனது ஆணைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து வாழ்கிறார்களோ அத்தகைய ஒவ்வொரு வரும் சுவனவாசிகளே! ஆனால் இவ்வாறு பொதுவாகச் சொல்லப்படுமே தவிர இன்ன இன்ன மனிதர்கள் சுவனவாசிகளே என்று எவரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படமாட்டாது! ஏனெனில் அவர்களுக்கு எத்தகைய முடிவு ஏற்பட்டது - ஏற்படும் என்பது நமக்குத் தெரியாது., அவர்களின் புற வாழ்க்கை அழகாக இருப்பது போல் அவர்களின் அகமும் தூய்மை யானதுதானா என்பதை நாம் அறியோம்!

ஆனால் நல்லவர்., பயபக்தியாளர் என்று எல்லோராலும் நற்சான்று வழங்கப்பட்ட ஒருநல்லடியார் இறந்தால் அவரைக் குறிப்பிட்டு நாம் சொல்ல லாம்., இவர் சுவன பாக்கியம் பெறலாமென ஆதரவு வைக்கிறோம் என்று!

(2) இன்னார் இன்னார் எல்லாம் சுவனம் செல்வர் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படுபவர்கள்!

- இது நபி (ஸல்)அவர்களால் நற்சான்று வழங்கப்பட்டதன் அடிப்படையிலாகும். தம்முடைய தோழர்களில் கூலிநருக்கு அத்தகைய நற்சான்றை நபியவர்கள் வழங்கியுள்ளார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, அபூபக்ர், உமர், உஸ்மான், அலீ, ஸயீத் பின் ஸைத், ஸஅத் பின் அபீ வகாஸ், அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப், தல்ஹா பின் உபைதுல்லாஹ், அபூ உபைதா ஆமீர் பின் ஜர்ராஹ், ஜு பைர் பின் அவ்வாம் (ரலியல்லாஹு அன்ஹு ம்) ஆகிய பத்துத் தோழர்கள்!

இதேபோன்று ஸாபித் பின் கைஸ், ஸஅத் பின் முஆத், அப்துல்லாஹ் பின் ஸலாம், பிலால் போன்ற ஸஹாபாக்களுக்கும் நபியவர்கள் அவ்வாறு சொல்லியுள்ளார்கள். இத்தகையவர்களுள் - இந்த நபிமொழியில் கூறப்பட்ட பெண்மணியும் ஒருவர்!

இவர் கூலாதாரணமான ஒருபெண்தான்., கூலமுதாயத்தில் எவ்வித மதிப்பும் இல்லாதவள்தான்! ஆயினும் சுவனத்தின் நற்செய்தி கிடைக்கப் பெற்றவள் எனும் வகையில் மிக உன்னதமான அந்தஸ்தைப் பெற்று விடுகிறாள்! இதற்குஅடிப்படை பொறுமைதான்! **நீ விரும்பினால் இதனைப் பொறுத்துக்கொள்., உனக்குக் கூல சுவனம் கிடைக்கும்** என்று நபியவர்கள் சொன்ன பொழுது **(அப்படியாயின்) நான் பொறுத்துக் கொள்கிறேன்** என்று சொல்லி பொறுமையைத் தேர்ந்தெடுத்தாள்., சுவனம் குறித்து நபியவர்கள் வழங்கிய நற்செய்தியைத் தக்கவைத்துக் கொண்டாள்!

இன்றைய காலத்திலும் கூலிர் இதுபோன்று திடீர் திடீர் என்று மயக்கம் போட்டு கீழே விழும் சோதனைக்கு உள்ளாகுவதுண்டு. ஆகையால் இது தொடர்பாக மேலும் சில விவரங்களைச் சொல்வது பயனுள்ள ஒன்றே!

முதலாவதாக, இதில் இரண்டு வகைகள் உள்ளன. ஒன்று: நோயினால் ஏற்படுவது! - அதாவது, நரம்புத் தளர்ச்சி அதிகரித்தால் சிலர் இவ்வாறு பாதிக்கப்படுவதுண்டு. இப்படிப்பட்டவர்கள் நரம்பியல் மருத்துவரிடம்

(NER VOUS SPECIALIST) காண்பித்து முறையாக மருத்துவம் செஷ்ய்தால் இதனைக் குணப்படுத்தலாம். குறைந்தபட்சம் கட்டுக்குள் வைத்திருக்கலாம்.

இரண்டாவது ஜின்களின் தீண்டுதலால் ஏற்படுவது! அதாவது மனிதனைச் சீலபொழுது ஜின்னு தீண்டுவதுண்டு. அப்பொழுது அவன் உணர்வற்று கீழே விழுந்துவிடுவான். பிரமைக்குள்ளாவான். சீலபொழுது அவனது நாவின் மூலம் ஜின்னு பேசும்., தீண்டியதற்கான காரணத்தையும் செஷ்யலும்.

ஆனால் தீய மனிதர் சீலர் ஜின்னு பிடித்திருப்பதாக நடிப்பது - பேசுவது பற்றியும் அதன் மூலம் தங்களது தீய நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வது பற்றியும் பல பொய்யான நிகழ்ச்சிகளை நீங்கள் கேள்விப் படலாம். ஆயினும் உண்மையில் சீலர் ஜின்னுகளின் தீண்டுதலால் பாதிப்புக்கு உள்ளாவதை யாரும் மறுக்க முடியாது! இதோ குர்ஆனில் ஓரிடத்தில்,

قال الله تعالى: الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ {سورة البقرة الآية: ٢٧٥}

(ஆனால்) வட்டி உண்பவர்கள் ஷைத்தானால் தீண்டப்பட்டு பைத்தியம் கொண்டவன் எழுவதுபோன்றே எழுவார்கள்” (2 : 275) - இந்த வாசகங்களிலும் அவற்றின் சமிக்ஞைகளிலும் ஷைத்தான் மனிதனைத் தீண்டு கிறான்., அதனால் அவன் புலனுணர்வு இழந்து விடுகிறான் என்பதற்கு ஆதாரம் உள்ளது.

நபிமொழியிலும் இதற்கு ஆதாரம் உண்டு. இமாம் அஹ்மத் பின் ஹன்பல் (ரஹ்) அவர்கள் தமது முஸ்னதில் பதிவு செய்துள்ளார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஏதோ ஒரு பயணத்தில் இருந்தார்கள். அப்பொழுது ஒருபெண்ணைக் கடந்து சென்றார்கள். உணர்விழந்து கீழே விழக்கூடிய சிறுவனாகிய அவளுடைய மகனும் அவளுடன் இருந்தான். அந்தப்பெண் அவனை நபி(ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டு வந்தான். நபியவர்கள் அந்த ஜின்னை நோக்கிப் பேசினார்கள். அதுவும் அவர்களிடம் பேசியது. பிறகு அந்தச் சிறுவனை விட்டும் அது வெளியேறியது. அதன் பேரில் சிறுவனின் தாயாகிய அந்தப் பெண் நபி(ஸல்)அவர்களுக்கு அன்பளிப்புச் செய்தாள்” (இதனை ஷைக் நாஸிருத்தீன் அல்பானி (ரஹ்) அவர்கள் ஸஹீஹ் தரத்திலானது என்று சொல்லி யுள்ளார்கள்)

இன்றைய காலத்தில் முஸ்லிம்கள் சீலர் இத்தயை நோய்களின் சிகிச்சைக்காக மந்திரவாதிகளிடம் செல்வதையும் அவர்கள் தகடு எழுதி தாயத்துகளில் அடைத்து கொடுப்பதை வாங்கி கழுத்துகளிலும் இடுப்பு களிலும் கட்டிக் கொண்டு திரிவதையும் பரவலாகப் பார்க்கலாம்.

அது மட்டுமல்ல எதிர் காலத்தில் இன்ன இன்ன காரியங்கள் நடைபெறும் என்று அந்த மந்திரவாதிகள் சொல்லும் ஜோசியத்தையும் இந்த அப்பாவி மக்கள் நம்புகிறார்கள்! எதிர்காலத்தில் நடைபெறுபவை ஃகைப் எனும் மறைவான உண்மைகள்., அவை இறைவனுக்கு மட்டுமே தெரிந்த இரகசியம். எனக்கும் அது தெரியும் என்று ஒருவன் செஷ்யல்வதோ செஷ்யல்வதை நம்புவதோ ஷீர்க் - இணைவைப்பெனும் எனும் கொடிய பாவமாகும் என்பதை இந்த மக்கள் அறிவதில்லை! அல்லது அறிந்துகொண்டே சீலர் அந்தப் பாவத்தில் முழுகிக்கிடக்கிறார்கள்!

இவ்வாறு சூனியத்தையும் ஜோசியத்தையும் தொழிலாகச் செய்து பிழைப்பு நடத்துவோர் இஸ்லாமிய சமுதாயத்திலும் பெருக்கிக்கடக்கிறார்கள். அவர்கள் சிலைவணங்கிகளிடமிருந்து இதனைக் கற்றுவந்து அப்பாவி முஸ்லிம்களைக் குழப்பத்திலும் வழிகேட்டிலும் தள்ளிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்! இப்படிப்பட்ட வேடதாரிகள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களிடம் செல்வதையும் அவர்கள் சொல்வதை நம்புவதையும் முஸ்லிம்கள் தவிர்த்திட வேண்டும்!

இத்தகைய நிலையில் ஜின்னின் தீண்டுதலில் இருந்து பாதுகாப்பாக இருப்பதன் வழிமுறைகள் குறித்தும் ஷரீஅத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள துஆ, திகர்கள் பற்றியும் ஒருசில விவரங்கள் கூறுவது பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

முதலில்: தூய்மையை எப்பொழுதும் பேணிவர வேண்டும். சுத்தம் ஈமானில் பாதி என்கிற நபிமொழியை முன்னர் நாம் விளக்கியுள்ளோம். உடைகளில் - உறுப்புகளில் அசுத்தங்கள் மண்டினால் - ஜின்னுகளின் தீண்டுதல் ஏற்பட இலகுவாகும்! எனவே தினமும் குளித்து, ஆடைகளை மாற்றி சுத்தமாக இருக்க வேண்டும். மேலும் தொழுகைகளைப் பேணிவர வேண்டும். அவற்றை ஜமாஅத்துடன் நிறைவேற்றுவதில் கவனம் கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டாவது, குர்ஆன்-ஹதீஸில் வந்துள்ள திகர்கள், பாதுகாப்புத்தேடும் வாசுக்கங்கள் ஆகியவற்றை ஓதிப் பாதுகாப்புத் தேடிக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஓவ்வொரு தொழுகைக்குப் பிறகு ஸலாம் கொடுத்தவுடன் ஓதும் திசுக்களுடன் ஆயத்துல் குர்ஸியை ஓத வேண்டும். மேலும் தூங்கும் முன்பாகவும் அதை ஓதிவர வேண்டும்.

ஆயத்துல் குர்ஸி

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

உச்சரிப்பு: அல்லாஹு லா இலாஹ இல்லா ஹு வல் ஹய்யுல் கய்யும், லா தஅஃகுதுஹு ஸீனது (ன்வ்) வலா நவ்மு (ன்ல்) லஹு மா ஃபில் ஸமாவாத்தி வமா ஃபில் அர்ழ், மன் ஃதல்லதீ யஷஃபஉ இன்தஹு இல்லா பி இஃத்னீஹி, யஅலமு மாபைன அய்தீஹீம் வ மா ஃகல்ஃபஹு ம், வ லா யுஹீத்தூன பி ஷையின் (ம்) மின் இல்மீஹி இல்லா பிமா ஷாஅ வஸிஅ குர்ஸியுஹு ஸ் ஸமாவாத்தி வல் அர்ழ், வலா யஉஹுஹு ஹிஃப்முஹு மா வ ஹு வல் அலிய்யுல் அழீம்

பொருள்: அல்லாஹ் ஒருவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் வேறு யாருமில்லை. அவன் நித்திய ஜீவன்., (இப்பேரண்டம் முழுவதையும்) நன்கு நிர்வகிப்பவன். தூக்கமோ சிற்றுறக்கமோ அவனைப் பிடிப்ப தில்லை. வானங்கள், பூமியிலுள்ளவை யாவும் அவனுடையவையே. அவனது அனுமதி இன்றி அவனது முன்னி லையில் யார்தான் பரிந்து பேசமுடியும்! (மனிதர் களாகிய) இவர்களுக்கு முன்னாலிருப்பவற்றையும் இவர் களுக்குப் பின்னால் (மறைவாக) இருப்பவற்றையும் அவன் நன்கு அறிவான். அவன் (அறிவித்துக் கொடுக்க) நாடியதைத் தவிர அவனது ஞானத்தில் இருந்து எவரும் எதையும் புரிந்து கொள்ள முடியாது! அவனது குர்ஸி வானங்கள் பூமி அனைத்தையும் வியாபித்துள்ளது. அவற்றைப் பாதுகாப்பது அவனைச் சோர்வுறச் செய்வ தில்லை. அவன் மிக உயர்ந்தவன்., மகத்துவம் மிக்கவன்!, (2 : 255) மேலும் நபி (ஸல்) அவர்கள் அருளிணார்கள்:

مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي لَيْلَةٍ لَمْ يَزَلْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ وَ لَا يَقْرُبُهُ شَيْطَانٌ حَتَّى يُصْبِحَ - البخاري

ஒருவர் இரவில் ஆயத்துல் குர்ஸியை ஓதினால் அவருக்காக அல்லாஹ்வின் கூடார்பில் ஒரு பாதுகாவலர் இருந்து கொண்டே இருப்பார்., அதிகாலை வரை ஷைத்தான் அவரை நெருங்கவே மாட்டான்” (நூல்: புகாரி)

இதேபோல் குல் ஹு வல்லாஹு அஹத் (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ)
குல்அவுது பிரப்பில் ஃபலக் (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ)
குல் அவுது பி ரப்பிந்நாஸ் (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ)

ஆகிய சூராக்களையும் ஓதிட வேண்டும்.

அத்தகைய தீண்டுதலுக்கு ஒருவன் உள்ளாகிவிட்டால் அதன் பிறகு சௌய்ய வேண்டியது என்னவெனில், திருக்குர்ஆனின் வசூனங்களை அந்த மனிதன் மீது ஓதி ஊதவேண்டும். அந்தத் தீண்டுதலில் இருந்து முற்றாகத் தெளிவு கிடைக்கும் வரையில் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத்தேடும் துஆக் களையும் திசுக்களையும் ஓதிக்கொண்டிருக்க வேண்டும்!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம்

அதா பின் அபீ ரபாஹ் (ரஹ்)

அதா பின் அபீ ரபாஹ் (ரஹ்) அவர்கள் தாபிசன் (எனும் நபிக் தோழர்களுக்கு அடுத்த) தலைமுறையினர் ஆவார்! மக்கா நகரைக் க்ஷேர்ந்த இவர் புகழ்மிக்க மேதைகளுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்! தங்களது எண்பதா வது வயதில் ஹஜ்ரி 114 ம் ஆண்டில் மரணம் அடைந்தார்கள்! அதாரப் பூர்வமான ஆறு நபிமொழித் தொகுப்புகளிலும் பிற நூல்களிலும் இவர்கள் அறிவித்த நபிமொழிகள் பதிவாகியுள்ளன!

அருஞ்சொற்கள் - شرح الكلمات

<p>1)மயங்கி விழுதல்: உடலின் முக்கிய உறுப்புகளைச் செயலிழக்கச் செய்யும் ஒருவிதமான நோய்., அது முழுமை யான செயலிழப்பாய் இராது. இதன் காரணம்: முளையின் உட்பகுதிகளிலும் உறுப்புகளை இயக்கும் நரம்பு நாள்ங்</p>	<p>(١) الصرع : في القاموس: علة تمنع الاعضاء النغيسة من أفعالها منعا غير تام و سببه : شدة تعرض في بطون الدماغ و في</p>
---	---

களில் ஏற்படும் அடைப்பு. அது பருமனான தடுப்பினாலோ அதிகமான கொழுப்பினாலோ ஏற்படுவதாகும்.	مجاري الاعصاب المحركة للأعضاء من خلط غليظ أو لزج كثير،
2) எனது ஆடை விலகிவிடுகிறது: உணர்வீழ்ந்த நிலையில் அவளுடைய உடலுறுப்புகள் வெளியே தெரிவது குறித்து அவள் அஞ்சினாள்.	٢) اتكشفت: يعني إنما خشيت أن تظهر عورتها وهي لا تشعر

الاسئلة - கேள்விகள் -

- 1) சவன பாக்கியம் பெற்றவர்கள் இருவகையினர் என்று சொல்லப்பட்டது. அதன் விளக்கம் என்ன?
- 2) ஸாபித் பின் கைஸ், ஸஅத் பின் முஆத், அப்துல்லாஹ் பின் ஸலாம், பிலால் பின் ரபாஹ் (ரலியல்லாஹு அன்ஹு ம்) ஆகிய ஸஹாபாக்களுக்கு நபியவர்கள் சவனம்கொண்டு நற்செய்தி அளித்த நிகழ்ச்சிகளைக் கூறவும்.
- 3) ஜோசியம் சொல்வதை அதாவது எதிர் காலத்தில் இன்ன இன்ன காரியங்கள் நடைபெறும் என்று சொல்வதை நம்புவது ஷரீக் என்பதற்கு ஆதாரங்கள் எழுதவும்.
- 4) ஆயதூல் குர்ஸி ஓதுவதன் சிறப்பு என்ன? விளக்கம் என்ன?

இதனினும் மேலான பொறுமை உண்டா?

٣٦ - وَعَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ : كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَحْكِي نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ، ضَرْبَهُ قَوْمَهُ فَأَذَمَّوهُ وَهُوَ يَمْسَحُ الدَّمَ عَنْ وَجْهِهِ ، يَقُولُ : اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ - متفق عليه
சதீஸ் 36

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்வூத் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், நபிமார்களில் ஒருநபியின் நிலையை (அவர்களின் மீது அல்லாச்வின் நல்வாழ்த்துக்களும் சாந்தியும் பொழியட்டுமாக) எடுத்துரைத்தது, இப்பொழுதும் என் கண்முன் உள்ளது போன்று இருக்கிறது: அந்நபியை அவருடைய சமூகத்தார் அடித்தார்கள். இரத்தம் வடியும் அளவு அவரைக் காயப்படுத்தினார்கள். அவர் தமது முகத்தில் ரத்தத்தைத் துடைத்துக் கொண்டே பிராத்தனை செஷ்ய்தார்: யா அல்லாஹ்! என் சமூகத்தாருக்கு நீ மன்னிப்பு வழங்குவாயாக! நிச்சயமாக இவர்கள் அறியாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள்” நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்

الشرح - தெளிவுரை

முற்காலத்து நபிமார்களில் ஒருவரின் வாழ்வில் நடந்த நிகழ்ச்சி ஒன்றை இங்கு இறுதி நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் எடுத்துரைக்கிறார்கள்.

நபிமார்கள் என்றால் யார்? அல்லாஹ்வின் திருத்தூதர்கள். இறைவனின் தூதுச் செய்தியை இவ்வுலக மக்களிடம் சேர்ப்பிக்கும் பணி அவர்கள்மீது சுமத்தப்பட்டிருந்தது! அந்தப் பணிக்கு அவர்கள்தாம் மிகவும் பொருத்தமானவர்கள் என்பதால் அல்லாஹ் அவர்களைத் தூதர்களாகத் தேர்வு செய்தான்! அல்லாஹ் குர்ஆனில் சுட்டிக்காட்டுகிறான்:

قال الله تعالى: اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يُجْعَلُ رِسَالَتُهُ (سورة الانعام ، الآية: 1٢٤)

தனது தூதுத்துவப் பொறுப்பை யார் மீது சுமத்த வேண்டும் என்பதை அல்லாச் நன்கு அறிந்தவனாக இருக்கிறான்” (6: 124)

ஆம்! அந்தப் பொறுப்பை ஏற்று இறைமார்க்கத்தைத் தொய்வின்றிப் பிரச்சாரம் செய்திட, அதன் பக்கம் உலக மாந்தர்களை அழைத்துக் கொண்டு வந்திட, நன்மை புரியும்படி ஏவித் தீமைகளைத் தடுத்திட, அவ்வழியில் எதிர்ப்பும் இன்னல்களைப் பொறுமையுடன் சகித்திட அந்நபி மார்களே தகுதியும் ஆற்றலும் மிக்கோராய்த் திகழ்ந்தார்கள்! கற்களாலும் சொற்களாலும் தாக்கப்பட்டபோதும் கொண்ட கொள்கையிலிருந்து எள்ளளவும் அவர்கள் பின்வாங்கிடவில்லை., கடமையை கண்ணும் கருத்துமாய் நிறை வேற்றினார்கள்! அவ்வழியில் எதிர்ப்பட்ட துன்பங்களையெல்லாம் பொறுமையுடன் சகித்துக் கொண்டார்கள்! ஆனாலும் எதிர்களின் எதிர்ப்பு எந்த அளவுக்கு கடுமையாக இருந்ததெனில், அந்நபிமார்களைக் கொலை செய்யவும் அக்கொடியவர்கள் துணிந்தார்கள்! - குர்ஆன் ஓரீடத்தில் இதனை இவ்வாறு வர்ணிக்கிறது:

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مُخَاطَبًا لِنَبِيِّهِ : وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَيَّ مَا كَذَبُوا وَ أُوذُوا حَتَّى آتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَ لَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيٍّ الْمُرْسَلِينَ وَ أَنْ كَانَ كَبْرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ أُسْتِطِعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلْمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيهِمْ بَأْيَةٌ وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ عَلَيَّ الْهُدَى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ (سورة الانعام ، الآية : ٣٤-٣٥)

(நபியே) உமக்கு முன்னரும் மக்கள், இறைத்தூதர்கள் பலரை பொய்யர் என்று தூற்றியுள்ளனர். ஆனால் அவ்வாறு பொய்யர்களென்று தாங்கள் தூற்றப்பட்டதையும் தங்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட துன்பங்களையும் - நமது உதவி அவர்களிடம் வரும்வரை - பொறுமையுடன் அவர்கள் சகித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்! அல்லாஹ்வின் வாக்குகளை மாற்றுவதற்கான வல்லமை உடையவர் யாருமில்லை! மேலும் முந்தைய நபிமார்(களுக்கு ஏற்பட்ட துன்பங்)களின் செய்திகள் உமக்குக் கிடைத்தே உள்ளன. இருப்பினும் (உம்மை) இம்மக்கள் புறக்கணிப்பதை சகித்துக் கொள்வது உமக்குக் கடினமாக இருந்தால் - பூமியில் சுரங்கப் பாதையைத் தேடியோ வானில் ஏணி வைத்து ஏறியோ ஏதேனும் சான்றினைக் கொண்டுவர உம்மால் முடிந்தால் முயற்சி செய்து பாரும! உண்மையாதெனில் அல்லாச் நாடியிருந்தால் இவர்கள் எல்லோரையும் நிச்சயமாக நேர்வழியில் ஒன்று திரட்டியிருப்பான்! எனவே அறியாதோரில் நீரும் ஒருவராகி விடாதீர்”(6 : 34 - 35)

- கருத்து இதுதான்: சத்தியத்திற்கும் அசத்தியத்திற்கும் போராட்டம் நடைபெற்று, வாக்குவாதம் நிகழ்ந்து அதன் முலம் சத்தியம் தெளிவாக வேண்டும் எனும் தூதுவப் பணியின் நோக்கத்தின் அடிப்படை யிலேயே நபியே! உமக்கு இந்தச் சோதனைகள் ஏற்பட்டுள்ளன! உம்மை இம்மக்கள் பகைப்பதும் நீர்சொல்வதை எதிரிகள் நிராகரிப்பதும் பகைவர்களால் நீர் தூற்றப்படுவதும் துன்புறுத்தப்படுவதும் இதனால் தான்! எனவே நீர் இவற்றைப் பொறுத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும் என்று அல்லாஹ் தன்னுடைய தூதருக்கு ஆறுதல் மொழி பகர்கிறான்!

இந்த ரீதியில்தான் - முந்தைய காலத்தில் அனுப்பப்பட்ட ஒரு நபியுடன் அக்காலத்து மக்கள் நடந்து கொண்ட முறையையும் அதற்குப் பதிலாக அந்த நபி மேற்கொண்ட பொறுமையையும் நமக்கு எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள், பொறுமைக் கடலான பூமான் நபி (ஸல்) அவர்கள்!

அந்தோ! அந்த மக்கள் நேருக்குநேர் தாக்குதல் தொடுத்து விட்டார்கள், அவர்களுக்கு இறைமார்க்கம் போதிக்க வந்த அந்த நபியுடன்! அதோ! அந்நபியின் முகத்தில் ரத்தம் வடிகிறது! ஆனால் பதிலுக்கு என்ன செய்ய்கிறார், அவர்?

இன்று உலகில் நடை பெறுவதென்ன?. ஏதேனும் ஒரு சூழ்நிலையில் ஒருமனிதன் தாக்கப்பட்டால் உடனே அவன் கோபத்தால் கொதித்தெழுவதைப் பார்க்கிறோம்! தன்னைத் தாக்கியவனைப் பழிவாங்கித் துடிப்பதைக் காண்கிறோம்!

ஆனால் அந்த நபி அல்லாஹ்வின் தூதராக வந்தவர்! மக்களுக்கு நீதிநெறிகளைப் போதிக்கும் போதகர்! இறைமார்க்கம் காண்பிக்க வந்த மாபெரும் வழிகாட்டி! இத்தகைய இறைப்பணி செய்வதற்காக - மக்கள் சேவை ஆற்றுவதற்காக அவர்களிடம் கூலியோ பணம் காசுகளோ அவர் கேட்டாரா? இல்லை! ஆனாலும் அந்த மக்கள் அவரை எதிர்க்கிறார்கள்., நேருக்குநேர் தாக்குதல் தொடுக்கிறார்கள்., அவரது முகத்தில் உதிரம் வழிகிறது! அதற்கு அந்நபி என்ன செய்கிறார்?

தமது முகத்தில் வழியும் ரத்தத்தை துடைத்துக் கொண்டே யா அல்லாஹ்! என் சமூகத்தாருக்கு நீ மன்னிப்பு வழங்குவாயாக! என்றுதான் பிரார்த்தனை செய்கிறார்! அந்த மக்களின் மன்னிப்புக்காகத்தான் அல்லாஹ் விடம் மன்றாடுகிறார்! இத்தகைய பொறுமைக்கு வேறொர் உவமை இவ்வுலகில் உண்டா?

இந்நிகழ்ச்சியை நபி (ஸல்)அவர்கள் நமக்கு எடுத்துச் சொல்வது வேடிக்கைக்காக அல்ல., கதைகள் சொல்லி நேரத்தை வீணாகக் கடத்து வதற்காக அல்ல! இவற்றிலிருந்து நாம் தக்க படிப்பினை பெற வேண்டும்., அதன்படியே நமது வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்டு இறைவழியில் பாடுபட வேண்டும்., அவ்வழியில் எதிர்படும் இன்னல்களையும் ஏச்சப் பேச்சுக்களையும் நாம் பொறுமையுடன் சகித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே எடுத்துரைக்கிறார்கள்! அல்லாச் குர்ஆனில் கூறுவது போன்று:

قال الله تعالى: لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَبْصَارِ (سورة يوسف الآية: ١١١)

அவர்களுடைய இந்தச் சரிதைகளில் அறிவுடைய மக்களுக்கு அரிய படிப்பினை உள்ளது” (12 : 11)

ஒரு யுத்தத்தில் நபி (ஸல்) அவர்களது விரல் ஒன்று காயப்படுத்தப்பட்டு இரத்தம் வழிந்தது. அப்பொழுது நபியவர்கள் என்ன கூறினார்களோ அதேபோன்று நாமும் - இறைவழியில் எதிர்படும் துன்பங்களைச் சகித்துக் கொண்டு - அவ்வாறு கூறிட வேண்டும். நபியவர்கள் கூறினார்கள்: (அந்த விரலை நோக்கி):

هَلْ أَنْتِ إِلَّا اصْبَعٌ دَمِيَتْ وَ لِي سَيْبٌ لِلَّهِ مَا لَيْتِ

நீ இரத்தம் வழியும் ஓர் விரல்தான்!

நீ அல்லாஹ்வின் வழியில் சந்தித்தது இதுதான்!,,

இந்நபிமொழியின் மூலம் நாம் பெறவேண்டிய நற்சிந்தனை ஒன்றுள்ளது. அழைப்புப்பணியில் நாம் ஈடுபடும் பொழுது தீய மனிதர்களின் ஏச்சுக்கும் பேச்சுக்கும் நாம் உள்ளாக நேரீடும். அசத்தியவாத அரசும் அதிகார வர்க்கமும் கூட நம்மைத் தொல்லைக்குள்ளாக்கலாம்., தொலைத்துக்கட்டவும் துணியலாம்! எல்லா வற்றையும் நாம் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்., சகித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல இது போன்ற துன்பங்களையும் கஷ்டங்களையும் நாம் எவ்வாறு கருதவேண்டுமெனில், இவை நம்முடைய பாவங்களை மாய்க்கக் கூடியவை.. நமக்கு உயர் அந்தஸ்துகளை அல்லாச்விடம் பெற்றுத்தரக்கூடியவை என்றே கருத வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல இஸ்லாமிய அழைப்புப் பணியை நிறைவேற்றுவதில் நம்மிடம் பலகுறைபாடுகள் உள்ளன என்பதே உண்மை! நமது வாய்மையில் குறைபாடு! நாம் மேற்கொள்ளும் நோக்கிலும் போக்கிலும் குறைபாடு! இதனாலேயே இத்தகைய தொல்லைகள் நம்மைச் சூழ்கின்றன! எனவே முதலில் அல்லாஹ்விடம் நாம் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு நமது கூடிந்தனையும் செயலையும் சீராக்கிக்கொள்ள வேண்டும். அழைப்புப் பணியில் நமது அணுகு முறையைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும்!

மாறாக கஷ்டங்களைக் கண்டவுடன் நாம் கலக்கம் அடைந்து பொறுமை இழந்துவிடக்கூடாது! நமக்கு எதற்கு இந்த வம்பு என்று சொல்லி நழுவிச் செல்லக்கூடாது., பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிக்கக் கூடாது! நல்லவர்கள் களத்திலிருந்து ஒதுங்கிவிட்டால் தீயவர்களின் கைதான் ஓங்கும். தீமைகள்தான் பெருகும்! நன்மைகள் அருகிவிடும்! அந்நிலை ஏற்படலாகாது! உலக வாழ்க்கை என்பது சீலநாட்கள்தாம்! அழியும் அற்ப ஆயுள் கொண்டதுதான்! எனவே களத்தை விட்டும் நல்லோர்கள் விலகிச் சென்றுவிடக்கூடாது. சீர்திருத்தப் பணியில் இருந்து நின்று விடக்கூடாது.

நபி (ஸல்) அவர்கள் முந்தைய நபிமார்களில் ஒருநபியின் நிலையை அன்றொரு நாள் எடுத்துரைத்தது இன்றும் என் கண் முன்னால் உள்ளது போன்றுள்ளது என்று இப்னு மஸ்ஹத் (ரலி) அவர்கள், சொல்லி யிருப்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகும், நபி (ஸல்) அவர்களைப் பற்றி தோழர்கள் அறிவிக்கும் செய்தி ஆதாரப்பூர்வமானது என்று வலுப்படுத்தும் பாணியுமாகும் இது. மேலும் அந்தஅளவுக்கு அந்நிகழ்ச்சி அவர்களது மனத்தில் ஆழமான பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதையும் காட்டுகிறது!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம்

இப்னு மஸ்ஹத் (ரலி) அவர்கள்

நபியவர்களின் தோழரும் பணியாளரமான அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஹத் (ரலி) அவர்கள் ஆரம்ப காலத்திலேயே இஸ்லாத்தை ஏற்றவர்கள். பற்று யுத்தத்தில் கலந்துகொண்ட முக்கிய தோழர்களில் குறிப்பிடத் தக்க வர்கள். நபி(ஸல்) அவர்களிடம் நேரடியாக எழுபது அத்தியாயங்களைக் கற்று மனப்பாடம் செய்திருந்தார்கள். ஒருதடவை நபி (ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்:

எவர், குர்ஆனைப் புத்தம் புதிதாக- இறக்கியருளப்பட்டது போன்று ஓத விரும்புகிறாரோ அவர் இப்னு உம்மி அப்து (இப்னு மஸ்ஹத்) அவர்கள் ஓதும் முறைப்படி ஓதட்டும்” இத்தகைய பல எண்ணற்ற சிறப்புகளுக்குச் சொந்தக்காரரான இப்னு மஸ்ஹத் (ரலி) அவர்கள் தங்களின் 60 வது வயதில் ஹஜ்ஜி 32 ம் ஆண்டில் மதீனாவில் மரணம் அடைந்தார்கள்.

கேள்விகள் - الاسئلة

- 1) நபிமார்கள் என்போர் யார்? அவர்களின் பணிகள் என்ன?
- 2) ஒருநபியின் வாழ்வில் நடைபெற்றதாக நபி (ஸல்) அவர்கள் விவரித்த நிகழ்ச்சுகூடி என்ன?
- 3) இதன் மூலம் நாம் பெறும் படிப்பினை என்ன?
- 4) அறிவிப்பாளர் பற்றி நீ அறிந்திருப்பதென்ன?

ஏன் இந்தத் துன்பங்கள்?

۳۷ - وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ وَ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا حَزَنٍ وَلَا أَذًى وَلَا غَمٍّ ، حَتَّى الشُّوْكَةِ يُشَاكُّهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ - والوصب : المرض

சதீஸ் 37

அபூ ஸயீத் குத்ரி (ரலி) மற்றும் அபூ ஹு ரைரா (ரலி) ஆகிய இருவரும் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: களைப்பு, நோய், கவலை, துயரம், துன்பம், துக்கம் ஆகிய ஒன்றின் மூலம் அல்லது உடலில் முள் குத்துவது வரையில் எதன் மூலம் ஒரு முஸ்லிமுக்குத் துன்பம் ஏற்பட்டாலும் அல்லாஃ அதனை அவனுடைய தவறுகளுக்குப் பரிகாரமாக்காமல் இருப்பதில்லை” (புகாரி, முஸ்லிம்) - அல் வஸப்: நோய்)

وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ ﷺ قَالَ : { دَخَلْتُ عَلَي النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ يُوعَكُ فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ تُوعَكُ وَعَكًا شَدِيدًا قَالَ : أَجَلٌ إِنِّي أُوْعَكُ كَمَا يُوعَكُ رَجُلَانِ مِنْكُمْ قُلْتُ : ذَلِكَ أَنْ لَكَ أَجْرَيْنِ؟ قَالَ : ذَلِكَ كَذَلِكَ مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَذًى ، شَوْكَةٌ فَمَا فَوْقَهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا سَيِّئَاتِهِ ، وَ حُطَّتْ عَنْهُ ذُنُوبُهُ كَمَا تَحُطُّ الشَّجَرَةُ وَرَقَهَا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ - والوعك : مغت الحمي وقيل : الحمي

சதீஸ் 38

இப்பனு மஸ்ஹத் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். அப்பொழுது அவர்கள் காய்ச்சலுக்கு உள்ளாகி இருந்தார்கள். நான் கேட்டேன்: அல்லாஹ்வின் தூதரே! தங்களுக்கு இவ்வளவு கடுமையான காய்ச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறதே? அதற்கு நபியவர்கள் சொன்னார்கள்: ஆம்! உங்களில் இருவருக்கு ஏற்படும் காய்ச்சல் எனக்கு ஏற்பட்டுள்ளது!”

நான் கேட்டேன்: அதற்கு பகரமாக உங்களுக்கு இருமடங்கு கூலி உண்டு அல்லவா? - நபி(ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: ஆம்! அது அப்படித்தான்! எந்த ஒரு முஸ்லிமானாலும் சரி, அவருக்கு ஒரு தொல்லை வந்தால் - ஒரு முள்ளோ அதை விடவும் பருமனான ஒன்றோ அவரது உடலைக் குத்தினால் கூட அதனை அவுடைய தீமைகளுக்குப் பரிகார மாக்காமல் அல்லாஹ் விடுவதில்லை. மேலும் மரம் தன்னுடைய இலைகளை உதிர்ப்பதுபோன்று அந்த முஸ்லிமின் பாவங்கள் அனைத்தும் அவரை விட்டும் களையப்படுகின்றன!” (புகாரி)

முலத்தில் அல்வாகு (الوعك) எனும் வார்த்தை ஆளப்பட்டுள்ளது. அதன் பொருள்: காய்ச்சலின் தாக்கம் அல்லது காய்ச்சல்.

التشريح للشرح

உலகில் ஒருமனிதனுக்கு ஏற்படுகிற துன்பங்கள் அவனுடைய பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாகின்றன. மேற் சொன்ன இரண்டு நபிமொழிகளிலும் இது எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

மனிதனுக்கு அல்லாஹ் வழங்கும் அருட்கொடை என்றுதான் இதனைச் சொல்ல வேண்டும். துன்பங்களைக் கொடுத்து மனிதனைச் சோதிப்பதும் சோதிக்காதிருப்பதும் இறைவனின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவையே! அப்படி இருக்க அந்தத் துன்பங்களின் மூலம் பாவங்களைப் போக்குகிறான்., பரிகாரம் அளிக்கிறான் என்றால் அது அவனது அருட்கொடை அன்றி வேறென்ன!

இவ்வுலகில் மனிதன் என்றைக்கும் சந்தோசமாகவே வாழ்ந்து கொண்டிருக்க முடியாது. இன்பம் ஒருநாள் என்றால்., துன்பம் ஒருநாள்! லாபம் ஒருநாள் என்றால்., நஷ்டம் ஒருநாள்! இவ்வாறு இன்பமும் துன்பமும் மாறிமாறி வருவதுதான் உலக வாழ்க்கை! எத்தனை விதமான துன்பங்கள், கஷ்டங்கள்! உடல் மற்றும் உள்ளம் ரீதியான துன்பங்கள் ஒருபக்கம் என்றால் குடும்பம் மற்றும் சமுதாய ரீதியான துன்பங்கள் மறுபக்கம்! இவ்வாறு சுழன்றுவரும் துன்பங்களை எண்ணிக் கணக்கிடவே முடியாது! இறைவிசுவாசிகளானாலும் நிராகரிப்பாளர்களானாலும் - அனைவரும் துன்பங்களுக்கு ஆட்பட்டே ஆக வேண்டும்!

ஆனால் ஓர் இறைவிசுவாசியைப் பொறுத்தவரையில் அவனுடைய அனைத்து விவகாரங்களும் நன்மைகளாகவே அமைந்து விடுகின்றன. வாழ்க்கையில் எது வந்தாலும் அதனை அவன் எதிர்கொள்வது ஈமான

எனும் விசுவாசத்தின் அடிப்படையில்தான்! துன்பம் வந்தால் அதனைக் கொடுத்தது இறைவன்தான்., அதன் மூலம் நம்மைச் சோதிக்கிறான் என பொறுமையுடன் அதைத் தாங்கிக்கொள்கிறான். அதன் பேரில் அவனுக்குக் கூலி கிடைக்கிறது. அது நன்மையாகிவிடுகிறது.

நீங்கள் உண்மையான இறைவிசுவாசி எனில் வாழ்க்கையில் நீங்கள் எதிர் கொள்ளும் எது ஒன்றாலும் அதனை ஈமானுடன் எதிர்கொள்ளுங்கள். எந்த ஒரு கவலையாயினும் - காலில் முள் குத்தியதால் ஏற்படும் நோவாயினும் சரியே, அதன் மூலம் வீணாக அல்லாஹ் நம்மைத் துன்பப்படுத்துகிறானே என்று விதியை நொந்து கவலைப்படாதீர்கள். இறைவனின் எந்த ஒரு செயல்பாடு என்றாலும் அது குறித்து உங்கள் மனம் திருப்தி அடைந்து பொறுமை காத்தால் அதனை அல்லாச் உங்கள் பாவங்களுக்குப் பரிகார மாக்குகிறான். உங்கள் அந்தஸ்தை உயர்த்துகிறான். இது அவனது பெரும் அருட்கொடையே!

இத்துடன் இன்னொன்றையும் கவனியுங்கள். பொறுமை கொள்வதுடன் அதற்கான கூலியை எதிர்பார்த்திருந்தால் அதற்கும் நன்மை கிடைக்கிறது.

ஆனால் துன்பத்திற்குள்ளாகும் மனிதன் சிலபொழுது இதனை மறந்து விடுகிறான். அதாவது, பொறுமைக் கான கூலியை எதிர்பார்க்க மறந்து விடுகிறான். அந்த மறதிக்குக் காரணம் வந்துற்ற துன்பத்தால் அவனது மனம் துவண்டு விடுவதே! ஆகையால் பொறுமை கொள்வதுடன் கூலியை எதிர்பார்க்க மறந்ததால் அவனுக்குக் கிடைப்பது. பாவப்பரிகாரம் எனும் பயன் மட்டும்தான்! எப்படியானாலும் துன்பம் வந்தால் ஏதேனும் வகையில் அது லாபமாகத்தானே அமைகிறது! எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே!

அருஞ்சொற்கள் - شرح الكلمات

1) களைப்பு	(1) نصب : تعب
2) தொல்லை : மனதிற்குப் பிடிக்காத ஒவ்வொரு கஷ்டமும்	(2) أذى: كل ما لا يلائم النفس
3) துக்கம்: இது துயரத்தை விடவும் கடுமையானது. துக்கத்திற்குள்ளாகும் மனிதன் அதன் கடுமை தாளாமல் மயக்கம் போட்டு விழந்து விடுகிறான்.	(3) غم : هو أبلغ من الحزن يشتمد بمن قام به حتى يصير يغمي عليه
4) உடலைத் தைக்கக்கூடிய	(4) يشاكها : تشكه وتدخل في جسده
5) அவனுடைய பாவங்களில் சிலவற்றை : ஏனெனில் இவற்றின் மூலம் பரிகாரம் காண முடியாது சில பாவங்கள் உள்ளன. பிறர் உரிமையைப் பறித்தல், பெரும் பாவங்கள் போன்று!	(5) من خطاياها : بعض خطاياها
6) ஆம்: நாம் என்பதைப் போன்றது இது. இமாம் அஃக்பஷ் கூறுகிறார்: உண்மைப் படுத்துவதில் நாம் ஐ விட அஜல் சிறந்தது. வினவுவதில் அதை விட நாம் சிறந்தது.	(6) أجل : جواب مثل نعم قال ألاخفش: إلا أنه أحسن من نعم في التصديق ونعم أحسن منه في الاستفهام
7) காய்ச்சலின் தாக்கம்: அதன் அசல் பொருள்: அடித்தல்., ஆனால் கடுமையில்லாத அடி.	(7) المغث: إصابة الحمي وأصله الضرب و ليس بالشديد

கேள்விகள் - الاسئلة

- 1) வாழ்க்கையில் ஏற்படும் துன்பங்கள் பாவங்களுக்குப் பரிகாரம் ஆகுவதை ஆதாரத்துடன் விளக்கவும்.
- 2) துன்பங்களுக்குள்ளாவது ஓர் இறைவிசுவாசியைப் பொறுத்தவரையில் ஓர் அருட்கொடை என்பதன் கருத்து என்ன?
- 3) அறிவிப்பாளர்கள் குறித்து நீ அறிந்திருப்பதென்ன?

தற்கொலை செய்தால் மட்டும் தொல்லை தீர்ந்துவிடுமா, என்ன?

۳۹ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُصَبِّ مِنْهُ { رواه البخاري - وَصَبَطُوا يُصَبُّ :
بِفَتْحِ الصَّادِ وَكَسْرِهَا

۴۰ - وَعَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : { لَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ لِضُرِّ أَصَابِهِ ، فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ فَاعِلًا فَلْيُقِلْ : اللَّهُمَّ
أَحْيِنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي متفق عليه

ஹதீஸ் 40

அபூ ஹு ரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் அருளிணார்கள்: எவருக்கு அல்லாஃ நன்மையை நாடுகிறானோ அவரைத் துன்பத்திற்குள்ளாக்குவான்” (நூல்: புகாரி)

(இமாம் நவவி அவர்கள் சுஷால் கிறார்கள்) : يصب என்பதிலுள்ள الصاد க்கு கொடுத்தும் كسر கொடுத்தும் இருவிதமாகவும் உச்சரித்திருக்கிறார்கள்.

ஹதீஸ் 40

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் அருளிணார்கள்: உங்களில் யாரும் தனக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தின் காரணத் தால் மரணத்தை விரும்ப வேண்டாம். அவ்வாறு விரும்பித்தான் வேண்டுமெனில் அவர் இவ்வாறு பிரார்த்தனை செய்யட்டும்: யா அல்லாஹ்! உயிர் வாழ்வது எனக்கு நலமுடையதாக இருக்கும் காலமெல்லாம் என்னை உயிர் வாழச் செய். மரணம் எனக்குப் பயனளிப்பதாக இருந்தால் என்னை மரணம் அடையச் செய்!” (நூல் : புகாரி)

التشريح - தெளிவுரை

வாழ்க்கையில் துன்பங்கள் ஏற்பட்டால் அவற்றைப் பொறுமையுடன் கூசுகித்துக் கொள்வது கடமை என்பதை இந்நபிமொழிகள் விளக்குகின்றன.

முதல் ஹதீஸில் يصب எனும் அரபிச் சொல் ஆளப்பட்டுள்ளது. இதனைச் செய்வனையாகவும் செய்ப்பாட்டு வினையாகவும் பயன்படுத்தலாம். இமாம் நவவி (ரஹ்) அவர்களும் இதனைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள். சுஷய் வினை எனில் அதற்கு இவ்வாறு பொருள் அமையும்: அல்லாஃ அவரைத் துன்பத்திற்குள்ளாக்குவான். - அதாவது, அந்தமனிதனின் விதியில் துன்பத்தை ஏற்படுத்தி, அவன் பொறுமை கொள்கிறானா? அல்லது பொறுமை இழந்து பதறிப்பரிதவிக்கிறானா? என்று அல்லாஃ அவனைச் சோதிப்பான்.

செய்ப்பாட்டுவினை எனில், இவ்வாறு பொருள் அமையும்: அதனால் அவன் துன்பத்திற்கு உள்ளாக்கப்படுவான். - இதில் இரண்டு நிலைகளும் வரும். அல்லாஹ் அவனுக்குத் துன்பங்களைக் கொடுப்பான்., மற்றவர் களாலும் அவனுக்குத் துன்பங்கள் நேரும். இவ்வாறு இது பொதுவான அர்த்தத்தைத் தருகிறது.

ஆயினும் வேறு சில அறிவிப்புகளின் மூலம் இதன் கருத்து இவ்வாறு நிர்ணயமாகிவிடுகிறது: அல்லாஹ் எந்த மனிதனுக்கு நலன் நாடுகிறானோ அந்தமனிதனின் பொறுமையை சோதிப்பான். அதற்காக அவனுக்குத் துன்பங்களைக் கொடுப்பான். அப்பொழுது அவன் பொறுமைகாத்திட வேண்டும். அதற்கான கூலியை அல்லாஹ் விடம் எதிர்பார்க்க வேண்டும்.

பொறுமையை மேற்கொள்ளவில்லையெனில் எந்த நன்மையும் இல்லை. மனித வாழ்வில் எத்தனையோ துன்பங்கள் வருகின்றன. அவற்றைப் பொறுமையுடன் சகித்துக் கொண்டால்தான் அல்லாஹ் அந்த மனிதனுக்கு நலன் நாடியுள்ளான் என்று பொருள்!

இறைவன் மீது விசுவாசம் கொள்ளாத - அவனை நிராகரிக்கும் மனிதர்களுக்குப் பல்வேறு துன்பங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன., அதன் பிறகும் நிராகரிப்புக் கொள்கையில்தான் அவர்கள் பிடிவாதமாக இருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து விலகுவதில்லை. அதிலேயே மரணம் அடைகிறார்கள். அவர்களுக்கு அல்லாஹ் எந்த நன்மையும் நாடவில்லை என்பதில் ஐயமில்லை!

ஆனால் ஒரு முஸ்லிம் உடைய வாழ்க்கையில் துன்பந்துயரங்கள் வரும்பொழுது இறைவிசுவாசத்தின் அடிப்படையில் அவற்றை அவன் பொறுத்துக்கொள்கிறான்., பொறுமை காக்கிறான். அதனால் துன்பங்கள் யாவும் அந்த இறைவிசுவாசிக்கு நன்மையாகின்றன! அதாவது அவனுடைய பாவங்களுக்கும் தவறுகளுக்கும் அவை பரிகாரமாகின்றன. (இதன் விவரம் முன்பு சென்றுள்ளது.)

மட்டுமல்ல இத்துன்பங்கள் உலக ரீதியானவைதான். அவை நீடிக்கக் கூடியவை அல்ல. நாட்கள் செல்லலக்ஷ் செல்லல துன்பத்தின் கடுமை குறைந்து இறுதியில் அது இல்லாமலாகி அதன் பிறகு இன்பம் வருவதைக் காண லாம்! ஆனால் மறுவுலகத்தின் துன்பம் - தண்டனை என்பது நீடித்தது., நிரந்தரமானது! (அல்லாச் அனைவரையும் அதிலிருந்து பாதுகாப்பானாக) இந்நிலையில் உலக ரீதியான துன்பங்களை உங்களின் பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக்கி மறுவுலகத்தின் அத்தகைய நீடித்த தண்டனையை அல்லாச் அகற்றுகிறான் என்றால் அது உங்களுக்குக் கிடைத்த பெரும் நன்மையே அன்றி வேறென்ன?

இரண்டாவது நபிமொழியின் கருத்து இதுதான்: தனக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தினால் மரணத்தை எவரும் விரும்பக்கூடாது. அப்படி விரும்புவதை விட்டும் நபி (ஸல்) அவர்கள் தடுத்துள்ளார்கள். துன்பத்திற்குள்ளாகும் மனிதன் அதைச் சகித்துக்கொள்ள இயலாமல் அதனைப்பெரும் கஷ்டமாகக் கருதி - மரணம் வர வேண்டுமே., மரணம் வர வேண்டுமே என்றோ இறைவா! என்னை மரணம் அடையச் செய்துவிடு என்றோ பிரார்த்தனை செய்யக் கூடாது! மனிதரில் சிலர் வாய்திறந்து இவ்வாறு செஷால்லி அழுவார்கள். அல்லது அவர்களது மனம் அவ்வாறு விரும்பும்! இரண்டுமே கூடாது! ஏனெனில் அவனுக்கு வந்த அந்தத் துன்பம் சிலபொழுது நன்மையாக அமையலாம்!

ஆனால் துன்பத்தின்பொழுது யா அல்லாஹ்! எனக்குப் பொறுமை கொடுத்து உதவிசெய் என்று பிரார்த்தனை செய்யலாம். அப்பொழுது பொறுமையை மேற்கொள்ள அல்லாஹ் உதவி செய்வான். அது நன்மை யாக அமையும்.

மாறாக மரணமே! வா, வா என்று அழைத்தால் அந்த மரணம் தீமை விளைவிக்கக் கூடியதாக ஆகி விடலாம்! ஏனெனில் மரணத்ததைத் தேடிச் செல்லும் ஒவ்வொரு மனிதனும் -மரணம் அடையும் ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் நிம்மதி அடைந்து விடுவதில்லை! மரணத்திற்குப் பிறகு மனிதன் மண்ணறையைச் சந்திக்க வேண்டியதிருக்கிறது. அங்கு- உலகில் அவன் செய்த தீமைகளுக்குக்குரிய தண்டனையைச் சுவைக்க நேரிடலாம்!

ஒரு மனிதன் மரணத்தை விரும்புவதில் -யா அல்லாஹ்! எனது வாழ்க்கையை சீக்கிரம் முடித்து விடு என்று அவசரப்படும் நிலை உள்ளது. அப்படி மரணத்திற்கு அவசரப்படுவதால் நிறைய நன்மைகள் அவனுக்குக் கிடைக்காமல் போய்விடுகின்றன! உலகில் இன்னும் சில காலம் அவன் உயிர் வாழ்ந்தால் சிலபொழுது பாவங்கள் குறித்து மனம் வருந்தி- பட்சாதாப்பப்பட்டு மன்னிப்புக் கோரி அல்லாஹ்வின் பக்கம் மீளலாம்! அல்லாஹ் அவனுக்கு மன்னிப்பு வழங்கலாம்! உலகில் இன்னும் அதிக நல்லமல்கள் செய்யும் பாக்கியம் கிடைக்கும்.

ஆக, உங்களுக்கு ஒரு துன்பம் வந்து விட்டால் உடனே மரணமே! வா! என்று அழைக்காதீர்கள்! அது கூடாது!

இந்த இடத்தில் நாம் சிந்திக்க வேண்டிய விஷயம் என்னவெனில், மரணத்தை அழைப்பதையோ அதற்கு ஆசைப்படுவதையோ நபியவர்கள் தடை செய்திருக்கும்பொழுது தற்கொலை செய்து கொள்கிறானே, தூர்ப் பாக்கியவான் அதனை என்னவென்று சொல்வது!!

மதியினர்கள் சிலர் தற்கொலை செய்துகொண்டு விலைமதிப்பற்ற தமது உயிரை மாய்த்துக்கொள்வதைக் காண்கிறோம். இன்று மேலைக் கலாச்சாரத்தின் பிடயில் சிக்கியுள்ள பல நாடுகளில் - பல பகுதிகளில் தற்கொலைகள் பரவலாக நிகழ்கின்றன! ஏதேனும் நோயோ குடும்பத்தில் தீர்க்கமுடியாத சிக்கலோ வந்து விட்டால் - எடுத்த முயற்சி தோல்வி அடைந்துவிட்டால் - விரும்பியவளைத் திருமணம் செய்யப்பெற்றோர் தடைசெய்தால் - அதனால் அவமானத்திற்குள்ளானல் உடனே குறுக்குவழியில் நிம்மதி அடைந்து விடலாமென மரணத்தை வர வழைத்துக்கொள்கிறார்கள்! தூக்கில் தொங்குவோர் பலர். கத்தி போன்றவற்றால் தம்மைத் தாமே குத்திக்கொண்டு மரணப் படுகுழியில் வீழ்வோர் சிலர்! இன்னும் எத்தனையோ பேர் உயரமான இடங்களில் இருந்து கீழே விழுந்தும் விஷம் அருந்தியும் மடிகிறார்கள்!

துன்பம் தாளாமல் மரணத்தை விரும்பி வர வழைத்துக்கொள்ளும் இவர்களுக்கு நிம்மதி கிடைக்கிறதா என்றால் அதுதான் இல்லை., இந்தத் துன்பத்தை விடவும் வேறொரு கொடுமையான வேதனையை நோக்கித்தான் அவர்களின் பயணம் அமைகிறது!

ஆம்! தற்கொலை செய்துகொண்டவர்களுக்கு நரகத்தில் கடும் வேதனை காத்திருக்கிறது. இது குறித்த எச்சரிக்கை வேறுசில நபிமொழி அறிவிப்புகளில் காணலாம். அதாவது, எதனைப் பயன்படுத்தித் தற்கொலை செய்கு கொண்டார்களோ அதனைக் கொண்டே நரக நெருப்பில் அவர்களுக்கு வேதனை கொடுக்கப்படும். அது நிரந்தரமாகவும் இருக்கும்.

கத்தி அல்லது வாளைக் கொண்டு அவன் தற்கொலை செய்திருந்தால் அதே ஆயுதத்தைக் கொண்டு நரகத்தில் அவன் குத்தப்படுவான்! நஞ்சை அருந்தி தற்கொலை செய்திருந்தால் அதனை அருந்திய வண்ணம் நரகத்தில் தொடர் வேதனையை அவன் அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பான்! மலையிலிருந்து கீழே விழுந்து தற்கொலை செய்திருந்தால் நரகத்தில் ஒரு மலை அவனுக்கென நாட்டப்படும்., அதிலிருந்து அவன் கீழே விழுந்து துன்பப்பட்டுக்கொண்டே இருப்பான்!

ஒரு துன்பம் அல்லது ஒருகஷ்டம் வந்ததெனில் அதிலிருந்து விடுபடும் நோக்கில் மரணத்தை அழைக்கக் கூடாது என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் தடுத்துள்ளார்கள் எனும்பொழுது ஒருமனிதன் மரணத்தை விரைவாக அழைத்துக்கொள்வதற்கென்று தற்கொலை செய்து கொள்வதும் அதனால் சகித்துக்கொள்ளமுடியாத நரக வேதனைக்கு ஆளாவதென்பது கொடுமை யினும் பெரிய கொடுமையன்றோ!

இங்கு இன்னொன்றும் நமது கவனத்திற்குரியது. நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒருவிஷயத்தைத் தடைசெய்தார்கள் எனில் அதற்கு மாற்று ஏற்பாடு ஏதேனும் இருந்தால் அதனை விளக்கிக்கொடுப்பது அவர்களது வழக்கம்! அதில் குர்ஆனின் வழிகாட்டலைப் பின்பற்றுவதும் உள்ளது. ஆம்! அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்:

قال الله سبحانه : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنًا وَ قُولُوا انظُرْنَا (سورة البقرة الآية : ١٠٤)

இறைவிசுவாசும் கொண்டவர்களே! (எங்கள் பக்கம் கவனம் செலுத்துங்கள் என்று உணர்த்துவதற்காக) ராஇனா என்று சொல்லாதீர்கள். உன்னூர்னா என்று சொல்லுங்கள்” (2:104)

- ஏனெனில் ராஇனா என்பது எங்கள் இடையரே என்பது போன்ற சில தவறான அர்த்தங்களையும் கொடுக்கக்கூடிய வார்த்தையாகும். இத்தகைய தவறான அர்த்தத்தில் யூதர்கள் நபியவர்களை அழைத்துப் பரிசாசம் செய்பவர்களாய் இருந்தனர்! இதனை முன்னிட்டே இந்த வசனம் இறக்கியருளப் பட்டது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

மரணத்தை விரும்பக் கூடாது என்று தடுத்த நபி (ஸல்) அவர்கள் அதற்கான மாற்று ஏற்பாட்டை விளக்கித்தருகிறார்கள். அதுதான் இந்நபி மொழியில் கூறப்பட்டுள்ள பிரார்த்தனை!

ஒரு பாதையை - மாற்று ஏற்பாட்டை நபி(ஸல்) அவர்கள் உங்களுக்குத் திறந்து வைக்கிறார்கள். அது ஆபத்தில்லாத பாதை! துன்பம் தாளாமல் மரணத்தை விரும்புவதென்பது பொறுமையின்மையினால்தானே! அல்லாச் நிர்ணயித்த விதியை அவன் பொருந்திக் கொள்ளாமல் பதறிப் பரிதவிப்பதைத்தான் அது காட்டுகிறது! ஆனால் நபி(ஸல்) அவர்கள் காண்பித்துத் தந்த பிரார்த்தனையில் அது இல்லை. அதில் - மனிதன் தன்னுடைய அனைத்து விவகாரங்களையும் அல்லாச்விடம் ஒப்படைத்து நன்மை எதுவோ அதைச் செய்யும்படி கேட்கிறான்! எனெனில் எதிர்காலம் பற்றி மனிதனுக்கு எதுவும் தெரியாது. எல்லாம் அறிந்தவன் இறைவன் ஒருவனே! குர்ஆன் பல இடங்களில் இதனைக் குறிப்பிடுகிறது:

كما قال الله : قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ (سورة النمل الآية : ٦٥)

(நபியே! இவர்களிடம்) கூறும்: அல்லாச்வைத் தவிர வானங்கள் மற்றும் பூமியில் உள்ள எவரும் மறைவான உண்மைகளை அறியமாட்டார்” (27 : 65)

قال تعالى : وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ (لقمان الآية : ٣٤)

மேலும் எந்த மனிதனும் அவன் நாளை என்ன சம்பாதிக்கப் போகிறான் என்பதை அறிவதில்லை. தான் எந்தப் பூமியில் மரணம் அடைவோம் என்பதும் எந்த மனிதனுக்கும் தெரியாது” (31 : 34) எனவே வாழ்வானாலும் மரணமானாலும் - எல்லாவற்றையும் பேரறிவாளனாகிய அந்த இறைவனிடம் ஒப்படைத்து விடுவதே மிகவும் சாலச் சிறந்தது!

இந்த அடிப்படையில் உங்கள் நண்பர் ஒருவரின் நீண்ட ஆயுளுக்காக நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்ய விரும்பினால் - அல்லாஹ், உமது ஆயுளை அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து வாழும் நிலையுடன் நீட்டிப்பானாக! எனும் வார்த்தையைச் சேர்த்துக் கொள்வது அவசியம். அப்பொழுதுதான் அவர் நீண்ட நாட்கள் வாழ்வதில் நன்மைகள் இருக்க முடியும்.

ஒருவர் கேள்வி கேட்கலாம்: ஈசுடா நபியின் தாயார் மர்யம் (அலை) அவர்கள் மரணத்தை விரும்பி பிரார்த்தனை செய்வதாக குர்ஆனில் வந்துள்ளதே., அது ஏன்? குர்ஆனின் அந்த வசூனம் இதுதான்:

كما قال تعالى حكاية عن مريم : يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَ كُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا (سورة مريم الآية: ٢٣)

"அப்பொழுது அவர் (மர்யம்), அந்தோ! நான் இதற்கு முன்னரே மரண மடைந்து முற்றிலும் மறக்கடிக்கப்பட்டுப் போயிருக்கக்கூடாதா! என்று கூறலானார்" (19 : 23)

இதற்கான பதில்: முதலில் ஓர் அடிப்படையை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். முந்தைய சமுதாயத் தினருக்கு வழங்கப்பட்ட ஷரீஅத்தை எப்பொழுது ஆதாரமாக எடுத்துக்கொள்ளலாமெனில் நம்முடைய ஷரீஅத் அதனை அங்கீகரித்தால்தான்! ஏனெனில் முந்தைய நபிமார்களுடைய ஷரீஅத் கூட்டங்களை நம்முடைய ஷரீஅத் மாற்றிவிட்டது!

இரண்டாவதாக, மர்யம் (அலை)அவர்கள் மரணத்தை விரும்பவில்லை. அவர்களுக்கு வந்துற்ற சோதனைக்கு முன்னரே மரணம் அடைந்திருக்கக் கூடாதா என்றுதான் அப்படி ஆதங்கத்துடன் கூறினார்கள். இனி அவர்கள் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்தாலும் சரியே! எனவே மரணத்தை அவர்கள் அவசரப்பட்டு அழைக்க வில்லை!

ஆக, எந்தஒரு முஸ்லிமும் தீன் - இறைமார்க்கம் தொடர்பாக எவ்விதக் குழப்பத்திற்கும் உள்ளாகாமல் - இறைவனின் உவப்பைப் பெறும் வகையில் மரணம் அடைந்திட வேண்டும் என்பதே கருத்து! இதோ நபி யூசுப் (அலை) அவர்களது பிரார்த்தனையைக் கவனியுங்கள்:

أنتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَ الْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ (سورة يوسف الآية: ١٠١)

(இறைவா!) நீதான் இம்மையிலும் மறுமையிலும் என் பாதுகாவலன். என்னை இஸ்லத்தின் மீது மரணிக்கச் செய்யவாயாக! மேலும் என்னை ஒழுக்க சீலர்களுடன் சேர்த்துவைப்பாயாக" (12 : 101)

இது, துன்பத்திலிருந்து விடுபடுவதற்காக மரணத்தைக் கேட்டுச் செய்த பிரார்த்தனை அல்ல. மாறாக இஸ்லத்தின் மீது மரணிக்கச் செய்யும்படியாகக் கேட்கிறார்கள்! இறுதி முடிவு நல்ல விதமாக அமையும் படியாகக் கேட்கிறார்கள்!

நீங்களும் இவ்வாறு பிரார்த்தனை செய்யலாம். யா அல்லாஹ்! என்னை இஸ்லத்தின் மீதும் ஈமான் மீதும் ஏகத்துவத்தின் மீதும் இக்லாஸ் - வாய்மையின் மீதும் மரணிக்கச் செய்வாயாக! என்றோ, யா அல்லாஹ்! நீ என்னைப் பொருந்திய நிலையில் என்னை மரணிக்கச் செய்வாயாக! என்றோ பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்! அது ஆகுமானதே!

ஆக! ஒரு மனிதன், கஷ்டத்திற்கும் துன்பத்திற்கும் உள்ளாகி அதனால் பொறுமை இழந்து மரணத்தை விரும்புவது வேறு., அல்லாஹ் நம்மைப் பொருந்தி ஏற்றுக்கொள்கிற ஒருகுறிப்பிட்ட தன்மையுடன் மரணத்தை விரும்புவது வேறு! இரண்டிற்கும் வித்தியாசம் உள்ளதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். முந்தியதை நபி (ஸல்) அவர்கள் தடை செய்துள்ளார்கள். இரண்டாவது ஆகுமானதே!

شرح الكلمات ~ அருஞ்சொற்கள்

1) துன்பம்: மனிதனுக்கு ஏற்படும் தீங்கு	١) الضر : ما يزل بالإنسان من سوء
2) யா அல்லாஹ்: யா எனும் விளிச் சொல் போக்கப்பட்டு அதற்குப் பகரமாக மீம்அதன் இறுதியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதிக அளவி லான உபயோகமே இதற்குக் காரணம்.	٢) اللهم : أصله يا الله ، والميم عوض عن ياء النداء وقد حذف لكثرة الاستعمال
3) இருக்கும் காலமெல்லாம்: மா எனும் சொல் தொழிற்பெயர் மற்றும் காலத்தின் கருத் தைக் கொடுக்கிறது.	٣) ما كانت : ما هنا مصدرية ظرفية

الاسئلة கேள்விகள்

- 1) இந்த நபிமொழியில் செய்வினையாகவும் செயப்பாட்டு வினையாகவும் பயன்படுத்தலாம் என்று உள்ள வார்த்தை எது? இருவகை உபயோகத்தின்படி அதன் கருத்தை விளக்கவும்.
- 2) துன்பங்களின் முலம் இறைவிசுவாசுடி எவ்வாறு நன்மை அடைகிறான் என்பதை விளக்கவும்.

- 3) தற்கொலை செய்ய்பவர்களுக்கு மறுமையில் கொடுக்கப்படும் தண்டனையை விவரிக்கவும்.
 4) மரணத்தை விரும்பக்கூடாது எனத் தடுத்த நபியவர்கள் ஒரு பிரார்த்தனையைக் கற்றுத் தந்தார்கள்., அதனை எழுதி அதிலுள்ள தத்துவத்தையும் விளக்கவும்.
 5) மர்யம் (அலை) அவர்கள் ஏன் மரணத்தை விரும்பி துஆ செய்ய்தார்கள்? எனும் கேள்விக்கு என்ன பதில்?
 6) யூசுப் நபி செய்த பிரார்த்தனை என்ன? அதைத் தொடர்ந்து ஒரு முஸ்லிமுக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட பிரார்த்தனை என்ன?

அதோ! வெற்றி., வெகு தூரத்தில்...!

٤١ - وَعَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ حَبَابِ بْنِ الْأَرْتِّ قَالَ: { شَكُونَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ مُتَوَسِّدٌ بُرْدَةً لَهُ فِي ظِلِّ الْكَعْبَةِ ، قُلْنَا : أَلَا تَسْتَنْصِرُ لَنَا ؟ أَلَا تَدْعُو اللَّهَ لَنَا ؟ قَالَ : قَدْ كَانَ مِنْ قَبْلِكُمْ يُؤْخَذُ الرَّجُلُ فَيُحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ فَيَجْعَلُ فِيهَا ، ثُمَّ يُؤْتَى بِالْمِنْشَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيَجْعَلُ نَصْفَيْنِ وَيَمْشِطُ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ مَا دُونَ لَحْمِهِ وَعَظْمِهِ ، مَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ ، وَاللَّهِ لَيُتَمِّنَنَّ اللَّهُ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى يَسِيرَ الرَّأْكَبُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتَ لَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ وَالدَّبَّ عَلَى غَنَمِهِ ، وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ } رواه البخارى
 وَفِي رِوَايَةٍ : وَهُوَ مُتَوَسِّدٌ بُرْدَةً وَقَدْ لَقِينَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ شِدَّةً

ஹதீஸ் 41

கப்பாப் பின் அல் - அரத்து(ரலி)அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: (இஸ்லாத்தின் எதிரிகள் எங்களுக்கு இழைத்த கொடுமை குறித்து) இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் நாங்கள் முறையிட்டோம். அப்பொழுது அவர்கள், கஅபாவின் நிழலில், தங்களது சால்வையைத் தலையணையாக வைத்துக் கொண்டு (ஓய்வாக) சாய்ந்திருந்தார்கள். நாங்கள் சொன்னோம்: எங்களுக்காக (அல்லாஹ்விடம்) தாங்கள் உதவி கோரமாட்டீர்களா? எங்களுக்காக அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்யமாட்டீர்களா?" அதற்கு நபியவர்கள் கூறினார்கள்: உங்களுக்கு முன்னிருந்த சமுதாயத்தினரின் நிலைமை எவ்வாறு இருந்ததெனில், அவர்களில் ஒருவர் (இறைவன் மீதுவிசுவாசம் கொண்டதற்காக) பிடிக்கப்படுவார். அவருக்காகப் பூமியில் குழி தோண்டப்பட்டு அதில் அவர் நிறுத்தப்படுவார். பிறகு ரம்பம் தருவிக்கப்பட்டு அதை அவரது தலையில் வைத்து அறுத்து இரண்டு துண்டுகளாகப் பிளக்கப்படுவார். மேலும் (பழுக்கக் காய்ச்சிய) இரும்புச் சீப்புகளைக் கொண்டு ஒருவரது மேனி கோதப்பட்டு அவரது சதையின் உட்பகுதி பிச்சுக்கப்பட்டு எலும்புவரை அது சென்றடையும்! அப்படியெல்லாம் செய்வது அவரை அவரது இறைமாரக்கத்தில் இருந்து பிறழச் செய்திதாது. அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! அல்லாச் இந்த மார்க்கத்தை நிச்சயம் வெற்றிபெறச் செய்வான். எந்த அளவுக்கெனில், ஒருபயணி (யமன் தேசத் தலைநகர்) ஸன்ஆவில் இருந்து ஹளரமெளத் என்ற ஊர் வரையில் நடைபயணமாகச் செல்வார். (வழியில்) அல்லாஹ்வைத் தவிர அல்லது அவரது ஆட்டின் விஷயத்தில் ஓநாயைத் தவிர வேறுயாருக்கும் அவர் அஞ்ச வேண்டியதிருக்காது! ஆயினும் நீங்கள்தாம் (பொறுமை காக்காமல்) அவசரப்படுகிறீர்கள்!" (நூல்: புகாரி)

மற்றோர் அறிவிப்பில் உள்ளது: அப்பொழுது நபி (ஸல்) அவர்கள் சால்வையைத் தலைக்கு வைத்து (ஓய்வாகச்) சாய்ந்திருந்தார்கள். இறைவனுக்கு இணைவைத்து வணங்குவோரிடம் இருந்து கடுந்துன்பங்களை நாங்கள் சந்தித்து வந்தோம்.

التشريح الغريب

இஸ்லாமியப் பிரச்சாரத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் முஸ்லிம்கள் மீது நிராகரிப்பாளர்கள் இழைத்த அநீதிகளும் கொடுமைகளும் அளவிட முடியாதவை! அவை தாங்கிக்கொள்ள முடியாத அளவு கடுமையாகவும் கொடுமையாகவும் இருந்தன! அதுபற்றி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் தோழர்கள் பலதடவைகள் முறையிட்டு, அதற்கு நபியவர்கள் ஆறுதல் அளித்த நிகழ்ச்சிகள் பல! அவற்றுள் ஒன்றுதான் இது.

கப்பாப் (ரலி) அவர்கள் முறையிட்டபொழுது, முந்தைய காலத்தில் இறைவிசுவாசிகள் சந்தித்த - இதனினும் கொடுமையான சில துன்பங்களை எடுத்துக்கூறித் தம் தோழர்களின் உள்ளங்களைத் தேற்றுகிறார்கள் நபி (ஸல்) அவர்கள்!

அந்தோ! எத்துணை பயங்கரம்! கேட்டாலே குலைநடுங்கவைக்கக்கூடிய கொடுமைகள்! பூமியில் குழிகள் தோண்டி அவற்றில் அந்த இறைவிசுவாசிகளை நிறுத்தி ரம்பத்தால் இரு துண்டுகளாக அறுத்து வதை செய்திருக்கிறார்கள். இதேபோல் இரும்புச் சீப்புகளைப் பழுக்கக் காய்ச்சி அவற்றை அவர்களின் மேனியில் பாய்ச்சி சதைவேறு எலும்பு வேறாய்ப் பிய்த்துப் பிராண்டியிருக்கிறார்கள்! அந்த மக்களின் உள்ளங்களிலிருந்து ஈமான் எனும் விசுவாசத்தைப் பறித்திட வேண்டும் எனும் வெறியுடன் இவ்வாறெல்லாம் கொடுமை செய்தார்கள்! ஆயினும் அவர்கள் எதிர்பார்த்தது நிறைவேறியதா என்றால் அதுதான் இல்லை! அந்த மக்கள் தம்முடைய கொள்கையில் எஃகு போன்ற உறுதியுடன் நிலைத்திருந்தார்களே தவிர., எள்ளவும் பின்வாங்கவில்லை!

இவ்வாறு தம் தோழர்களுக்குப் பொறுமையூட்டிய நபி (ஸல்) அவர்கள், அல்லாச்வின் மீது சத்தியமாக! அல்லாஹ் இந்த மார்க்கத்தை நிச்சயம் வெற்றியடையச் செய்வான்.” என்று கூறி எதிர் காலத்தில் இந்த இஸ்லாமிய மார்க்கத்திற்கு அல்லாச் மகத்தான வெற்றியை நல்குவான் என்று முன் னறிவிப்பும் செய்கிறார்கள்.

நபி(ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையிட்டு எத்துணை உறுதியுடன் சொல்கிறார்கள், பாருங்கள்! அதுவும் எந்தச் சூழ்நிலையில்? முஸ்லிம்கள் மிகவும் பலவீனப்பட்டிருந்த - நிராகரிப்பாளர்களின் ஆதிக்கமே கொடிகட்டிப் பறந்து கொண்டிருந்த சூழ்நிலையில்!

ஆனால் என்னே ஆச்சரியம், பாருங்கள்! எதிரிகள் கடுமையாகத் துன்புறுத்திக் கொண்டிருந்த - அதனை எதிர்க்கவோ தடுத்து நிறுத்தவோ எந்த சக்தியும் இல்லாதிருந்த - ஆதரவற்ற சூழ்நிலையில் நபியவர்கள் முன்னறிவிப்பு செய்ததுபோலவே படிப்படியாக சூழ்நிலைகள் மாற்றமடைந்து எல்லாம் சாதகமாக நடந்தேறின! ஆம்! நபியவர்களும் முஸ்லிம்களும் முன்னெடுத்துச் சென்ற இஸ்லாமியப் பிரச்சாரப் பணிக்கு மாபெரும் வெற்றியை அல்லாஹ் அளித்தான்!

ஒருபயணி (யமன் தேசத் தலைநகர்) ஸன்ஆவில் இருந்து ஹளரமெளத் என்ற ஊர் வரை நடை பயணமாகந் நெல்வார். (வழியில்) அல்லாஹ்வைத் தவிர அல்லது அவரது ஆட்டின் விஷயத்தில் ஓநாயைத் தவிர வேறு யாருக்கும் அவர் அஞ்ச வேண்டியதிருக்காது!”

என்று நபியவர்கள் கூறினார்களே அதுபோன்று - இஸ்லாம் வெற்றி பெற்று அதன் வழிகாட்டல்கள் அனைத்தும் மக்களின் வாழ்வில் மலர்ந்த பொழுது மக்கள் அச்சமற்ற, அமைதியான சூழ்நிலையைக் கண்டார்கள். அவர்களது வாழ்வில் அது ஒருவசந்த காலமாய் மலர்ந்தது! நபிமொழிகளில் சொல்லப்பட்டது போன்று ஒரு பொற்காலமாகத் திகழ்ந்தது!

இன்றும் கூட, உலகை வழிநடத்திச் செல்லும் அதிகாரம் இஸ்லாத்தின் கையில் கிடைக்கும் காலங்களில் - கிடைக்கும் பகுதிகளில் கூட்டம் ஒழுங்கைச் சீராகப் பராமரிப்பதும் மக்களின் வாழ்வில் நீதியையும் அமைதியையும் நிம்மதியையும் நிலைநாட்டுவதுமே இஸ்லாமிய ஆட்சியாளர்களின் - இந்த இஸ்லாமியச் சமுதாயத்தின் தனிப்பெரும் சிறப்பாகவும் அடையாளமாகவும் திகழ்வதைக் காணலாம்!

ஆக! நபி(ஸல்) அவர்கள் செய்த இதுபோன்ற முன்னறிவிப்புகள் அனைத்தும் - அவர்கள் உண்மையான இறைத்தூதர் தாம்., ரஸூல்தாம் என்பதற்கு அல்லாஹ் வழங்கிய தெளிவான சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன.

இந்நபிமொழி - எதிரிகளால் இழைக்கப்படும் இதுபோன்ற துன்பங்களைப் பொறுமையுடன் சகித்துக் கொள்வது கடமை என்பதற்கு ஆதாரமாகும். பொறுத்தார் பூமி ஆள்வார் என்பது மெய்யான முதுமொழி ஆகும்!

அல்லாஹ், இவ்வுலகில் பல்வேறு வகையில் விசுவாசிகளைச் சோதிக்கிறான். அவற்றுள் ஒன்றுதான் நிராகரிப்பாளர்கள் மூலம் ஏற்படும் சோதனையும்! அவர்கள் இறைவிசுவாசிகளுடன் கடுமையான பகைமைப் போக்கை மேற்கொண்டு அவர்களைக் கொலைசெய்யவும் துணிவார்கள். முற்காலத்து நிராகரிப்பாளர்கள் அன்றைய நபிமார்களுடைய கொலை செய்யவில்லையா?

வரலாற்றுப் பக்கங்களைப் புரட்டிப் பாருங்கள்! இதோ! யூத சமுதாயம், தங்களிடம் வருகை தந்த எத்தனையோ நபிமார்களை மிகவும் முர்க்கத் தனமாக கொலை செய்துள்ளதே! நபிமார்கள் என்போரின் உயர் அந்தஸ்தை நாமெல்லாம் அறிவோம். அவர்கள் இறைவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மேன்மக்கள் - மனிதருள் மாணிக்கங்கள்., இறைவிசுவாசிகள் அனைவரினும் ஏன், இறைவழிப்போராளிகள் - அழைப்பாளர்கள் அனைவரை விடவும் சிறந்தவர்கள். அவர்களுக்கே இத்தகைய எதிர்ப்பும் சோதனைகளும் ஏற்பட்டதுண்டென்றால் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்!

எனவே முஸ்லிம்களுக்கு என்றைக்கும் பொறுமையே மிகமிக அவசியம். துன்பங்களைக் கண்டு துவளவோ பதற்றமடையவோ கூப்பாடு போடவோ கூடாது. மாறாக எஃகு போன்ற உறுதியுடன் இமயம்போல் நிமிர்ந்து

நிற்க வேண்டும். இறுதி வெற்றி இறைபக்தர்களுக்கே என்பதில் எள்ளவும் ஐயமில்லை. நிச்சமாக அல்லாஹ் வின் உதவி பொறுமையாளர்களுத்தான்!

துன்பங்களைச் சகித்துக்கொண்டு தொடர்ந்து பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தால் -ஒற்றுமையுடனும் கட்டுக் கோப்புடனும் தூரநோக்குடனான திட்டங்கள் தீட்டியும் செயல்பட்டால் இலட்சியத்தை எளிதில் அடையலாம். ஆனால் தலைமையில்லாத அல்லது தலைமைக்குக் கீழ்ப்படியாத- தன்னிச்சையான செயல்பாடுகள் எவ்விதப் பயனும் அளிக்காது., இதேபோல் உணர்வுகளைத் தூண்டிவிட்டுக் காரியமாற்றும் சுய நலப்போக்கும் வீழ்ச்சிக்குத்தான் வழிவகுக்கும்.

சத்தியத்திற்கு எதிராகச் செயல்படுவோர் எத்துணை உறுதியான கட்டுக் கோப்புடன் திட்டங்கள் தீட்டிச் செயல்படுகிறார்கள் என்பதைப் பாருங்கள்! ஆனால் அதற்கு எதிரணியில் என்ன நடக்கிறது? எதனையும் மேலோட்டமாகச் சிந்தித்துச் செயல்படுவார்கள்தாம் இங்கு அதிகம். எடுத்த தற்கெல்லாம் உணர்ச்சுஷி வசூப்பட்டுக் காரியத்தைக் கெடுத்து விடுகிறார்கள். எப்பொழுதும் எல்லா விவகாரங்களிலும் எதிர்மறையான - வெறுப்பான அணுகு முறையைத்தான் கடைப்பிடிக்கிறார்கள்! எதிர்மறை அணுகு முறையால் எதையாவது இவர்கள் சாதிக்கிறார்களா என்றால் எதுவும் இல்லை! அது மட்டுமல்ல, சீலப்பொழுது இப்படிப்பட்டவர்கள் செய்யும் சிறுதவறுகூட அவர்களுடைய எல்லாமுயற்சிகளையும் பாழாக்கி விடுகிறது! (அவர்கள் ஏதாவது உருப் படியான உழைப்புகள் - முயற்சிகள் செய்திருந்தால்!)

ஆனால் இல்லாத்தின் வளர்ச்சியையும் வெற்றியையும் இலட்சியமாகக்கொண்ட இறைவிசுவாசிகள் உறுதி யான பொறுமையை மேற்கொள்வார்கள். நிதானமாகச் சிந்தித்து தூரநோக்குடனான திட்டங்கள் தீட்டிச் செயல்படுவார்கள். இவ்வாறு செயல்படுவதன் மூலம் எதிரிகளின் சதித்திட்டங்களை வீழ்த்துவதுடன் அவர் களின் எதிர்பார்ப்புகள் நிறைவேறாமல் நீர்த்துப் போகவும் செய்திடலாம்!

நல்லோர்களுக்கு - நன்னெறியின் பக்கம் மக்களை அழைப்பவர்களுக்கு கேடுவரவேண்டும்., எப்படியாவது அவர்களை வீழ்த்தவேண்டும் என்பதுதான் எதிரிகளின் எதிர்பார்ப்பு! அதற்கான சூழ்நிலையைத் தோற்றுவிப் பதற்காகவே சூழ்ச்சி வலைகள் பின்னுகிறார்கள்! ஆத்திர முட்டும் வகையிலான காரியங்களை செய்கிறார்கள்., உணர்ச்சிகளைக் காயப்படுத்தும் சொற்களைகளை சுழற்றிச் சுழற்றி வீசுகிறார்கள். இறைவிசுவாசிகள் கோபப் பட வேண்டும்., அவர்களிடையே உணர்ச்சிக் கொந்தழிப்பு ஏற்பட வேண்டுமென்று ஆவலுடன் எதிர் பார்க்கிறார்கள்!

தூரநோக்குடன் சிந்தித்தால் எதிரிகளின் இத்தகைய விஷமத்தனமான சூழ்ச்சியினை எவரும் எளிதில் அறிந்து கொள்ள முடியும்! ஆனால் அவசர புத்தியுடன் அணுகினால்- பேரும் புகழும் சீல அரசியல் ஆதாயமும் கிடைத்தால்போதும் என்கிற சுயநலக் கண்ணோட்டத்துடன் செயல்பட்டால் இதயம் குருடாகி விடும்! சிந்தனை செயலிழந்து விடும்., அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எதுவும் புலப்படாது.,

அது மட்டுமல்ல எடுத்ததற்கெல்லாம் ஆத்திரப்பட்டு அவசர கோலத்தில் செயல்பட்டால் எதையும் சாதிக்க முடியாது. அதன் எதிர்விளைவையும் கவனிக்க வேண்டும். அவசர கோலத்தில் ஏதாவது செய்துவிட்டால் அதைச் சாக்காகக்கொண்டு நம்மீது அடக்குமுறைகளைக் கட்டவிழ்த்து விட்டும் திடீர் தாக்குதல் தொடுக்கும் நம்மை வென்றடக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் எதிரிகள்! நம் சமுதாய மக்களின் சொத்துகளுக்குப் பெருந்த நாசத்தை ஏற்படுத்தும் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள்! இதற்கு இடமளிக்காத வகையில் செயல் படுவதே புத்திசாலித்தனம்!

இங்கு நபி(ஸல்)அவர்கள், முற்காலத்தில் வாழ்ந்த இறைவிசுவாசிகள் வாழ்வில் ஏற்பட்ட சோதனைகளைச் சுட்டிக்காட்டி ஆறுதலூட்டிப் பொறுமை காக்குமாறு போதிக்கிறார்கள் என்றால் அதன் பொருள், தீமைகளைக் கண்டு மெளனமாக இருக்க வேண்டும்.,எதுவும் செய்யாமல் - பேசாமல் எல்லாக் கொடுமைகளையும் தாங்கிக் கொண்டுதான் இருக்க வேண்டும் என்பதல்ல. மாறாக, தீயோரின் நடவடிக்கைகளைத் தடுப்பதற்குத் தொடர்ந்து தீவிரமாகச் செயல்பட வேண்டும்தான். ஆனால் மேலே சொன்னது போன்று - அதற்குரிய முறையிலில் அது அமைந்திட வேண்டும். நிதானமும் பொறுமையும் நீடித்த முயற்சியும் உழைப்பும் மிகமிகத் தேவை! வெற்றிக்கான பாதை தூரமானது. லட்சியப் பயணம் கரடுமுரடானது. அதிலும் சோதனைப்படலம் இப்பொழுது தான் தொடக்கம் என்றிருந்தால் மிகுந்த பொறுமை அவசியத்திலும் அவசியம் என்பதை மறந்திடலாகாது!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம்

கப்பாப் பின் அல் - அரத்து (ரலி) அவர்கள்

கப்பாப் பின் அல்-அரத்து (ரலி) அவர்கள் முதன்முதலில் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்ட முன்னணியினரில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். ஆம்! ஆறாவது நபராக அல்லாசுவின் மார்க்கத்தில் அவர்கள் இணைந்தார்கள்! அன்று

முதல் எதிரிகளின் சீண்டல்களின் படலம் அவர்களையும் விட்டு வைக்க வில்லை! பற்று உள்ளிட்ட எல்லா யுத்தங்களிலும் கலந்து கொள்ளும் பாக்கியத்தைப் பெற்றார்கள்! பின்னாட்களில் கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டு கூடா நகரில் குடியேறிய கப்பாப் (ரலி) அவர்கள் அங்கேயே ஹிஜ்ரி 37 ம் ஆண்டு மரணம் அடைந்தார்கள்! அன்னாரின் மூலம் 32 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன!

شرح الكلمات - அருஞ்சொற்கள்

1) சால்வை: கோடுகளிட்ட மேலங்கி, போர்த் திக்கொள்ள அதனைப் பயன் படுத்தலாம்.	1) البردة : كساء مخططة يلتحف به و جمعها : بُرْدٌ
2) தலையணையாகவைத்திருந்தார்கள்.	2) متوسد : جاعل البردة تحت رأسه
3) அது அவரைத் தடுத்திடவில்லை.	3) ما يصدّه : ما يمنعه
4) இந்த மார்க்கத்தை: இஸ்லாத்தை.	4) هذا الامر : دين الاسلام
5) பயணி: பயணிக்கு, வாகனத்தில் செல்பவர் என்று குறிப்பிடுவது பெரும் பாலான வழக்கத் தின்படியிலாகும்.	5) الراكب: المسافر وجري التقييد بالراكب علي الغالب

الاسئلة - கேள்விகள்

- 1) முற்காலத்து இறைவிசுவாசிகளுக்கு ஏற்பட்டதாக இந்த நபிமொழியில் சொல்லப்பட்ட சோதனைகள் சிலவற்றை விவரிக்கவும்.
- 2) இறைவிசுவாசிகளுக்கு - அன்றும் இன்றும் சோதனைகள் ஏற்படுவது ஏன்? அதில் இறைவன் நாடியுள்ள தத்துவம் என்ன?
- 3) நபி (ஸல்) அவர்கள் செய்த முன்னறிவிப்பு என்ன? அது எவ்விதம் நிறைவேறியது?
- 4) மேலோட்டமாகச் சிந்திப்பவர்கள் அவசர கோலத்தில் செயல்படுவதால் ஏற்படும் கெடுதிகளை விவரிக்கவும்.
- 5) அறிவிப்பாளர் வரலாறு குறித்து சிறு விளக்கம் எழுதவும்.

பொறுமைக்கு ஓர் அழகிய முன்மாதிரி!

٤٢ - وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: { لَمَّا كَانَ يَوْمَ حُنَيْنٍ آتَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ نَاسًا فِي الْقِسْمَةِ اعْطَى الْفُرْعَ بْنَ حَابِسٍ مِائَةً مِنَ الْأَبْلِ وَأَعْطَى عَيْنَةَ بْنَ حِصْنٍ مِثْلَ ذَلِكَ وَأَعْطَى نَاسًا مِنْ أَشْرَافِ الْعَرَبِ وَآثَرَهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْقِسْمَةِ فَقَالَ رَجُلٌ: وَاللَّهِ إِنَّ هَذِهِ قِسْمَةٌ مَا عُدِلَ فِيهَا، وَمَا أُرِيدَ فِيهَا وَجْهَ اللَّهِ، فَقُلْتُ: وَاللَّهِ لَا أُخْبِرَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَأَتَيْتُهُ فَأَخْبَرْتُهُ بِمَا قَالَ، فَتَغَيَّرَ وَجْهُهُ حَتَّى كَانَ كَالصَّرْفِ. ثُمَّ قَالَ: فَمَنْ يَعْدِلُ إِذَا لَمْ يَعْدِلِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ؟ ثُمَّ قَالَ: يَرْحَمُ اللَّهُ مُوسَى قَدْ أُؤْذِيَ بِأَكْثَرِ مِنْ هَذَا فَصَبَرَ { فَقُلْتُ: لَا جَرَمَ لَا أَرْفَعُ إِلَيْهِ بَعْدَهَا حَدِيثًا. متفق عليه

وَقَوْلُهُ: كَالصَّرْفِ: هو بكسر الصاد المهملة: وهو صيغ أحمَر

ஹதீஸ் 42

இப்பனு மஸ்ஹத் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஹுனைன் யுத்தம் நடைபெற்றபொழுது கூடாமத் (அதாவது, போரில் கைப்பற்றப்பட்ட) பொருட் களின் பங்கீட்டில் நபி(ஸல்) அவர்கள் கூடாம மனிதர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தார்கள். அக்ரஉ பின் சாபிஸ் என்பாருக்கு நூறு ஒட்டகங்கள் கொடுத்தார்கள். உயைனா பின் சிஸ்ன் என்பாருக்கும் அதுபோல் கொடுத்தார்கள். மேலும் அரபு மக்களில் சிறப்பு அந்தஸ்து பெற்றிருந்த வேறு சிலருக்கும் வழங்கினார்கள். அந்நாளின் பங்கீட்டில் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தார்கள். (இது குறித்து) ஒருவர் சொன்னார்: அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இது நீதி கடைப்பிடிக்கப்படாத பங்கீடாகும். இறை உவப்பு இதில் நாடப்படவில்லை.

நான் சொன்னேன்: அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் இதனை நிச்சயம் நான் தெரிவிப்பேன்” -அவ்விதமே நான் நபி(ஸல்)அவர்களிடம் வந்தேன். அந்த மனிதர் சொன்னதைத் தெரிவித்தேன்.

அப்பொழுது நபியவர்களின் முகம் - சிகப்புச் சாயம் போல் மாறிவிட்டது! பிறகு நபியவர்கள் சொன்னார்கள்: அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதரும் நீதி செலுத்தவில்லையானால் பிறகு யார்தான் நீதி செலுத்துவார்? பிறகு சொன்னார்கள்: முலாவுக்கு அல்லாச் அருள் புரிவானாக. அவருக்கு இதனை விடவும் அதிகமாகத் துன்பம் இழைக்கப்பட்டது., ஆயினும் அவர் பொறுமை காத்தார்!

(எனக்குள்) நான் சொல்லிக்கொண்டேன்: நிச்சயமாக! இனி எந்த விவகாரத்தையும் நபியவர்களிடம் கொண்டு செல்ல மாட்டேன், (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்) - அஸ் ஸிர்ஃப்: சிகப்புச் சாயம்

التشریح

ஹு னைன் யுத்தம் என்பது தாயிப் வாசிகளுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட போராகும். இது மக்கா வெற்றிக்குப் பிறகு நடந்தது. இதில் வெற்றி பெற்றது நபியவர்களும் முஸ்லிம்களுமே! இந்தப் போரில் எதிரிகளிடம் இருந்து நிறைய பொருள்கள் கைப்பற்றப்பட்டன. ஒட்டகங்கள், ஆடுகள், தங்கம் - வெள்ளி நாணயங்கள் எனப் பலவகைப் பொருள்கள் முஸ்லிம்களுக்குக் கிடைத்தன.

பிறகு முஸ்லிம்களை அழைத்துக்கொண்டு நபி (ஸல்) அவர்கள் மதீனா திரும்பும் வழியில் ஜூ அரானா என்ற இடத்தில் தங்கினார்கள். இது தாயிபில் இருந்து மக்கா வழியில் ஹரம் (புனிதப்) பகுதியின் எல்லை யிலுள்ள ஓர் இடம். நபி (ஸல்) அவர்கள் அங்கு தங்கியிருந்த பொழுது - போரில் கைப்பற்றப்பட்ட பொருட் களைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தார்கள்.

மக்கா வெற்றிக்குப் பிறகு இஸ்லாத்தைத் தழுவின பல்வேறு அரபு குலங்களின் தலைவர்களுக்கு அதிக அளவு வழங்கினார்கள். இதற்குக் காரணம் இருந்தது. அவர்கள் இஸ்லாத்திற்குப் புதியவர்கள்., அவர்களின் இதயங்களை இணக்கமாக்க வேண்டும்., ஈர்க்க வேண்டும் என்பதுதான் அது!

ஆனால் இந்நோக்கத்தை அறியாத சிலர் இது குறித்து பலவாறு பேசினார்கள்., ஒருவர் சொன்னார்:

அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இது நீதி கடைப்பிடிக்கப்படாத பங்கீடாகும். இறை உவப்பு இதில் நாடப்படவில்லை”

நபி (ஸல்) அவர்களே நேரடியாக ஈடுபட்டுப் பங்கிட்டுக்கொடுத்தது பற்றியே இவ்வாறு அவதூறு பேசினார். உலகாசையும் ஷைத்தானிய ஊசாட்டமும் எந்த அளவுக்கு ஒருமனிதனை அழிவிலும் வழிகேட்டிலும் தள்ளிவிட வல்லது என்பதை இதிலிருந்து புரிந்து கொள்ளலாம்!

இது சாதாரணமான வார்த்தை அல்ல., ஈமானைப் பறித்துவிடும் வார்த்தை! இறைநிராகரிப்பில் ஆழ்த்தக்கூடிய வார்த்தை! அல்லாச்வும் ரஸூலும் நீதி செலுத்தவில்லை என்பதற்கு என்ன பொருள்? அவ்விருவரும் அநீதி இழைத்துவிட்டார்கள் என்பதுதானே பொருள். (அல்லாச் காப்பா னாக) இது குஃப்ர் - இறைநிராகரிப்பு அன்றி வேறென்ன? ஆனால் நபியவர்களோ அந்தப் பங்கீட்டில் இஸ்லாத்தின் நலனையே நாடினார்கள். இறை உவப்பே அவர்களின் இலட்சியம்!

நபி (ஸல்) அவர்கள் அவ்வாறு அதிகப்படியாக வழங்கியது புதிதாக இஸ்லாத்திற்கு வந்த மக்களின் தலைவர்களுக்குத்தான்! அதன் முலம் அவர்களின் இதயங்களைக் குளிரச் செய்ய வேண்டும்., இஸ்லாத்திற்கு வலிமை சேர வேண்டுமெனக் கருதியே அப்படிச் செய்தார்கள். சமூகத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றவர்கள் - மக்களின் தலைவர்களாக இருப்பவர்கள் இஸ்லாத்தில் கவர்ச்சியாகி விட்டால் - அவர்களின் விசுவாசம் வலுப் பெற்று விட்டால் அவர்களுக்குக் கீழுள்ள மக்கள் சந்தோசம் அடைவர்! நபி(ஸல்) அவர்கள் நமக்கு விரோத மானவர் அல்லர்., நமக்குச் சாதகமாகவே உள்ளார்கள் என்கிற செய்தி பரவுவதன் முலம் ஏனைய குலத்தார் களும் கோத்திரத்தார்களும் இஸ்லாத்தில் இணைவார்கள். அதன் முலம் இஸ்லாத்திற்கு வலிவும் பொலிவும் கூடும்! ஆனால் எந்த விஷயங்களையும் மன மாச்சரியமின்றி - சுய நலக் கண்ணோட்டமின்றி ஆராய்ந்திட வேண்டும். அறியாமை என்பது எப்பொழுதும் ஆபத்துதான்! மனிதர்களை அது அழிவில்தான் ஆழ்த்தும்! (அல்லாஹ் பாதுகாப்பானாக)

நபியவர்கள் மன வேதனை அடைந்தார்கள். அது அவர்களது முகத்தில் வெளிப்பட்டது. முகம் செக்கச் செவேறென்று சிவந்துவிடும் அளவு சினம் கொண்டார்கள்! அப்பொழுது சொன்னார்கள்:

அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதரும் நீதி செலுத்தவில்லையானால் பிறகு யார்தான் நீதி செலுத்துவார்?”

உண்மைதானே! இவ்வுலகில் நீதியை நிலைநிறுத்துவதற்காகவே இறைவன், அவர்களை நபியாக அனுப்பிவைத்தான், இறைவழிகாட்டலின் அடிப்படையிலேயே நபியவர்கள் செயல்பட்டார்கள். அந்த நபியவர்களின் செயலையே அவதூறு பேசினால் பிறகு இந்நானிலத்தில் வேறு யாரால்தான் நீதியை நிலைநாட்ட முடியும்? - மேலும் சொன்னார்கள்:

முலாவுக்கு அல்லாஹ் அருள் புரிவானாக. அவருக்கு இதனை விடவும் அதிகமாகத் துன்பம் இழைக்கப் பட்டது., ஆயினும் அவர் பொறுமை காத்தார்”

- இந்த வாசகத்திற்காகவே இந்நபிமொழியை இமாம் நவவி (ரஹ்) அவர்கள் இங்கு இடம்பெறச் செய்துள்ளார்கள். அதாவது நபிமார்களுக்குத் துன்பம் இழைக்கப்பட்டதுண்டு., அந்தச் சூழ்நிலைகளில் அவர்கள் பொறுமைதான் மேற்கொண்டார்கள்!

ஆம்! தூதுத்துவப் பணியேற்று மக்களைச் சீர்திருத்தம் செய்யுமாறு இறைவன் இட்ட கட்டளையைச் சீரமேற்கொண்டு இவ்வலகில் நபிமார்கள் அழைப்புப் பணியாற்றிப்பொழுது அறியாமையில் உழன்று கொண்டிருந்த மக்கள் சிலர், அவர்களைப் பைத்தியக்காரர்கள் என்றனர். வேறு சிலர், சூனியக்காரர்கள் - ஜோதிடர்கள், கவிபாடுகிறவர்கள் - கற்பனை உலகில் வாழ்பவர்கள் என்றெல்லாம் அவதூறுகளை அள்ளி வீசினர்! இவற்றையெல்லாம் அந்நபிமார்கள் கூறியும் பொருட்படுத்தவில்லை., பொறுமையின் சிகரமாக விளங்கித் தங்களது சீர்திருத்தப் பணியிலேயே கண்ணும் கருத்துமாய் இருந்தார்கள். மக்களை ஓரிறை விசுவாசத்தில் நிலைக்கக் கூடிச் செய்து நேர்வழியில் செலுத்தி ஓயாது உழைத்தார்கள். நபிமார்களின் பொறுமைப் பண்பு குறித்து குர்ஆனில் ஓரிரட்டில் அல்லாஹ் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறான்:

قال الله تعالى: فصبروا علي ما كذبوا و أذوا حتى أتاهم نصرنا (سورة الأنعام الآية: ٣٤)

இந்நபிமார்கள் தாங்கள் பொய்ப்படுத்தப்பட்டதையும் தங்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட துன்பங்களையும் பொறுமையுடன் கூடிக் கொண்டு நின்றனர்., நம்முடைய உதவி அவர்களிடம் வரும்வரையில்!” (6 : 34)

இதோ! நபி (ஸல்) அவர்கள் மீதே பழி சுமத்தப்படுகிறது! பண்பாடற்ற வார்த்தை கூறப்படுகிறது! அதுவும் எப்பொழுது? இஸ்லாமிய அழைப்புப் பணி தொடங்கிய ஆரம்பத்தில் அல்ல., சிஜ்ரத் நடைபெற்று எட்டு ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர்! அவர்கள் ஓர் உண்மைத் தூதர்தான் - நபிதான் என்று தெளிவாக்கப்பட்டதன் பின்னர் - அதற்கான தெளிவான சான்றுகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டதன் பின்னர் - நபியவர்கள் மேற்கொண்ட அழைப்புப் பணிக்கு அல்லாஹ் மகத்தான வெற்றியை அளித்த பின்னர் - அவர்களுக்கு ஆட்சியதிகாரமும் வழங்கப்பட்ட பின்னர்தான் இவ்வாறு அவதூறு கூறப்பட்டுள்ளது! அவர்கள் மேற்கொண்ட பங்கீட்டில் அவர்கள் அல்லாஹ்வின் உவப்பை நாட வில்லை என்று தூற்றப்பட்டுள்ளது!

ஸசாபாக்களில் ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களைக் குறித்து கூறியிருக்கிறார் எனில் இன்று இஸ்லாமிய அழைப்புப் பணியை வாய்மையுடன் மேற்கொள்ளும் அறிஞர் பெருமக்கள் மீது - ஆலிம்கள் மீது இதுபோன்ற அவதூறுகளை சிலர் அச்சமின்றி அள்ளி வீசுவது குறித்து ஆச்சரியப்பட என்ன இருக்கிறது?

அது மட்டுமல்ல இன்று இதில் ஷைத்தானின் தீய சூழ்ச்சியும் பின்னப்பட்டுள்ளது. மார்க்க அறிஞர்களைக் களங்கப்படுத்திவிட்டால் அவர்களின் அறிவுரைகளுக்கு மக்களிடத்தில் மதிப்பில்லாமல் போய்விடும். மக்கள் எளிதாக வழிகெட்டுப் போய்விடுவர் என்பதே அது! இதனால்தான் அறிஞர் பெருமக்களைப் பற்றி புறம் பேசுவது ஏனைய மனிதர்கள் தொடர்பாக புறம் பேசுவதை விடவும் கொடிய பாவமாக உள்ளது.

இந்நபிமொழியில் மேலும் பல விஷயங்கள் தெரிய வருகின்றன:

☞ தலைவருக்கு - இதுபோன்ற விவகாரங்களில் அதிகாரம் உள்ளது. இஸ்லாத்தின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு அவர், சீலபேருக்கு அதிகம் வழங்கலாம். ஆனால் சுய நலத்திற்காக அவ்வாறு செய்வது யாருக்கும் கூடாது.

☞ முந்தைய நபிமார்களின் வரலாற்றின் மூலம் நபி (ஸல்) அவர்கள் படிப்பினை பெற்றுள்ளார்கள்! அந்த ரீதியில்தான் முலா நபி (அலை) அவர்களுக்குத் துன்பம் இழைக்கப்பட்டதையும் அப்பொழுது அவர்கள் பொறுமை காத்ததையும் நபி (ஸல்) அவர்கள் நினைவு கூர்ந்தார்கள்! அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறியுள்ளான்:

لقد كان في قصصهم عبرة لاولى الالباب (سورة يوسف الآية: ١١١)

அந்த நபிமார்களின் சரிதைகளில் அறிவுடையோருக்கு அரிய படிப்பினை உள்ளது” (12 : 111) மற்றோரிடத்தில்,

أولئك الذين هدى الله فبهداهم اقتده (سورة الانعام الآية : ٩٠)

அத்தகைய நபிமார்கள்தாம் அல்லாஹ்வினால் நேர்வழி காட்டப்பட்டவர்கள்., அவர்களுடைய வழியினையே (நபியே!) நீரும் பின்பற்றிச் செல்வீராக!” (6 : 90)

இவ்வாறே நாமும் துன்பங்களின்போது நபிமார்களை - குறிப்பாக அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களைப் பின்பற்றிப் பொறுமை காத்து சத்தியத்தில் உறுதியாக நிலைத்து நிற்க வேண்டும்., அதற்கான கூலியை அல்லாஹ்வீடத்தில் எதிர்பார்த்திட வேண்டும்!

شرح الكلمات - அருள்சொற்கள்

1) ஹு னைன் : அரஃபாவுக்குப் பின் புறத் தில் மக்காவுக்கும் தாயிபுக்கும் மத்தியி லான ஓர் ஓடைப்பகுதி. மக்காவில் இருந்து சுமார் பத்து மைல்.	(1) حنين: واد بين مكة والطائف وراء عرفات بينه وبين مكة بضعة عشر ميلا
2) உயைனா பின் ஹு னைன் (ரலி) : இவர் இதயம் கவரப்படவேண்டியவர். மக்கா வெற்றிக்கு முன் இஸ்லாம் தழுவி னார். ஹு னைன் மற்றும் தாயிப் போர் களில் கலந்து கொண்டார். நபி (ஸல்) அவர்கள் மரணம் அடைந்த பொழுது இஸ்லாத்தில் இருந்து மதம் மாறினார். பின் இஸ்லாத்தை ஏற்றார்.	(2) عيينة بن حصين: كان من الولفة قلوبهم أسلم قبل الفتح وشهد حنينًا والطائف وارتد بعد وفاة الرسول ﷺ ثم رجع الي الاسلام
3) அக்ரஃ பின்சாபிஸ் (ரலி): வழக்கத் தலையர் (அக்ரஃ) என்று அழைக்கப் பட்டார்., அவரது தலையில் வழக்கு இருந்ததால்! தமீம் கோத்திரத்தலை வர்களில் ஒருவர். அறியாமைக் காலத் தில் - இஸ்லாத்தில் கண்ணியமிக்கவர்.	(3) الاقرع بن حابس: لقب بالاقرع لقرع كان في رأسه وهو من سادات قبيلة تميم كان شريفًا في الجاهلية والاسلام
4) சந்தேகமின்றி : சத்தியமாக!	(4) لا جرم : حقا

الاسئلة - கேள்விகள்

- 1) ஹு னைன் போர் பற்றி சுருக்கமாகக் குறிப்படவும்.
- 2) போரில் கைப்பற்றப்பட்ட ஃகனீமத் பொருட்களைப் பங்கிடும் பொழுது சிலருக்கு அதிகம் வழங்கப்பட்டதன் நோக்கம் என்ன?
- 3) முஸா நபிக்கு இழைக்கப்பட்ட சில துன்பங்களையும் அவற்றின் பொழுது அவர்கள் பொறுமை மேற்கொண்டதையும் விவரிக்கவும்.
- 4) அறிவிலிகள் கூறிய அவதூறுகளை எல்லாம் பொறுமையுடன் சகித்துக்கொண்டு இறைமார்க்கப் பணியிலேயே நபிமார்கள் ஈடுபட்டிருந்தது குறித்து குர்ஆன் குறிப்பிட்டது என்ன?
- 5) அறிவிப்பாளர் பற்றி ஓர் அறிமுகம் செய்யவும்.

சோதனையின் ரகசியம்!

٤٣ - وَعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ خَيْرًا عَجَّلَ لَهُ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ الشَّرَّ أَمْسَكَ عَنْهُ بِذَنْبِهِ حَتَّى يُؤَافِيَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : إِنَّ عَظْمَ الْجَزَاءِ مَعَ عَظْمِ الْبَلَاءِ ، وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ، فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَى وَمَنْ سَخِطَ فَلَهُ السُّخْطُ { رواه الترمذي وقال : حديث حسن .

ஹதீஸ் 43

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: அல்லாஹ் தன்னுடைய ஓர் அடியாருக்கு நலன் நாடினால் அவனுக்கு (அவனுடைய பாவங்களின்) தண்டனையை இவ்வுலகிலேயே விரைவாகக் கொடுத்துவிடுகிறான். மேலும் அல்லாஃ தன்னுடைய அடியானுக்குத் தீங்கை நாடினால் அவனது பாவத்திற்குரிய தண்டனையை (உலகில்) அவனை விட்டும் தடுத்துக்கொள்கிறான்., அந்தப் பாவத்தைச் சுமந்துகொண்டே மறுமை நாளினை திடுமென அவன் சந்திப்பதற்காக வேண்டி!

மேலும் நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள்: கூலியை அதிகப்படுத்துவது சோதனையின் அதிகரிப்புடன் உள் ளது. நிச்சயமாக அல்லாச் ஒரு கூட்டத் தினரை நேசிக்கிறான் எனில் அவர்களைச் சோதனைக்கு உள் ளாக்குகிறான். எவர் அதில் மனதிருப்தி கொள்கிறாரோ அவருக்கு (இறைவனின்) திருப்பொருத்தம் உண்டு. எவர் அதிருப்தி அடைகிறாரோ அவருக்கு (இறைவனின்) அதிருப்தியே உண்டு. (நூல்: தர்மதி, இது ஹஸன் தரத்திலானது என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது)

التفسير ~ தெளிவுரை

அனைத்து விவகாரங்களும் அல்லாஹ்வின் கைவசத்தில் உள்ளன. அவனது நாட்டப்படியே எல்லாம் நடைபெறுகின்றன. இது குறித்து அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்:

قال الله تعالى: ان ربك فعال لما يريد (سورة هود الآية: 107)

நிச்சயமாக உம் இறைவன் தான் நாடுவதைச் செய்பவனாக இருக்கிறான்” (11 : 107) - மற்றோரிடத்தில்,

قال الله تعالى: ان الله يفعل ما يشاء (سورة الحج الآية: 18)

தண்ணமாக அல்லாஹ் தான் நாடுவதைச் செய்யக் கூடியவனாக இருக்கிறான்” (22 : 18)

எந்த மனிதனானாலும் சரியே! ஏதேனும் தவறுகள், பாவங்கள் இல்லாமல் இருக்காது. கடமையில் குறைபாடு என்பதாவது அவனிடம் இருக்கத்தான் செய்யும்!

அல்லாச் ஓர் அடியானுக்கு நலன் நாடினால் அந்த அடியானின் தவறுகளுக்கு இவ்வுலகத்திலேயே சீக்கிரம் தண்டனை கொடுத்து விடுகிறான். அவனது சொத்தில் நஷ்டம், அவனுடைய குடும்பத்தில் கஷ்டம் என்கிற வடிவத்தில்! இப்படி அவனுக்கே நேரும்., அல்லது அவனுடன் தொடர்பு உடையவர்களுக்கு நேரும்!

இவ்வாறாக அந்தஅடியானுக்கு இவ்வுலகத்திலேயே தண்டனை கொடுப்பது அவனுடைய பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக அமைகிறது. பிறகு மறுமை நாளில் அல்லாஹ்வை அவன் கூந்திக்கும்பொழுது தூய்மையான அதாவது பாவங்களில்லாத - பரிசுத்தமான நிலையில் சந்திக்கிறான்! - இதுதான் அல்லாச் அந்த அடியானை நேசிக்கிறான்., அவனது விஷயத்தில் நலன் நாடியுள்ளான் என்பதன் தாற்பரியமாகும்!

இது எந்த அளவுக்கு அமைகிறதெனில், அந்த அடியானுக்கு மரணம் நெருங்கும்பொழுது அதன் வேதனை கூட கடுமையாக்கப்படலாம்! அதன் நோக்கம் என்ன? அவனிடத்தில் மன்னிக்கப்படாமல் எஞ்சியுள்ள ஓரிரு தீமைகளும் பாவங்களும் மன்னிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே நோக்கம்! இவ்வாறு எல்லாப் பாவங்களும் மன்னிக்கப்பட்டுத் தூய்மையின் பரிபூரண நிலையில் அல்லாஹ்வைச் சந்திக்கும் அளவுக்கு அவன் விஷயத்தில் அல்லாச் நலன் நாடுகிறான்!

ஆனால் இதற்குப் பொறுமை காக்க வேண்டும் என்பது பிரதான நிபந்தனை! மனிதன் பதறிப் பரிதவிக்காமல், இறைவன் நிர்ணயித்த விதியைக் குறித்து மனம் நொந்து புலம்பாமல், இறைவிசுவாசுத்தில் பலவீனம் அடையாமல், இஸ்லாமிய நெறிமுறைகளைப் பேணிவாழ்வதில் பின்தங்கி விடாமல்- மனம் வெறுப்படையாமல் இருக்க வேண்டும்., அதனை விட்டும் பொறுமை அவனைப் பாதுகாக்க வேண்டும்! அப்பொழுதுதான் பொறுமைக் கான இத்தகைய முழுப்பலனை அவன் அடைந்திட முடியும்!

அடியான் செய்த பாவங்களுக்குரிய தண்டனை மறுமை நாளில் கொடுக்கப்படாமல் இவ்வுலகிலேயே ஒருசில கஷ்டங்களின் மூலம் அவற்றிற்குப் பரிகாரம் காணப்பட்டதெனில் அது அல்லாஹ்வின் அருட்கொடையே அன்றி வேறென்ன! ஏனெனில் மறுமையின் தண்டனையே மிகக் கொடியது., நீடித்ததும்கூட! அதற்கு எதிரில் இவ்வுலகின் தண்டனை என்பது எதுவு மில்லை., வெறும் தூசு போன்றதுதான்! விரைவில் விலகி விடுவதுதான்!

ஆனால் அல்லாஹ் ஓர் அடியானுக்குத் தீங்கை நாடினால் அவனுக்கு அவகாசம் கொடுக்கிறான்., உலகின் அருள் வளங்களையும் அதிக அளவு அள்ளிக் கொடுக்கிறான். அவனுக்குத் துன்பங்களும் தருவதில்லை! இவ்வாறு அந்த அடியான் இன்ப வாழ்வை அனுபவிக்கிறான். ஆணவம் கொள்கிறான். அதிக அளவு - அதாவது எல்லோராலும் இகழப்படும் அளவில் பூரித்துப் போகிறான்.

இந்நிலையில் திருமென மரணம் வந்து அவனை வாரிக்கொண்டு செல்கிறது. பாவங்களும் தீமைகளும் நிறைந்திருக்கும் நிலையில் அல்லாச்வை கூந்திக்கும் தூர்பாக்கிய நிலை அவனுக்கு! அந்தப் பாவங்களுக்குரிய தண்டனை மறுமையில் நிறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது!

நீங்கள் ஒரு மனிதனைக் காண்கிறீர்கள். சத்தியத்தை நிராகரிக்கிறான். இறைகட்டளைகளை உதாசீனப் படுத்துவதுடன் அவற்றிற்கு எதிரான கிளர்ச்சியை மேற்கொண்டு இறைவனுடன் மோதல் போக்கை கடைப்பிடிக்கிறான்! இந்நிலையில் உலகத்தில் அவனுக்கு எந்தச் சேதனைகளும் வராமல் அல்லாஹ்வும் அவனைப் பாதுகாக்கிறான் எனில் நிச்சயமாக அல்லாஹ் அந்த மனிதனுக்கு தீங்கையே நாடியுள்ளான் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்! ஏனெனில் அவன் செய்யும் அட்டூழியங்களுக்குரிய தண்டனையை அல்லாஹ் பிற்படுத்தி வைத்துள்ளான்., அனைத்தையும் மரணத்தின் பிறகு - மறுவுலகத்தில் அந்த மனிதன் அனுபவிப்பான் என்பதை உண்மை!

கூலியை அதிகப்படுத்துவது சோதனையின் அதிகரிப்புடன் உள்ளது”

அதாவது, சேஷாதனை கடுமையாகும்பொழுது கூலியும் அதற்கேற்ப மதிப்பு மிக்கதாக அதிகரித்துக்கொண்டே செல்லும்! லேசான சோதனை எனில் கூலியும் அதற்கேற்பவே - சிறிய அளவிலேயே இருக்கும். ஏனெனில் அல்லாஹ் மனிதர்கள் மீது அருள் புரிவனாகவே இருக்கிறான். கடுமையான துன்பங்களைக் கொடுத்து அடியார்களை அவன் சேஷாதனைக்கு உள்ளாக்கினால் அதற்கேற்ப அதிகக் கூலிகளைக் கொடுப்பதென்பது அவனது அருட் கொடையே!

நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒரு கூட்டத்தினரை நேசிக்கிறான் எனில் அவர்களைச் சோதனைக்கு உள்ளாக்குகிறான் ... ”

இது இறைவிசுவாசிகளுக்கு ஓர் நற்செய்தியாகும். அல்லாஹ் விசுவாசியைச் சோதனைக்குள்ளாக்கினால், ஐயோ! அல்லாஹ் என்னைச் சோதித்து விட்டானே என்று மனம் நொந்து போக வேண்டாம்! மாறாக அல்லாஹ் அந்த அடியானை நேசிப்பதற்காகவே அவ்வாறு செய்யலாம்! அதனால்தான் சீல துன்பங்களைக் கொடுத்து சேஷாதிக்கிறான். எனவே அல்லாஹ் நிர்ணயித்த விதியை -விதி விளைவிக்கும் துன்பங்களை அடியான் பொருந்திக் கொள்ள வேண்டும். பொறுமை காக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இறைவனின் திருப்பொருத்தத்தை அவன் பெறமுடியும்!

شرح الكلمات - அருஞ்சொற்கள்

1) திடுமென சந்திக்கிறான்: தனது பாவத்தைத் தோளில் சுமந்து கொண்டே வருகிறான்.	1) يوافي : يأتي بذنبه حاملا له علي كاهله
2) எவர் திருப்தி கொண்டாரோ: ஏற்றுக்கொண்டார்., பதறிப் பரீதவிக்கவில்லை!	2) فمن رضي : قبل ولم يتضجر

الاسئلة - கேள்விகள்

- 1) உலகில் நலலடியார்களுக்கு வரும் சோதனைகள் அல்லாஹ்வின் அன்புக்கு அடையாளம் என்பதை விளக்கவும்.
- 2) அல்லாஹ் ஓர் அடியானுக்குத் தீங்கை நாடினால் அவனுடன் எத்தகைய போக்கை மேற்கொள்கிறான்?
- 3) மகத்தான கூலி என்பது கடுமையான சேஷாதனையுடன் உள்ளது என்பதை விளக்கவும்.
- 4) உலகில் நிகழும் எல்லாவும் அல்லாசுவின் நாட்டப்படியே நிகழ்கின்றன என்பதற்கு குர்ஆன் - சதீஸின் ஆதாரங்கள் எழுதவும்.

பெண்குலத்தின் முன்மாதிரி!

٤٤ - وَعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ ابْنُ لَأْبِي طَلْحَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَشْتَكِي ، فَخَرَجَ أَبُو طَلْحَةَ ، فَقَبِضَ الصَّبِيَّ ، فَلَمَّا رَجَعَ أَبُو طَلْحَةَ قَالَ : مَا فَعَلَ ابْنِي؟ قَالَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ وَهِيَ أُمُّ الصَّبِيِّ: هُوَ أَسْكَنُ مَا كَانَ . فَقَرَّبَتْ إِلَيْهِ الْعِشَاءَ فَتَعَشَّى ، ثُمَّ أَصَابَ مِنْهَا، فَلَمَّا فَرَّغَ قَالَتْ: وَارُوا الصَّبِيَّ فَلَمَّا أَصْبَحَ أَبُو طَلْحَةَ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَأَخْبَرَهُ ، فَقَالَ: أَعْرَسْتُمْ اللَّيْلَةَ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمَا.، فَوَلَدَتْ غُلَامًا فَقَالَ لِي أَبُو طَلْحَةَ : أَحْمِلُهُ حَتَّى تَأْتِيَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ ، وَبَعَثَ مَعَهُ بِتَمْرَاتٍ ، فَقَالَ : أَمْعَهُ شَيْءٌ؟ قَالَ : نَعَمْ ، تَمْرَاتٌ فَأَخَذَ هَا النَّبِيُّ ﷺ فَمَضَعَهَا ، ثُمَّ أَخَذَ هَا مِنْ فِيهِ فَجَعَلَهَا فِي فِي الصَّبِيِّ ، ثُمَّ حَنَّكَهُ وَ سَمَّاهُ عَبْدَ اللَّهِ . متفق عليه

وَفِي رِوَايَةٍ لِلْبُخَارِيِّ: قَالَ ابْنُ عُيَيْنَةَ: فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِيِّ: فَرَأَيْتُ تِسْعَةَ أَوْلَادٍ كُلُّهُمْ قَدْ قَرَأُوا الْقُرْآنَ، يَعْنِي مِنْ أَوْلَادِ عَبْدِ اللَّهِ الْمَوْلُودِ .

ஹதீஸ் 44

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அபூ தல்ஹா (ரலி) அவர்களின் மகன் ஒருவர் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார். அபூ தல்ஹா அவர்கள் (ஏதோ ஒரு பணிக்காக) வெளியே சென்றிருந்தார்கள். அப்பொழுது அந்தச் சிறுவர் மரணம் அடைந்தார். அபூ தல்ஹா திரும்பி வந்தபொழுது கேட்டார்கள்: என் மகனின் நிலை என்ன?"

அதற்கு அவர் முன்னைவிடவும் மிக அமைதியாக இருக்கிறார்" என்று சிறுவரின் தாயாராகிய உம்மு ஸுலைம் (ரலி) அவர்கள் சொன்னார்கள். பிறகு இரவு உணவை அவர்கள் முன்னால் வைத்தார்கள். அபூ தல்ஹா (ரலி) அவர்கள் உணவு உட்கொண்டார்கள். பிறகு மனைவியுடன் தாம்பத்திய உறவும் கொண்டார்கள். அவர்கள் ஓய்வு பெற்றபொழுது உம்மு ஸுலைம் சொன்னார்கள்:

எல்லோரும் சிறுவனை அடக்கம் செய்யுங்கள்!"

- பொழுது விடிந்ததும் அபூ தல்ஹா (ரலி) அவர்கள் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார்கள். அவர்களிடம் செய்தி சொன்னார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் கேட்டார்கள்:

இன்று இரவு நீங்கள் வீடு கூடினீர்களா?"

அதற்கு அபூ தல்ஹா ஆம் " என்றார்கள்.

அப்பொழுது நபி (ஸல்) அவர்கள், யா அல்லாஹ்! இவ்விருவருக்கும் அருள்பாக்கியம் புரியாயாக! " என்று பிரார்த்தனை செய்தார்கள் - அவ்வாறே உம்மு ஸுலைம் அவர்கள் ஓர் ஆண் மகனைப் பெற்றெடுத்தார்கள்.

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: அபூ தல்ஹா அவர்கள் என்னிடம் குழந்தையைத் தூக்கிக்கொண்டு நபி(ஸல்) அவர்களிடம் செல்லும்" என்று சொன்னார்கள்! அதனுடன் சில பேரீத்தம் பழங்களையும் அனுப்பினார்கள்.

நபி(ஸல்) அவர்கள் ஏதேனும் உண்டா., அதனிடம்? என்று கேட்டார்கள். ஆம்! பேரீத்தம் பழங்கள் உள்ளன" என்று சொன்னார்கள் அபூ தல்ஹா. அவற்றை எடுத்துத் தங்கள் வாயில் போட்டு மென்றார்கள் நபியவர்கள். பிறகு தங்கள் வாயிலிருந்து எடுத்து குழந்தையின் வாயில் வைத்தார்கள்., பிறகு அதை அதன் மேல் வாயிலும் இரு உட்பகுதிகளிலும் தடவினார்கள். அக்குழந்தைக்கு அப்துல்லாஹ் என்று பெயரிட்டார்கள்" (புகாரி, முஸ்லிம்)

புகாரியின் மற்றோர் அறிவிப்பில் வருகிறது: இப்பனு உயைனா (ரச்) அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள்: அன்ஸார் களில் ஒருவர் என்னிடம் சொன்னார்: நான் ஒன்பது பிள்ளைகளைப் பார்த்துள்ளேன். அனைவரும் குர்ஆனை கற்றறிந்த அறிஞராகத் திகழ்ந்தார்கள். அதாவது அந்த ஒன்பது பேரும் (உம்மு ஸுலைமுக்கு பிறந்த) இந்த அப்துல்லாஹ்வின் பிள்ளைகளே!

وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ: مَاتَ ابْنٌ لِأَبِي طَلْحَةَ مِنْ أُمَّ سَلِيمٍ، فَقَالَتْ لِأَهْلِهَا: لَا تُحَدِّثُوا أَبَا طَلْحَةَ بِابْنِهِ حَتَّى أَكُونَ أَنَا أَحَدُتُهُ، فَجَاءَ فَقَرَّبَتْ إِلَيْهِ عَشَاءً فَأَكَلَ وَشَرِبَ، ثُمَّ تَصَنَعَتْ لَهُ أَحْسَنَ مَا كَانَتْ تَصْنَعُ قَبْلَ ذَلِكَ فَوَقَعَ بِهَا، فَلَمَّا أَنْ رَأَتْ أَنَّهُ قَدْ شَبِعَ وَاصَابَ مِنْهَا قَالَتْ: يَا أَبَا طَلْحَةَ أَرَأَيْتَ لَوْ أَنَّ قَوْمًا أَعَارُوا عَارِبَتَهُمْ أَهْلَ بَيْتِ فَطَلَبُوا عَارِبَتَهُمْ، أَلَهُمْ أَنْ يَمْنَعُوهُمْ؟ قَالَ: لَا، فَقَالَتْ: فَاحْتَسِبِ ابْنَكَ. قَالَ: فَغَضِبَ، ثُمَّ قَالَ: تَرَكْتَنِي حَتَّى إِذَا تَلَطَّخْتُ ثُمَّ أَخْبَرْتَنِي بِابْنِي؟ فَانْطَلَقَ حَتَّى أَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَأَخْبَرَهُ بِمَا كَانَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: بَارَكَ اللَّهُ فِي لَيْلَتِكُمْمَا قَالَ: فَحَمَلْتُ، قَالَ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ وَهِيَ مَعَهُ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَتَى الْمَدِينَةَ مِنْ سَفَرٍ لَا يَطْرُقُ طُرُقًا فَدَنَوْا مِنَ الْمَدِينَةِ، فَضَرَبَهَا الْمَخَاضُ فَاحْتَسِبَ عَلَيْهَا أَبُو طَلْحَةَ وَانْطَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَالَ: يَقُولُ أَبُو طَلْحَةَ إِنَّكَ تَعْلَمُ يَا رَبُّ أَنَّهُ يُعْجِبُنِي أَنْ أَخْرَجَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِذَا خَرَجَ، وَادْخُلَ مَعَهُ إِذَا دَخَلَ، وَقَدْ احْتَسِبْتُ بِمَا تَرَى، تَقُولُ أُمَّ سَلِيمٍ: يَا أَبَا طَلْحَةَ مَا أَجِدُ الَّذِي كُنْتُ أَجِدُ، انْطَلِقْ، فَانْطَلَقْنَا، وَضَرَبَهَا

الْمَخَاضُ حِينَ قَدِمَا فَوَلَدْتَ غُلَامًا ، فَقَالَتْ لِي أُمِّي : يَا أَسُّ لَا يُرْضِعُهُ أَحَدٌ حَتَّى تَعُدُّوهُ بِهِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَلَمَّا أَصْبَحَ احْتَمَلْتُهُ فَأَنْطَلَقْتُ بِهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَذَكَرَ تَمَامَ الْحَدِيثِ .

ஸசீச்முஸ்லிமின் மற்றோர் அறிவிப்பில் வந்துள்ளது: உம்மு ஸு லைம் - அபூ தல்சா தம்பதியினரின் ஆண் குழந்தை ஒன்று இறந்துவிட்டது. அப்பொழுது உம்மு ஸு லைம் (ரலி) அவர்கள் தம் குடும்பத்தினரிடம் செஷான்னார்கள்:

அபூ தல்சாவிடம் அவருடைய மகனைப் பற்றி நீங்கள் எதுவும் செஷால்லாதீர்கள்., நானே அவரிடம் அவ்விஷயத்தைக்ஷ் செஷால்வேன்!"

அபூ தல்ஹா (ரலி)அவர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் முன்னால் இரவு உணவை வைத்தார்கள் உம்மு ஸு லைம் அவர்கள். அபூ தல்சா உணவு - பானங்களை உட்கொண்டார். பிறகு உம்மு ஸு லைம் (ரலி) அவர்கள் அபூ தல்ஹாவுக்காக தம்மை அலங்கரித்தார்கள்., அதற்கு முன்பு தம்மை அலங்கரித்ததை விடவும் அழகாக! அபூ தல்சா (ரலி) அவர்கள் உம்மு ஸு லைமுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டார்கள். - இவ்வாறு அபூ தல்ஹா நன்றாக உணவு உட்கொண்டு தம்முடன் உடலுறவும் கொண்ட பிறகு உம்மு ஸு லைம் அவர்கள் சொன்னார்கள்:

அபூ தல்ஹாவே! உங்கள் கருத்து என்ன? ஒருகூட்டம் தங்களது பொருளொன்றை ஒருவீட்டாரிடம் இரவலாகக் கொடுத்துவைத்தார்கள்., பிறகு தங்களது பொருளைத் திருப்பிக்கொடுக்குமாறு கேட்கும்பொழுது தர முடியாது என்று செஷால்லும் உரிமை அந்த வீட்டாருக்கு உண்டா?"

கிடையாது"

(அவ்வாறாயின்) உங்கள் மகன் விஷயத்தில் நீங்கள் பொறுமை கொண்டு அல்லாஹ்விடம் கூலியை எதிர்பார்த்திருங்கள்!"

அப்பொழுது அபூ தல்ஹா (ரலி)அவர்கள் கோபம் கொண்டார்கள்., சொன்னார்கள்: என்னிடம் முன்னரே எதுவும் செஷால்லாமல் இருந்துவிட்டு நான் இப்படி இப்படி எல்லாம் செய்து பெருந்துடக்கை அடைந்த பிறகு இப்பொழுது என் மகனைப் பற்றி சொல்கிறாயே!" (அதன் பிறகு) அபூ தல்சா அவர்கள் புறப்பட்டு நபி (ஸல்)அவர்களிடம் வந்து நடந்த செய்தியை அவர்களிடம் தெரிவித்தார்கள்.

அப்பொழுது நபி (ஸல்) அவர்கள், உங்கள் இருவரது இந்த இரவில் அல்லாஹ் அருட்பாக்கியம் புரிவானாக!" என்று பிரார்த்தனை செய்தார்கள்.

(நபிமொழியின் அறிவிப்பாளர் அனஸ் (ரலி) தொடர்ந்து கூறுகிறார்கள்:) அவ்விதமே உம்மு ஸு லைம் (ரலி) அவர்கள் கர்ப்பம் தரித்தார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு பயணம் புறப்பட்டார்கள். (தம் கணவர் அபூ தல்சாவுடன்) உம்மு ஸு லைம் அவர்களும் அந்தப்பயணத்தில் சென்றார்கள். நபியவர்களின் வழக்கம் என்னவெனில், பயணத்திலிருந்து திரும்பினால் இரவு நேரத்தில் வந்து ஊரினுள் நுழையமாட்டார்கள்! அந்தப் பயணக்கூட்டம் மதீனாவை நெருங்கிய பொழுது உம்முஸு லைம் (ரலி) அவர்களுக்குப் பிரசுஷவ வேதனை ஏற்பட்டது. அதனால் அபூ தல்ஹாவும் உம்மு ஸு லைமுடன் தடைபட்டிருக்க வேண்டியதாகிவிட்டது. நபி(ஸல்) அவர்கள் தொடர்ந்து சென்று கொண்டிருந்தார்கள்.

(அறிவிப்பாளர் செஷால்கிறார்கள்:) அப்பொழுது அபூ தல்ஹா (ரலி) அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்தார்கள்: யா அல்லாஹ்! நபிகளார் அவர்கள் (மதீனாவை) விட்டும் கிளம்பினால் நானும் அவர்களுடன் கிளம்புவதும் அவர்கள் மதீனா வில் நுழைந்தால் நானும் அவர்களுடன் மதீனா வந்தடைவதும் எனக்கு மிகவும் பிரியமான ஒன்று என்பதை நீ அறிவாய்! இப்பொழுது நீ அறியக்கூடிய இந்தக் காரணத்தால் நான் இங்கு தடை பட்டு விட்டேனே!"

உம்மு ஸு லைம் (ரலி) அவர்கள் சொன்னார்கள்: அபூ தல்ஹாவே! இப்பொழுது பிரசவ வேதனையை நான் உணரவில்லை. எனவே நீங்களும் புறப்படுங்கள்"

அவ்வாறே அனைவரும் புறப்பட்டு வந்தோம். இருவரும் மதீனா வந்த பொழுது உம்முஸு லைமுக்கு பிரசவவேதனை ஏற்பட்டது. ஓர்ஆண் குழந்தை பெற்றெடுத்தார்கள்!

அப்பொழுது என் தாயார் என்னிடம் சொன்னார்கள்: அனஸே! யாரும் குழந்தைக்குப் பால் கொடுத்து விடக் கூடாது., நீ அதனை நபி(ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டு செல்கிறவரையில்!"

காலையில் நான் குழந்தையைத் தூக்கிக்கொண்டு நபிகளாரிடம் வந்தேன்.... பிறகு முன்னர் ஸ்கைன்றபடி அனைத்து விவரமும் அனஸ் (ரலி) அவர்களது அறிவிப்பில் உள்ளது.

التشريح ~ தெளிவுரை

உம்மு ஸு லைம் (ரலி) அவர்கள், அறியாமைக்காலத்தில் மாலிக் பின் நள்ர் என்பவருக்கு வாழ்க்கைப் பட்டிருந்தார்கள். அவர்தான் அனஸ் (ரலி) அவர்களுடைய தந்தை! நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இஸ்லாமிய அழைப்புப் பணியைத் தொடங்கியதும் உம்மு ஸு லைம் (ரலி) அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றார்கள். தம் கணவரையும் அதன் பக்கம் அழைத்தார்கள்! தம் மகன் அனஸ் க்கும் لا اله الا الله محمد رسول الله (லா இலாஹ இல்லல்லாஹு முஹம்மதுர் ரஸூ லுல்லாஹ்) எனும் திருக்கலிமாவின் பொருள் விளக்கம் அளித்து நன்நெறிப்படுத்தத் தொடங்கினார்கள். ஆனால் மாலிக் பின் நள்ர் இஸ்லாத்தை ஏற்கவில்லை. மாறாக உம்மு ஸு லைமின் இஸ்லாமியப் பற்றுதலைக் குறித்து கோபமடைந்தார். பிறகு சிரியா தேசம் சென்ற அவர் அங்கேயே மரணம் அடைந்தார்!

அதன் பிறகுதான் உம்மு ஸு லைம் அவர்கள் அபூ தல்ஹாவை மணந்தார்கள். இந்த வகையில் அபூ தல்ஹா (ரலி) அவர்கள் அனஸ் (ரலி) அவர்களுக்கு மாற்றாந் தந்தை ஆவார்.

அபூ தல்ஹா - உம்மு ஸு லைம் தம்பதிக்குப் பிறந்த ஓர் ஆண் மகனின் மரணம் குறித்தே இந்நபிமொழி பேசுகிறது.

அனைவரும் அவரை அபூ உமைர் என்று செல்லமாக அழைப்பார்கள். அவர் ஐந்தாறு வயது வரையில் நல்ல ஆரோக்கியமாகவே இருந்தார். சில அறிவிப்புகளில் வருகிறது: சிறுவர் அபூ உமைர் குருவி ஒன்றை ஆசையோடு வளர்த்து வந்தார். அது ஒருநாள் செத்துவிடுகிறது! ஆசையாக வளர்த்த குருவி அகால மரணம் அடைந்துவிட்டதே என்று அபூ உமைர் கடுமையாக மனம் நொடிந்து போனார்! அதனை அறிந்த நபி(ஸல்) அவர்கள் கூட உம்மு ஸு லைமின் வீட்டுக்கு வந்து சிறுவர் அபூ உமைருக்கு ஆறுதல் கூறினார்கள்., அப்பொழுது அவரது தலையை அன்பாகத் தடவிக் கொடுத்தவாறு கேட்டார்கள்:

يا ابا عمير ما فعل الغير

என்னருமை உமைர்! என்னவாயிற்று நுகைர்!" (நுகைர் என்றால் சீட்டுக் குருவி என்று பொருள்.) பிணியுற்றுக் கடும் கஷ்டத்திற்குள்ளாகியிருந்த மகனுக்கருகே அமைதியே உருவாக அமர்ந்திருந்த உம்மு ஸு லைம் (ரலி) அவர்கள் பையன் அமைதியாகத்தானே படுத்திருக்கிறான் என்று நனைத்துக்கொண்டிருந்தார்! ஆனால் அது மரணத்தின் அமைதி என்பது பிறகுதான் தெரிய வந்தது! அப்பொழுது இதயமே நொறுங்கியது போன்றாகிவிட்டது அவர்களுக்கு! ஆனாலும் பொறுமை காத்தார்கள்! கவலையையும் துயரத்தையும் மென்று விழுங்கினார்கள். அந்தச் செய்தி கேட்டு அபூ தல்ஹா (ரலி) அவர்களும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாகிவிடக்கூடாது என்பதற்காக நயமான முறையில் அவருக்கு அறிவிக்கிறார்கள்!

"அவன் முன்னைவிடவும் அமைதியாக இருக்கிறான்"

- ஒருவகையில் உம்மு ஸு லைம் உரைத்தது உண்மையே! மனிதனுக்கு மரணத்திற்குப் பிறகுதானே ஆழ்ந்த அமைதி ஏற்படுகிறது! மரணத்தை விடவும் பெரிய அமைதி வேறென்ன இருக்க முடியும்!

உம்மு ஸு லைம் மேற்கொண்ட பொறுமை கண்டு நம் விழிகள் ஆச்சரியத்தால் அகல விரிகின்றன! எவ்வளவு பெரிய விவேகம் வேண்டும் இதற்கு! அதுவும் ஒருபெண்மணி இவ்வாறு செயல்பட்டுள்ளார்களெனில் பன்மடங்கு ஆச்சரியம்!

கணவரிடத்தில் விஷயத்தை வெளிப்படையாகச் சொல்லாமல் மறைத்தே -அதாவது பையன் முன்னை விடவும் மிகஅமைதியாக இருக்கிறான் என்று கூாடைமாதையாகக் கூறிய பாணியும் நமது கூடிந்தனைக்குரியது! அவ்வாறு பேசுவது கூடும் என்பது இந்நபிமொழியில் இருந்து தெரிகிறது.

அரபி இலக்கியத்தில் இதற்கு அத்- தெளரிய்யா (التورية) விஷயத்தை மறைத்துப்பேசுவது என்பர். ஆதாவது ஒருகருத்தை மனத்தில் மறைத்துக் கொண்டு வெளிர்ங்கத்தில் அதற்கு மாறான ஒன்றை உணர்த்தக் கூடிய வார்த்தையைப் பேசுவதாகும். வெளிர்ங்கமான கருத்துதான் பேசுவரின் நோக்கம் என்று கேட்பவர் புரிந்துகொள்வார். ஆனால் அந்த வார்த்தையில் உள்ளடங்கியுள்ள வேறொரு கருத்துதான் பேச்சின் நோக்கம்!

இவ்வாறு பேசுவது கூடும்தான்., ஆனால் ஒரு நலனை முன்னிட்டு அல்லது ஒருதீங்கை அதன் மூலம் தவிர்க்கலாமெனும் சூழ்நிலையில் அப்படிப் பேசலாம். தேவையின்றி அவ்வாறு பேசினால் கேட்பவர் அதைப் பொய்யென்று கருதவேண்டியதுவரும். அதனால் அவரது மனம் புண்படும், தவறானதோர் எண்ணம் ஏற்படும்! ஆனால் ஏதேனும் தேவை இருந்தால் அவ்வாறு பேசுவதில் தவறில்லை.

ஓர் எடுத்துக்காட்டின் மூலம் இதனை இன்னும் தெளிவாகப் புரியலாம். ஒருநடவை ஒரு பெண்மணி ஏதோ ஒரு தேவைக்காக நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார். அப்பொழுது நபியவர்கள், உன் கணவர் யார்?" எனக் கேட்டார்கள். இன்னார்தான் என் கணவர்" என்று அவள் சொன்னாள். இரண்டு கண்களிலும் வெள்ளை இருக்குமே அவரா?" என்று (ஏதோ ஒரு குறையைச் சுட்டுவதுபோல்) நபிகளார் கேட்டார்கள்! பிறகு அந்தப்பெண் விரைவாக வீடு திரும்பி தன் கணவரின் கண்களையே கூர்ந்து கவனிக்கத் தொடங்கினாள். கணவர் கேட்டார்: உனக்கு என்ன ஆனது?" அப்பொழுது அந்தப் பெண் சொன்னாள்: உங்களுடைய இரண்டு கண்களிலும் வெள்ளை இருப்பதாக நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள். (அப்படி என்ன வித்தியாசும் உங்கள் கண்களில் என்றுதான் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்) கணவர் சொன்னார்: என்னுடைய கண்களில் கருப்பை விடவும் வெண்மை அதிகமாக இருப்பது தெரிகிறதா? அதைத்தான் நபிகளார் குறிப்பிட்டிருப்பார்கள்! - அப்பொழுதான் நபியவர்கள் சுட்டிக் காட்டிய நகைச்சுவையான பேச்சு அந்தப் பெண்ணுக்குப் புரிந்தது!

- அவ்வாறு உம்மு ஸு லைம் (ரலி) அவர்கள் கூறியதும் - பரவாயில்லை., நோயின் உழற்றல் எதுவுமின்றி மகன் நம்மதியாய் உறங்கத்தான் செய்கிறார் எனக்கருதிக்கொண்டு வழமையான நடவடிக் கையை மேற்கொண்டார்கள் அபூ தல்ஹா அவர்கள். வெளியே சென்று வந்த களைப்பு நீங்கி நன்றாக உணவு உட்கொண்டு உம்மு ஸு லைமுடன் சந்தோசமாக இருந்தார்கள். தாம்பத்திய உறவும் கொண்டார்கள்! அது வரையில் எதுவும் சொல்லாமல் எல்லாம் முடிந்த பிறகே மகன் மரணம் அடைந்த செய்தியைச் சொல்லி அவனை அடக்கம் செய்யுங்கள் என்றார்கள் உம்மு ஸு லைம் அவர்கள்!

காலையில் சிறுவனை அபூ தல்ஹா (ரலி) அவர்கள் அடக்கம் செய்யும் பொழுதே விஷயம் நபி (ஸல்) அவர்களுக்குத் தெரியவந்தது! செய்தியைக் கேட்டதும் அவ்விருவருக்கும் குழந்தைப் பாக்கியம் வேண்டி நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்தது அன்பு மகனின் பிரிவினால் அவ்விரு வரும் மனம் கலங்கக் கூடாது என்பதற்காகவே!

அவ்வாறே ஓர் ஆண் குழந்தை பிறக்கவே அதற்கு அப்துல்லாஹ் என்று பெயர் சூட்டி அதன் அருட்பாக்கியத்திற்காகவும் பிரார்த்தனை செய்வதார்கள் நபியவர்கள்.

அன்று பிறந்த அப்துல்லாஹ்வின் எதிர்கால வாழ்வு எப்படி இருந்தது என்பதும் கவனிக்கப்பட்டு அந்த விளக்கமும் இந்த அறிவிப்பில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆம்! மதீனாவாழ் முஸ்லிம்களில் ஒருவர் அந்த விவரத்தை அறிவித்துள்ளார். அன்று நபியவர்கள் எந்தக் குழந்தைக்காக அருட்பாக்கியம் வேண்டிப் பிரார்த்தனை செய்தார்களோ அந்த அப்துல்லாஹ் வுக்கு பிற்காலத்தில் ஒன்பது ஆண்மக்கள் பிறந்தார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு வரும் குர்ஆனைக் கற்றுத் தேர்ந்து பெரும் அறிஞர்களாய்த் திகழ்ந்தார்கள்! இது நபியவர்கள் செய்த பிரார்த்தனையின் நற்பயனே அன்றி வேறென்ன!

இந்த நபிமொழி மூலம் மேலும் பல விஷயங்கள் தெரியவருகின்றன. நபி (ஸல்) அவர்கள் பேரித்தம் பழங்களை மென்று அதனைக் கையிலெடுத்து குழந்தையின் உள்வாயின் மேற்பகுதியிலும் அடிநாக்கிலும் தடவுவார்கள். அந்த முறைக்கு அரபியில் தஹ்னீக் என்பர்.

நபிகளாரின் உமிழ் நீரின் பாக்கியம் குழந்தைக்குக் கிடைக்க வேண்டும்., அதுவே அதன் வயிற்றினுள் முதலில் செல்லவேண்டும் என்பது நோக்கமா? அல்லது அனைத்திற்கும் முதலில் பேரித்தம் பழக்கூடாடும் கூடித்தும் குழந்தையின் வயிற்றுள் செல்லவேண்டும் என்பது நோக்கமா?

முந்தையதுதான் நோக்கமெனில் அது நபி(ஸல்)அவர்களுக்கு மட்டுமே சொந்தமான - பிரத்தியேகமான சிறப்புகளுள் ஒன்றாகும். வேறு யாரும் இது போன்று பேரித்தம் பழங்களை மென்று குழந்தைக்கு தசனீக் செய்ய வேண்டியதில்லை! ஏனெனில் நபியவர்கள் நீங்கலாக வேறு யாருடைய உமிழ் நீருக்கும் அந்த சிறப்பு கிடையாது!

இரண்டாவதுதான் நோக்கமெனில் அதாவது, பேரித்தம் பழச்சாரும் சத்தும் குழந்தையின் வயிற்றில் சதலில் செல்ல வேண்டுமென்பது நோக்கம் எனில் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் இதுபோல் தஹ்னீக் செய்ய வேண்டும் என்று நாம் சொல்லலாம்!

மேலும் நபி (ஸல்) அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்ததன் பயனாக அந்தக் குழந்தைக்கும் அதன் சந்ததி களுக்கும் அல்லாஹ் பெரும் பாக்கியங்கள் அருளியது அல்லாஹ்வின் வல்லமைக்கான சான்றுகளில் ஒன்றே!

மேலும் குழந்தைகளுக்கு அப்துல்லாஸ் (அல்லாஹ்வின் அடிமை) என்றும் அப்துர் ரஹ்மான் (கருணைமிக்க இறைவனின் அடிமை) என்றும் பெயர் சூட்டுவது சிறப்பானது., விரும்பத்தக்கது என்பதும் இந்த நபிமொழியில் இருந்து தெரிகிறது.

நபி(ஸல்)அவர்கள் அருளினார்கள்: உங்கள் பெயர்களிலேயே அல்லாஹ்வுக்குப் பிரியமானது அப்துல்லாஹ் என்பதும் அப்துர் ரஹ்மான் என்பதும் தான்” நூல்: முஸ்லிம்

அழகிய பெயர்களைத் தேர்வு செய்து உங்கள் பிள்ளைகளுக்குச் சூட்டு வதன் மூலம் அல்லாச்விடம் நற்கூலியும் கிடைக்கும், உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல்லுபகாரம் செய்தவர்களாகவும் நீங்கள் ஆகிறீர்கள்!

ஆனால் இன்று பெரும்பாலான மக்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நூதன மான பெயர்களைத் தேடுகிறார்கள். இதுவரையில் யாருக்குமே சூட்டப்படாத புதிய பெயர்கள் வேண்டுமாம்! அப்படி ஒரு பெயரைத் தேர்வு செய்யுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள்!

இந்தப் போக்கு எதிர் காலத்தில் பிள்ளைகளின் பெரும் மனக் கஷ்டத்திற்கே வழிவகுக்கும்! எவ்வாறெனில் அந்த நூதனமான பெயரைக் கேட்போர் அனைவரும் இது என்ன பெயர்? இப்படியும் ஒரு பெயரா? என்று ஏளனமாகப் பேசும்பொழுது அது பிள்ளைகளின் மனத்தைப் புண்படுத்தும். அந்தப் பாவங்கள் உங்கள் மீதுதான் விழும்! ஏனெனில் அத்தகைய விநோதமான பெயர்களைச் சூட்டியது நீங்கள்தானே!

இங்கே இன்னொன்றையும் குறிப்பிடுவது பயன்மிக்கதே! அதாவது, சிலர் புதிய பெயர்களைத் தேர்வு செய்வதாகச் சொல்லிக்கொண்டு இறைநிராகரிப்பாளர்களின் பெயர்களைத் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குச் சூட்டுகின்றனர்! அல்லது நடிகர் - நடிகைகளின் பெயர்களைச் சூட்டுகின்றனர்! இது எவ்வளவு பெரிய அறியாமை! வெட்கக் கேடு! கேட்டால் இவர்கள் பிரபலங்கள்., அதனால் அவர்களின் பெயர்களைப் பிள்ளைகளுக்குச் சூட்டுகிறோம் என்கிறார்கள்! இத்தகைய போக்கு குறித்து நபி (ஸல்) அவர்கள் செய்த எச்சரிக்கையைப் பாருங்கள்:

யார் பிற கூட்டத்தினரைப் போல் தங்களைப் பாவித்துக்கொள்கிறார்களோ அவர்கள் அந்தக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களே!”(நூல்: அபூதாவூத், அச்சமத்)

இன்னும் சிலர் மகான்களின் பெயர்களைச் சூட்டுவதில்தான் பாக்கியம் உள்ளதெனக் கருதுகின்றனர். பெரியார்களின் பெயர்களைச் சூட்டுவதில் தவறில்லைதான். ஆனால் அவையும் நல்லபெயர்கள்தானா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். கண்டகண்ட பெயர்களிலெல்லாம் தர்சாக்கள் உள்ளன, நம் நாடுகளில்! ஆவையாவும் மகான்களின் பெயர்கள்தானே என்று சொல்லி அந்தப் பெயர்களைச் சூட்டுவது கூடாது!

வேறு சிலர் வெகு காலமாகக் குழந்தைப் பாக்கியம் இல்லாத நிலையில் ஏதேனும் மகானின் பெயரில் நேர்ச்சை செய்துகொண்டு குழந்தை பிறந்ததும் - அது ஆணானாலும் சரி, பெண்ணானாலும் சரியே அந்த மகானின் பெயரைக் குழந்தைக்குச் சூட்டும்பொழுது பிச்சை எனும் வார்த்தையையும் சேர்த்து மைதீன் பிச்சை, நாகூர்பிச்சை என்று சூட்டுகிறார்கள்! இது நமது ஈமான் - விசுவாசத்தையே பாழாக்கி விடும் போக்காகும்! பிள்ளைகள் அல்லாஹ் நமக்களித்த பிச்சையே தவிர மகான்கள் அளித்த பிச்சை அல்ல!

- பொறுமையின் சிகரமாய்த் திகழ்ந்த உம்மு ஸு லைம் (ரலி) அவர்கள் பிள்ளையின் மரணத்தினால் பதறிப் பரிதவித்து மனம்நொடிந்து உட்கார்ந்து விடக்கூடாது என்பதைக் கணவருக்கு நயமாக எடுத்துச் சொல்லி ஒரு கேள்வி கேட்டார்கள். அதுவும் நம் சிந்தனைக்குரியது! உயர் தத்துவத்தை விளக்கக் கூடியது!

அபூ தல்சாவே! உங்கள் கருத்து என்ன? ஒரு கூட்டம் தங்களது பொருள் ஒன்றை ஒரு வீட்டாரிடம் இரவலாகக் கொடுத்துவைத்தார்கள்., பிறகு தங்களது பொருளைத் திருப்பிக்கேட்கும்பொழுது தர முடியாது என்று சொல்லும் உரிமை அந்த வீட்டாருக்கு உண்டா?”

- அதாவது, நம்முடைய பிள்ளைகள் அல்லாச்வின் உடமைகள்! அவற்றை அவன் நம்மிடம் இரவலாகத் தந்துவைத்துள்ளான். அவன் விரும்பும் நேரத்தில் நம்மிடம் இருந்து அவற்றைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளும் உரிமை அவனுக்கு உண்டு!-உம்மு ஸு லைம் (ரலி) அவர்கள் இப்படி ஓர் உதாரணத்தைக் கூறியது தம் கணவர் அபூ தல்சா (ரலி) அவர்கள் பதற்றம் அடையாதிருப்பதற்காகத்தான்., பொறுமை காத்து அதற்கான கூலியை அல்லாச்விடம் எதிர்பார்த்திருப்பதற்காகத்தான்!

உம்மு ஸு லைம் (ரலி) அவர்கள் பொறுமையிலும் புத்திக்கூர்மையிலும் சிகரமாய்த் திகழ்ந்தார்கள் என்பதையே இது காட்டுகிறது! இல்லையெனில் குழந்தையின் பிரிவால் கரும் துன்பத்திற்குள்ளாவதில் தந்தை

யைப் போன்றது தான் தாயின் நிலையும்! இன்னும் சொல்லப்போனால் பெண்கள்தாம் பெரும்பாலும் பலவீனமானவர்கள். அதிகம் மனம் நொடிந்து உட்கார்ந்து விடுவர்., துயரம்தாளாமல் துடிதுடித்துப்போவர்! ஏனெனில் அவர்கள்தாம் பொறுமையில்லாதவர்கள்! ஆனால் உம்மு ஸு லைம் (ரலி) அவர்கள் ஒரு வித்தியாசமான பெண்மணி!

அபூ தல்ஹா (ரலி) அவர்களது கறாமத் எனும் சிறப்புத் தன்மையும் இங்கு கவனிக்கத் தக்கதாகும். அவர் களும் உம்மு ஸு லைமும் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் பயணத்திலிருந்து திரும்பி வந்துகொண்டிருந்த நிலையில் உம்மு ஸு லைம் (ரலி) அவர்களுக்குப் பிரசவ வேதனை ஏற்பட்டு அபூ தல்ஹா (ரலி) அவர்கள் பயணத்தைத் தொடர முடியாத நிலை ஏற்பட்டபொழுது அவர்கள் செய்த பிரார்த்தனை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது! உடனே உம்மு ஸு லைம் (ரலி) அவர்கள் பிரசவ வேதனை தணிந்தது. எந்தத் தொல்லையும் இல்லாதது போன்றாகி விட்டது! இது அபூ தல்ஹா அவர்களுக்கு அல்லாஹ் அளித்த கறாமத் - அற்புதம் ஆகும். ஆம்! அவர்களது பிரார்த்தனையை ஏற்று உம்மு ஸு லைமின் பிரசவ வேதனையை அல்லாஹ் இலகு வாக்கினான்!

உம்மு ஸு லைம் (ரலி) அவர்களது வாழ்க்கையில் முஸ்லிம் பெண்மணிகளுக்கு மிகச்சிறந்த முன்மாதிரி உள்ளது! ஆணினமே ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையிலான பொறுமையும் அறிவுத் திறமையும் அவர்கள் பெற்றிருந்தார்கள்! மகனாரின் மரணச் செய்தியை நயமாக எடுத்துச்சொல்லி கணவரை மகிழ்வித்தது ஒருபெண் தம் கணவருக்கு ஆற்றும் கடமைக்கும் காட்டும் பரிவுக்கும் மிகச்சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும்!

அருஞ்சொற்கள் شرح الكلمات

1) முன்னைவிடவும் அதிக அமைதியாக: முன்னெப் போதும் இல்லாத அமைதியாக	1) أسكن ما كان : أهدأ أوقاتة
2) அவர்களுடன் வீடு கூடினார்கள்: தாம்பத்திய உறவு கொண்டார்கள்.	2) أصاب منها : كان بينه وبينه ما يكون بين الرجل والمرأة
3) மகனை அடக்கம் செய்யுங்கள்: புதைத்து விடுங்கள்.	3) واروا الصبي: واروه بالدفن
4) நீங்கள் வீடு கூடினீர்களா?: தாம்பத்திய உறவு கொண்டீர்களா?	4) أعرضتم : المراد منه الوطء
5) தஹ்னீக் செய்தார்கள்: ஸிஹாஹ் என்ற அகராதியில் உள்ளது: குழந்தைக்கு தஹ்னீக் செய்தேன்: பேரீத்தம் பழத்தையோ அது போன்றதையோ வாயில் போட்டுமென்றேன். பிறகு குழந்தையின் மேல் வாயிலும் உட்பகுதிகளிலும் தடவினேன்.	5) حنك: في الصحاح: حنكت الصبي اذا مضغت تمرًا أو غيره ثم دلكته بحنكه
6) அலங்கரித்தார்கள்: தம் கணவருக்காக அலங்கரித்தார்கள்.	6) تصنعت : تزيت لزوجها
7) என்னை அசுத்தமாக்கி விட்டேன்: உடலுறவின் மூலம் துடக்கானேன்.	7) تلطخت: تفذرت بالجماع
8) இரவில் பிரவேசிக்கமாட்டார்கள்: முன்னறிவிப்பின்றி இரவில் வந்து சேரமாட்டார்கள்.	8) لا يطرقتها طروقا : لا يدخلها ليلا
9) பிரசவ வேதனை.	9) المخاض: وجع الطلق والولادة

கேள்விகள் الاسئلة

- 1) உம்மு ஸு லைம் (ரலி) அவர்களின் முதல் கணவரின் பெயர் என்ன? அவரது நிலை என்ன?
- 2) மரணம் அடைந்த அபூ உமைருக்கும் அனஸ் (ரலி) அவர்களுக்கும் உள்ள உறவு என்ன?
- 3) அத் தெளரிய்யா என்பதன் விளக்கம் என்ன?
- 4) தச்னீக் என்பதன் கருத்து என்ன? அதன் கூட்ட நிலை என்ன?
- 5) பிள்ளைகளுக்குப் பெயர் சூட்டுவதில் நபிகளாரின் வழிகாட்டுதல் என்ன?
- 6) பிள்ளைகள் அல்லாச் நம்மிடம் ஒப்படைத்துள்ள அமானிதம் என்பதை உம்மு ஸு லைம் (ரலி) அவர்கள் எப்படி விவரிக்கிறார்கள்?
- 7) அபூ தல்ஹா (ரலி) அவர்களின் கறாமத் எனும் சிறப்புத் தன்மையை விவரிக்கவும்.

வீரமும் கோபமும்

– 45 – و عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: ليس الشديدُ بالصرعةِ إنما الشديدُ الذي يملكُ نفسه عند الغضبِ

متفق عليه - والصرعةُ: بضم الصادِ وفتح الراءِ وأصلُهُ عند العربِ من يصرعُ النَّاسَ كثيرًا

ஹதீஸ் 45

அபூ ஹு ரைரா (ரல்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: பலசாலி என்பவன் (எதிரியை) கீழே வீழ்த்துபவன் அல்லன். மாறாக கோபத்தின்பொழுது யார் தன்னைக் கட்டுப் படுத்துக் றானோ அவன்தான் பலசாலி! (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

அரபுகளிடத்தில் அஸ் ஸு ரஆ என்பதன் அசல் பொருள், மக்களை அதிகமாக கீழே வீழ்த்துபவன் என்பதாகும்.

– 46 – و عن سليمان بن صرد رضي الله عنه قال: كنتُ جالسًا مع النبي صلى الله عليه وسلم ورجلانِ يستبانِ وأحدُهُما قد أحمرَّ وجهُهُ و انتفختُ

أوداجُهُ فقال رسولُ الله صلى الله عليه وسلم إني لأعلمُ كلمةً لو قالها لذهبَ عنه ما يجدُ، لو قال: أعوذُ باللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ذهبَ منه ما

يجدُ فقالوا له: إنَّ النبي صلى الله عليه وسلم قال: تَعَوَّذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ - متفق عليه

சதீஸ் 46

ஸு லைமான் பின் ஸு ர்த் (ரல்) அறிவிக்கிறார்கள்: நான் நபி (ஸல்) அவர்களின் அவையில் அமர்ந்து ருந்தேன். அப்பொழுது இரு மனிதர்கள் பரஸ்பரம் ஏசிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் ஒருவரின் முகம் சிவந்து விட்டது. அவருடைய நரம்புகள் புடைத்துவிட்டன. அப்பொழுது நபி (ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: நான் ஒரு வார்த்தையை அறிவேன். அதை அவர் சொன்னரெனில் அவரது கோபம் அகன்றுவிடும். விரட்டப் பட்ட ஷைத்தானை விட்டும் அல்லாச்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன் என்று அவர் சொன்னால் இவரது கோபம் போய்விடும்! அப்பொழுது மக்கள் அந்த மனிதரை நோக்கிச் சொன்னார்கள்: விரட்டப்பட்ட ஷைத் தானை விட்டும் நீ அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுமாறு நபியவர்கள் சொல்கிறார்கள்” (புகாரி, முஸ்லிம்)

الشرح الغريب

கோபம் கொண்ட மனிதனின் உள்ளத்தில் ஷைத்தான் தீ மூட்டிச் சூடேற்றுகிறான்! அதனால் கோபம் கொண்டவனின் முகம் சிவந்து விடுகிறது. நரம்பு - நாளாங்கிளவல்லாம் புடைத்துப் பருத்துவிடுகின்றன! அப்பொழுது நிதானமழந்து போகிறான்! என்ன பேசுகிறோம்., என்ன சொய்கிறோம் என்பது கூட அவனுக்குத் தெரிவதில்லை!

இதனால்தான் ஒருமனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து எனக்கு அறிவுரை பகருங்கள் என்ற பொழுது நபி (ஸல்) அவர்கள் நீ கோபம் கொள்ளாதே என்றார்கள். அவர் மீண்டும் எனக்கு அறிவுரை பகருங்கள் என்றார். அதற்கும் நபியவர்கள் நீ கோபம் கொள்ளாதே என்றார்கள். முன்றாவது தடவையும் அந்த மனிதர் எனக்கு அறிவுரை பகருங்கள் என்றபொழுதும் நபி (ஸல்) அவர்கள் நீ கோபம் கொள்ளாதே என்றே சொன்னார்கள்! (நூல்: புகாரி)

கூண்டை - தகராறு என்று வரும்பொழுது மக்களை கீழே வீழ்த்தி விடுபவன் வீரன் அல்லன் என்று இங்கே விளக்கப்படுகிறது. ஆனால் வீரன் - பலசாலி என்று மக்கள் புகழ்வதோ அந்த மனிதனைத்தான்! உண்மையில் வீரன் யாரென்றால், கோபத்தின்பொழுது தன்மனத்துடன் போராடி கோபத்தை அடக்குகிறானே அவன்தான்! உண்மையில் அதுதான் வீரச்செயல்! அதுதான் பாரதூரமான - கஷ்டமான காரியம்! எல்லோராலும் அது முடியாது. மனத்தை வென்றடக்கி அதன் தீய தூண்டுதல்களைக் கட்டுப்படுத்தி வைத்துள்ளானே அவனால்தான் அது முடியும்! அப்படிப்பட்ட மனிதனைத்தான் வீரன் என்று புகழவேண்டும் என நபியவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள்!

இந்தவகையில் கோபத்தை அடக்கவும் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும் இந்த நபிமொழி ஆர்வமுட்டுகிறது. மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தாமல் அதன் தீய தூண்டுதல்களின் பின்னால் சென்றுகொண்டிருந்தால் பேரிழப்பதான் ஏற்படும். பிற்பாடு மனம் வருந்தும் நிலைதான் வரும்!

இதனை அன்றாடம் நாம் காணலாம். சிலர் எடுத்ததெற்கெல்லாம் கோபப்படுவார்கள். மிகச்சாதாரண விஷயத்திலும் ஆத்திரம் கொண்டு அவகூரப்பட்டு மனைவியைக்கூட மணவிலக்கு சொல்லிவிடுகிறார்கள்! அது

மணவிலக்கின் கடைசுடித் தவணையாக இருக்கும்! அதனால் கணவனும் மனைவியும் நிரந்தரமாகப் பிரிய வேண்டியதாகிவிடுகிறது! பிறகு ஐயோ! அறியாத் தனமாக மணவிலக்கு செய்து விட்டேனே என்று புலம்பிக் கொண்டு திரிகிறார்கள்!

இன்னும் சிலர் கோபத்தின் வேகத்தை தன் மகன் மீது அல்லது மனைவி மீது காட்டுவார்கள். கண் மண் தெரியாமல் அடித்து நொறுக்கி விடுவார்கள்! அதனால் சிலபொழுது முரட்டுத்தனமான அந்த அடிகளைத் தாங்க முடியாமல் அவர்கள் இறந்தே போய்விடுகிறார்கள்! வேறு சிலர் உணர்ச்சி வசப்பட்டு தமது உடமை களையே அழித்துவிடுகிறார்கள்! ஆத்திரக்காரனுக்கு புத்திமட்டம் என்று சொல்வார்களே அதுபோல இவ்வாறு பற்பல நிகழ்ச்சிகளை நாம் காண்கிறோம். அல்லது கேள்விப்படுகிறோம்!

இதனால்தான் கோபம் உள்ள நேரத்தில் தீர்ப்பு வழங்கக்கூடாது என்று நீதிபதியைக்கூட தடுத்துள்ளார்கள் நீதி நபி(ஸல்) அவர்கள். (நூல்: புகாரி) ஏனெனில் பிரசுஷனை குறித்து ஆழமாகச் சிந்திக்க விடாமல் கோபம் அவரைத் தடுத்துவிடுகிறது! அப்பிரச்சனையில் ஷரீஅத் அளிக்கும் தீர்ப்பு என்ன என்று ஒப்பு நோக்கி ஆராய்வதற்கு ஆத்திரம் அவரை விடுவதில்லை! எனவே கோபத்துடன் தீர்ப்பு அளித்து அது அசத்தியத்தின்படி அமைந்து அதனால் அவர் அழிவுக்குள்ளாகிவிடலாம்!

இத்தகைய கோபத்தை அடக்கிட வேண்டும்., அதற்கான வழியைத்தான் இங்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் கற்றுத்தருகிறார்கள். அதுதான்: **அஹ்மது பில்லாஹி மினஷ் ஷைத்தானிர் ரஜீம்** (விரட்டப்பட்ட ஷைத்தானை விட்டும் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்) என்று அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்வது! ஆம்! முன்னர் செஷான்னது போன்று - கோபத்தின் பொழுது மனத்தில் தீயை மூட்டுவது ஷைத்தான்தான்! எனவே அவனது பகைமையை நினைவில் கொண்டுவிந்து 'அதிலிருந்து அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடினால் மனம் அமைதிப்படும் என்பது திண்ணம்!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம்

ஸு லைமான் பின் ஸு ர்த் (ரலி) அவர்கள்

ஸு லைமான் பின் ஸு ர்த் (ரலி) அவர்கள் இறைமார்க்கப் பற்றும் பயபக்தியும் மிக்கவராக இருந்தார்கள். தமது குலத்தாரிடையே உயர் அந்தஸ்து அவர் களுக்கு இருந்தது. பற்று யுத்தத்தில் கலந்துகொண்ட அன்னார் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். அப்பொழுது அவர்களது வயது 93 ஆகும். அன்னா ரிடம் இருந்து 15 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன!

அருள்சொற்கள் شرح الكلمات

1) ஒருவரை ஒருவர் ஏசிக்கொண்டிருந்தனர்.	١) يستبان: يسب كل منهما صاحبه
2) அவருடைய நரம்புகள்: அதாவது, கழுத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள நரம்புகள்., (ஆடு மாடுகளை அறுப்ப)வர் அந்த நரம்புகளைத்தான் அறுக்கிறார்.	٢) أوداجه: في النهاية الأوداج: ما أحاط بالعنق من العروق التي يقطعها الذابح
3) ஷைத்தான்: வரம்புமீறியவன், முர்க்கத்தனம் கொண்டவன். ஷாத: சூடானான் அல்லது ஷ(த்)தன: தூரமானான் எனும் வேர்ச் சொல்லில் இருந்துள்ள வார்த்தையாகும் இது.	٣) الشيطان: العاقى المتمرد ، من شاط بمعنى احترق أو من شطن بمعنى بعد
4) விரட்டப்பட்டவன்: அல்லாஹ்வின் அருளில் இருந்து தூர மாக்கப்பட்டவன்!	٤) الرجيم : فعيل معني مفعول ، المبعد من رحمة الله

கேள்விகள் الاسئلة

- 1) பலசூலி என்பதற்கு நபிகளார் அவர்கள் அளித்த விளக்கம் என்ன?
- 2) கோபத்தினால் ஏற்படும் தீமைகளை விளக்கவும்.
- 3) கோபம் ஏற்பட்டால் மேற்கொள்ள வேண்டிய உபாயம் என்ன? அதற்கு நபியவர்கள் காண்பித்துத்தந்த வழி என்ன?

கோபமும் தாயரமும்

- ٤٧ - و عن معاذ بن أنس رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال : من كظم غيظاً وهو قادرٌ علي أن ينفذه ، دعاه الله سبحانه وتعالى علي رؤس الخلائق يوم القيامة حتى يُخبره من الحور العين ما شاء - رواه أبو داود و الترمذي وقال : حديث حسن
- ٤٨ - و عن أبي هريرة رضي الله عنه ، أن رجلاً قال للنبي صلى الله عليه وسلم أوصني قال : لا تغضب فرَدَّدهُ مراراً قال : لا تغضب - رواه البخاري
- ٤٩ - و عن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ما يزال البلاء بالمؤمن و المؤمنة في نفسه و ولده و ماله حتى يلقي الله تعالى و ما عليه خطيئة - رواه الترمذي وقال : حديث حسن صحيح

ஹதீஸ் 47

முஆத் பின் அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: ஒருமனிதன் சினத்தைச் செல்லுபடியாக்க ஆற்றல் பெற்றிருக்கும் நிலையிலும் அதனை மென்று விழுங்கினால் அவனை மறுமை நாளில் எல்லாப் படைப்பினங்களுக்கு முன்னிலையில் அல்லாஹ் அழைப்பான். சூ ருல் ஈன் எனும் அழகுமிக்க (சுவனத்துப்) பெண்களில் அவன் விரும்புகிறவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள அவனுக்கு அனுமதி அளிப்பான். (நூல்: அபூ தாவூத், தீர்மதி)

ஹதீஸ் 48

அபூ சூ ரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து எனக்கு அறிவுரை கூறுங்கள் என்றார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் நீ கோபம் கொள்ளாதிருப்பாயாக என்றார்கள். மீண்டும் அறிவுரை கூறுமாறு பல தடவை அவர் கேட்டதற்கும் நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் நீ கோபம் கொள்ளாதிருப்பாயாக என்றே பதில் அளித்தார்கள்! (நூல்: புகாரி)

ஹதீஸ் 49

அபூ ஹு ரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: விசுவாசுடம் கொண்ட ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் - அவர்களுடைய உயிர், பிள்ளைகள் மற்றும் செல்வம் ஆகியவற்றில் கஷ்டம் ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது! (அவர்களுடைய தவறுகளுக்கு அது பரிகாரமாகிவிடுவதால்) இறுதியில் அவர்கள் மீது எவ்வித தவறும் இல்லாத நிலையில் அல்லாஹ்வை அவர்கள் சந்திக்கிறார்கள்! (நூல்: தீர்மதி)

الشرح التلخيص

இம்முன்று நபிமொழிகளும் பொறுமையின் சிறப்பை எடுத்துரைக்கின்றன. முதல் ஹதீஸின் கருத்து: நியாயமாக நடவடிக்கை எடுத்து தனது சினத்தைத் தீர்க்க ஆற்றல் பெற்றிருந்தும் ஒருமனிதன் சினத்தை அடக்கு கிறான்., பொறுமையை மேற்கொள்கிறான் எனில் அதற்கு அல்லாஹ்விடத்தில் மகத்தான பரிசு உள்ளது!

அரபியில் அல் -கைழ் - الغيظ என்றால் கடும்கோபம் அதாவது கூடினம் என்று பொருள். தனது சினத்திற்குப் பழிதீர்க்க வலிமை இல்லாதவன் சினத்தை மென்று விழுங்கினான் என்று சொல்லப்படு வதில்லை! கோபம் எனும் சொல் கூட ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் வார்த்தையே! ஆனால் துயருறுதல் எனும் வார்த்தையில் பலவீனத்தின் பொருள் உள்ளது. அதனால்தான் கோப நிலை - அது தன்னைப் பொறுத்து பூரணமான ஒன்றெனக் கூறப்படுகிறது! இந்த ரீதியில்தான் அல்லாஹ் கோபம் கொள்கிறான் என்று சொல்வது சரிகாணப் படுகிறது. ஆனால் அல்லாஹ் துயரப்படுகிறான் என்று சொல்லப்படுவதில்லை! ஏனெனில் நினைத்ததை நிறைவேற்ற முடியாத பொழுதுதான் துயரப்படும் நிலை வருகிறது! அல்லாஹ்வோ ஆற்றல்கள் நிறைந்தவன்!

ஆக! கடுமையாகக் கோபம் கொண்ட ஒருமனிதன் தனது சினத்திற்குப் பழிவாங்கும் சக்தி பெற்றிருந்தும் பொறுத்துக்கொள்கிறான்., சகித்துக் கொள்கிறான் என்றால் அது அல்லாஹ்விடத்தல் மிகவும் பிரியமான நற்குணமாக மதிக்கப்படுகிறது!

இரண்டாவது சதீஸின் கருத்து இதுதான்: அறிவுரை கேட்டுவந்த அந்த மனிதருக்கு முன்று தடவையும் கோபம் கொள்ளாதே என்பதையே அறிவுரையாக நபியவர்கள் கூறியதற்குக் காரணம் அந்த மனிதர் அதிகம் கோபம் கொள்ளும் சுபாவம் உடையவராக இருந்தார் என்பதுதான்! எனவே அவரது பலவீனத்திற்கேற்ப

அவருக்குப் புத்திமதி கூறுவதே பொருத்தம்! நோய்க்கேற்ற மருந்து வழங்குவதில் நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் கைதேர்ந்த வர்கள்! பொறுமைப் பண்பே எந்நிலையிலும் சிறப்புக்குரியது என்பதையே இது காட்டுகிறது!

முன்றாவது சதீஸின் கருத்து இதுதான்: மனிதனுக்கு பல்வேறு விதங்களில் தொல்லைகள், துன்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவற்றுள் குறிப்பிடத் தக்கவை அவனுக்கும் அவனுடைய உடமைகளுக்கும் அவனுடைய பிள்ளைகளுக்கும் ஏற்படுகிற நோய்நொடிகள், கஷ்டங்கள்! இவ்வாறு தொடர்கிற துன்பங்கள் மனிதனின் பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக அமைகின்றன! பிறகு அவன் பூமியில் நடந்து செல்கிறான்., அவன் மீது எவ் விதப் பாவங்களும் குற்றங்களும் இல்லாத நிலையில்! ஆனால் இதற்கு ஒருநபந்தனை உண்டு. அதுதான் பொறுமை! பொறுமை கொள்வதற்கு மாறாக அந்த மனிதன் கோபம் கொண்டால் கோபத்தின் விளைவுதான் அவனுக்குக் கிடைக்கும்!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் முஆத் பின் அனஸ் (ரலி) அவர்கள்

எகிப்து மற்றும் சிரியா ஆகிய தேசங்களில் வாழ்ந்த முஆத் பின் அனஸ் (ரலி) அவர்களின் முலம் 30 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன!

شرح الكلمات أروஞ்சொற்கள்

<p>1) சினத்தை மென்று விழுங்கினான்: சினத்தை அருந்தினான். அதற்குத் தூண்டுகோலாக இருந்ததைச் சகித்துக் கொண்டான். பொறுத்துக் கொண்டான். இதன் அகராதீப் பொருள்: அடக்குதல், வெளித்தெரியாமல் தடுத்தல்!</p>	<p>(1) كظم غيظا : تجرع الغيظ واحتمل سببه وصبر عليه و اصل الغيظ : الحسب و المنع من الظهور</p>
<p>2) அல் ஹு ருல் ஈன்: ஹு ர் என்பது றெளராஉ என்பதன் பன்மை. இதன் பொருள்: அதிக வெண்மையான வெள்ளை விழியும் அதிக கருமையான கருவிழியும் கொண்ட பெண்கள். அல் ஈன்: ஐனாஉ என்பதன் பன்மை. அகன்ற விழிகள் உடைய பெண்கள் என்று பொருள். இங்கு அதன் கருத்து அழகிய பெண்கள் என்பதாகும்.</p>	<p>(2) الحور العين : الحور جمع حوراء وهو شديدة البياض في العين و شديدة السواد و المراد هنا الحسان من النساء</p>

الاستئلة கேள்விகள்

- 1) கோபம், சினம், துயரம் ஆகிவற்றின் விளக்கம் என்ன?
- 2) முன்று தடவையும் ஒரே அறிவுரையையே நபி (ஸல்) அவர்கள் அந்த மனிதருக்கு வழங்கியதன் இரகசியம் என்ன?
- 3) அல் ஹு ருல் ஈன் என்பதன் விளக்கம் என்ன?
- 4) அறிவிப்பாளர் குறித்து நீ அறிந்திருப்பதென்ன?

உமர் (ரலி) அவர்களின் உயர் பண்பு!

50 - و عن ابن عباس رضي الله عنهما قال : قَدِمَ عِيْنَةُ بْنُ حِصْنٍ فَتَزَلَ عَلِيٌّ ابْنَ أَخِيهِ الْحُرِّ بْنِ قَيْسٍ ، وَكَانَ مِنَ النَّفَرِ الَّذِينَ يُدْنِيهِمْ عُمَرُ ؓ وَكَانَ الْقُرَاءُ أَصْحَابَ مَجْلِسِ عُمَرَ ؓ وَمُشَاوَرَتِهِ كُهُولًا كَانُوا أَوْ شَبَابًا فَقَالَ عِيْنَةُ لَابْنَ أَخِيهِ : يَا بْنَ أَخِي لَكَ وَجْهٌ عِنْدَ هَذَا الْأَمِيرِ فَاسْتَأْذِنْ لِي عَلَيْهِ ، فَاسْتَأْذَنَ فَأَذِنَ لَهُ عُمَرُ فَلَمَّا دَخَلَ قَالَ : هِيَ يَا بْنَ الْخَطَّابِ فَوَ اللَّهُ مَا تُعْطِينَا الْجَزَلَ وَ لَا تَحْكُمُ فِينَا بِالْعَدْلِ فَعَضِبَ عُمَرُ ؓ حَتَّى هَمَّ أَنْ يُوقِعَ بِهِ فَقَالَ لَهُ الْحُرُّ : يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ لِنَبِيِّهِ ﷺ (خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ) (سورة الاعراف الآية : 198) وَ أَنْ هَذَا مِنَ الْجَاهِلِينَ ، وَاللَّهِ مَا جَاوَزَ عُمَرُ حِينَ تَلَاهَا وَكَانَ وَقَافًا عِنْدَ كِتَابِ اللَّهِ - رواه البخاري

சதீஸ் 50

இப்பனு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: உயைனா இப்பனு ஹிஸ்ன் என்பார் (மதீனா) வந்து தன்னுடைய சகோதரர் மகனாகிய ஹு ர்ரு பின் கைஸ் என்பாரிடம் தங்கியிருந்தார். உமர் (ரலி) அவர்கள்

யார் யாரையெல்லாம் தங்களது அவையில் நெருக்கமான அந்தஸ்தில் வைத்திருந்தார்களோ அத்தகைய நபர்களுள் ஹு ர்ரும் ஒருவர். குர்ஆனை கற்றறிந்த அறிஞர்கள்தான் உமர் (ரலி) அவர்களது அவைத் தோழர்களாகவும் ஆலோசகர்களாகவும் இருந்தனர். அவர்கள் பெரிய வயதுடையவர்களாயினும் இளைஞர்களாயினும் சரியே! தன் சகோதரர் மகனிடம் உயைனா சொன்னார்: மகனே! இந்த அமீரிடத்தில் உனக்கு செஷல்வாக்குள்ளது. எனவே அவரைச் சத்திப்பதற்கு எனக்கு அனுமதி வாங்கிக் கொடு!" அவ்வாறே அவர் அனுமதி கேட்டார். உமர் (ரலி) அவர்களும் அனுமதி கொடுத்தார்கள்.

உமர் (ரலி) அவர்களின் சமூகத்தில் உயைனா வந்தபொழுது சொன்னார்: இதோ! கத்தாபின் மகனாரே! நீர் எங்களுக்கு அதிக மானியம் கொடுப்பதில்லை. மேலும் எங்களிடையே நீதியுடன் தீர்ப்பு அளிப்பதில்லை!" (இதனைக் கேட்டதும்) உமர் (ரலி) அவர்கள் அதிகஅளவு கோபம் கொண்டு அவரைத் தண்டிக்கவே முனைந்து விட்டார்கள்!

அப்பொழுது உமர் (ரலி)அவர்களிடம் ஹு ர்ரு சொன்னார்: அமீரூல் முஃமினீன் அவர்களே! (குர்ஆனில்) அல்லாச் தன்னுடைய நபியை நோக்கிக் கூறுகிறான்: (நபியே! மக்களிடத்தில்) மென்மையையும் மன்னிக் கும் போக்கையும் மேற்கொள்வீராக! நன்மை புரியுமாறு ஏவுவீராக. மேலும் அறிவீனர்களைவிட்டும் விலகியிருப்பீராக! (7 : 199) - இந்த மனிதரும் அறிவீனர்களில் ஒருவர்தானே!" - அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! இந்த வசனத்தை அவர் ஓதிக் காட்டியபொழுது உமர் (ரலி) அவர்கள் அதை மீறிச் செல்லவில்லை! அவர்கள் இறைவேதத்தின் வரம்புக்குக் கட்டுப்படுபவர்களாய்த் திகழ்ந்தார்கள்!" நூல்: புகாரி

التشريح ~ தெளிவுரை

இரண்டாம் கலீஃபா உமர் (ரலி) அவர்களைப் பற்றி இப்பனு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்துள்ள இந்நிகழ்ச்சியை இமாம் நவவி (ரஹ்) அவர்கள் பொறுமை பற்றிய இந்தப் பகுதியில் கொண்டு வந்துள்ளார்கள்!

நீதிக்கும் நேர்மைக்கும் புகழ் பெற்றவர்கள் உமர் (ரலி)அவர்கள்! சத்தியத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் பண்பும் அதன் முன் பணியும் இயல்பும் அவர்களிடம் மிகுந்திருந்தன! அவர்களது வாழ்க்கை வரலாற்றில் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் இதற்குச் சான்று பகன்றுகொண்டிருப்பதைக் காணலாம்! ஒரு தடவை ஒருபெண்மணி குர்ஆனின் வசனத்தை ஓதிக் காட்டி நினைவூட்டியபொழுது உடனே உமர் (ரலி) அவர்கள் அதன் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்தார்கள் எனும் நிகழ்ச்சி மிகவும் பிரபலமானதே! அத்தகைய சான்றுகளுள் ஒன்றுதான் இங்கு கூறப்பட்ட இந்நிகழ்ச்சியும்!

உயைனா பின் ஹிஸன் என்பவர் தம் மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த தலைவர்தான். ஆனாலும் அவர் நாட்டுப்புறத்தவர் என்பதால் நாகரீமற்றவராக இருந்தார். இதோ! கத்தாபின் மகனாரே! என்று அவர் தனது பேச்சைத்தொடங்கியது எவ்வளவு அநாகரீகமானது! பண்பாடற்றது! அதைத்தொடர்ந்து அவர் சொன்ன வார்த்தைளும் அப்படிப்பட்டவைதானே!

நீர் எங்களுக்கு அதிக மானியம் வழங்குவதில்லை. மேலும் எங்களிடையே நீதியுடன் தீர்ப்பு அளிப்பதில்லை!"

பார்த்தீர்களா., எப்படிப் பொறுப்பின்றி - வாய்க்கு வந்தபடி பேசுகிறார் என்பதை! நீதிமிக்க ஆட்சிக்குப் புகழ்பெற்ற கலீஃபா உமர்(ரலி) அவர்களது நடவடிக்கை நீதி அல்ல என்கிறார்! அதாவது கலீஃபா உமர் அவர்கள் அரசுநாங்கப் பணத்தை அதிகஅளவு அவருக்கு அள்ளிக் கொடுக்காததை அநீதி என்று கூறுகிறார்! அதுவும் மரியாதைக் குறைவான முறையில் சுட்டிக்காட்டுகிறார்! பண்பாடற்ற அவரது பேச்சுதான் உமர் (ரலி)அவர்கள் அதிகம் கோபம் கொள்ள காரணமாயிற்று! உடனே அவரைப் பிடித்துத் தண்டிக்கவே முனைந்து விட்டார்கள்! இதனைக்கண்டதும் அருகில் நின்று கொண்டிருந்த ஹு ர்ரு என்பார் கலீஃபா அவர்களைச் சமாதானப்படுத்தினார்! மன்னித்துவிடுமாறு கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

அவர் எவ்வாறு சமாதானப்படுத்தினார் என்பதுதான் இங்கு நமக்கு நல்லதொரு பாடம்! அதாவது, உடனே -மேலே சொன்ன குர்ஆன் வசனத்தை அவர் ஓதிக் காண்பித்தார்! இறைவனின் அறிவுரையைக் கேட்ட உடனேயே உமர்(ரலி) அவர்கள் அமைதியாகிவிட்டார்கள். குர்ஆனுடன் அவர்களுக்கிருந்த ஈடுபாடு எத்தகைய ஆழமானது என்பதையே இது காட்டுகிறது! நபிகளாரிடம் பெற்றிருந்த நல்லொழுக்கப் பயிற்சி உமர் (ரலி) அவர்களது இதயத்தை அந்த அளவுக்கு பண்படுத்தி - பக்குவப்படுத்தி இருந்தது என்பதே உண்மை!

அல்லாஹ்வின் அருள்மறை குர்ஆனுக்கு நபித்தோழர்கள் அளித்துவந்த மரியாதையைப் பாருங்கள். இது அல்லாச் அருளிய வேதத்தின் கட்டளை என்று அவர்களுக்கு நினைவூட்டியதுமே அதற்குக் கட்டுப்பட்டார்கள்.

இன்று நாமும்தான் அந்த வேதத்தின் மீது விசுவாசம் கொண்டுள்ளோம்., அதன் கட்டளைகளைத் தினமும்
 செஷ்விமடுக்கிறோம்., ஆனால் குர்ஆனுக்கு உரிய மரியாதை தருகிறோமா? அதன் ஆணைகளுக்குக் கீழ்ப்
 படிக்கிறோமா? நம்முடைய வாழ்க்கையில் அதுதான் கேள்விக் குறியாக உள்ளது! கலீபாக்களின் வாழ்வில்
 நடைபெற்ற இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளின் மூலம் அத்தகைய பயிற்சூழியையும் பக்குவத்தையும் நாமும் பெற
 முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்பதே நாம் பெற வேண்டிய பாடம்!

மேலேசொன்ன வசனத்தின் முதல்கட்டளை மென்மையையும் மன்னிக்கும் போக்கையும் மேற்கொள்வீராக
 என்பதாகும்! இதற்கு அரபியில் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ள வார்த்தை (مُحْسِنًا) கருத்துச் செறிவானது! அதாவது,
 உலகில் மக்களிடம் இணைந்து வாழும்பொழுது கூலர் உங்களிடம் மனம் நோகும் படிப் பேசிடலாம்.,
 முறைகேடாக நடந்திடலாம்., அதற்கெல்லாம் முழு அளவில் பழிவாங்கியே தீருவது என்பது கூடாது. அந்த
 மனிதர்களின் குணங்களில் - செஷ்யல்களில் எது இலகுவானதோ அதை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களை நீங்கள்
 மனம் பொறுத்திட வேண்டுமே தவிர., உரிமை முழுவதையும் எதிர்பார்க்க முடியாது. அது உங்களுக்குக்
 கிடைக்காது!

இதேபோல் உங்களிடம் கடன் பெற்ற ஒருமனிதன் கூந்தர்ப்ப சூழ்நிலை யால் கடும் நஷ்டத்திற்குள்ளாகி
 வறுமைக்கோட்டின் கீழ்த் தள்ளப்பட்டு விடலாம்., அப்பொழுது அவன் தர வேண்டிய பணத்தை முழுமையாக
 நீங்கள் எதிர்பார்க்காதீர்கள்!உங்களது உரிமை முழுவதையும் கேட்காதீர்கள். அது உங்களுக்குக் கிடைக்
 காது!- இவ்வாறாக மன்னிக்கும் மனப்பான்மையை - மேலான பண்பாட்டைத் தன் தூதருக்கு அல்லாஹ்
 போதிக்கிறான்!

மேலும் நன்மை புரியுமாறு ஏவுவீராக (وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ) என்பதுதான் இரண்டாவது கட்டளை. மூலத்தில்
 பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள அல் உர்ஃப் என்பதன் பொருள் நன்மையான சொல் - செயல் அனைத்தையும் உள்ள
 டக்கும். அறியப்பட்டது - பழக்கமானது என்கிற அதன் அகராதிப் பொருளோடு அதற்குள்ள கருத்துப்
 பொருத்தம் என்ன வெனில், அத்தகைய சொல், செஷ்யல்களை ஷரீஅத்தும் நன்மை என்று கருதும்.,
 மக்களின் கருத்தும் அதுவாகவே இருக்கும்!அந்த வகையில் நன்மையைக் கொண்டு ஏவுதல் என்றால் எது
 நன்மை என்று ஷரீஅத்தும் மக்களும் அறிந்திருக்கிறார்களோ அதனைச் செயல்படுத்தும்படி ஏவுவீராக! முன்கர்
 - مَكْرُ எனும் தீமையைக் கொண்டும் ஏவாதீர்கள்., நன்மை அல்லாததைக்கொண்டும் ஏவா தீர்கள்!-அதாவது,
 ஷரீஅத்திலும் மக்களிடத்திலும் நன்மை என்று அறிமுக மில்லாததை ஏவாதீர்கள்!ஏனெனில் விஷயங்கள்
 மொத்தம் மூன்று வகைதான்:

- 1) தீமை - இதைத் தடுப்பது கடமை.
- 2) நன்மை - இதைக் கடைப்பிடிக்குமாறு ஏவிட வேண்டும்!
- 3) தீமையாகவும் நன்மையாகவும் இல்லாதது- இதனை ஏவுதல் என்பதும்
 இல்லை., தடுத்தல் என்பதுமில்லை.

அதாவது சில விஷயங்கள் உள்ளன., முந்தைய எந்த வகையிலும் சேராதவை! அவற்றைச் செய்வதால்
 நற்கூலி - புண்ணியம் கிட்டும் என்பதில்லை! அவை ஆகுமான காரியங்கள்., செய்யவும் செய்யலாம்., செய்யாம
 லும் இருக்கலாம். அப்படி இருக்கும்பொழுது அவற்றைச் செயல்படுத்து மாறு ஏவுவதற்கு என்ன இருக்கிறது?

ஆனால் அறிவுரையின் அடிப்படையில் சொல்வதாயின் எது நல்ல வார்த்தையோ அதைத் தவிர வேறெதை
 யும் யாரும் பேச வேண்டாம் என்று சொல்லலாம். ஏனெனில் நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: யார்
 அல்லாஹ்வின் மீதும் மறுமை நாள் மீதும் விசுவாசம் கொண்டுள்ளாரோ அவர் நல்லதைப் பேசட்டும். அல்லது
 மௌனமாக இருக்கட்டும்!" (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

மேலும் அறிவீனர்களை விட்டும் விலகியிருப்பீராக!"

இதன் கருத்து: யார் உங்கள் மீது அபத்தமாகவும் வரம்பு மீறியும் நடக்கிறாரோ அவரை விட்டும் விலகி
 விடுங்கள்., அப்படி விலகிச் செல்வது இழிவாகவோ அடங்கிப் போவதாகவோ இல்லாதபட்சத்தில் விலகிச்
 செல்வ தையே மேற்கொள்ளுங்கள்! இந்த நிகழ்ச்சியில் உமர் (ரல) அவர்களின் செயல்பாடே நமக்கு
 முன்மாதிரி! அறிவீனர்களை விட்டும் அவர்கள் விலகியது இழிவாகவும் இல்லை., கீழடங்கியதாகவும் இல்லை!
 ஏனெனில் அப்படி அபத்தமாகப் பேசூய மனிதரைத் தண்டிக்கும் ஆற்றலை அவர்கள் பெற்றிருந்தார்கள்.
 ஆனாலும் இறைக்கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவ்வாறு அவர்கள் தண்டிக்கவில்லை!

இந்த வகைகளில் இடம்பெற்றுள்ள அல் ஜாசீலின் என்பதன் வேர்ச் சொல்லான **جَاهِلٌ** என்பதற்கு இரண்டு பொருள்கள் உள்ளன. 1) அறியாமை 2) அபத்தமாக - வரம்பு மீறி நடந்துகொள்வது. ஒரு கவிஞன் பாடினான்:

أَلَا لَا يَجْهَلُنَّ أَحَدٌ عَلَيْنَا فَتَجْهَلُ فَوْقَ جَهْلِ الْجَاهِلِينَ

எங்கள் மீது யாரும்
அபத்தமாக நடந்திட வேண்டாம்!
அறிந்திடவும்! -அப்படி
நடப்பவர்களிடம் - அதற்கும் மேலாக
நாங்கள் அபத்தமாக நடப்போம்!

- ஆனால் இது அறியாமை காலத்து வைராக்கியமாகும். இஸ்லாமியப் பண்பாடு என்னவெனில், அல்லாச் குர்ஆனில் கூறுகிறான்:

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّتِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ

(நபியே) நன்மையும் தீமையும் சமமாக மாட்டா. மிகச் சிறந்த நன்மை யைக் கொண்டு நீர் தீமையைத் தடுப்பீராக! அப்பொழுது உம்முடன் கடும் பகைமை கொண்டிருந்தவர்கூட உற்ற நண்பராய் ஆகிவிடுவதைக் காண்பீர்” (41 : 34)

உங்களது இப்பண்பாட்டால் எத்தகைய தலைகீழ் மாற்றம் விளைகிறது., பாருங்கள்! உங்களிடம் தீவிரமான பகைமை பாராட்டிக் கொண்டிருப்பவர் உற்ற தோழராய்- நெருங்கிய நண்பராய் மாறிவிடுகிறார்! இது உங்க ளது நயமான நடவடிக்கையின் நல்ல விளைவுதானே! இவ்வாறு கூறுவது யார்? இதயங்களைப் புரட்டிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய பேராற்றல் கொண்ட இறைவனாகிய அல்லாஹ்தான் இவ்வாறு கூறுகிறான். ஒவ்வொரு மனிதனின் இதயமும் கருணைமிக்க அந்த இறைவனின் இரண்டு கரங்களிடையேதான் உள்ளது! தன் விருப்பப்படி அதனை அவன் மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறான்!

இந்த வசனத்தை ஓதிடக்கேட்டு உமர்(ரலி) அவர்கள் கடைப்பிடித்த உயர் பண்பாடு நமது வாழ்க்கையில் மலர வேண்டும். வெஞ்சினமோ கோபதாபமோ ஏற்படும்பொழுது இறைவேதத்தையும் இறைத்தூதரின் வழி முறையையும் நாம் நினைத்துப்பார்த்திட வேண்டும். அவர்களின் அறிவுரைக் கேற்ப நாமும் நடைபோட்டோ மாயின் யார் எனது வழிகாட்டலைப் பின்பற்றினாரோ அவர் வழிதவற மாட்டார்., தூர்ப்பாக்கிய நிலைக்கு ஆளாகவும் மாட்டார்!” (20:123) குர்ஆன் குறிப்பிடுவது போன்று என்றைக்கும் நாம் வழிபிறழ்ந்திட மாட்டோம்.. தூர்ப்பாக்கிய நிலை நமக்கு வராது!

அருஞ்சொற்கள் شرح الكلمات

1) குர்ஆனை கற்றறிந்தவர்கள்: குர்ஆனை ஓதுபவர்கள்., அதன் பொருள் அறிந்து நடப்பவர்கள்!	١) القراء : جمع قارئ وهو القارئ للقرآن ، المتفهم لمعانيه
2)உமர் (ரலி) அவர்களின் அவைத் தோழர்கள்: அவர்களின் அவையில் அமர்ந்து ஆலோசனை வழங்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள்!	٢) أصحاب مجلس عمر : الملازمين مجلسه
3) பெரிய வயதுடையவர்கள்: முப்பதுக்கு மேல் நாற்பது வயது வரையிலுள்ளவர்கள். முப்பத்தி முன்றில் இருந்து ஐம்பது வரையுள்ளவர்கள் என்பதும் ஒருகருத்து!	٣) كهولا: الكهل من الرجال : من زاد علي ثلاثين الي الاربعين وقيل من ثلاث وثلاثين الي تمام الخمسين
4) உனக்குச் செல்வாக்கு உள்ளது: அந்துஸ்தும் மரியாதையும் உள்ளது	٤) لك وجه : لك جاه و منزل
5) இதோ! கத்தாபின் மகனாரே!: ஹிய் என்பது எச்சரிக்கை வார்த்தை. மற்றொரு கருத்து: இது பிரதிப் பெயர்ச் சொல்., இதன் பயனிலை உள்ளடங்கியுள்ளது: இது பெரும் துன்பம் ஆயிற்றே! என்று பொருள் காண்க!	٥) هي يا بن الخطاب : بكسر الهاء كلمة تهديد وقيل: هي ضمير و ثم محذوف أي هي داهية

6) மானியம்: பெரும் கொடை.	٦) الجزل : العطاء الكثير
7) மென்மையை - மன்னிக்கும் போக்கை மேற் கொள்வீராக: மக்களின் குணங்களில் லேசானதை., மேலோட்டமானதை எடுத்துக் கொள்வீராக., அவை பற்றி துருவிக் கொண்டிருக்காதீர்!	٧) خذ العفو: ما عفا و تيسر من أخلاق الناس ولا تبحث عنها
8) நன்மையைக் கொண்டு ஏவுவீராக: ஷரீஅத்திலும் வழக்கிலும் அறியப்பட்டதைக்கொண்டு ஏவுவீராக!	٨) وأمر بالعرف : المعروف في الشرع و العرف
9) இறைவேதத்திற்கு அடங்குபவராக: இறைவசனத்திற்குக் கட்டுப்படுதல், அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தல், அதை மீறாதிருத்தல் ஆகிய பொருள்களின் சமீக்கை!	٩) وقافا عند كتاب الله : كناية عن امتثاله للآية و الاهتمام بما وعدم تجاوز ذلك

கேள்விகள் الاسئلة

- 1) உமர்(ரலி)அவர்களின் உயர் பண்பாடுச் சிறப்புகள் சீவவற்றை - வரலாற்றுச் சான்றுகளுடன் விவரிக்கவும்.
- 2) மென்மையையும் மன்னிக்கும் போக்கையும் மேற்கொள்வதென்ன?
- 3) நன்மை - அல் உர்ஃப் என்றால் என்ன?
- 4) ஜஹல் எனும் அரபிச்சொல்லின் பொருள் என்ன? அறிவினர்களை விட்டும் விலகியிருத்தல் என்றால் என்ன?
- 5) அறிவிப்பாளர் குறித்து நீ அறிந்திருப்பதென்ன?

நல்ல ஆட்சியாளர்கள் கிடைக்க வேண்டுமெனில்...!

- ٥١ - وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : إِنَّهَا سَتَكُونُ بَعْدِي أَثَرَةٌ وَ أُمُورٌ تُنْكَرُوهَا قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ فَمَا تَأْمُرُنَا ؟ قَالَ : تُؤَدُّونَ الْحَقَّ الَّذِي عَلَيْكُمْ ، وَ تَسْأَلُونَ الَّذِي لَكُمْ (- متفق عليه (والاثرة : الانفراد بالشيء عن له حق)
- ٥٢ - و عن ابي يحيى أسيد بن حُصَيْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ قَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا تَسْتَعْمِلُنِي كَمَا اسْتَعْمَلْتَ فَلَانًا فَقَالَ : إِنَّكُمْ سَتَلْفُونَ بَعْدِي أَثَرَةً ، فَاصْبِرُوا حَتَّى تَلْفَوْنِي عَلَى الْحَوْضِ - متفق عليه

ஹதீஸ் 51

இப்பனு மஸ்ஹத் (ரலி)அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: நிச்சயமாக என(து வாழ்நாளு)க்குப் பிறகு (உங்களுக்கு உரிமைப் பறிப்பு ஏற்படும் வகையிலான) சுயநலப் போக்கும் நீங்கள் வெறுக் கக் கூடிய வேறுகூல காரியங்களும் நடைபெறும்!" தோழர்கள் கேட்டார்கள்: அல்லாச்வின் தூதரே! அப்பொழுது நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டு மென எங்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறீர்கள்?- நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: உங்கள் மீதுள்ள கடமையை நீங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும். மேலும் உங்களுக்குச் சேர வேண்டிய உரிமைகளை அல்லாச்விடம் நீங்கள் கேட்க வேண்டும்!" (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

அல் அஃதரா : (الاثرة) ஒன்றைத் தனதாக்கிக்கொள்வது., உரிமையுள்ளவர்களின் உரிமையைப் புறக் கணித்துவிட்டு!

ஹதீஸ் 52

உஸைத் பின் ஹு ளைர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: மதீனத்து அன்ஸாரித் தோழர்களில் ஒருவர் கேட்டார்: அல்லாஹ்வின் தூதரே! இன்ன மனிதரை அதிகாரியாக நீங்கள் நியமித்தது போன்று என்னையும் அதிகாரி யாக நியமிக்கக்கூடாதா? அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: என(து வாழ்நாளு)க்குப் பிறகு (உங்கள் உரிமைகளைப் புறக்கணிக்கும் வகையிலான) சுயநலப் போக்கை நீங்கள் சந்திக்க வேண்டியதுவரும். அப்போது பொறுமையை மேற்கொள்ளுங்கள்., (மறுமை நாளில்) தடாகத்தின் அருகே என்னை நீங்கள் சந்திக்கும் வரையில்!" (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

التشريح தெளிவுரை

இவ்விரு நபிமொழிகளும் எதிர்காலத்தில் முஸ்லிம் ஆட்சியாளர்களிடம் தலைதூக்கும் சர்வாதிகாரப் போக்கு குறித்து எச்சரிக்கை செய்வதுடன் அந்தச் சூழ்நிலைகளில் பொறுமை மேற்கொள்ள வேண்டுமென நற் போதனையும் தருகின்றன! இதனால்தான் இவ்விரு நபிமொழிகளையும் இந்தப் பாடத்தின் கீழ் கொண்டு வந்துள்ளார்கள் இமாம் நவவி (ரஹ்) அவர்கள்!

கருத்து இதுதான்: பிற்காலத்தில் முஸ்லிம் ஆட்சியாளர்களின் வாழ்க்கைப் போக்கில் பெரும் வீழ்ச்சி ஏற்படும். நபி (ஸல்) அவர்களும் நேர் வழிபெற்ற கலீஃபாக்களும் விட்டுச் சென்ற - நீதிநெறிமீக்க உயரிய பண்பாடுகளையும் உன்னத நெறிகளையும் அவர்கள் பின்பற்றமாட்டார்கள்! பொதுமக்களின் சொத்துக் களைத் தன்னிச்சையாகக் கையாளுவார்கள்! முஸ்லிம்களுக்குச் சேர வேண்டிய உரிமைகளை தமதாக்கிக் கொள்வார்கள்!

இத்தகைய சுயநலப்போக்கும் உரிமை பறிப்பும் ஆட்சியாளர்களிடத்தில் காணப்படும்பொழுது நாங்கள் எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டுமெனத் தோழர்கள் கேட்டபொழுது நபி(ஸல்) அவர்கள் -

உங்கள் மீதுள்ள கடமையை நீங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும்”

என்று கட்டளையிட்டார்கள். அதாவது, அரசாங்கத்தின் பொதுச் சொத்தில் உங்களுக்குச் சேர வேண்டிய உரிமையை அந்த ஆட்சியாளர்கள் அபகரித்துக்கொண்டாலும் - உங்களுக்கு அநீதியிழைத்தாலும் செவியேற்றல் - கீழ்ப்படிதல் என்கிற உங்கள் கடமையை நீங்கள் நிறைவேற்றாமல் புறக்கணித்துவிடாதீர்கள்! குழப்பம் விளைவிக்காதீர்கள்! பொறுமையை மேற்கொள்ளுங்கள்., ஆட்சியதிகாரத்தில் அவர்களுடன் தகராறு செய்யாதீர்கள்! மேலும் சொன்னார்கள்:

உங்களுக்குச் சேரவேண்டிய உரிமைகளை அல்லாஹ்விடம் நீங்கள் கேட்கவேண்டும்”

அதாவது அத்தகைய அட்சுயாளர்களுக்கு அல்லாஹ் நேர்வழி காட்ட வேண்டுமென நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். அவ்வாறு அவர்கள் திருந்தி விட்டால் உங்கள் உரிமைகளைப் பறிக்க மாட்டார்கள்.

சுயநலப் போக்குடைய ஆட்சியாளர்களின் தன்னிச்சையான நடவடிக்கை யின் போது பொறுமை மேற்கொள்ளுமாறு தம் தோழர்களுக்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் வழங்கிய அறிவுரையில் வேகம் இல்லாதான்., ஆனால் விவேகம் நிறைந்துள்ளது! மனிதர்களின் மனங்கள் கஞ்சத்தனம் மிக்கவை! மக்களின் உரிமைகளைப் பறித்து சொந்த வாழ்வை வளப்படுத்திக் கொள்ளும் ஆட்சியாளர்களைக் கண்டால் அதனைப்பொறுத்துக் கொள்ள மனித மனங்களுக்கு மிகவும் சிரமம்! இத்தகைய மனித இயல்பை நன்கு அறிந்திருந்தார்கள் நபி (ஸல்) அவர்கள்! அதற்கேற்ற வகையில் இங்கு வழிகாட்டியுள்ளார்கள்!

இதில் நாம் கவனிக்க வேண்டிய விஷயங்கள் இரண்டு.

1) நபி (ஸல்) அவர்கள் உண்மையில் இறைத்தூதரே என்பதற்கான ஆதாரம் இதிலுள்ளது. ஏனெனில் அன்று அவர்கள் முன்னறிவிப்பு செய்தது போன்றே நடைபெற்றது.

ஆம்! கலீஃபாக்கள் - அமீர்கள் என்போர் ரொம்ப காலமாகவே மக்களின் ஸ்கூதாத்துக்களைத் தன்னிச்சையாகவே அனுபவித்து வருகிறார்கள்! அவர்களின் உல்லாச வாழ்க்கையை நாம் பார்க்கிறோம். உணவுபானத்தில் வீண்விரயம்! ஆடை அணிகலன்களில் வீண்விரயம்! ஆடம்பரமான வீடுகள், மாளிகைகள்! சொகுசான வாகன வசதிகள்! இவ்வாறு மக்களின் பொதுச் சொத்துக்களைத் தங்களின் சொந்த நலனுக்காகத் தாராளமாக அவர்கள் செலவு செய்வதை காணலாம்!

ஆட்சியாளர்கள் இப்படி பொதுச்சொத்தை வீண்விரயம் செய்யும்பொழுது மக்கள் அவர்களுக்கு கீழ்ப்படியாமல் இருப்பதும் அவர்களுடன் மோதல் போக்கை மேற்கொள்வதும் உகந்ததல்ல! மட்டுமல்ல ஆட்சியாளர்களுடன் ஒத்துழையாமைப் போக்கை மக்கள் மேற்கொண்டால் - அதனால் ஆட்சி நடத்த முடியாத அளவுக்கு கூட்டம் - ஒழுங்கு சீர்குலைந்து விட்டால் அதனால் வரும் சோதனை எல்லோரையும் சூழ்ந்து கொள்ளும்! இஸ்லாத்தின் நலனுக்கும் கேடு ஏற்படலாம்! எனவே ஆட்சியாளர்கள் நேர்வழி திரும்ப வேண்டுமென அல்லாஹ் விடம் பிரார்த்தனை செய்வதும் அவர்களுக்கு அழகிய முறையில் புத்திமதி புகன்று கொண்டிருப்பதும் தான் அனைவருக்கும் நலம் பயக்கக்கூடியதாகும்!

2) இந்த அறிவுரையில் விவேகமும் நிதானமான போக்கும் உள்ளது. ஆட்சியாளர்கள் நாட்டின் பொதுச் சொத்தை அபகரித்து சுய நலனுக்காகப் பயன்படுத்துவதென்பது நாட்டு மக்களைக் கொதிப்படையச் செய்யும் கடுமை விஷயமே! மக்கள் தங்களுடைய உரிமைகளைக் கேட்டு வீதியில் இறங்கிப் போராடக்கூடத் தயங்க

மாட்டார்கள்! அவர்களிடையே கொந்தளிப்பையும் கிளர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தக்கூடிய இதுபோன்ற சூழ்நிலைகளில் நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? அதற்கான போதனையை நபியவர்கள் வழங்குகிறார்கள்! அதுதான் பொறுமையை மேற்கொள்வதென்பது! அமைதியான முறையில் ஆட்சியாளர்களைச் சீர்திருத்த முயல வேண்டுமென்பது! அதில் தான் நமக்கும் நமது தீன் - இறைமார்க்கத்திற்கும் நன்மை உள்ளது!

உஸைத் பின் ஸுரை (ரலி) அவர்கள் அறிவித்துள்ள நபிமொழியின் கருத்தும் இதேபோன்றதே!

எனது வாழ்நாளுக்குப் பிறகு (உங்களுக்கு உரிமைப் பறிப்பு ஏற்படும் வகையிலான) தன்னலப் போக்கை நீங்கள் சந்திக்க வேண்டியது வரும்! அப்பொழுது பொறுமையை மேற்கொள்ளுங்கள்., (மறுமை நாளில்) தடாகத்தின் அருகே என்னை நீங்கள் சந்திக்கும் வரையில்!"

அதாவது, உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு உள்ளங்களைப் புண்படுத்தும் இத்தகைய கடினமன சூழ்நிலையில் நீங்கள் பொறுமையை மேற்கொண்டால் அதற்குரிய கூலியாக - மறுமை நாளில் நபி(ஸல்) அவர்களது தடாகத்தில் பானம் அருந்தும் பெரும் பாக்கியம் உங்களுக்குக் கிடைக்கும்! (அத்தகைய பாக்கியமிக்க மக்களின் குழுவில் அல்லாஹ் நம் அனைவரையும் சேர்த்து வைப்பானாக!)

மறுமை நாளில் மகவும் கடுமையான சூழ்நிலையில் நபியவர்களின் இந்தத் தடாகம் மக்களுக்குப் பெரிதும் நிம்மதி அளித்துக்கொண்டிருக்கும்! ஆம்! மக்கள் அந்நாளில் பெரும் கவலையிலும் துன்பத்திலும் சிக்கிவிட்டிருப்பார்கள். தாங்க முடியாத வெப்பமும் வியர்வையும் அவர்களை வாட்டிக் கொண்டிருக்கும்! அத்தகைய சூழ்நிலையில்தான் நபி(ஸல்) அவர்களது தடாகத்திற்கு மக்கள் வருவார்கள்., பாக்கியமிக்க அதன் பானம் அருந்தி மகிழ்வார்கள்., நிம்மதி அடைவார்கள்!

பொறுமை மேற்கொள்ளுங்கள்., மறுமை நாளில் தடாகத்தில் நீர் அருந்தும் பாக்கியம் பெறுவீர்கள் என்கிற இந்த வாசுக்க அமைப்பில் பொறுமையின் மற்றொரு கூறப்படு சட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆம்! மறுமை நாளில் நபி(ஸல்) அவர்களின் தடாகத்திற்கு வந்து நீர் அருந்தும் பாக்கியம் பெற வழிவகுக்கும் காரணிகளுள் பொறுமையும் ஒன்றென்பதைத் தெளிவாக நாம் புரிந்து கொள்ளலாம்!

இவ்வாறு இவ்விரு நபிமொழிகளும் - பொதுமக்களின் உரிமைகளைப் பறித்து தம் சொந்த வாழ்க்கையை வளப்படுத்தும் ஆட்சியாளர்களின் சர்வாதிகாரப் போக்கைப் பொறுமையுடன் சகித்துக் கொள்ள வலியுறுத்தும் இந்த இடத்தில் இன்னொரு உண்மையை நாம் அறிந்திட வேண்டும். அதாவது மக்கள் எந்த லட்சுணத்தில் வாழ்கிறார்களோ அதற்கேற்பவே அவர்களின் ஆட்சியாளர்கள் அமைவார்கள்! உலகில் காணப்படும் நிதர்சனமான உண்மையாகும் இது! ஜனநாயகம் உள்ளதெனச் சொல்லப்படும் நாட்டிலும் சரி, கூர்வாதிகாரம் உள்ளதெனச் சொல்லப்படும் நாட்டிலும் சரி இதைத்தானே நாம் காண்கிறோம்!

மக்கள் நீதி நெறி தவறினால் - அல்லாச்வுக்கும் தங்களுக்கும் மத்தியிலான உறவுகளில் அதாவது, அவனுக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளை நிறைவேற்றுதல், அவனுக்கு அஞ்சி வாழாதல், தீமைகள் தவிர்த்தல், நன்மை களைப் பரவலாக்குதல், இறைமார்க்கத்தின் பக்கம் அழைப்புவிடுத்தல் போன்ற விஷயங்களை மக்கள் பேணி வல்லையானால் மேலேசொன்னது போன்று - தீய ஆட்சியாளர்களை அவர்கள் மீது அல்லாஹ் திணித்து விடுகிறான்!

كما قال تعالى: وكذلك نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (سورة الأنعام الآية: 129)

இவ்வாறே அக்கிரமக்காரர்களில் சிலரை வேறு சிலருக்கு ஆட்சியாளர்களாய் நாம் ஆக்குவோம்., அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்த தீமைகளின் காரணத்தால்!" (6 : 129)

ஆம்! மக்கள் நல்லவர்கள் எனில் அவர்களைப் போன்ற நல்ல ஆட்சியாளர்களை அல்லாஹ் அவர்களுக்கு இலகுவாக்கிக் கொடுக்கிறான்! மக்கள் தீயவர்களெனில் அவர்களுக்கு வாய்க்கும் ஆட்சியாளர்களும் தீயவர்களாகவே அமைவார்கள்!

வரலாற்றில் கூறப்பட்டுள்ளது: ஃகாரிஜ்யாக்கள் என்ற பிரிவைச் சேர்ந்த ஒருவன் அலீ (ரலி) அவர்களிடம் வந்து கேட்டான்: அலீ (ரலி) அவர்களே! மக்கள் இந்த அளவுக்கு உங்களை விமர்சனம் செய்கிறார்கள்! ஆனால் இவ்வாறு அபூ பகர் (ரலி) மற்றும் உமர் (ரலி) இருவரையும் யாரும் விமர்சனம் செய்யவில்லையே., என்ன காரணம்?"

அலீ (ரலி) அவர்கள் சொன்னார்கள்: அபூ பகர் (ரலி) மற்றும் உமர் (ரலி) இருவருக்கும் என் போன்றவர்கள் கிடைத்திருந்தார்கள்! ஆனால் எனக்குக் கிடைத்திருப்பது உன் போன்றவர்கள்தானே!" - அதாவது உன்னைப் போன்றவர்கள்தான் அதற்குக் காரணம்!

மற்றொரு நிகழ்ச்சி: பனா உமைய்யா கலீபாக்களில் ஒருவர்தான் அப்துல் மலிக் பின் மர்வான்! இவருடைய ஆட்சிமுறை பற்றி மக்கள் குறை பேசிக்கொண்டிருந்தது இவரது காதுகளுக்கு எட்டியது. உடனே அவர் தன்னுடைய அவைப் பிரதானிகளையும் முக்கிய பிரமுகர்களையும் ஒன்றுதிரட்டினார். அவர்களிடம் கேட்டார்:

மக்களே! நான் உங்களுக்கு - அபூ பக்ர் மற்றும் உமர் (ரலி) போன்று சிறந்த ஆட்சியாளனாகத் திகழ வேண்டுமென் விரும்புகிறீர்களா?"

அனைவரும் ஒருமித்த குரலில் ஆம்" என்று பதில் அளித்தார்கள்!

பிறகு அப்துல் மலிக் சொன்னார்: அப்படியானால் நீங்கள் எனக்கு - அபூ பக்ர் மற்றும் உமர் இருவரும் பெற்றிருந்ததைப்போன்ற சிறந்த பொது மக்களாகத் திகழுங்களேன்!"

- உண்மைதானே., அல்லாஹ் நுண்ணறிவு மிக்கவன். மக்கள் எப்படிப்பட்டவர்களோ அப்படித்தான் அவர்களுடைய ஆட்சியாளர்களையும் அமைக்கிறான்! மக்கள் கெட்டவர்கள் எனில் ஆட்சியாளர்களும் கெட்டவர்கள் தான். மக்கள் நல்லவர்கள் எனில் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஆட்சியாளர்களும் நல்லவர்களாய் திகழ்வார்கள்!

ஆயினும் ஆளுவோர் திருந்திவிட்டால் மக்களும் திருந்திவிடுவர் எனும் ரீதியில் ஆட்சியாளர்கள் நல்லவர்களாய் இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் அனைத்திற்கும் அடிப்படை! ஏனெனில் ஆட்சியாளர்களிடத்தில் அதிகாரம் உள்ளது. அதைப் பயன்படுத்தி சீர்திருத்த நடவடிக்கையைச் சிறப்பாய் மேற்கொள்வது அவர்களுக்கு எளிது. நெறிபிறழ்ந்து சொல்லவோரை நெறிப் படுத்தவும் அநீதியும் அட்டூழியும் செய்வோரைத் தடுத்து நிறுத்தவும் ஆட்சியாளர்களால் இலகுவாக முடியும்!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம்

உஸைத் பின் ஹு ளைர் (ரலி) அவர்கள்

உஸைத் பின் ஹு ளைர் (ரலி) அவர்கள் மதீனாவில் வைத்து முஸ்அப் பின் உமர்(ரலி) அவர்களின் அழைப்புப் பணியின் பயனாய் இஸ்லாத்தைத் தழுவினார்கள்! இரண்டாம் கணவாய் உடன்படிக்கையில் நபியவர்களிடம் விசுவாசப் பிரமாணம் செய்து கொடுத்தவர்களில் இவர்களும் முக்கியமானவர்கள்!

ஊஹு த் யுத்தத்திலும் அதன் பிறகு நடைபெற்ற போர்கள் அனைத்திலும் கலந்துகொண்டார்கள். குர்ஆனை அழகிய ராகத்துடன் ஓதும் தோழர்களில் இவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்! எதையும் அறிவிப்பூர்வமாகச் சிந்திக்கும் ஆற்றல் பெற்றுத் திகழ்ந்த இவர்கள் ஹிஜ்ரி 20 ம் ஆண்டு மதீனாவில் மரணம் அடைந்தார்கள். உமர் (ரலி) அவர்கள் ஜனாஸா தொழுகை நடத்த பகீஉ மண்ணறையில் நல்லடக்கம் செய்யப் பட்டுள்ளார்கள். இவர்களிடம் இருந்து 18 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன!

شرح الكلمات

1) நீங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும்: கொடுக்க வேண்டும்.	(1) تؤدون: تعطون
2) அலா: வேண்டுகோளின் பொருள் கொண்ட உருபு. என்னை ஏதேனும் துறைக்கு அதிகாரியாக நியமிக்கக் கூடாதா?	(2) الا تستعلمني : اداة عرض. تستعلمني: تصيري عاملا
4) தடாகம்: சுவனபதியில் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு மட்டும் பிரத்தியேகமாக வழங்கப்பட உள்ள தடாகம்!	(4) الحوض: هو الحوض المورود الذي خص به النبي ﷺ في الجنة

الاسئلة ~ கேள்விகள்

- 1) ஆட்சியாளர்கள் சர்வாதிகாரப் போக்கை மேற்கொள்ளும்பொழுது பொறுமையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென நபி (ஸல்) அவர்கள் அறிவுரை கூறுவதன் விளக்கம் என்ன? அநீதியைத் தட்டிக்கேட்காமல் மெளனமாக இருக்க வேண்டுமென்பதா அதன் பொருள்?
- 2) இந்நபிமொழி சுட்டிக்காட்டும் பொறுமையின் தனிச்சிறப்பு என்ன?
- 3) நல்ல ஆட்சியாளர்கள் கிடைக்க வேண்டுமெனில் மக்கள் எவ்வாறு நடந்தகொள்ள வேண்டும்?
- 4) காரிஜியாக்கள் என்போர் யார்? அவர்களின் தீய கொள்கை என்ன?
- 5) அறிவிப்பாளரின் வரலாற்றுக் குறிப்பு தரவும்.

எதிரிகளைக் களத்தில் சந்திக்க ஆசைப்படாதீர்கள்!

۵۳ - وَ عَنْ أَبِي إِبْرَاهِيمَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي بَعْضِ أَيَّامِهِ الَّتِي لَقِيَ فِيهَا الْعَدُوَّ . انْتَهَرَ حَتَّى إِذَا مَالَتِ الشَّمْسُ قَامَ فِيهِمْ فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ لَا تَمْتَنُوا لِقَاءَ الْعَدُوِّ ، وَأَسْأَلُوا اللَّهَ الْعَافِيَةَ ، فَإِذَا لَقَيْتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوا ، وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ (ثُمَّ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ : اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ وَ مُجْرِيَ السَّحَابِ ، وَ هَازِمَ الْأَحْزَابِ ، اهْزِمْنَاهُمْ وَ انصُرْنَا عَلَيْهِمْ) متفق عليه.

ஹதீஸ் 53

அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ அவ்ஃபா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எதிரிகளைச் சந்தித்த (யுத்த) நாட்களில் ஒருநாளன்று சூரியன் மேற்கு சாயும் வரையில் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தார்கள். பிறகு எழுந்து கூறினார்கள்: ஓ, மனிதர்களே! எதிரிகளை (க் களத்தில்) சந்திப்பதற்கு ஆசைப்படாதீர்கள். அல்லாச்விடம் சுக வாழ்வைக் கேளுங்கள். ஆனால் எதிரிகளைச் சந்திக்கும்படி யானால் பொறுமையை மேற்கொள்ளுங்கள். மேலும் நிச்சயமாக வாட்களின் நிழலின் கீழ்தான் சுவனம் உள்ளதென்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்! பிறகு இவ்வாறு நபி(ஸல்) அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்தார்கள்: யா அல்லாஹ்! வேதங்களை இறக்கியருளியவனே! மேகங்களை ஓட்டுபவனே! அடர்ந்துவந்த எதிரணியினரைத் தோல்வி அடையச் செய்தவனே! எதிரிகளைத் தோல்வி அடையச் செய்வாயாக! அவர்கள் மீது எங்களுக்கு வெற்றியைத் தருவாயாக! (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

الشرح ~ தெளிவுரை

நபி (ஸல்) அவர்கள் மாலை நேரத்தை எதிர்பார்த்ததற்குக் காரணம், பகலின் வெப்பம் சற்றுத் தணிந்து நிழல்கள் வளர்ந்து குளுமை கிடைக்க வேண்டும் என்பதுதான்! அப்பொழுதுதான் மக்களுக்கு உற்சாகம் பிறக்கும். முழு ஈடுபாட்டுடன் போரில் அவர்கள் இறங்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும்!

போர்ச் சூழ்நிலையை முன்னிட்டு மக்களிடையே சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள் நபி (ஸல்) அவர்கள்! ஜம்ஆ நாளின் நிரந்தரமான சொற்பொழிவுகளுக்கிடையே - இந்த நபிமொழியில் குறிப்பிடப்பட்டது போன்று தற்காலிக உரைகளையும் அவர்கள் நிகழ்த்தியதுண்டு! இத்தகைய தற்காலிக உரைகளும் நபித்தொகுப்புகளில் எராளம் பதிவாகியுள்ளன!

எதிரிகளை (க் களத்தில்) சந்திப்பதற்கு ஆசைப்படாதீர்கள்”

அதாவது, எதிரிகளுடன் மோதவும் போர்ச்சூழ்நிலை உருவாகி இரத்தக் களறியை ஏற்படுத்தவும் ஆசைப் படுவது யாருக்கும் அழகல்ல. யா அல்லாஹ்! எதிரிகளுடன் எங்களை மோதச் செய்வாயாக என்று பிரார்த்தனை செய்வது ஏற்புடையதல்ல! யா அல்லாஹ்! அச்சமற்ற - அமைதி வாழ்வைக் கொடு என்றுதான் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்!

ஆனால் எதிரிகளைச் சந்திக்கும்படியானால் பொறுமையை மேற் கொள்ளுங்கள்”

- பொறுமையின் இந்த அறிவுரைக்காகத்தான் இந்த நபிமொழியை இந்தப் பாடத்தின் கீழ் கொண்டு வந்துள்ளார்கள், இமாம் நவவி (ரஹ்) அவர்கள்!

கருத்து இதுதான்: எதிரிகளைச் சந்தித்தாக வேண்டிய - போர் புரிந்தாக வேண்டிய சூழ்நிலை வந்தால் பொறுமையைக் கைவிட்டுவிடக் கூடாது. இப்புவியில் இறைமார்க்கத்தை மேலோங்கச் செய்யும் உயர் இலட்சியத்தை மனத்தில் ஏந்தி, பொறுமையுடனும் உறுதியுடனும் போர் புரியத்தான் வேண்டும். பொறுமையாளர்களுக்கு உதவியும் வெற்றியும் நல்குவதாக அல்லாச் வாக்குறுதி அளித்துள்ளான்!

நிச்சயமாக வாட்களின் நிழலின் கீழ்தான் சுவனம் உள்ளதென்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்!”

அதாவது, இறைவழிப் போராளி ஏந்திச்செல்லும் வாட்களின் நிழலின் கீழ்தான் சுவனம் உள்ளது. இதோ! இறைமார்க்கத்தின் வெற்றிக்காகக் களமிறங்கும் அவர் அதிலேயே மரணத்தைச் சந்திக்க நேரிட்டு விட்டால் இன்ப வாழ்வும் அருட்பேறுகளும் நிறைந்த சுவனபதி செல்லக்கூடிய மேன் மக்களில் ஒருவராக அழைத்துக் கொள்ளப்படுகிறார்!

قال تعالى : وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرَزِّقُونَ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَ يَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَ فَضْلِهِ وَ أَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ (سورة آل عمران الآية: ١٦٩ - ١٧١)

அல்லாச் கூறுகிறான்: இறைவழியில் கொல்லப்படுகிறவர்களை இறந்தவர் களாக ஒருபோதும் கருதாதீர்கள். உண்மையில் அவர்கள் உயிருடன் இருக்கிறார்கள்., தங்கள் இறைவனிடம் இருந்து தங்களுக்குரிய வாழ்வாதாரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அல்லாஹ் தன்னருளில் இருந்து தங்களுக்கு அளித்தவற்றைக் கொண்டு மகிழ்ச்சியில் திளைத்திருக்கிறார்கள்! தங்களுக்குப் பின் உலகில் வாழ்ந்துவருகிற - இன்னும் தங்களுடன் வந்து சேராதிருக்கும் இறைநம்பிக்கையாளர்கள் குறித்து - அவர்களுக்கு எத்தகைய அச்சமும் இல்லை., அவர்கள் துயரப்படவுமாட்டார்கள் என்று இவர்கள் மன நிறைவு பெறுகிறார்கள். அல்லாச் அளித்த கொடையினாலும் அருளினாலும் அவர்கள் அக மகிழ்வுடன் இருக்கிறார்கள். மேலும் திண்ணமாக அல்லாச் விசுவாசிகளின் கூலியை வீணாக்க மாட்டான் என்பதாலும்! (3 : 169 -171)

ஆம்!அல்லாச்வின் வழியில் கொலை செய்யப்படுகிற தியாகியின் உடலில் எவ்வளவு வெட்டுகள் -குத்துகள் விழுந்தாலும் எத்தகைய பயங்கரமான குண்டுகள் பாய்ந்தாலும் அது குறித்து எந்த வேதனையும் கஷ்டமும் அவர் உணர்வதில்லை! அவரது உயிர் நீடித்த - நிலையான சுவனபதியை நோக்கிச் செல்கிறது! இதனால் தான் நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் அருளிளார்கள்: சுவனம் வாட்களின் நிழலின் கீழ் உள்ளது என்று!

உசு த் போர்க் களத்தில் ஷஹீதாக்கப்பட்ட ஸஹாபி அனஸ் பின் நள்ர் (ரலி)அவர்கள் ஒரு கட்டத்தில் கூறினார்கள்: திண்ணமாக நான் உஹு த் மலையின் திக்கிலிருந்து சுவனத்தின் நறுமணத்தை உணர்கிறேன்!”

ஆகா! எந்தஅளவுக்கு அந்த ஸஹாபியின் நுகர்ப் புலன்களை அல்லாஹ் திறந்துவைத்து நுட்பமான ஆற்றலை வழங்கியுள்ளான் என்பதைப் பாருங்கள்! சுவனபதியின் சுகந்தத்தை நுகர்வதாகக் கூறுகிறார்., உஹு த் மலையின் திக்கில் இருந்து அது கமழ்ந்து வருவதாகப் பேரானந்தப்படுகிறார்! இதனால்தான் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: வாட்களின் நிழலின் கீழ் சுவனபதி உள்ளது என்று!

பிறகு நபியவர்கள் அல்லாஹ்விடம் உதவி கேட்டுப்பிரார்த்தனை செய்தார்கள். இறைவழிப்போர்வீரர்கள், களத்தில் எதிரிகளைச் சந்திக்கும் முன்னர் இதுபோல் பிரார்த்தனை செய்திட வேண்டும்.

இந்தப் பிரார்த்தனையில் அல்லாச்வின் ஆற்றலை நிரூபிக்கும் சான்றுகளைச் சுட்டிக்காட்டி உதவி கேட்டுள்ளார்கள். நபி(ஸல்) அவர்கள். அவை இரு வகைகள்.

ஒன்று ஷரீஅத் ரீதியிலானவை. அதாவது, வேதங்கள்! இவற்றில் குர்ஆன் உள்ளிட்ட -முற்காலத்தில் இறைவன் இறக்கியருளிய எல்லா வேதங்களும் அடங்கும். அத்தகைய வேதங்களை இறக்கியருளி சத்திய மார்க்கத்தை வழங்கிய உண்மையான இறைவனை அழைத்து உதவி கேட்டுள்ளார்கள், நபிகளார் அவர்கள்!

மற்றொன்று இப்பேரண்டத்தில் காணப்படும் பிரமாண்டமான படைப்புகள்! மேகங்களையும் அவற்றின் அதிசயிக்கத்தக்க செயல்பாடுகளையும் அவற்றுள் பிரத்தியேமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள் நபி (ஸல்) அவர்கள்!

அதோ! வானத்தில் நீந்திக்கொண்டிருக்கும் மேகக்கூட்டங்கள் ஏக இறைவனாகிய அல்லாஹ் ஒருவனின் ஆணைக்கு மட்டுமே கட்டுப்பட்டவை. உலகிலுள்ள எல்லா மனிதர்களும் ஒன்று சேர்ந்து அனைத்து விதமான உபாயங்களையும் பிரயோகித்து எப்பேர்ப்பட்ட பிரமாண்டமான முயற்சிகள் செய்தாலும் அவர்களால் மேகத்தை வசப்படுத்தித் தங்கள் விருப்பப்படி மழைபொழிவிக்க முடியுமா? ஒருபோதும் முடியாது! அதற்கான பேராற்றல் அல்லாஹ்வுக்கு மட்டுமே சொந்தம்! அத்தகைய மகத்தான பேராற்றல் படைத்த இறைவனை அழைத்துப் பிரார்த்தனை செய்தார்கள் நபியவர்கள்!

எதிரணிகளைத் தோல்வி அடையச் செய்பவனே!”

அதாவது, அணிதிரண்டு வந்த பல்வேறு எதிரிக் கூட்டத்தினரைத் தோல்வி அடையச் செய்தவன் அல்லாஹ் ஒருவனே. அத்தகைய பேருதவியை இங்கும் கேட்டுப் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள் நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள்!

- இது அகழ் யுத்தத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சியைச் சுட்டிக்காட்டும் வாசகம்! அல் அஹ்ஸாப் (எதிரிகளின் பல்வேறு கூட்டத்தினருடன் நடந்த) யுத்தம் என்றொரு பெயரும் அதற்குண்டு. அப்பொழுது இஸ்லாத்தை எதிர்த்துக் கொண்டிருந்த பல்வேறு கூட்டத்தினர் சுமார் பத்தாயிரம் வீரர்களைத் திரட்டிக்கொண்டு மதீனா நோக்கி வந்தார்கள். இஸ்லாத்தையும் முஸ்லிம்களையும் வேரோடு வீழ்த்திட வேண்டும் என்பதுதான் அவர்களின் திட்டம்! ஆனால் முன்னைச்சரிக்கை நடவடிக்கையாக நபியவர்களும் தோழர்களும் பெரியஅளவில் அகழ்

ஒன்றைத் தோண்டியிருந்தார்கள்! அதனால் எதிரிகளால் மதீனாவினுள்ளே பிரவேசிக்க முடியவில்லை. அந்த அகழுக்கு அப்பால் தங்கியிருந்து மதீனாவை பல நாட்களாக முற்றுகையிட்டிருந்தார்கள்!

அல்லாச்வின் பேராற்றலைப் பாருங்கள்! சுழன்றடித்த பெரும் புயற்காற்றை ஏவினான்! அது எதிரிகளைச் சூழின்னாப் பின்னமாக்கி சூழ்தறி ஓடச் செய்தது! அவர்களின் கூடாரங்களைத் தாறுமாறாகப் பிய்த்து வீசியது! அடுப்புகளைப் புறட்டிப்போட்டு அவர்களை அலைக்களித்தது! தாக்குப் பிடிக்க முடியாமல் முற்றுகையை விலக்கிக்கொண்டு எல்லோரும் ஓட்டம் பிடித்தார்கள்! அதனைத்தான் குர்ஆன் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறது:

قال الله: وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَأْلُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ (الاحزاب الآية: 25)

அல்லாச் நிராகரிப்பாளர்களைத் திருப்பி அனுப்பினான். அவர்கள் எந்தப் பயனும் அடையாமலேயே தம் மன எரிச்சலுடன் அப்படியே திரும்பி விட்டனர். விசுவாசிகளின் சார்பில் போரிடுவதற்கு அல்லாஹ்வே போதுமாகி விட்டான்!" (33 : 25)

ஆம்! அல்லாஹ்தான் வெற்றியைத் தருபவன். ஆனால் மனிதர்கள் திரட்டி வைத்திருக்கும் ஆற்றல்கள் அனைத்தும் பயனளிக்கவும் செய்யலாம். பயனளிக்காமலும் போகலாம். ஆயுதங்களைத் திரட்டி வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பது இதன் பொருளல்ல! போர் புரிவதற்கான அனைத்து விதமான ஆயுதங்களையும் ஆகுமான காரணிகளையும் நாம் கையாளத்தான் வேண்டும். ஆனால் எதிரிகளைத் தோல்வி அடையச் செய்யும் ஆற்றல் உண்மையில் அல்லாஹ்வின் ஆற்றல் மட்டுமே! இவ்வுண்மையைச் சுட்டிக்காட்டி அதில் உறுதியான நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவதே நோக்கம்!

இந்த நபிமொழியில் பல படிப்பினைகள் உள்ளன!

✿ படைவீரர்களை மென்மையுடன் நடத்துவது படைத்தளபதியின் கடமை. பொருத்தமான நேரத்தில்தான் போரைத் தொடங்க வேண்டும். என்ன பருவகாலம்? கடுமையான கோடையா? குளிரா? என்பதைக் கவனித்துத் தான் வீரர்களைக் களமிறக்கிட வேண்டும்! கோடையும் குளிரும் கடுமையாக இருந்தால் போர்புரிவது கரும் சிரமம்! இலையுதிர் காலமெனில் போருக்கு அது மிகவும் பொருத்தமானது!

✿ எந்த மனிதனும் எதிரியைக் களத்தில் சந்திக்கவும் போர் புரியவும் ஆசைப்படுவது கூடாது! ஆனால் இறைவழியில் உயிர்த் தியாகம் செய்யும் (ஷஹாதத் எனும்) பாக்கியம் பெறுவதில் ஆசைப்பட வேண்டுமென நமக்குக் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது! இரண்டுக்கும் நுட்பமான வித்தியாசம் உள்ளதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்!

✿ சக வாழ்வையும் அமைதியையும்தான் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்க வேண்டும். ஏனெனில் அமைதி வாழ்வுக்கு நிகரான பாக்கியம் உலகில் வேறெதுவும் இல்லை. எனவே யுத்தத்தை- போரை ஆசைப்படாதீர்கள். அமைதியைக் கேட்டுப் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். இஸ்லாத்தை நிலை நாட்டுவதற்கு உதவி புரியுமாறும் அல்லாஹ்விடம் கேளுங்கள்! ஆனால் களத்தில் எதிரியைச் சந்திக்க வேண்டியது வந்தால் பொறுமையுடன் களமிறங்குங்கள். அல்லாச்வின் உதவி பொறுமையாளர்களுக்கு உண்டு!

அறிவீப்பாளர் அறிமுகம்

அப்துல்லாஹ் பின் அபீ அவ்ஃபா (ரலீ) அவர்கள்

இவர்களுடைய இயற்பெயர் அப்துல்லாஹ். குறிப்புப் பெயர் அபூ இப்ராஹீம். இவருடைய தந்தை அபூஅவ்ஃபா (ரலீ) அவர்களும் இஸ்லாத்தைத் தழுவிருந்தார்கள். அப்துல்லாச் (ரலீ)அவர்கள் பைஅதூர் ரிள்வான் எனும் போர் உறுதிப் பிரமாணத்தில் பங்கேற்றார்கள். கைபர் யுத்தத்திலும் அதன் பிறகு நடைபெற்ற அனைத்துப் போர்களிலும் கலந்து கொண்டார்கள்! ரஸூ லுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் மரணம் அடைந்தபிறகு கூஃபா நகருக்குப் பயணமான அன்னார் அங்கேயே மரணம் அடைந்தார்கள்! கூஃபா நகரில் மரணம் அடைந்த நபித் தோழர்களில் இறுதியானவர் இவர்கள்தாம்! அன்னாரிடம் இருந்து சுமார் 95 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப் பட்டுள்ளன!

شرح الكلمات அருஞ்சொற்கள்

1) அவர்கள் சூந்தித்த யுத்த நாட்களில் ஒருநாள்!	(1) في بعض أيامه : أيام غزواته وحروبه
2) எதிர்பார்த்திருந்தார்கள்: அவர்களுடன் சண்டை செய்ததைப் பிற்படுத்தினார்கள்!	(2) انتظر : آخر قتالهم
3) சூரியன் சாயும் வரையில்: சூரியன் நடுவானை விட்டும் மேற்குப் பக்கம் சாயும் வரையில்! அது நண்பகல் நேரம்!	(3) حتى اذا مالت الشمس: مالت الى كبد السماء الى جهة

	الغروب وهو وقت الزوال
4) சுகம்: உடலின் அகத்திலும் புறத்திலும் நேர்கிற ஆபத்துகள் மற்றும் தீனிலும் இம்மை - மறுமையிலும் நேர்கிற ஆபத்துகள் அனைத்தையும் தடுப்பது!	٤) العافية: لفظ لدفع الآفات في البدن في الظاهر والباطن في الدين والدنيا والآخرة
5) பல்வேறு எதிர்ப்படையினர்: நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது அணி திரண்டு வந்த நிராகரிப்பாளர்களின் பல்வேறு குழுவினர்!	٥) الأحزاب: الطوائف من الكفار الذين تحزبوا على رسول الله

الاسئلة - கேள்விகள்

- 1) நபியவர்கள் போரைத் தொடங்குவதற்கு மாலை நேரத்தை எதிர் பார்த்திருந்ததற்குக் காரணம் என்ன?
- 2) எதிர்களுடன் சண்டை போட வேண்டுமென ஆசைப்படுவதற்கும் இறைவழியில் உயிர்த்தியாகம் செய்ய வேண்டுமென ஆசைப்படுவதற்கும் என்ன வித்தியாசம்?
- 3) வாட்களின் நிழலின் கீழ்தான் சுவனம் உள்ளதென்பதன் விளக்கம் என்ன?
- 4) இந்த நபிமொழி தரும் படிப்பினைகள் சிலவற்றைக் குறிப்பிடவும்.
- 5) அறிவிப்பாளர் குறித்து அறிமுகம் செய்யவும்.